

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΓΕΝ. ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Κύριο άρθρο: Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ: Τά άπο- συνθετικά φαινόμενα μέσα στο μοναρχο- φασιστικό στρατό και τό δικό μας κα- θήκον	Σελ. 31
Μπροστά πάντα μπροστά, γιά καινούρ- γιους άγώνες και νίκες. 'Ημερολόγιο Διαταγή του Γ.Α. του Δ.Σ.Ε. της 28.10.48	> 440
ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ: 'Η διείσδυση στη Βουλγαρία και 'Ανατολική Θεσσαλία	> 442
ΛΕΩΝΙΔΑ ΣΤΡΙΓΓΟΥ: 'Ενότητα λαού και ειρήνη (Όρισμένα προβλήματα)	> 448
ΔΗΜΗΤΡΗ ΒΛΑΝΤΑ: Ζητήματα όργανο- σωτικής συγκρότησης και καθοδήγησης	> 453
ΖΗΣΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ: Μερικά συμπερά- σματα και προβλήματα της πολιτικής μας δουλειάς	> 457
ΒΑΣΙΛΗ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΠΟΥΛΟΥ: 'Η διάταξη των τμημάτων του Δ.Σ.Ε. στο Γράμμο	> 461
ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΜΠΟΥΛΙΔΗ: 'Η λαϊκοε- παναστατική ταχτική μας στον Κλέφτη	> 465
ΚΩΣΤΑ ΙΩΣΗΦΙΔΗ: Τό πυροβολικό μας στο Γράμμο	> 471
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ: Τό πυρο- βολικό μας στο Βίτσι	> 474
Ρ.Ζ. 'Η γυναίκα στην πρώτη γραμμή του άγώνα	> 478
ΧΡΟΝΙΚΟ: 'Από τό Λιτόχωρο ως τό Γράμμο και τό Βίτσι. Ό δρόμος προς τή νίκη	> 482
'Η άμιλλα καινούργιο όπλο του Στρατού μας. 'Απολογισμός του πρώτου μήνα	> 487
Χρονικό δράσης του Δ.Σ.Ε.	> 489
Εσωτερική 'Επισκόπηση	> 490
Εξωτερική 'Επισκόπηση	> 490
Σχεδιαγράμμο	

11

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1948

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 11

ΝΟΕΜΒΡΗΣ 1948

ΤΑ ΑΠΟΣΥΝΘΕΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΟΝΑΡΧΟΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΘΗΚΟΝ

Του α. ΝΙΚΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Ἡ μάχη στό Βίτσι κρατᾶ κ' ὄλας περισσότερο ἀπὸτι κράτησε ἡ μάχη στό Σμόλικα—Γράμμο. Ὑπάρχει, φυσικά, διαφορά σοβαρῆ ἀνάμεσα στὶς δύο μάχες. Μά τὸ γεγονός παραμένει. Βέβαια, ἡ μάχη στό Βίτσι δέν παρουσιάζει τὴν ἐνταση πού εἶχε στό Σμόλικα καὶ στό Γράμμο. Ὅμως ἐδῶ στό Βίτσι ἡ πραγματικότητα προβάλλει ἀκόμα πὺ ἀρνητικῆ καὶ ἀποκαρδιωτικῆ γιὰ τὸ μοναρχοφασισμό. Ὁ Κιτριλάκης, ὁ Φόν Φλίτ καὶ ὀλόκληρη ἡ μοναρχοφασιστικῆ πολιτικῆ καὶ στρατιωτικῆ ἡγεσία δέν εἶχαν καταλάβει τί γίνεται στό Σμόλικα—Γράμμο. Καὶ ὅταν πῆραν ὀλόκληρο αὐτόν τόν ὀρεινὸ ὄγκο πίστευαν ὅτι στό Βίτσι δά ξεμπερδεύαν γρήγορα καὶ ὀριστικά. Ὁ παμπόνηρος Σοφούλης δέ φυλάχτηκε, δέν ἔμαθε στή μακρόσυρτη καὶ ἀμαρτωλῆ ζωῆ του τὴν ἀπλή καὶ σοφῆ παροιμία: μεγάλη μπουκιά νά τρώς, μεγάλη κουβέντα νά μὴ λές. Καὶ τὸν εἶπε τὸ μεγάλο τὸ λόγο. «Ἡ μάχη τῆς Ἑλλάδας τέλειωσε». Μά γρήγορα κατάπτε τὴ γλώσσα του.

Φυσικά, ὁ Δ.Σ.Ε. δέν ἔφυγε ἀπὸ τὸ Γράμμο δεληηματικά. Ὁ ἔχθρος ἔιχε τεράστια ὕπερ χί καὶ μεῖς κάναμε ἐκεῖ σοβαρά λάθη. Ἐτοῖ μᾶς ἀνάγκασαν νά ἐγκαταλείψουμε τὸ Γράμμο. Αὐτὸ εἶ-

ναι κάτι πὺ κανέναν δέ μπορεῖ νά τὸ ἀρνηθεῖ. Ὅμως ἀναμφισβήτητο εἶναι καὶ τὸ ὅτι σέ ὄλο τὸ διάστημα τῆς μάχης στό Σμόλικα—Γράμμο καὶ στὶς πὺ κρίσιμες ἀκόμα στιγμές ἡ ἡγεσία τοῦ Δ.Σ.Ε. δέν ταλαντεύθηκε, δέν ἔχασε τὴν καθαρῆ στρατηγικῆ προοπτικῆ καὶ ἐπιδιώξῆ τῆς.

Τὸ Γράμμο θέλαμε νά τὸ μετατρέψουμε σέ τάφο τοῦ μοναρχοφασισμού. Ἡ ἐπιδιώξη αὐτῆ στή στρατηγικῆ τοποθέτησή τῆς δέν ἦταν ἀνεδαφικῆ, οὐτοπιστικῆ. Γιατί στό Γράμμο μπορούσαμε νά ἐξαντλήσουμε τὴν ἐπιθετικῆ μοναρχοφασιστικῆ προσπάθεια γιὰ νά περάσουμε μετὰ στήν ἀνατροπῆ τῆς.

Ἄν αὐτὸ δέν ἔγινε δέν ὀφείλεται στή δύναμη εἴτε στή στρατηγικῆ ἱκανότητα τῶν ἀντιπάλων μας. Ἀντίθετα ὁ Γράμμος ἔδειξε ὅτι ὁ μοναρχοφασισμὸς δέν διαδέτει σταθερῆ καὶ σοβαρῆ ἡθικο—πολιτικῆ ὕποσταση καὶ δύναμη μέσα στή μάζα τῶν φαντάκων καὶ ἔθνοφρονητῶν. Καὶ στό Γράμμο ὁ μοναρχοφασισμὸς καὶ ὁ Φόν Φλίτ, μετὰ τὴν ἀμερικάνικη στρατιωτικῆ ἀκολουθία του, πᾶσαν ἔσαν ἔξεν τελιστικὸ στρατηγικὸ ἐκμηδενισμὸ. Αὐτῆ ἡ ἀλήθεια γίνεται κρῆσιμὸ ἀνὸς ὅταν σκεπτομε τί δά γινώσκουμε ἂν ὁ Δ.Σ.Ε. διαδέτει τὸ 1/4 ἀπὸ τὴ δύναμη καὶ

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τά μέσα που μάζ αντιπαράθεσε ή αμερικανοκρατία και οι λακέδες της άπτην 'Αθήνα. Στο Γράμμο άποτύχαμε στη βασική μας επιδίωξη κυρίως, γιατί δέν μπορέσαμε νά εξασφαλίσου με αυτό, έκείνο τό συσχετισμό δυνάμεων που είχε καθοριστεί και άποφασιστεί σάν άπαραίτητος και άναγκαιός. Έδώ τό λάθος είναι άποκλειστικά δικό μας γιατί ύπήρχαν όλες οι άντικειμενικές δυνατότητες τό ΓΑ νά χει τουλάχιστο διπλάσιες στρατηγικές έπιδιώξεις άπαντές πού παράταζε στό Σμόλικα—Γράμμο. Αυτός ό ύλικός και ταυτόχρονα πολιτικό—στρατιωτικός παράγοντας δέ μπορούσε παρά νά βρεί τήν έκφρασή του και στη μάχη στό Γράμμο Έτσι άν και ματώσαμε και φθείραμε τόν έχθρό, όμως δέν τόν έξαντλήσαμε άποφασιστικά. Αυτό μάζ άνάγκασε ν' άρήσουμε τό Γράμμο. Όμως κρίνοντας τήν έγκατάλειψη του Γράμμου διαπιστώνουμε μία βασική, ριζική διαφορά, άνάμεσα στη μοναρχορασιδική δριαμβολογία που άποκορυφώθηκε στό άρδαστο έκείνο «ή μάχη για τήν Έλλάδα τέλειωσε» και στόν έπιχειρησιακό έλιγμό που πραγματοποιήσε τό ΓΑ του ΔΣΕ.

Η διαφορά αυτή είναι τούτη δω. Ό μοναρχορασιδικός πίστεψε ότι με τό νά καταλάβει τό Γράμμο έξώφλησε βασικά με τό ΔΣΕ. Μήπως ό πολός Φόν Φλίτ δέν προφήτευε ότι σε 4 βδομάδες θά συντρίψει τό ΔΣΕ στό Γράμμο και σε άλλες τρεις θά τόν έξολοθρείσει τελειωτικά;

Αντίθετα τό Γ.Α. του Δ.Σ.Ε. όπως είπώθηκε και πιο πάνω, δέ δημιουργήσε ποτέ αυταπάτες. Και τό χαρακτήριζε μία καθαρή και νηφάλια εκτίμηση για τή στρατηγική κατάσταση και τις δυνατότητες που αυτή επέτρεπε μέσα στις συγκεκριμένες συνθήκες που δημιουργήθηκε στους δύο μήνες τής μάχης στό Γράμμο. Έτσι ή ανάγκη του έλιγμού είχε άποκρυσταλλω-

σει και ψύχραμα άποφασιστεί και προετοιμαστεί. Και ό έλιγμός αυτός είχε συλληφθεί και σχεδιαστεί σάν ένας κρίκος που θά μετάφερε τό πεδίο τής μάχης στό Βίτσι, όπου θά συνηχίζότανε και θά ολοκληρωνότανε ή στρατηγική επιδίωξη του Γράμμου. Έτσι τώρα τό σχέδιο Γράμμο—Βίτσι πρόβλεπε σάν ένα οργανικό δεμένο σύνολο που άπόβλεπε στό νά εξαντλήσει τήν επιθετική δυνατότητα του μοναρχορασιδικού, νά ολοκληρώσει τή στρατηγική άποτυχία του και στα 1948 και νά δώσει τή δυνατότητα στο Δ.Σ.Ε. σε συνέχεια, νά επιδοθεί στο νά πραγματοποιήσει τις δικές του επιδιώξεις. Ό Γράμμος δέν έγινε ό στρατηγικός τάρος του μοναρχορασιδικού. Γόν άνοιξε όμως τόν τάρον αυτόν. Ένώ ή μοναρχορασιδική στρατηγική, με τόν έλιγμό μας από Γράμμο, σκόνταψε μπροστά σε ένα στρατηγικό κενό και πίστεψε ότι ό Δ.Σ.Ε. έφευγε από Γράμμο συντρυμμένος και για νά άπορύγει τήν ολοκληρωτική διάλυση, τό Γ.Α. του Δ.Σ.Ε. έκανε τόν έλιγμό με ξεκάθαρα διαγραφόμενη στρατηγική επιδίωξη. Αυτό τό άποδείχνει όχι μόνο τό γεγονός ότι βασική προσπάθειά μας τόν τελευταίο μήνα στο Γράμμο ήταν νά είμαστε έλαστικοί στο δεξιο, μας ενώ ταυτόχρονα επιδιώκουμε νά κρατάμε σταθερό τό άριστερό μας για νά έχουμε έτσι άνοιχτή τή δυνατότητα του έλιγμού. Αυτό τό άποδείχνει ακόμα πιο πολύ και ή άλλη εξέλιξη των έπιχειρήσεων στο Βίτσι. Τό γεγονός ότι ό Κιριλάκης, άν και είδε τή δυνατότητα «διαφυγής» μας από Μονόπουλο, δέ μπόρεσε όμως νά τήν άπορύγει, δείχνει τή στρατιωτικοπολεμική άγραμματοσύνη του, που πήγαζε από ότι υπερεχτίμησε τις δικές του δυνάμεις και υποτίμησε τις δυνατότητες του Δ.Σ.Ε. Αυτό δέν είναι μόνο στρατηγική άνεπάρκεια μά κυρίως πολιτική στρατημαρία, που προέρχεται απάρα τή φύ-

ΑΥΤΟΝΟΜΟ
ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ση του μοναρχορασισμού και της αμερικανοκρατίας. Η στρατηγική των αντιπάλων μας όπως και η πολιτική τους δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο από τυχοδιωχτισμός.

Η βασιική διαφορά στη στρατηγική συγκρότηση και σύλληψη ανάμεσα στο μοναρχορασισμό και στο Δ.Σ.Ε. φάνηκε ξεκάθαρα στο Βίτσι. Τη φτηνή θριαμβολογία του για το Γράμμο ο μοναρχορασισμός την πλήρωσε στο Βίτσι γιατί έδω σήνταψε πρώτ' από όλα στους ίδιους του τούς φαντάρους. 'Εμείς με μί υπεράνδρυστη προσπάθεια θά μπορούσαμε να κρατήσουμε άλλο ένα μήνα στο Γράμμο. Τότε όμως δέ θάρασιαν ικανοί για το Βίτσι. 'Ενώ ο μοναρχορασισμός, ακριβώς επειδή ήταν από πολιτική ανάγκη υποχρεωμένος να βλέπει το τέλος της εκστρατείας του στο Γράμμο και να ποτίζει με την αυταπύτη αυτή μέχρι το μεδούλι τούς φαντάρους του, βρέθηκε αδύναμος ήθ πολιτικί σχεδόν έξαντλημένος στο Βίτσι. Οι φαντάροι του είταν κουτσά στραβά, αποφασισμένοι να κάνουν και την ύστατη προσπάθεια τους στο Γράμμο, γιατί τούς είχαν γελάσει και τούς είχαν κάνει να πιστέψουν ότι με το Γράμμο θά τελειώσουν και θά πάν στα σπίτια τους. 'Όταν όμως στο Βίτσι βρέθηκαν μπροστά σε ένα δεύτερο και χειρότερο Γράμμο τότε πιά δέ βάσταξαν και άρχισαν να λυγίζουν. 'Ετσι στο Βίτσι βρεθήκαμε μπροστά σε τούτη την αντίνομια, ο «νικημένος» στο Γράμμο ΔΣΕ βρέθηκε πίο άχραιοσ και έτοιμοπόλεμος, ενώ ο «νικητής» μοναρχορασιστικός στρατός παρουσιάζεται με τσακισμένο το ήθικό και με σπασμένα τά δόντια.

Στο Βίτσι, λοιπόν, ο μοναρχορασισμός αναγκάστηκε ν' άρχισει απήν άρχή ακριβώς γιατί, παρά τις θριαμβολογίες του, δεν είχε τελειώσει στο Γράμμο. Διαβάστε το παρακάτω χαρτί του Πεντζόπουλου για να πεισθεί-

τε, γιατίό θουμάζοντας ταυτόχρονα και το άπροσμέτρητο της θηρωθίας και της κτηνωθίας του τέρατος αυτού.

Θέμα 'Εκκαθαριστική έπιχειρήσις, πρός 21 Ταξιαρχία 'Εξαιρετική έπειγούσα 'Απόρητος Τ.Σ.Ι. Μεραρχίας αρ.Φ 55)676 Α)Α 919 ΣΤΓ 29)8)48

'Η διαταχθείσα και μέλλουσα ν' έκδηλωθει πρό της έω της αύριον έπιχειρήσις δέν σκοπει άπλώς την έξόντωσιν των συμπτυχθέντων συμμοριτών (σαμποτέρ-έλευθερων σκοπευτών-αυτοαμυνιτών) έχει πέραν τούτου άπορασιστικότερον σκοπόν. Προκειται νά δικαιώσει την θυσιάν αιματος των ήρωικών συναδέλφων μας του Γράμμου, (υπογράμμιση Ν.Ζ.), πρόκειται νά άποδείξει την άκράδαντον άπόφασιν του Κράτους νά άποκαταστήσει την ήσυχίαν και την ασφάλειαν της περιούχης της όποιας οι κάτοικοι παρερμηνεύσαντες την θέσιν των είναι συνεργοί και συνεργάται των σλαυοκομμουνιστών, είναι εκείνοι οι όποιοι έπί τριετίαν άναστατώνουν ολόκληρον την Δυτικήν Μοκεδονίαν.

Κάθε έπεικεια, κάθε οίκτος, άποτελει έγκλημα κατά της Πατρίδος.

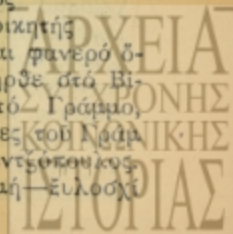
Διατάσσω έν όνόματι της 'Ελληνικής Πατρίδος την έξόντωσιν άπάντων. Τά τμήματα θά διέλθωσι διά πυρός και σιδήρου.

'Ας άποτελέσει η αύριανή έπιχειρήσις τό παράδειγμα κράτους άποφασισμένου νά ζήσει και προειδοποίησιν εις τούς άδιορδάτους.

Θ. Πεντζόπουλος

'Υποστράτηγος—Διοικητής

'Από πίο πάνω γίνεται φανερό ότι 'Ο μοναρχορασισμός ήρθε στα Βίτσι για νά ολοκληρώσει το Γράμμο, για νά δικαιώσει τις θυσιές του Κράτους, όπως όμολογει ο Πεντζόπουλος. 'Ηρθε όμως άν τον άτσαρή—Ευλοοχί

στη πού αντί νά κόψει τό πουνάρι τσεκούρησε τό πόδι του. Τό στρατηγικό αδιέξοδό του φανερώθηκε ἐδῶ καί στό γεγονός ὅτι ἦρθε στό Βίτσι χωρίς νάχει βγάλει οὔτε μισό διδαγμα καί μάθημα ἀπό Γράμμο. Πῆγε νά ἐπαναλάβει, χοντροκέφαλα καί μηχανικά, αὐτό πού ἔκανε στό Γράμμο, χωρίς νά βλέπει ὅτι στό Βίτσι εἶχαμε τώρα ἓνα ἄλλο, ἕναν ἀνώτερο ΔΣΕ. Ἄνώτερο γιατί ἀντρωσε καί διδάχτηκε στό Γράμμο. Ἀντίθετα μέ τό μοναρχοφασισμό ὁ ΔΣΕ στό Βίτσι προσπάθησε ν' ἀποφύγει τά λάθη πού παρουσίασε στό Γράμμο καί ν' ἀφομοιώσει γόνιμα καί δημιουργικά τήν κλουσία πείρα του. Πλούτισε τήν πολεμική του τέχνη κυρίως στό πεδίο τῆς ἐνεργητικῆς, τῆς ἐπιθετικῆς ἀμυνας καθώς καί στόν ταμέα τῆς ἀντεπίθεσης. Καί κατάφερε στό μοναρχοφασισμό τέτοια μαστορικά χτυπήματα ὅσο καμμιά ἄλλη φορά μέχρι σήμερα.

Στο Βίτσι ὁ μοναρχοφασισμός, πού συγκέντρωσε, ὅπως καί στό Γράμμο, τά πύ ἐπιλεχτά τμήματα καί ὄλον τόν ὄγκο τοῦ ὕλικό του μαζύ μέ τά τεχνικά του μέσα, εἶδε νά στραπατσερνόνται καί ν' ἀνατρέπονται ὅλες οἱ ἐπιθετικῆς ἐνέργειες καί ἔπαυε φθορά σέ ἀνδράπινο ὕλικό, ἡθική μείωση καί πολιτική ἥττα, χειρότερη καί ἀπό Γράμμο, ἀκριβῶς γιατί τό Βίτσι δέ στάθηκε, ὅπως ἐπιδίωκε, τό ἐπιστέγασμα τοῦ Γράμμου καί ἔτσι τό Βίτσι ἰσοφάρισε καί ἀνάτρεψε σέ βάρος τοῦ μοναρχοφασισμοῦ τά πολιτικά ὄφελή του ἀπό Γράμμο. Στό Βίτσι ὁ μοναρχοφασισμός δέν εἶχε καμμιά ἀκλιναεπιτυχία, ἂν ἐξαίρεσουμε τό τοπικό ἐγχείρημα τῶν ΛΟΚ, πού εἶχε σῖν ἀποτέλεσμα νά καταλάβουν τό ὕψωμα 2.128, πού εἶναι ἡ πύ ὕψηλή κορυφή του. Μά καί ἡ καταδρομική του αὐτή ἐπιτυχία πού ἀπό πολεμική ἀποψη εἶταν τυχοδιωχικό ἐξέσπασμα ἀπελπιστικῆς δίψας γιά μιά κάποια ἐπιτυχία, ὀφείλεται ἀποκλειστικά καί μόνο στήν

ἀνεπάρκεια καί στόν ὕπνο τό δικό μας, σέ ἐγκληματική περιφρόνηση γιά τά πύ στοιχειώδη μέτρα ἀσφάλειας. Τό τοπικό του αὐτό κατόρθωμα ὁ μοναρχοφασισμός ἀέλησε νά τό εὑρύνει σέ ἐπιχειρησιακή ἐπιτυχία. Ἀπόφυγε ὁμως τή φορά αὐτή τῆς τυμπανοκρουσίας γιά «γενική ἐπίθεση» πού ἐσπόλυσε στίς 10 τοῦ Ὀχτώβρη καί πύ κατάληξαν καί τότε στή συντριβή του καί στή γελοιοποίησή του. Καί τούτη ὁμως τή φορά ἡ ἐξόντωσή του στήν Κοῦλα—Πλατό τοῦ ἔκοψε ξανά τόν ἀέρα καί μάζεψε ξανά τήν οὐρά κάτω ἀπτά σκέλια, τή στιγμή ἀκριβῶς πού τό ἀρχικό δισταχτικό γαῶγισμά του εἶχε ξαναρχίσει νά ὑψώνεται σέ ἰαχές δριάμβου.

Ἡ χαρακτηριστική καί ἀ ν α π ὀ τ ρ ε π τ ῆ ἀποτυχία τοῦ μοναρχοφασισμοῦ στό Βίτσι βάδιαινε ἀκόμα πύ πολύ τήν ὀλόπλευρη κρίση του. Καί ξανάβαλε στήν ἡμερησια διάταξη τό ζήτημα γιά τή στρατιωτική καί πολιτική ἡγεσία. Αὐτή ἡ χρεωκοπία τῆς ἐκστρατείας τοῦ 1948, μέ τήν ἔξωση τῆς πολιτικῆς, ἡθικῆς καί στρατιωτικῆς κρίσης πού συνεπέφερε γιά τήν ἀντίδραση, ἔφερε καί τό Μάρσαλ στήν Ἀθήνα. Πρίν ἀπό Μάρσαλ ὁ Γκρέϊντνι εἶχε κι ὄλας φλυαρίσει. Καί τό πύ χαρακτηριστικό στή φλυαρία αὐτή ἦταν ἡ ἐκδηλῆ ἀνησυχία γιά τήν ἡθική ἀποσύνδεση στό μοναρχοφασιστικό στρατό, ἀποσύνδεση πού ἀναλίσσεται σέ ὀλοένα καί πύ μαζική ἀρνηση τῶν φαντάρων καί ἐθνοφρουριτῶν νά πολεμήσουν. Αὐτό φαίνεται καί στό ὅτι πολλές δεκάδες εἶναι οἱ τουφεκισμένοι ἀξωματικοί καί φαντᾶροι ὕστερα ἀπτά στραταγωγεῖα στό Βίτσι. Ὁ Γκρέϊντνι μπορεῖ νά φλυαρίσει ὁμως ὁ Μάρσαλ, σέ ἀντίθεση μέ ἄλλες φορές, αὐτή τή φορά φάνηκε καί ἰχθύος ἀφανέστερος. Δέν συγκινήθηκε οὔτε ὅταν σάν κερδοφόρο ὁ Σοφοῦλης ἀποχαρῆται γιά τόν ὅ εἶπε ὅτι εἶναι τυχερός γιὰ τήν ὀστρα-

τός του τώρα νικαίει. 'Ο Μάρσαλ δέ θέλησε νά κακοκαρδίσει άνοιχτά τό θλιβερό γέρο ύποταχτικό του. Δέν μπόρεσε όμως νά μή σκεφτεί, ότι πρέπει νάνε έπιφυλακτικός άπέναντι στό σαράβαλο αυτό, πού πήγε στην Καστοριά γιά νά φέρει στην 'Αθήνα τή νίκη καί γύρισε πύο μικρός καί πύο λακός άπό πρύν γιά νά περιφέρει καί στά άεροδρόμια τό φυσιολογικό, άλ- λωστε Ξαναμώραμά του.

'Αν ο Μάρσαλ δέ μίλησε όμως είδε πύο βαδειά είναι ή κρίση καί έδρασε. 'Ο Μάρσαλ άποφάσισε νά αλλάξει τήν κυβέρνηση καί τή στρατιωτική ήγεσία, καί νά κηρύξει τό στρατιωτικό νόμο σ' όμητή χώρα γιά νά γενικεύσει τίς δολ' οφονίες καί καί νά ρίξει κί 'άλλα παιδιά του Λα- ού στό μακελειό. Τό πρώτο άναβλή- θηκε άσότου τελειώσει ή Γενική συ- νέλευση του Ο.Ε.Ε. μέ τό 'Ελληνικό γιαιτί δέ θεωρήθηκε σκόπιμο νά δη- μιουργηθεί Κυβερνητική κρίση καί νά γίνει άλλαγή τής κυβέρνησης σέ μία τέτοια στιγμή. 'Η άλλαγή στη στρατι- ωτική ήγεσία άποφασίστηκε νά γίνει άμέσως. 'Ιδρύεται ο θεσμός του άρ- χίστρατήγου καί στη θέση αυτή ο μόνος άμερικανός ύποψήριος είναι ο έξευτελισμένος στην 'Αλβανία, Πα- πάγος. 'Η άπόραση αυτή δείχνει τήν πραγματική έχταση τής κρίσης. Μέσα σέ δυό χρόνια ο μοναρχοφασισμός άλλαξε πύο συχνά τούς στρατηγικούς του εγκεφάλους άπότι οι στρατηγοί του τά σώβρακά τους. Καί τό γεγο- νός ότι σήμερα, στό ζενιθ τής θριαμβολογίας του, παραμερίζει τούς κατά τούς άμερικανούς φονηλίτη- δες καί γκρέιντηδες καλλίτερους στρατηγούς του κόσμου, Γιαντζή- δες, κιριλάηδες καί τσακαλώτους καί τούς επιβάλλει τόν αυτόδουλο τε- νεκέ Παπάγο δείχνει περίτρανα ότι δέν πάει καλά, διόλου μάλιστα κα- λά. Φυσικά αυτό δέν γίνεται χωρίς ν' αντιδρούν αί στρατηγοί γι' αυτό

καί άναβάλλεται κάθε τόσο ή λύση γιά τό ζήτημα τής άρχίστρατηγίας καί οι φαγωμάρες στ' άνάτατα στρώ- ματα τής στρατοκρατίας μεγαλώνουν.

'Ετσι ο Μάρσαλ—'Εγώ είμαι ή 'Ελ- λάδα—είδε τήν κρίση καί διάταξε άλ- λαγές. Είναι όμως κομπογιαννίτης γι- ατρός. Γιατί είναι άνίκανος, νά κάνει σωστή διάγνωση. Τό μοναρχοφασιστι- κό σαπιοκάραβο κάνει όλουθε νερά. Τό πύο άνησυχαστικό όμως είναι τά φαινόμενα τής κούρασης καί τής διά- λυσης, πού παρουσιάζει έντονα καί έμπραχτα ο μοναρχοφασιστικός στρα- τός. 'Ο φαντάρος καί ο έθνοπρουρί- τής δέν θέλουν πιά πόλεμο. Θέλουν ήσυχία καί ειρήνη. Καί αυτόυ βρίσκε- ται σήμερα ή άχίλλεια φτέρνα τής ά- μερικανοκρατίας καί του μοναρχοφα- σισμού. Φτάνει έμεις νά τη σημαδέ- ψουμε εδστοχα. Καί όπως δείχνουν οι οίωνοί του Μάρσαλ δέν τού μένει άλλο παρά νά πετύχει μέ τόν ύπακουό του Ο.Ε.Ε. είτε χωρίς αυτόν νά στα- λουν ιμπεριαλιστικά στρατεύματα στη χώρα μας. Αυτό όμως είναι άλλος λογαριασμός, πού έδώ τώρα δέν έξε- τάζεται, μά πού έμεις ποτέ δέν τόν άγνοούμε καί ουτε τότε φοβόμασθε.

Στό μοναρχοφασιστικό, λοιπόν, στρα- τό πολλαπλασιάζονται καθημερινά τά φαινόμενα καί τά γεγονότα πού δείχ- νουν τήν άποσύνθεσή του. Στάσεις, άρ- νηση νά πán στη μάχη, προσχωρήσεις, μικρές βέβαια άκόμα, σέ μας, θελη- ματικές αιχμαλωσίες, έχτελέσεις φασι- στών άξιωματικών, αυτομολήσεις κλπ. 'Ενας φαντάρος άκουγε μία μαχήτριά μας πού μέ τόν τηλεβόα τούς έκανε διαπάτιση. Τήν πλησίασε σέροντας καί τής ειπε: «άδελφουλα μου σάσε- με», τήν άγκάλιασε καί τήν φίλησε. 'Ο φαντάρος, ο έθνοπρουρίτης μέ τήν ίδια του τή σκληρή πείρα, πού ναι γιο- μάτη αίμα καί πώματα, ευπίασά το- νοίγουν τά μάτια τους, βλέπουν τήν α- λήθεια. Καί ή αλήθεια αυτή είναι καί τό σίδερο, θάνατος γιά τό μοναρχο-

ΑΠΕΡΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΕΠΙΣΤΡΟΦΙΑΣ

φασισμό. Στις 23 του 'Οχτώβρη στην Κούλα—Πλατό ο ταγματάρχης αντισυνταγματάρχης Μανωλέσσος διοικητής του 502 τάγματος της 3ης 'Ορεινής Ταξιαρχίας φεύγοντας πανικόβλητος άφησε στα χέρια των ανδρών μας τα πράγματά του. Να πώς την παραμονή στις 22—10—48, έβλεπε ο Μανωλέσσος τό τάγμα του. (Παραδέτομε άπτήν ιδιογραφή αναφορά του).

ΘΕΜΑ : Κατάστασις του Τάγματος
ΠΡΟΣ 3ην 'Ορεινήν Ταξιαρχίαν
ΑΠΟΡΡΗΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ

502 Τάγμα ΑΠ 1025

Σ.Τ.Γ. 912α τη 22-10-48

'Αναφέρω ύπευθύνως τά κάτωδι σχετικώς μέ την κατάστασιν από απόψεως στελεχάσεως, ήθικου και γενικής μαχητικότητας.

1. Σ τ ε λ έ χ η

Τό Τάγμα στερείται

1. 'Υποδιονητού
2. 'ΑΞ)Εοβ Πληροφοριών
3. » Διαβιβάσεων
4. » 'Ιατρών
5. » Διμοιρίας Μηχανικού
6. » Κιήσεως

Είς τούς λόχους υπάρχουν δύο αξιωματικοί κατά Λόχον έξ ών δύο ανθυπασιπιστές.

7. 'Επιλοχίαι. Είς τό Τάγμα μόνον είς υπάρχει.

8. Λοχίαι και δεκανεϊς δέν εγγίζου ούτε τό 1/5 των αναγκαιούντων και οι υπάρχοντες είναι οι γενόμενοι υπό του Τάγματος χωρίς νά φοιτήσουν είς Ουλαμιόν πόρρω απέχοντες από του νά είναι άξιοι έστω και συγκαταβατικώς του προορισμού των.

11. 'Α π ώ λ ε ι α ι

Μέχρι της στιγμής είς επιχείρησιν Βίτσι τό Τάγμα έσχεν.

α) Νεκρούς άξιωματικούς 1 νεκρούς όπλίτας 4.

β) Τραυματίας άξ)κοός 1 τραυματίας όπλίτας 54.

Σύνολον άπαλειών άξ)κοί 2, όπλίται 58. Συνολικώς δέ από της έναρξεως των επιχειρήσεων του Γράμμου: 'Αξιωματικούς νεκρούς 3, 'Αξιωματικούς τραυματίας 10.

'Οπλίτας νεκρούς 36, όπλίτας τραυματίας 225.

Σύνολον νεκρών Γράμμου	39	τραυματιών	247
» » Βίτσι	2	»	58

Σύνολον νεκρών	41	τραυματιών	305
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΝΟΛΟΝ ΑΠΩΛΕΙΩΝ		346	

Δηλαδή σχεδόν άπασα ή μαχητική δύναμις του Τάγματος.

Οί αποσταλέντες έκ του Β.Κ.Ε. και άνεγκπαίδευτοι είναι άλλα και άγνώστου κατηγορίας διά τόν λόγον ότι ούτε τά άτομικά τους έγγραφα ήλθον (δι' όλους), ούτε άξιωματικός πληροφοριών υπάρχει, ούτε είς τό τάγμα έδόθη λόγω των συνεχών επιχειρήσεων ή εύκαιρία νά ασχοληθεί με αυτός.

III. 'Α π ο τ έ λ ε σ μ α

Είς τινας Λόχους διεπιστάθη πλέον πνεύμα ήττοπάδειας, κοπώσεως, λιποταξίας και απογοητεύσεως όλίγων άπεχούσης της στάσεως, διά πολλούς λόγους άλλα κυρίως διότι:

1. Δέν υπάρχουν 'Αξιωματικοί και 'Υπαξιωματικοί.

2. Τό Τάγμα ύπέστη τρομακτικής άπώλειας.

3. Τό Τάγμα διαρκώς έν πρώτη γραμμή, πάντοτε έν έπαφή με τον έχθρόν, πολλακις ασκόπως μετακινούμενον και ταλαιπωρούμενον ούδεποτε άνεπαύθη επί μικρόν έστω χρόνον διά νά δοθεί ο καιρός είς τούς στρατιώτες νά ασχοληθουν τουλάχιστον με την άτομικήν των καθαριότητα.

4. Ούδέποτε παρέμειον έντός ή πλησίον κατοικημένου χωρίου άλλα και όσάκις συνεβη τοτό άπαγορευθή ή χάδος των εν την πόλιν ές άν ήσαν μικροβιαφόροι ή υπό ποιήν.

Παρεγνωρίσθησαν οι άνάνες των και οικειοποιήθησαν τό γέρας της νίκης άλλοι.

Επρωτάθησαν επανειλημένως διά ή δικήν άμοιβήν διακριθέντες αλλά ουδέποτε έδοθη ό χρόνος νά άσχοληθώσιν μέ αυτά τά μικροπράγματα τ α οί άρμόδιοι.

Η κόπωσις επέδρασεν και επί των άξιωματικών, των όποιων οί συνεχείς κόποι, άβντία, τραυματισμοί, ή επί πολύν χρόνον παραμονή των εις τήν πρώτην γραμμήν, έμείωσεν τήν απόδοσιν, τον ένδουσιασμόν και τήν αυτοχήν.

Ότω τό Τάγμα ως έχει σήμερα είναι άνίκανον παντελώς διά κάθε έπιδεικνήν προσπάθειαν άκόρη δέ και διά κάθε σοβαράν άρμυνην τοιαύτην.

Τά άνωτέρω θέτω υπ' όψει υμών ίνα δύνασθε γνωρίζητε τί δέον νά άναμένετε από τό 502 Τάγμα σας φιβούμενος ότι έφθασεν εις τό όριον θραύσεως και ότι εις τήν πρώτην συγγίνησιν δά δώσει άντί νίκης καταστροφήν.

IV. Προτείνεται προς άνασυγκρότησίν του.

1. Η στελέχωσις του.
2. Η συμπλήρωσις της δυνάμεώς του.
3. Η άνάπαυσις επί σχετικώς μακρόν χρόνον διά νά δοδει και ό καιρός έκπαιδεύσεώς του.

ΜΑΝΩΛΗΣΣΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Άντ)ρχης- Διοικητής

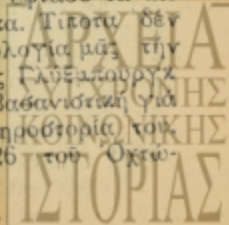
Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι ό Μανωλέσσος έβλεπε, λίγο-πολύ σωστά τήν κατάσταση στό Τάγμα του. Δέν τούδρασε όμως τό μυαλό νά δει ολόκληρη τήν αλήθεια πού στήν άκρη τους έδειχσε κι' όλας τό Τάγμα του διαλυμένο.

Υστερα και άπτήν άναφορά αυτή του Μανωλέσσου πού μας άποκαλύπτει και τίς τρομαχτικές άπώλειες του μοναρχοφασισμού, πού τό Γενικό Έπιτελείο του τόσο ζηλότυπα τίς κρέβει, πιαός μπορεί νά άρριβάσει για τήν κρίσιμη κατάσταση πού υπάρχει στό μοναρχοφασιστικό στρατό, για τίς πραγματικές διαθέσεις στό φαντάρο

και τον ένδοφρουρίτη, για τό βάθος της κρίσης πού περνά ή αντίδραση και ή άμερικανοκρατία και για τό ότι τό πόν έξαρτάται σήμερα άπτήν ικανότητά μας νά κερδίσουμε άποφασιστικά μέ τό μέρος της ειρήνης και της ήσυχίας τον φαντάρο, τον ένδοφρουρίτη, τον τίμιο άξιωματικό καταφέρνοντας ταυτόχρονα συντριφτικά χτυπήματα ενάντια στό μοναρχοφασιστικό στρατό, χτυπήματα μικρά και μικρούτσικα, μεγάλα και συντριφτικά, καθημερινά και άδιάκοπα, στό μέτωπο και στό μετόπισθεν, στό χωριά και στις πόλεις, σε όλα τά νευραλγικά και ζωτικά κέντρα και σημεία του, χτυπήματα πού δά επιταχύνουν τή γοργή άποσύνθεσή του.

Δέν είναι τώρα πίο φανερό από κάθε άλλη φορά ότι άν δεκαπλασιάσουμε τήν προσπάθειά μας παντού, σε όλους τους τομείς και σε όλα τά μέτωπα τότε δά κερδίσουμε έμεις τήν άποφασιστική στροφή πού μπροστά της μάς οδήγησε ή άποτυχία της μοναρχοφασιστικής έκστρατείας στό 1948 ύστερα άπ' τίς μάχες στό Γράμμο και στό Βιτσι, μέ τήν βαδειά όλοπλευρη κρίση πού ή άποτυχία αυτή δημιούργησε για τήν αντίδραση;

Ό μοναρχοφασισμός δέλησε όχι μόνο μέ τήν άπάτη και τήν ψευτιά της προπαγάνδας του μά κυρίως μέ τήν τρομοκρατία και τίς έχτελέσεις ν' άποφύγει τήν ήθική κρίση στό στρατό του πού πάντα τήν έροβότανε. Φυλάκιζε, εξαφάνισε, έξόντωσε εκατοντάδες και χιλιάδες φαντάρους, ένδοφρουρίτες, άξιωματικούς. Ίδρυνε τά μεσαιωνικά κάτεργα στό Μακρονήσι, όπου ό άγριανθρωπισμός του ξεπέρασε κάθε προηγούμενό του και έφτασε τά πίο τραγικά διεθνή πρότυπα. Τιποτι δέν τον ώφρηλε. Τήν όμολογια μας τήν δίνει ό ίδιος ό Παύλος Γλυκαλαύργος μέ τήν άδέσποτη και βασανιστική για τους αυλικούς του άδηροσύνη του. Μίλησε προχτές, στις 26 του Οκτω-

βρη στη Θεσσαλονίκη και είπε τά παρακάτω άριμτητα;

«Ένδυμοθμαι τήν στιγμήν ταύτην τόν άείμνηστον πατέρα μου και τόν άείμνηστον άδελφό μου όταν εισήρχοντο εις τήν πόλιν της Θεσσης. Πού νά έφαντάζοντο ότι ο πόλεμος θά διαρκέσει μέχρι σήμερα. Άλλά ο σημερινός πόλεμος είναι πολύ οδυνηρός και δυσάρεστος από πάσης άπόγνως, διότι ο έχθρός δέν εύρίσκειται μόνον εις τό μέτωπον αλλά υπάρχει παντού.

Εις τοιαύτας στιγμάς χρειάζεται να έχει κανείς άκλόνητον θάρρος δια νά μήν πέσει τό ήθικόν του. Βλέπω εδώ άρκετούς ιεράρχας και μέ τήν ευκαιρία αυτήν δύναμαι νά τονίσω ότι ή οικογένειά μου συνεδέετο μέ τήν εκκλησία και ήτο, είναι και θά είναι πάντοτε θρησκευτική (!).

Οι Ιεράρχαι έχουν τό καθήκον όπως κρατήσουν ύψηλά τό ήθικόν και όλοι μας πρέπει νά πράξωμεν ότι μπορούμε προς αυτήν τήν κατεύθυνσιν αλλά ή εκκλησία πρέπει νά έχει τά πρωτεία.» (Υπογραμμίσεις του Ν. Ζ).

Εμάς δέ μάς μένει παρά νά συμφωνήσωμε μέ τόν κληρο και νά σημειώσωμε μόνον τοϋτο : Πολύ άπελπιστική πρέπει νά βλέπει τήν δουλειά του για νά αναθέτει «τάς πάσας έλπίδας του» στην παδαπόνη !

Όταν άρχισε τό καλοκαίρι του 1948 και στό Γεν. Άρχηγείο συζητιάντανε ή γενική κατάσταση, εκφράστηκαν φόβοι μήπως ο μοναρχοφασισμός δέν κάνει επιχειρήσεις στό Γράμμο. Είναι ολόφανερο ότι άν οι πολιτικοστρατηγικοί έγκέλφοι του μοναρχοφασισμού και οι έννοι άφέντες του είχαν κουκούτσι μυαλό, τότε παρά τήν επιταχτική ανάγκη, πού τούς πίεζε νά κάνουν κάτι προς τά βορεια όννορα και κυρίως στην περιοχή Γράμμου, θά κρατού-

σαν βασικά άμυντική διάταξη μπλοκάροντας τίς κύριες δυνάμεις του Δ. Σ. Ε. στό Σμόλικα-Γράμμο και θά άπόφευγαν έτσι αυτό πού πάδαν στην Πελοπόννησο-Ρούμελη-Θεσσαλία τούς μήνες πού αυτοί μέ όλες τους σχεδόν τίς δυνάμεις αναλαμβάναν τό δυσσίφειο έργο τους στό Σμόλικα-Γράμμο, πού τελικά τούς χαντάκωσε.

Ένας νεοεφευρισμένος στρατηγικός και ακόμα πώ άσήμαντος δημοσιογραφικός, πρώτ' άπόλα όμως κοιφιοκεφαλάκης, ο Μανιατάκος, έγραφε στό «Βήμα» της 15-9-48.

«..... Η ταχτική του Έπιτελείου, άφ' ότου κυρίως έγινε ή μεταβολή εις τήν διοικήσιν του υπήρξεν και είναι ή άκόλουθος.

Διαδοχική διάλυσις και φθορά των μεγάλων συμμοριακών συγκροτημάτων και κυρίως των έγκατεστημένων μονίμως επί έκτάσεων του Έθνικού έδάφους διά συγκεντρώσεως προς τοϋτο του μεγαλυτέρου δυνατού άριθμού Έθνικών δυνάμεων και άκολούθως κατανομή των Έθνικών δυνάμεων κατά Έπαρχίας και εφαρμογή της δευτέρας και τελικής φάσεως του άνωτος μέ κύριον χαρακτηριστικόν τήν ταυτόχρονον και καθ' όλην τήν Ελλάδα καταδίωξιν των συμμοριών μέχρι του πλήρους εκφυλισμού των.

...Η τραγωδία του Τυρνάβου υπήρξεν βέβαια τρομακτική δοκιμασία διά τόν πληθυσμόν του, πόσους όμως Τυρνάβους θά είχομεν άν δέν κατελύετο ο Γράμμος ;

Σήμερα, ακόμα και ο μικρός αυτός μανιάτης θά βλέπει πόσο στραβή προοπτική είχε και πόσο άδικα υμνολογήσθε τή «νεά διοίκηση» δηλ. τόν Κιτριλάκη. Η «ταχική» άποτιμή χαντακάθηκε. Και άν ο μοναρχοφασισμός δέν πήγαινε στό Γράμμο δε θά υπήρχε ούτε Τυρνάβος, ούτε Λαοκίσα, ούτε.....ούτε ή μεγάλη πληγή που βεγγεται Πελοπόννησο. Άλλα, τι μπορεί νει ο κύριος όν βούλεται άπωλέσει.

Καί αυτό δέν τό απόφυγε οὔτε ὁ μανιατάκος. Ὅσο γιά τήν «κατάλυση τοῦ Γράμμου» ἄς τολμήσει ὁ ναπολεωνίσκος νά πατήσει τό πόδι του ἐκεῖ καί θά καταλάβει τότε πόσα ἀχλάδια παίρνει ὁ σάκκος.

Ὁ μοναρχοφασισμός ἐτοιμάζεται σήμερα γιά τήν ἐξστρατεία του στό 1949. Καί ἐκεῖνο πού δέν ἔκανε γιά τό Γράμμο προσπαθεῖ τώρα νά τό κάνει στό Βίτσι. Δηλαδή, νά μπλοκάρει νά καθλώσει, αὐτοῦ τίς κύριες δυνάμεις τοῦ Δ.Σ.Ε. νά τόν ἐμποδίσει νά ἐκπληρώσει τοὺς σκοποὺς του μέχρι τήν ἀνοιξη, νά συμπληρώσει ὁ ἴδιος τίς προετοιμασίες του γιά νά ξαναρχίσει πάλι τά ἴδια στό 1949.

Ἐμεῖς πρέπει νά ἀποφύγουμε τήν παγίδα αὐτή. Δέν πρέπει νά τόν ἀφήσουμε οὔτε λεπτό ἡσυχία σέ κανένα σημεῖο. Στά μέτωπα, στό χωριά, στό κέντρα του, στίς πόλεις, στίς συγκοινωνίες του. Πρέπει νά τόν χτυπάμε παντοῦ ἀκούραστα καί ἀδιάκοπα, κατευθύνοντας τήν κύρια προσπάθειά μας πρὸς τό πιό τραυτό, εὐαίσθητο, νευραλγικό σημεῖο του, τό φαντάρο καί τόν ἐθνοφρουρῖτη. Ἡ διαρωτιστική, ἡ πολιτική καί ὀργανωτική δουλειά μέσα στό μοναρχοφασιστικό στρατό ἀποχτά σήμερα πρωταρχική σημασία. Καί ὅσο πιό ἀπορασιστικά χτυπήματα τοῦ καταφέρουμε τόσο εὐκολόνομε καί εὐρύνουμε τή δουλειά αὐτή. Τήν ἀλήθεια αὐτή πρέπει νά τήν κάνουμε εὐαγγέλιο γιά τόν κάθε μαχητή, μαχητριά, ἀξιωματικό, Πολιτικό Ἐπιτροπο τοῦ Δ.Σ.Ε. Καί ἡ ἐπαναστατική μας ἀμίλλα πρέπει στόν τομέα αὐτό νά κάνει πραγματικά βήματα.

Παράλληλα πρέπει νά ἐτοιμαζόμεστε καί μεῖς. Ἐτοιμασία γιά μᾶς εἶναι ὁ πόλεμος, τό ἀδιάκοπο σφυροκόπημα τοῦ ἐχθροῦ, ἡ διαρκής εὐρύνση τοῦ χώρου μας, ἡ συνεχῆς ἀρτίωση μας στήν πολεμική τέχνη καί στήν ἀφοροίωση τοῦ ὀπλισμοῦ, δίχως ἀνά-

παυλα συγχρονισμός μας στήν πολεμική τέχνη. Καί πρῶτα ἀπ' ὅλα πρέπει νά πραγματοποιήσουμε τήν πλατεῖα στρατολογία πού μᾶς εἶναι ἀναγκαῖα. Ἐστὶ μέσα ἀπ' τήν ἀσταμάτητη πολεμική δράση θά βρεθοῦμε στό 1949 μέ καλλίτερες προϋποθέσεις ἀπὸι στό 1948. Ἡ ἀναμέτρηση τότε θά ναι πιό εὐνοϊκή γιά μᾶς.

Ὅχτώ χρόνια πέρασαν ἀπ' τή μέρα πού ὁ λαός ξεσηκώθηκε ἐνάντια στή φασιστική ἐπιδρομή καί ἄρχισε ἐστὶ τόν τιτάνιο ἀγῶνα του γιά τήν ἀνεξαρτησία καί τή Λαϊκή Δημοκρατία του. Ὁ ἀγῶνας αὐτός ἦταν καί εἶναι ὁ πιό σκληρός μᾶ καί ὁ πιό ἀφθαστος καί ἡρωϊκός στήν ἱστορία μας. Πέρασε ἀπό πολλοὺς θριάμβους, ἀπογοητεύσεις, ἀποτυχίες καί νίκες. Ἡ σημερινή ἀντιπαράθεση εἶναι, πρέπει νά ναι ἡ τελική. Ὁ ἐχθρός δέ στέκει καλά. Προχτές ἀκόμα οἱ «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου ἀναγνώριζαν:

«Κατά μέσον ὄρον ἑκατό πρόσωπα φονεῦνται καθημερινῶς εἰς τήν Ἑλλάδα καί οἱ συγκρούσεις ἀντί νά περιοριστοῦν ἐξαπλοῦνται εἰς νέας περιοχάς.

Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις ἐξήτησεν ἀπὸ τὰς Ἡνωμ. Πολιτεῖες νά χρηματοδοτήσουν ἀδελφῖν τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ 132.000 εἰς 150.000 ἀνδρας. Οὔτω, αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἀντιμετωπίζουν τώρα τά ἴδια σχεδόν προβλήματα πού ἀντιμετώπισεν καί ἡ Μ. Βρετανία πρὸ δύο ἐτῶν. Ἡ μὴ παροχή ἢ ἡ ἐλάττωσις τῆς στρατιωτικῆς βοήθειας ἐν ἐχρεῖτόν κίνδυνον τῆς κατὰ ρεῦσεως. Ἀλλά καί ἡ παροχή περαιτέρω στρατιωτικῆς βοήθειας δέν προϋποθέτει στόντομο τέρμα τοῦ πολέμου».

Ὁ μοναρχοφασισμός καί ἡ ἀπολυτοκρατία περνᾷ ἀγίατρευτη κρίση. Ἡ κυβέρνησις εἶναι κιάλας ὑπὸ πα-

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΜΠΡΟΣΤΑ, ΠΑΝΤΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΓΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΝΙΚΕΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ Γ.Α. ΤΟΥ Δ.Σ.Ε. ΤΗΣ 28/10/48

Μαχητές και μαχήτριες, Ύψιστοι και Αξιοματικοί του Δ.Σ.Ε.

Σήμερα κλείνουν δύο χρόνια απ' τη δημιουργία του Δ.Σ.Ε. Δύο χρόνια μεγάλων αγώνων και σκληρών θυσιών. Ο Δ.Σ.Ε. κληρονόμος της ηρωικής κληρονομιάς και των αγωνιστών του 1821 συνεχίζει το έπος του Ήρωικού πολέμου και της πρώτης εθνικής αντίστασης που άρχισε στις 23 του Οχτώβρη 1940 μέσα στις καινούργιες συνθήκες της αμερικανοκρατίας. Έντονα είναι οι καλύτερες παραδόσεις του ΕΛΑΣ και του Έθνους. Είναι ο εθνικός λαϊκός, επαναστατικός Στρατός της καινούργιας Δημοκρατικής Ελλάδας. Παλεύει με το όπλο στο χέρι για την Εθνική μας Ανεξαρτησία και τη Λαϊκή Δημοκρατία.

Δύο χρόνια πέρασαν. Και ο Δ.Σ.Ε. έγινε μία ιστορική πορεία. Απ' τις πρώτες ομάδες των κινηγημένων αγωνιστών, απ' το Λιτοχώρο και την Ποντοκορασιά ξεπήδησε ο καινούργιος Δ.Σ.Ε. Η 28η του Οχτώβρη είναι μία μεγάλη ημερομηνία στην ιστορία της νεώτερης λαϊκοδημοκρατικής Ελλάδας. Πόσες ά-

ραιτησή όπως τό δήλωσε ανοιχτά ο Σοφούλης. Και πολλοί αντιδραστικοί και στρατοκρατικοί κώλοιοι κινούνται για φασιστικές δικτατορικές λύσεις πιστεύοντας ότι θα σώσουν το σαρβαλό τους. Ο έχθρος παραπαίει. Μά τό κύριο χτύπημα δά του, δάσει μόνο τό λαός και ο Δ.Σ.Ε. με τόν άρτίνα τους. Μόνο έτσι δά πετύχουμε τή λύση που θέλει ο λαός για τό έσωτερικό μας πρόβλημα, μία και οι αντίπαλοί μας δέν έννοοδν νά δεχτοδν μία έντιμη δημοκρατική συνεννόηση. Έμεις είμαστε έτοιμοι για όλα. Και μέριξ δτου θριαμβεύσει ή δέληση του λαού τό σύνθημα μας παραμένει:

ΟΛΟΙ ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ!

ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ!

30 του Οχτώβρη 1948

χες και τί θυσίες δέν έδωσε ο Δ.Σ.Ε. σά δύο χρόνια της θρασύτης του; Παντού, σ' όλη την Ελλάδα, οι λαοί του λαού οι έθνοπροδότες ληστές, οι λακέδες της αμερικανοκρατίας, δοκίμασαν τή δένα η των χτυπημάτων του Δ.Σ.Ε. Αντιμετωπίσαμε τίς «προφητείες» έκκαθαριστικές επιχειρήσεις του μοναρχοφασισμού, την έπικινή έκστρατεία του 1947 και την έκστρατεία του 1948. Απ' τόν Παρνασσό, την Γκιώνα και τόν Έβρο, τά Βαρδούσια και τόν Ταύρο. Τα Άγραφα και τόν Κόζακα. Τό Σκόλα και τό Γράμμο. Τό Μπελες και τή Ρ.δ.ση. Στή Λάρισα, σά Τρίκαλα τόν Τόρωνα, τόν Άγυιά και τά Καλύβια έκδογονται δυνατό, περήματα τά βήματα των μαχητών και αξιοματιών του Δ.Σ.Ε. και ανεβαζον οι δοξασμένες σημαίες μας. Πάνω από 120 χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες προξενήσανε στόν μοναρχοφασισμό σά δύο χρόνια της δράσης του Δ.Σ.Ε. Η ηρωική εποποιία του Άρματου και του Ιππικού μαζί με τή θρασύτητα δράση των ημετέρων του Δ.Σ.Ε. στή Θεσσαλία, τή Ροδόμη, τό Μωριά και στή Κεντρική Μικαδονία στεφανώνουν σά δύο χρόνια δράσης του Δ.Σ.Ε. Έξβαλαν σέρετα τα δειλά για τή νίκη του Δ.Σ.Ε. για την ίπλεστέρευση της Ελλάδας.

Συνγωνιστές μαχητές και αξιοματικοί του Δ.Σ.Ε., παρορμητές, σαμποταριστές και ελεύθεροι σκοπευτές, άγχυλιστές, άντιεγκιστες και αεροπόροι:

Δύο χρόνια τέρα ο Δ.Σ.Ε. άντιμετωπίζει νικηφόρα τή λυσσοσμένη επίθεση της αμερικανοαγγλικής κατοχής απ' τόν μοναρχοφασισμό. Δύο χρόνια ή αμερικανοαγγλική ήπειροαπληρώς ξόδεψε πολλές έσοτοταδες έκκατομύρια δολλλάρια και άρες για νά εξοντώσει τό Δ.Σ.Ε. και νά υποτάξει τόν ελληνικό λαό. Έστειλε έκκατομύριους τόνους πολεμικό όπλο και έκκατομύριους άεροπλάνα και τάνκς χωρίς νά πετύχει κανένα αποτέλεσμα. Απαιτώ τήν και υπερηφανεύονται σ' κινήματα και μαχητές ότι διάλεσαν τόν Δ.Σ.Ε. και έξοντώσαν τίς κέρεις δσ άμεις του και επαναστατησόνται νά σπείσοο. Τέ άπαιτώ τήν άμείση Σοσιαστού; κ' ή Κομμουνιστική άμείση. Όχι και χιλιότονους έκκατομύρια νεκρούς. Ό Δ.Σ.Ε. βγαίνει πιο γυμνασμένος απ' τήν

ARVETIA
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΡΟΝΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

από κάθε δοκιμασία και βαδίζει σταθερά στο δρόμο προς τη νίκη. Οι Βάν Φλίκερ οι Κιρλίλακηδες, οι Τσακαλώτοι και Πετρόπουλοι ρωξίζονται. Οι άνθρωπαμένοι μάχητές μας και οι τεχνίτες αξιωματικοί μας εβαλλάν κάτω τό μισοφορικό στρατό και τούς αξιωματικούς της άμειροκρατίας.

Μά όπό του άγχιει ό Δ.Σ.Ε. είν τεράστια δένανή του: Γιατί ή νίκη μας είναι έξασρα- λιμπή: Ό Δ.Σ.Ε. είναι γέννημα και θρέμμα του λαού, σπορεύεται άπ' τούς καλύτερους γιους και θυγατέρες του. Ό ελληνικός λαός είναι ή άσπερευη παγή της δόνας της του Δ.Σ.Ε. Όλα τά μεγάλα κατορθώματά του, ή ήθικοπολι- τική του άπεροχή ώφειλόνται από λαό. Είσα- σε παιδιί του λαού, ζ μαρμάρη με τό αίμα και τον πόνο του, ή αυτόν πολεμάει. Έχου- με γραμμένα στή σημαία μας τά ιδανικά του λαού για μία ελεύθερη, ανεξάρτητη δημοκρα- τική και ειρηνισμένη Ελλάδα. Κ όβουμε μέ- σα μας την τεράστια λαϊκή δένανη που διαν- χριάζεται τά βαζει με ήπειρομαλικές αυτο- κρατορίες και πιαρά τίς δυσκολίες και τό ά- φθονο αίμα που χένει, από τέλος νικά. Ό Δ.Σ.Ε. θα νικήσει γιατί είναι ή ένότητα προ- τοτορίας ενός λαού που δέ φοβάται τούς τε- ρα τους και ζαίρει να πολεμά και να νικά. Αυ ό τόδεξεί ό Γράμας και τό Βίσι, οι κι- θυμωμένες μάχες του Δ.Σ.Ε. σ' όλη τή Ελλάδα θα τό δείξουν οι έλληντικοί μεγάλοι αγώνες μας που θα άδηγήσουν στην άπλευ- θέρωση της Ελλάδας. Η δημοσύργια της Προ- δρομής, Δημοκρατικής Κυβερνήσεως μας είναι άκόμα ένα γερό όπλο για τή νίκη μας.

Μαχητές και μαχητοές του Δ.Σ.Ε. στρατι- ότοι της Άνεξάρτησε και της Δημοκρατίας της Ελλάδας.

Τά 2 χρόνια του Δ.Σ.Ε. μας βάζουν και όβρυα μεγάλα καθήοντα. Πλησιάζουμε σε άπορατιστι- κή κατάσταση. Ό μοναρχορασιασός μας ένωσ; άπ' τα άδιόκοτα χροστικά μας ζητημάς άπ' τά άρνετικά του να του δώσουν κιν ήρωι όπλο και δολλλά να για να ετοιμάσει την έσωση εία το του 1949. Δέ θα τον άρήσουμε να πραγ- ματοποιήσει τά κικθύρια σχέδια του. Υπό- χρο ν όλοι οι προθέδοτοι για να καταφέρου- με πιο άπορατιστικά χροστικά στο μοναρχο- ρασιόμο μας στο χροστικό. Φράνκι ό κάθε μαχητής με ήρωι, πιστωτικό, και αξιω- ματικούς του Δ.Σ.Ε. ν. κανει από όκρωμο τό καθήον του. Ό μοναρχορασιόμος δέ μπορεί να μά; διαβεί άπ' τό Βίσι. Στο Γράμμο κατό- με γερά και έ λίγο δά τον παρόμοιο βλο- κληρωτικά από καί Σε ν Κοζιμα, σε Γε- νερακά, σε ν Σουλ και στο Ποτόνι, σά βονει κα στο κάμπο της Θεσσαλίας είναι ετιζήμα- ρια μας. Στην Πιλοτονιστή δέν γαίον ν ακόμα να κάνουν την έσωση τους. Τα

τημάτα μας της Ροδημλης, της Κεντρικής Μα- κεδονίας χροσποίν διαρραλα τό μοναρχορασιόμο.

Μά οι μαχητές και αρχήρες του Δ.Σ.Ε., οι στρατιώτες της Δημοκρατίας και της Έλευθερί- ας δέ θα αυτοκαίνοποιήδον άπ' τις μέχρι τώρα έπιτυχίες μας. Πρέπει να δώσουμε καινούρ- για, πιο άπορατιστικά χροστικά στον μοναρχο- ρασιόμο στρατό. Στά βο να και στους κά- μπους, στις πόλεις και τά χωριά. Στην Άθήνα, τον Πειραιά και τή Θεσσαλονίκη. Με την έ- κκαιρία των 2 χρόνων του Δ.Σ.Ε. σηκώνοντας πιο ψηλά τή σημαία της πολεμικής μας άμει- λας. Άπροσιά, πάντα μπροσιά για καινούργι- ος αγώνες και νίκες.

Η ήμερα της 23 του Οχιώβρη πρέπει να γιορτασθεί με μεγάλες μάχες και να άποιελέ- σει τό ξεκίνημα για τούς καινούργιους αγώ- νες ας που θα φέρουν τή νίκη. Οι μαχητές και μαχητοές, οι αξιωματικοί και έπαξιωματι- κοί μας πρέπει να προετοιμαστούν για τούς ά- γώνες αυτούς. Να μαδουν ακόμα πιο πολεμικά καλύτερα τά όπλα τους. Να χροσποίν άδιάκο- πα τον έχθρο κατά ήπειρο στα πλεπρά και τά νύκτα. Να χροσμοποίν μαστορικά την λα- τικοεπαναστατική μας ταχτική της επίθεσης και της έξόντωης. Να τινώσουν στον άέρα τά αέ- τοκίνητα, τά άντικ; τά πολεμικά εργοστάσια τά βιατόρα και τούς στρατιώτες του μοναρχορα- σισμοδ. Να μινώδουν και να συντρίβουν τον έχθρο όπου τον φροβν. Να πιάουν και να έξοντιώδουν τίς διοικήσεις του μοναρχορασιό- κοδ στρατού και τούς φασιστές αξιωματικούς τ. ν. Οι στρατιώτες του μοναρχορασιό του είναι αδέρφια μας και τούς δίνουμε στοργικά τό χέ- ρι για να οι δέ θέλουν τον πόλεμο που κά- νουν οι νιότιοι πλουτοκότες και οι άμειρκα- νοι ληστές. Αυτοί θέλουν ειρήνη και ήσυχια.

Οι φασιστές αξιωματικοί είναι έχθροί του λαού και θα τούς έξοντιώσουμε. Αυτο να τό σκερ- ποίν άπ' όσον άκρια εί αι καιρός, οι ήτοι αξιωματικοί του μοναρχορασιόμοδ στρατού για να σάσουν τον έαυτο του. Η μέρα της νίκης του Δ.Σ.Ε. διν είναι μακρόα. Πλησιάζει με κει- θε νιο χροστικά μας, με κάθε να νι ή μας. Η άπελευθέρωση της Ελλάδας είναι ζήτημα που εβαρτάται μόνο από μας. Άπτη δένανη μας. Στην Άκρόπολη της Άθήνας θα σείσουμε τή σημαία της Λευτερίας της Άεξάρτησε και της Αγάης. Αηόκαίται.

Ζήω τά 2 χρόνια του Δ.Σ.Ε!
Δοξία και ήρωι στους ήρωες που πέσαν στον αγώ ν για τή Λευτερία και τή Δημοκρατία.
Ζήω ό άδόλωτος και περιημένος ελληνι- κός λαός.

ΟΛΟΙ ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ! ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΥΧΡΟΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
Σ.Σ.Γ.Α. 23 Οχιώβρη 1948
Στρατηγός ΜΑΡΚΟΣ

Η ΔΙΕΙΣΔΥΣΗ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Τὸ σ' ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ, Ἀντιστάτηγον

Διαρκoύσε ακόμα ἡ μεγάλη μάχη τοῦ Σπό-
λκι—Γράμμου ὅταν τὸ Γενικό μας Ἀρχηγείο
ἔδωσε στό Κλιμάκιο του τῆς Νότιας Ἑλλάδας
μιά νέα σημαντική ἀποστολή: νά πάρει τὸ
σημαντικότερο μέρος ὁσων δυ ὁρειῶν του βρι-
σκονταν τότε στή Βόρεια Ἑλλάδα καί νά ἐνεργ-
γήσει μιὰ γρήγορη διεκδυσή στό χῶρο του.
Στήν ἀρχή σ' ἡ Βόρεια καί κατοῖν στήν ἀνα-
τολική Θεσσαλία.

Ἡ δεικνύνη αὐτή δά εἶσαν ὁ πρῶτος σο-
βαρός ἐλιγμός σ' ἀ μέτοπισαν τοῦ ἐχθροῦ
ποῦ ἀποτάσισε τὸ Γενί ὁ Ἀρχηγείο μας καί
ποῦ ἀργότερα δά εἰρσε εἰς τή συνεχιά του στό
μεγάλο ἐλιγμό ἀπό Γράμμο πρὸς Βίτσι καί
στόν ἄλλο ἐλιγμό ἀπό Μουργιάνα πρὸς τόν
κορμό τῆς μακεδονικῆς Πίνδου. Ὁ ἐλιγμός
μας ὅμως πρὸς βόρεια καί ἀνατολική Θεσσα-
λία δέν δά εἶνα μόνο ἕνας σοβαρός ἀντιπο-
ριστικὸς πῖσω ἀπὸ τὸ καθαρό μέτωπο τῶν
ἐπιχειρήσεων. Εἶσαν συνδεασμένη μαζὲ του
καί μιὰ σοβαρότατη ἄλλη ἀποστολή: ἡ στρα-
τολογία ἐπεδρεῖων ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς Θεσσα-
λίας πὸ παρουσίαζε σημαντικὲς δυνατοτήτες.

Ἡ διαταγή γιά τή νέα ἀποστολή του δό-
θηκε στό Κλιμάκιον τῆν 1η Ἀδριόπου. Μεσα-
σέ δυὸ μέρη πὸ εἶσαν ἀπαραίτητες γιά τή
συγκένρωσι ὁσων τμημάτων του βριστόνταν
σὲ θέσει τοῦ Μετώπου Σπάλκι-Γράμμου.
ἄρχισε ἡ κίνηση, μὲ μεγάλη ταχύτητα, γιά τήν
ἐκκλήρωση τῆς ἀποστολῆς. Μαζὲ μὲ τὰ τμήμα-
τα καί τή σχολή Ἀξιωματικῶν Νῆα; Ἑλλά-
δας κινήθηκε καί τὸ Κλιμάκιον καί ἡ διοίκηση
τῆς 1ης Μεραρχίας. Ἡ ροτατική γιαι αὐ-
τέτοια διεκδυσή εἶσαν σχεδόν ἀνταρκτη, ἀπὸ
τὰ πρῶτα ἀ π' ἕνα. Ἐπιμελητική βίση καί
μια, πληροφορικὲς εἰσα; Ἐξοστιασμός φερόρ;

Ἐκινήσαμε ἀνεγκαταστά, ἀποσχεδιστικῶς.
Τὸ Κλιμάκιον προδιεγράφε, χρονομικῶ, ὅταν
περίτου μέρου κὸλο ἐπιδοκῶν καί στρατο-
λογικῶν ἐπιχειρήσεων. Γουλιχιστον ἐρόσαν
δὰ μεροδοσια μὲ ναιερήστωσ τήν ἀτόλη ἡ
ἡ σχετικὴ ἔσω πρωτοβουλία. Μεσα σ' ἀπὸν
τὸ διήμερο κὸλο δά ἐπρσε νά γ. ουν μι
ὀλόκληρη σαρπ ἀπὸ ἀλλοπύλληλα κτωήματα,
ὄσο γίνεται, πὸ μεγάλα καί ἀ πρῶτικῶς
ἐναντίον τῶν κτωικῶν ὄν στόχο τοῦ ἐχ-
θροῦ. Καί ἐπιδοκῶ ἐξοστιαστικῶς μὲ
σοῦ; κατοικημένους τόπους; σχεδόν σ' ἀ ριζά
καί μέσα στον καθαρό κῶμα, τὰ κτωήματα
αὐτά δά ἐπρσε νά δοθοῦν ἀκριβῶς σ' ἀ ριζά

καί στόν καθαρό κῶμο τῆς Θεσσαλίας. Ἐκεῖ
ἄλλωστε, σ' ἀ ριζά καί στόν κῶμο, ὄληρχε
καί ἡ ἄση τοῦ στρατολογικῶς προβλήμα-
τος. Γιατί ἐκεῖ εἶσαν συγκνεσ ἀμῆνη καί ὄλη
ἡ στρατεσμένη ἐψυχη δὲ ἀμη τοῦ πληθυσμοῦ.
Ἐκεῖ, ἀκόμη, ὄληρχαν καί οἱ μόνες ἐπιμη-
τησικῆς δυνατοτήτες, ὄσο γιά τῆς ἀμοσες ἀνάγ-
κες τῶν τμημάτων πὸ εἶσαν τῆ διεκδυσῆ
ὄσο καί γιά μιὰ ἐπιτελικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ
ἐπιτελησιακοῦ προβλήματος, ἡ προοπτικὴ
ὀλόκληρου τοῦ χειμῶνος.

Δέν μεροδοσαν, φυσικά, νά προδιαγραφοῦν
ἀπὸ προτετερα ὄλοι οἱ στόχοι κτωικημένων
τόπων πὸ δά χρωτοσῆμα. Εἶχαμε, ἐξ ἄλλου, τῆ
μεγάλη δυσκολία ὄτι ἀπὸ τήν πλευρά τῶν πλη-
ροροριῶν στή βόρεια Θεσσαλία (Χάμα—Ἀντι-
χασία—Ἀράομπε); δά βρισκόμαστε σ' ἀ πρῶ-
τόγονη κατασῆση ἀπὸ εἰς τμήματα μῆς ἐλει-
παν ἀπὸ καί ἀπὸ τήν ἔσωνή ἐκαδοριστικὴ ἐ-
πιχειρήση τοῦ 1947. Μόνον γρήγορα περῆματα
τμημάτων μῆς εἶχαν γίνει. Ἡ ὄρεινὴ βό-
ρεια Θεσσαλία εἶνα σχεδόν ἔρημη ἀπὸ κατοί-
κο;ς. Ὑπῆρχαν ἀκόμη καί ἄλλες ἀ κτωικῶς
κῆ; δυσκολίε; Τὰ Ἀντιχασία, τὸ κτωικαίρι ἡ-
δισ; εἶνα ἀνοδρα καί δέν ὄπάρχουν σ' ἀ χω-
ριὰ ὄδρε μῶλοι ἀπὸ δέν εχει ἀρκετὸ νερὸ.
Ἀπὸ πηγύλωνε τῆς ἐπισπιστικῆς δυσκολίε; πὸ,
ἔσει εἰσε ἀλλοῶς ἐπρσε νά λοδοῦν ἐπὶ τὸ-
που γιαι δέν εἶχαμε ὄποια ἀπολότω;.
Πρῆπει, ἔλο; νά προστεθεῖ καί ἡ δυ-
σκολία τῆς κάλυψῆς τῶν κινήσεων μῆς
σ' ἀ Ἀντιχασία, πὸ εἶνα μεγάλο μέρος τοῦ;
εἶνα γοινο, ἀπὸ τήν ἀεροπορία, τὰ παρατη-
ρητήρια τοῦ ἐχθροῦ καί, προκάντων τὰ μάτια
τον μῆδων πὸ εἶσαν ἀκρίτοι πιντοῦ καί
ἀποδραμῶνοι εἶσα ἀπὸ ἐνῶμισο σχεδὸ ν χῶ-
νο δικη τοῦ; κατοχή τῶν Ἀντιχασίων.

Μῆ; ἦταν, ἐξ ἄλλου, καὶ τὸ ἐξοστιαστικὸν
μ' ἀπὸν τήν κατόπιση εἰσε δά βαλῆμας μὲ
σχετικὴ βραχύτητα διακῶνοσ; λιγότερο; σὸ-
χο; καί ἀπομῶσσεσῶσ; ὄσο δά γίνεται
καλῶτερα μόνον τῆς ἐπιχειρήσε; αὐτῆς. Εἰσε δά
ἐκ κτωικῶσ; ὄσο; τὸ ἀπὸ σῶμα τοῦ στωι-
χιστοῦ στρατηγικοῦ ἀπὸ κτωικῶσ; μὲ διαδο-
χικὰ κτωήματα, ἔσω κῶ; νά τῶσ; τῶσ; κτωι-
κῶσ; ὄσο δά θέλαμε κτωῦσ; ἐπὶ τῶσ; ἀπὸ τὸ
δεδορὸ δά μῆ; ἐξοστιαστικῶσ; καί ἀ πρῶ-
λότερα ἀποτελοσῶτα πῶσ; πρῶτικῶσ; ὄσοσ; μῆ;
νῆ; ἀντιμετωπιεῖ μὲ μεταπορῶ ἀλλοῦν δυ-

ΑΝΤΙΧΑΣΙΑ
ΚΑΙ
ΒΙΣΤΟΡΙΑΣ

νάμεων έκτός από τίς βασικές ποδ είχε στά κέντρα που δά χροποδοσαμε και μάζ πάρει ή μάζ ανάκόψει έστω τήν πρωτοβουλία.

Προμήσαμε τά διαλογικά χροπήματα, χωρίς καμιά ανάπαυλα οδτε για τόν έχθρο οδτε για μάζ τούς ίδιους. Για νά άντιμετωπίσουμε τίς άνακευμενικές δυσκολίες τών Άντιχάσιων πήγαμε και κολλήσαμε μιάμιση ώρα έξω από τήν Καλαμπάκα Άπό κεί οργανώθηκαν και εκτελέστηκαν οι επιχειρήσεις τής Καλαμπάκας, Μικανής, κήμιου Φαρκαδίννας, κήμιου τών Τρικάλων, Μπουχο νιστας και πόλης Τρικάλων. Για νά περάσουμε κατόπιν στόν Κάτω Όλυμπο και Κίσαρο για τόν άλλον κόκλο τών χροπημάτων στόν Τόρναβο, Άγυιά, στίς έπαρχίες Άγυιάς, κατλάοισσας για στρατολογία στή Λεπτοκαρυά του Άνω Όλύμπου, στό Κοιτοόχειρο και καμίσια χωριά τής Λάρισσας και τέλος και στήν πόλη τής Λάρισσας. Βαδίσαμε με τήν ίδια ταχότητα και για τήν έκκλήρωση ένός τρίτου κύκλου διαδοχικών χροπημάτων εναντίον κατοικημένων τόπων του έχθρου, για νά συμπληρωνάμε έτσι, μέσα σέ ένα μήνα, τήν άποστολή που έδωσε τό Γενικό Άρχηγείο στό Κλημάκιο για τή διοόωση στή βόρεια και άντολική Θεσσαλία. Άλλά μιά νέα άποστολή του Γενικού Άρχηγείου προς τό Κλημάκιο έστρεψε τά ταήματα μας προς άλλες κατευθύνσεις και άλλες μάχες, στίς 23 του Σεπτεμβρη. Ως τότε ή διοόωση είχε κλεισει 45 μέρες.

Η συγκομιδή τής διώσεως, τών 45 ήμερών είναι εξαιρετικά πλούσια. Έξη σφοδρές μάδες εναντίον του έχθρου μέσα σέ πόλεις και κωμοπόλεις. Άρκετες συγκροτήσεις με τόν έχθρο στήν κινή του, τόσο στά Άντιχάσια όσο και στόν Όλυμπο και στό Μαυροβούνι και στόν ίδιον τόν κάμπο. Στρατολογία περιπου δούσην χιλιάδων νέων μαχητών και ραχιτών. Κράτημα και τάκισμα τών μάδων στά Άντιχάσια. Προμήθεια επιμηλειακής κάπου δέκα χιλιάδων γιδροβάτων και γελαδικών είτε από κτασχεσες, πρροσευών έχθρων του λαου είτε από τήν ένδική εισφορά τών κατοίκων.

Είναι φυσικό ότι ο έχθρος άνακατέθηκε ως τό κεντρο τών πόλεων και ως τήν καρδιά του κήμιου. Δέν προλάβαινε νά συλλείθει από τήν Καλαμπάκα και επρεπε νά τρέξει στή Φαρκαδία και κιστόπιν, άπεναντί, στά Τρίκαλα μαζί με τή Μπουχοίνισσα. Και ένώ μάζ περιμενε κατόπιν στήν Έλλιοσέννα-έτσι δοξαμε ότι πήρε-μας βήματα στόν Τόρναβο και κα όπιν σολό γρήγορα στήν Άγυιά. Και ένώ δέν μάζ περιμενε διόλου μέσα στή Λάρισσα και μάλιστα στίς ενάμιση τό βράδυ με τά φώτα άνάμενα του άνάμε κ' αήτην τήν έκκληση Άντιστεθεί τά α και ή σωμα τών αφηνιδιαστικών κταπημάτων στό Κοιτοόχειρο (άνάμενα Τρικ-

καλα-Λάρισσα) και στά καμίσια χωριά και κέντρα τών μάδων Μπασιλάρ, Θωριά, Γούνισσα, καθώς και ή ταυτόχρονη δόση στά ριζά και στά κωμοχώρια τής δυτικής Θεσσαλίας, βγαίνει σά συμπέρασμα ότι ο έχθρος (στράτος, χωροβλάκες, μάδες, άντιδραση) πανικοβλήθηκε τόσο όσο δέν μπορεί κανάνας εδκολανά φαντασει. Τήν άλλη μέρα που έγινε ή επίθεση κατά τών Τρικάλων κάποιος φαρσέρ (ή αυτοεπιστρατευμένος ελεύθερος σκοπευτής) έδωσε τό βραδύκι τενεκεδάκια στήν σφυά ένός σκύλου και τήν μετέβαλε έτσι σέ άντάγικο πολυβόλο. Και όταν άρχισαν νά ερέχουν οι ένδικόφρονες, προς όλες τίς κατευθύνσεις, έμπηξε και μιά φωνή: «Ο Γαζής θρχεται!» (Ο Γαζής είναι επίλοχος δικός μας). Οι ίδιοι χωροβλάκες που ήταν στήν πλατεία τών Τρικάλων πήδησαν τό ποτάμι μαζί με τίς γυναίκες για νά φύγουν, γιατί ή γέφυρα είναι γεμάτη από κόσμο που ερεχε. Τή σκηνή περιγράφει ή «Αναγέννησι» τών Τρικάλων και ο «Κήρυξ» τής Λάρισσας. Στή δημογραφία τής πολιτικής άερόσφαιρας του πανικού συντελεσαν φυσικά και οι δεκάδες χιλιάδες νέοι άνταρτοπληκτοι που σωσροήθηκαν στίς Θεσσαλικές πόλεις όχι μόνο από τά όρεινά χωριά και τά ριζά αλλά και από τήν καρδιά του κάμπου. Άλλά ο καλύτερος προσηγανδιστής του πανικού είναι οι έπισημοι ήγήτες του μοναρχοφασισμού. Έτσι ο Ζέρβας μετά τό κτύπημα μόνο τής Κολαμπάκας και τής Φαρκαδίννας δήλωσε στά Τρίκαλα ότι στή δυτική Θεσσαλία κυριαρχούν οι συμμορίται. Τό ίδιο βράδυ μήκαμε στά Τρίκαλα, πόλις είχε φύγει ο Ζέρβας δυσευχώς. Άλλωστε τήν ίδια τήν επιχείρηση σά νά τήν άποράσισε ο ίδιος ο Γαζής γά λογαριασμό του Κλημάκιου Νότιας Έλλάδας του Δ.Σ. Γιατί δήλωσε μετά τό χτύπημα τής Καλαμπάκας σέ έμπροσθ διοσαλών βουλευτών μαζί με τόν Κλειθωνόπουλο, διεσθεντή του τρικαλινού «Θάρρους», ότι άποκλείεται κατηγορηματικά νά προσβάλουν οι συμμορίται τήν πόλιν τών Τρικάλων και ότι «οδτε νά διανοηδούν καν' δένανται οι συμμορίται επίθεση κατά τών Τρικάλων». Άναγκαστήκαμε έτσι, χάριν του κ. Γαζή και για νά εξεστειλίσουμε άνεκανόρθια τό γόητρο του μοναρχοφασισμού σά μάρτυ τών Τρικαλιτών και όλων τών Θεσσαλών, νά τροποποιήσουμε κάτω, τό σχεδίο μας και νά σφραγομε άμεσα κατά τών Τρικάλων, ένώ είχαμε σχεδιάσει άλλες επιχειρήσεις στήν άπ' α τήν.

Τό πάθημα όμως του Γαζή δέν συνότεια οδτε τόν ύποφυγό Στάτο που έπρεπε κ' από στή Θεσσαλία. Έπειδή μάζ έχασαμολησ; κήρες (στού πρρασάι μας από Άντιχάσια στόν Κάτω Όλυμπο) έβγαλε τό συμπέρασμα ότι ή ένάμιση λουδίσια Θεσσαλία δέν άπαιλείται απισω δισπ

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ἀπερακρένθη ἐξ αὐτῆς τὸ ἰσχυρὸν συμμοριακὸν συγκρότημα». Δυὸ-τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὴς δηλώσεως τοῦ Στρατοῦ χροπήθηκε ὁ Τέρναβος, λίγο καίωιν ἢ Ἄγυιὰ καὶ, μερικὲς ἡμέρες ἀργότερα, οἱ ἀντάρτες βαλλαραιοὶ ἔφραναν ἕως τὴν πλατεῖα τῆς Λάρισσας, στὰ γραφεῖα ἀπ' ὅπου ὁ Στρατός εἶχε κάνει τὴς δηλώσεις του.

Δὲν εἶναι περιεργὸ ἂν οἱ πλοῖσοι ἀντιδραστικοὶ τῶν θεσσαλικῶν πόλεων δὲν ἔκουσαν πιά κανέναν καὶ ἔφρουγαν γιὰ τὴν Ἀθήνα ἐνῶ οἱ ἀντιδραστικοὶ ὄλων τῶν κωμοπόλεων καὶ χωριῶν τὸ κάμπιον ἔχουν μεταφέρει τὴν ἀγωνία τους στὰ πεζοδρόμια καὶ τὴς πλατεῖες τῶν 4 θεσσαλικῶν πόλεων ὅπου εἶναι στοιβαγμένοι κλαίγοντας τὴ μοῖρα τους. Καὶ δὲν συντελεῖ βέβαια στὴν ἀνάπτυξη καλοῦ ἠθικοῦ τῶν δεξιῶν τὸ γεγονός, διὲ χεῖζουν ἀράδα πολυβολεῖα στοὺς κωμικότερους δρόμους καὶ σὲ ὅλα τὰ ἐργοστάσια καὶ δημόσια χεῖρια τῶν θεσσαλικῶν πόλεων (καὶ τοῦ Βόλου τοῦ ἴδιου) ἀνακοιφώνοντας ἔτισημα διὲ «δὲν πρέπει νὰ ἀντρυχεῖ ὁ λαὸς διότι πρόκειται περὶ γενικοῦ μέτρου ἀμύνης κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ». Σὰν κωρονίδα πρέπει νὰ προστεθεῖ καὶ τὸ δημοσίευμα τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων σὰν ἀναπόκριση ἀπὸ τὴ Λάρισα, «λίγες ἡμέρες μετὰ τὸ κτόπημα τῆς Ἀγυῖας: «θεωρεῖται παρήγορον διὲ ἀπὸ μερικῶν ἡμερῶν οὐδερμὰ νεωτέρα σοβάρὰ ἐνέργεια τῶν συμμοριτῶν ἐξεδιήθη». Τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸ βράδυ χροπήθηκε ἡ Λάρισα.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ τὸ ἠθικὸ τοῦ θεσσαλικοῦ λαοῦ, ποῦ δὲν εἶναι ἄλλωστε διόλου ἀσχημα ἔπειτα ἀπὸ ὀλόκληρη τὴ φετινὴ δράση τοῦ Δ.Σ. στὴν περιοχὴ αὐτῆ, πῆρε φεραῖ. Ἀδελφώδης ἐξαιρέτικα στὴν ἐκπλήρωση τῆς ἄλλης ἀποστολῆς μας, τῆς στρατολογικῆς. Ἄρχισαν νὰ ἔρχονται καὶ ἐδελονοτέζ μόνου τους. Ἀλλὰ ἡ μεγάλη ἀνανάκλαση φάνηκε στοὺς «βιαίους» στρατολογουμένους. Τὸ ἔστη ναν ἀμέσως σὲ χορὸ καὶ σὲ τραγοῦδι. Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς νέοι καὶ νέες μέσα σὲ λίγες ἡμέρες παρουσιαζαν ὄψη καὶ κέφι παληοῦ ἀντάρτη. Εἶναι ἡ πολιτικὰ καλλισργημένη θεσσαλικὴ γῆ ποῦ μὰς ἔδινε τοὺς πλοῖσους καρποὺς τῆς.

Πρέπει, ἀκόμα, νὰ συμπληρωθεῖ διὲ αὐτῆ ἡ πολιτικο-στρατιωτικὴ εἰκόνα τῆς Θεσσαλίας παρουσιάζτηκε χρονικὰ ἀκριβῶς ἀπάνω στὴ θριαμβολογία τοῦ Γράμμου καὶ στὴς γιορτὲς ποῦ ἔτοιμασαν στὴ Λάρισα γιὰ τὴν παρασημοφορία τοῦ Κιριλιάκη ὡς «νικητοῦ τοῦ Γράμμου». Εἶναι κωμικοτραγικὴ ἡ ἐφάνιση τῶν θεσσαλικῶν ἐφημερίδων. Σὲ κέρου ἄρθρο ἔλεγαν πῶς ἐξολοθρεύθηκε ὁ συμμορισμὸς σὲ Γράμμο. Καὶ ὀλόκληρη σχεδὸν ἡ ὀλόλοση ἐφημερίδα ἔδινε περιγ. ἀπὸ τῆς μάχης τῶν Τρικαλιῶν, τοῦ Τερνάβου ἢ τῆς Ἀγυῖας. Καὶ ὅταν οἱ ἀντάρτες μας μέσα στὴ φωτιὰ τῆς μάχης στὴν πολιορκημένη πλατεῖα τῶν Τερνάβου ἀο-

χισαν νὰ τραγοῦδάνε ἕνα δικὸ τους αὐτοσχέδιο τραγοῦδι: «Μὰς πῆρναν τὸ Γράμμο—τοὺς πῆραμε τὸν κάμπο!» ἐπῆραν οἱ Τερναβίτες τὴν ἄλλη ἡμέρα καὶ διαδόθηκε παντοῦ.

Ἡ Θεσσαλία νὰ γίνῃ δεύτερος Γράμμος! : αὐτὸ εἶπαι τὸ σύνθημα ποῦ ἔφριξε τὸ Γενικὸ μας Ἀρχηγεῖο βγάζοντας εἰδικὰ ἀνακοινωθέντα γιὰ τὴν Καλαμπάκα, τὴ Φαρκαδῶνα, τὰ Τρίκαλα. Καὶ στὴς 45 ἡμέρες τῆς διαισδοσης πραγματοποιήθηκε ἕνα σοβάρὸ μέρος ἀπὸ τὸ σύνθημα αὐτό. Καὶ ἡ πολιτικο-στρατιωτικὴ ἀνανάκλαση ἔφρασε πολὺ ἐξω ἀπὸ τὴ Θεσσαλία.

Εἶναι φανερὸ διὲ γιὰ νὰ ἐκπληρωθεῖ ἡ τόσο περιπέλοκη ἀποστολὴ μιάς τέτοιας ἀροστομασης διαισδοσης πολεμικῆς, ἐπιθετικῆς, στρατολογικῆς, ἐπιμελητικῆς καὶ διαφωτιστικῆς σὲ πολὲ πλατεῖα στρέφουσα πληθυσμὸ χροιστηρικαν δυὸ πράματα: 1) Μιά ἐντελῶς ἐξαιρετικὴ ὑπερπένταση τῶν δυνάμεων καὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἱκανότητος ὄλων τῶν στελεχῶν καὶ μαχητῶν τῶν τμημάτων ποῦ δάπαιρναν μέρος στὴ διαισδοση καὶ 2) Ἐνας πολὺ πῶλιγίτος τακτικὸς χειρισμὸς τῶν ἐνεργειῶν μας, μὲ συνδυασμένη χρησημοποίηση ὄλων τῶν ἐπιθετικῶν δυνατοτήτων τοῦ πεζικοῦ, ἱππικοῦ καὶ μηχανικοῦ ποῦ δὰ διαδέταμε σὲ ὀλόκληρο τὸ χωρὸ τῆς Θεσσαλίας.

Καὶ τὸ πρῶτο καὶ τὸ δεύτερο ἔγιναν: Ἴσως ἡ ὑπερπένταση τῶν δυνάμεων καὶ τῆς ἀποδοτικῆς ἱκανότητος τῶν στελεχῶν καὶ τμημάτων μας στὴ 45μερη αὐτὴ διαισδοση νὰ μὴν ἔχει τὸ προηγουμένο τῆς στὴν ἱστορία τοῦ Δ.Σ. μας—ἐκτός φρεκα ἀπὸ τὸ ἔπος τῆς ἐνεργητικῆς ἀμυνας σὲ Γράμμο καὶ σὲ Βίτσι. Τῆς διαισδοσης αὐτῆ ἡ κίνηση (ἡ μᾶνα τῆς περιζῶνης τακτικῆς) ἀναπτύχθηκε σὲ ἔπακρο. Τὸσο ἡ γενικὴ κίνηση, τὸ μεγάλο βέλος ἀπὸ τὴν κορυφὴ τὰ Τρίκαλα (Μρογδάνι πρὸς Χάσια Ἀντιχάσια, Κάτω Ὀλυμπο, Κισσαβο, Μαυροβούνι, πάλι Κισσαβο, πάλι Κάτω Ὀλυμπο, ὅπου καὶ μὰς βρήκε ἡ νέα ἀποστολὴ γιὰ... νέο βέλος). Ὅσο κ' αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερο—οἱ μερικὲς κινήσεις, μέσα στὸν κάθε χωριστὸ χωρὸ, γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ ἴδιο ἀπὸ τὴν ἀνάποδη—γιὰ τὴν παραπλήνηση τοῦ ἔθροῦ. Γιὰ κάθε ἐπιχείρηση χρειαζόταν μιά γολιμρὴ ἐκτόξευση ἀπὸ μακριὰ. Εἶναι ἔτσι τὰ πράματα στὰ Ἀντιχάσια ἰδίως, ποῦ δὲν μπορούσε νὰ ἐξασφαλιστεῖ κάποιος αἰφνιδισμὸς τακτικὸς παρὰ μόνου μὲ ἐξόρμηση ἀπὸ κρηπτοσεσ ὄρες μακριὰ πρὸς τὸ στόχο. Στὴ Φαρκαδῶνα χρειαζόταν νὰ διαπένουν σὰν δὲλλα τὰ τμήματα μὰς δρόμὸ ἐγγύα καὶ δεκα ὄρων μέσα σὲ μισὸ χρονοῦ διάστημα. Καὶ σὲ τερμα ἐνῶς τατοῦ «μαρτυρῶντος» ἔφρασε νὰ ἀρχίσαι ἡ μάχη ποῦ ἐπιχειρήσαμε κατακαμπῆς καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα μὲ τὴ πάντες καὶ τὴς ἐνισχύσεις τοῦ ἐφρουρ. Στὸν Τερνάβο ἔφρασε νὰ ἔχωνται ὁ νεκρὸς χρονοὺς τῆς

δούν άπ' αυτό.

2) Θά έπρεπε νά αποφύγουμε, όσο έξαρ-
τιόταν από μάς, νά μελέξουμε σέ έναν κατά τό
μύλλον ή ήπτον άμυντικόν άγώνα μέ τήν Τα-
ξιαρχία του έχθρου (είν 77) που κινήθηκε έ-
ναντίον μας μαζί με μερικά τάγματα έθνο-
φρουράς. Μά υδες κλπ. Καί αυτό γιά δύο λό-
γους: α) Θέλαμε νά κρατήσουμε τήν έπιτετι-
κή μας πρωτοβουλία καί νά χροπήσουμε τόν
έχθρο μέσα στά κέντρα του, όπου καί διαν
θέλωμε έπεις, β) Άπέσει μετά τήν πρώτη μά-
χη τής Καλαμπάκας άρχισαμε νά μελέκουμε
με έμπεδα υσοπιστατευμένων, καθώς καί με
αίματώδους, αυτοόλων; όμάρους, χιλιάδες
γυδοπρόβατα καί γελαδικά τών άντιδραστικών.
Φυσικά είχαμε καί τούς τραυματίες μας. *Ο-
που δέν συνόδευσε ή δέν προτίτασε «ρα-
λαγγα άόπλων» ή έμπεδα άόπλων βαθεία στά
μετόπισθεν του έχθρου, δέν έχει ξεκολλήσει
μιά άπαραιτητή σελίδα τού λαϊκού επαναστα-
τικού μας πολέμου. Τό ίδιο ισχύει γιά όποι-
ον δέν έχει συνοδεύσει ή καλύψει τραυματίες
βαθεία στά μετόπισθεν του έχθρου. Γι' αυτό
καί προτιμήσαμε νά πιέξουμε κρυφτό μέ τήν 77
Ταξιαρχία του έχθρου καί τά παραρτήματά τη.
*Όταν ξεκίνησε νά μάς κινήσει στά Άντι-
χάτια, έπεις είχαμε τελειώσει μέ τιν Καλα-
μπάκα, Φαρκαδών, Κοινικό, Τρίκοκα καί
κάμπους μικρότερης άλλε; έπιχειρήσει. Βά-
λαμε σέ άσφάλεια τά έ πεδά μα. καί γλυσορή-
σαμε στόν Όλομο γιά νά χροπήσουμε τόν Τέρ-
ναβο καί τή Λάρισα. *Όταν ήρθε πρós συ-
ναντίσή μας στόν Όλομο έπεις είχαμε γλυ-
σορήσει πρós Κίσοβο γιά τήν Άγυιά. Καί ό-
ταν άρχισο νά κινήται πρós Κίσοβο, έπεις ζα-
ναγλυσορήσαμε πρós Όλομο. Φυσικά δέν έ-
μεινε άκ άλυτος ό έχθρος σ' αυτά τά έγχευή-
μέτά του «στό κενό». Χροπήθηκε καί στά Άντι-
χάτια αλλά περισσό ερο χροπήθηκε στόν Κά-
τω Όλομο τρεις φορές είχε σοβαρές ζημιές
χροπήθηκε καί στό Κίσοβο σέ όλοήμερη μάχη.
Άλλά από σχετικά μικρά τμήματά μας. *Ε σι
όχι μόνον καλύτεράν ή κίνηση καί οι προ-
όψεις του βασικού μας «συγκροτήματος» αλ-
λά καί πραγματοποιήθηκαν χωρís τήν παρακι-
κή ζήμιά καί όλε, οι έπιθέσεις μας σ' έμπε-
δων τήν άσφάλειαν μας σού συνόδευσαν καί έαόλο-
παν έμπεδα, τραυματίες κλπ., καθώς καί με-
γάλα κινήματα πρós κωτερόνους που θέλωμε
έπεις. *Η πείρα από τή φιλαγγα άόπλων τοδσ.
Γοίτσια μέ σιάδη « πολύ χροσημη γενικά σ' ό
πρόβλημα τών όπλων, τής μεταφοράς καί ά-
λωφής τοδσ. *Ός ότου χωνεστηκαν μέσα, σιά
τμήματα τής Θεσσαλίας καί τής Ροδμελης τάν ο
από 200) άοπλοι χωρís νι πόδουμε κα μέ ά-
ξια λόγου ζήμιά.

3) Έπρεπε νά χροηκονήσουμε όχι μόνο έν-
τατικά τό έπικό μας αλλά καί απόλυτα σεν-
δύσασμένα μέ τή δράση του έπικού. Ένα
άνταρτικό έπικό δέν είναι άσφαλώς από τα

πιο εύκολομεταχείριστα πράματα του κόσμου.
*Η έπιτετικότητα καί τό μαχητικό του πνεύμα.
είναι άπαραίτητα αλλά χροήστηκε πολύ δου-
λειά γιά νά μπου αυτά στο κανάλι μιας πολ-
λό παρραρχμάνης Ε.Π.Ε. που έδινε σέ χωρ-
στές άποστολές σέ άτομα κρυμμένα τμήματα
του έπικού καί έπικού που δάπριπε νά συναν-
τηθούν «έπι τό αυτό» στο πεδίο τής μάχης
με συγκλίνουσα γενική άποστολή. Τό κλιμά-
κιο χροήστηκε νά ορίξει γιρά τό γκέμι γιά
νά σπάσει τούς διαταγούς, νά ξεπεράσει τά
άνταρτιστήρια πολύ δύσκολα έμπεδα καί νά
πυτχει τό σκοπό του στο συντονισμό αυτό.
Τό πρώτο έγχείρημα δέν ήταν μικρό; δλόκλη-
ρη ή Ταξιαρχία έπικού έπρεπε νά διασχισει
σέ μιά νύχτα κάδεια τό μεγάλο κάμπο τής
Θεσσαλίας. Περώνοντας άνάμεσα Καρδίτσα
Παλαμά καί κυβαλλάντας τό άνάχωμα
καί περώνοντας τόν Πηνειό καί τό δηϊό-
σιο δρόμο, θά είχε ραντεβού μέ μάς στο
Τα όσι καί στο Γριζιάνο, στα ριζιά τής
βόρειας Θεσσαλίας, «στις 4 τό πρωό» Πραγμα-
τικά στις 4 καί τάρτο τό πρωό έφτασαν οι
καβαλλάρτοι, από τή άλλη άκρη τής Θεσ-
σαλίας καί μήταν άπέσως στήν πολύωρη μά-
χη. Κανένα στρατιωτικό κανονισμός δέν
μάς έμπεδίξε νά ήμιστε πολύ συγκινημένοι
όταν ορίσαμε τό χέρι του Ταξίαρχου τών
καβαλλάρων καί του Πολιτικού του Έπιτρόπου.

*Η πρώτη έπιτυχία μας άνοιξε τό δρόμο
καί γά άλλες συνδουαίνες; έπιχειρήσεις. *Ο-
ταν ήπιαμε ή Ταξιαρχία έπικού μέσα στα
Τρίκοκα, έξη χιλόμετρα άπέσω τήν εκάλυπτε
πρós Λάρισα ή 192 Ταξιαρχα καταλαβαί-
νοντας τή Μισοχρόνισια. *Όταν τό έπικό
δρόδσε στο Κοιτσόχειρο καί στα καρποχώρια
τής Λάρισας; έξοντώνοντα; τούς τρεις τε-
λευταίους στόλους τών μάδων, τό εκάλυ-
πτε τό έπικό μας τής 33 μονάδας. Καί
άν δέν είχαμε μιά άνοχία σέ μιά ενόδρα ό-
που έπασε τό έπικό μας σ' ένα μεγάλο του
πέραςμα καί σέ μιά σκληρή μάχη τήν άλ-
λη μέρα, θά γινόταν συνδουαμένη ή έπιχι-
ρηση Τερναόβου καί Λάρισας που έγινε αναγ-
κιστικά χωρσί.

Έξοκολούδουσε νά έχουμε δυσκολίες μέ
τό έπικό, παρά τήν πολύ μεγάλη προσπά-
θεια που καταβάλλει τό Κλιμάκιο καί ή
Μοραρχία. Προβληματισόμαστε ά λωστε οι
ίθιοι πάνω στο πρόβλημα του έπικού, του
άνταρτικού έπικού σάν όπλοι, ίδως
σέ συνδουασμό μέ τό έπικό καί μαχητικό, αλ-
λά ά ντάρτικο έπικό καί μαχητικό. Τό
γγογός πάντως, φαίνεται σέ σπασμό μέ-
νω; τό έπικό Θεσσαλίας σέ μόνον άπίπ-
νω; τά Τρίκοκα, ή Διγγο, ή Ροδμελη-
δώνα τό Κοιτσόχειρο καί εκάλυπτε, κωτε-
ρους; σπό ος, άλλα ό τής τής τής τής τής
κωτερόνους; καί διαταγές τής στρατιώδω
καμπό. Έγινε ό φόβος καί ό τρέμος τών άν-

ΑΡΧΙΒΙΑ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τιδραστικών σε άρπάζατο σημείο και, εξέλιχθη σε ένα θαυμάσιο μαχητικό τμήμα στα χέρια του Κλιμακίου και της Μεραρχίας.

4) Χρειάστηκε να αντιμετώπισουμε στα Άντιχάσια το πρόβλημα των μάδδων και ΜΑΔ που είχαν ακόμη τόν άέρα τών περσών του Κιριλάκη της «ήμέρας Χ και ώρας Ω». Πιάσαμε άρκετούς, και με τό όπλο στό χέρι μάλιστα. Άλλά φερθήκαμε «σαν πολιτικοί επίτροπο» όλου Τούβ άφήσαμε ελεύθερους και πήγαν και ξεχαρβάλωσαν και τούς υπόλοιπους. Στο τέλος στα Τρίκαλα έβγαλαν διαταγή που διέλυσε τούς ΜΑΥ και ΜΑΔ Άντιχασίων, εντάσσοντας στο στρατό τούς υπό έμπιστον

5) Βάλαμε στην ίδια κλίμακα τών στραωτικών καθόντων της κάθε επιχείρησης τή διαφωτιστική δουλειά στό λαό. Δούλεψε γερά ό τηλεβόας. Άλλά είναι πιο αποτελεσματικό τό ένυμιο ύλικό. Πλημυρήσαμε τις πόλεις που πατήσαμε και τά κερποχώρια με τέτοιο ύλικό. Ίδιαίτερα σημαντική είναι ή δουλειά του ίπικου που διαδέχονται και καλλιτέχνη φιάχνει οίονογραφημένα τρικά. Δεκάδες χιλιάδες τέτοιι τρικά έφτιασαν μέσα στα Τρίκαλα και τή Λάρισα. Κι' έτσι οι έννικόφρονες της Λάρισσας έπειτα από τή νυχτερινή λαχάρα του άνταρτικού ίπικου, που άρχισε τήν επίδυσή του στις έννιάμιση τό βράδυ όταν ήταν γεμάτοι οι κινηματογράφοι και τά ζαχαροπλαστεία ζημερώνοντας άπνοι βρόθηκαν και σε δρόμους χιονισμένους από τά λευκά τρικά και προκλήρξει: «Ήρθαμε και δά ξαναρθόμε για να μη φύγουμε πάλι»

6) Τό πιο μικρό πράμα που είχε, ώστόσο, ή διεύθυνση της διεύδοσης: να αντιμετώπισει στην πραχτική εκτέλεση του σχεδίου της ήταν ή ποσοτική ανεπάρκεια τών δυνάμεών μας και ακόμη περισσότερο ή άπίδανη για τέτοιους επιχειρήσεις ανεπάρκεια ύλικών. Ίδίως τέτοιων που είναι άταραίτη α για τέτοιου είδους επιχειρήσεις. Κάποιος συναγιστής μας είπε: «Εδουλώ, που δέν είχαμε διαθέσει τό άρθρο του σ. Βενεζανόπουλου, άλλωθς πώς διάβολο δά τολμούσαμε να μπουρε στην Καλαμπάκα και

στον Τέρναβο». Πραγματικά ό σ. Βενεζανόπουλος γράφει πολ ό σωστά άλλωστε: «Έχω τόση δύναμη, τόσα πάνιτζερ, τόσα πιατ με τόσα βλήματα τόσα έκρηκτικά ύλικά και διάφορα μέσα, μπορώ όκόμα να φιάσω έμπρηκτικές μουσκάλες, να χρησιμοποιήσω νάρκες κλπ.. Δέν πρόκειται να τώ έδώ πόσα και ποιά άτ' αυτά είχαμε έμεις. Μ' α ό τ ά δρωσ που είχαμε καταφέραμε όχι μόνο να μπουρε στους μεγάλους κωτοικημένους τότους άλλας και να με ίνο υμε μαχόμενοι και τήν ήμέρα στη Καλα ποκα μέσα σε 13 ώρες και στην Άγυιά 33 ώρες συνολικά. Και στον κάμπο της Φαρκαδώνας, με τά τάνκς, ως τις 10 τό πρωί.

Δέν είναι καμμία όπερβολή ότι σεις σαράντα πέντε αυτές μέρες της διεύδοσης; στη βόρεια και ανατολική Θεσσαλία και στον κάμπο της τά τμήματα της ήπειρωτικής Νότιας; Έλλάδας έδειξαν τήν μεγαλύτερη ατόθουσα, παλληκαρία, θυελλώδικη όρημτικότητα και λυσώδη έπιμονή στην εκτέλεση της άποστολής, περισσότερο από κάθε άλλη φορά στην ιστορία τους. Ή αλήθεια είναι ότι είχαν και ικανοποιήσεις; πότε γιατί έφταναν ως τήν κεντρική πλατεία τών πόλεων, πότε γιατί χωνόνταν μέσα στα έμπεδα της σοδειάς τών νεοστρατολογημένων, πότε γιατί περιεργάζταν τούς αιχμαλώτους μάυδες και τον άξιώσιμο δέμαρχο του Τερνάβου, πότε γιατί μετρούσαν τις χιλιάδες τά γυθοπρόβατα τών άνιδραστικών και τις εκατοσαριές γελαδικά, πότε μετρώ, τας τά λάφυρα άπτόν έχθρό (κάτ ιφραζίες άμερικάνικες βραχελιες κλπ.) και πότε βγάζοντας άλαλαγμούς όταν έφταναν τά δού άε,οπλάνα που ρίζαμε στα Άντιχάσια. Ή βαδότερη, όμως, ήδική τους ικανοποίηση ειλταν οι έκομπές του σ αδομδ μας και τά σχετικά με τή δράση τους άνακοινωθέντα του Γενικού Άρχηγείου. Με τή σειρά τους: οι έκομπές αυτές και τά Άνακοινωθέντα υπήρξαν ένα θανάσιο ιδεολογικό κίνητρο για τήν εκπλήρωση του συνδήματος: «Ή Θεσσαλία να γίνει δεύτερο; Γραμμοσι!»

20—10—48

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΝΟΤΗΤΑ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΥ

(ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ)

Τοῦ σ. ΛΕΩΝΙΑ ΣΤΡΙΓΓΟΥ

Ἀπὸ τῆς μελέτης τῆς πείρας τῆς μάχης τοῦ Γράμμου καὶ τοῦ Βίτσι ἕνα χαρακτηριστικὸ στοιχεῖο φανερῶνται στὶς σχέσεις λαοῦ καὶ στρατοῦ: ἡ παλλαϊκὴ συμμετοχὴ σὲ ἔργο τῆς ἐνίσχυσης τοῦ πολέμου. Στὶς μάχες αὐτὲς δὲν πολεμῶν μονάχα οἱ ἀνιστῆρες καὶ οἱ ἀντάρχοί μας. Μαζὶ τους πολεμῶν καὶ πολλὲς φορὲς στὴν πρώτη γραμμὴ χιλιάδες πολῖτες, ποὺ ἔπαιναν ἔξω ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ ὑποχρέωση, γέροι, γοργές, κοριτσάκια, παιδιὰ, μορφωμένους. Πολεμῶν, ὅ ἕνα παλλαϊκὸ συναγερμὸ, φκισχώντας ἀνθρωπιστικὰ ἔργα, μεταφέροντας τοὺς τραυματίες μας ἀπὸ τὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ μετώπου, μεταφέροντας μὲ δῆλα τὰ μέσα μεταφορᾶς πολιτισμοῦ καὶ τρέφοντα σὲ στρατὸ, συγκινητικῶντας εἰσφορὲς, ἐργασιὰς σὲ τρέφοντα καὶ ἄλλα εἶδη γιὰ τὸ στρατὸ μας, δουλεύοντας σὲ συνεργασία συγκινητικῶντας καὶ ἀλλοτρίους τοῦ στρατοῦ κ.λ.π. κ.λ.π. Καὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ προσφέρουν πραγματικὰ ἀνεκτίμητες υπηρεσίαι σὲ Δ.Σ. καὶ τὴν κοινὴ ὑπόθεσιν ὁ χιλιάδες αὐτὲς ἀπὸ τὸ λαὸ. Αἰνῶν ἔντα καθόλου ἐπιβολὴ ἂν ποῦμε ὅτι ἕνα ἀρκετὸ μεγάλο μέρος ἀπὸ τὶς νικῆς καὶ τὶς ἐπιτυχίας μας σὲ Γράμμο καὶ σὲ Βίτσι χρωστέονται στὴν παλλαϊκὴ αὐτὴ συμβολὴ καὶ οὐ χωρὶς τὴν ἐνίσχυση αὐτὴ δὲν θὰ ἦταν δυνατὸς οὐ τίποτα ἔκτασιν, οἱ ἐπιτυχίες μας αὐτὲς σὲ τὸν αὐτὸν ἐθνικοσυντηρητικὸν πόλεμον, οἱ ἐπιτυχίες μας σὲ Γράμμο καὶ σὲ Βίτσι.

Αὐτὴ ἡ ἐνότητα στρατοῦ καὶ λαοῦ σφρηλατήθηκε καὶ ἀναπτύχθηκε σὲ σκῆρὸ καὶ ἥρωϊκὸ ἀγῶνα ποὺ διεξάγει ὁ Δ.Σ. γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία τῆς χώρας ἀκόμα ἀπὸ τὴν ποῦ τὴ ἀρχὴ τοῦ ἀντάρτικου καὶ ἀποτελεῖ τὸ σταθερὸ θεμέλιον καὶ τὴν μεγαλύτερη ἐγγύτησιν γιὰ τὴ νίκη. Καὶ ὅταν ἡ ἐθνικοσυντηρητικὴ ὀργάνωσις τοῦ Ε.Λ.Μ. ὑπόγραψε τὴ συμφωνία τῆς Βόσκας καὶ ὅταν ἀργότερα ἔκανε τὶς γνωστὰς προτάσεις γιὰ ὁμαλὴ λύσιν καὶ συμφιλίωσιν, σὴ δικτηριῶν αὐτῆς τῆς λαϊκῆς ἐνότητος ἀπρίβλεπε. Καὶ ὅταν ἀργότερα ἔκανε φανερὸ—ἔστερα ἀπὸ τὴν ἀδιαλλαξίαν τῶν ξένων καὶ τῶν τόπιων λακιδίων τους—ὅτι ὁ ἔσπλιος ἀγῶνας ἦταν ἡ μοναδικὴ διέξοδος σὴν πάλιν γιὰ τὴν ὑπερασπίσιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ Ἀνεξαρτησίας, πάλιν ὁ ἐλληρικὸς ἔσπλις ἦταν προσηγομιωμένους ἀπὸ τὴν προσηγομιωμένη ἐξέλιξιν καὶ τὴν πείραν του νὰ δεχθεῖ τὶς καινουργίας αὐτῆς θύνας καὶ βίτηθησιν μὲ δῆλ τὴ δύναμιν τὸ ἀνιστῆρικον.

Ἡ ἐνότητα αὐτὴ λαοῦ καὶ στρατοῦ ἔδωκε τὴ δυνατὴτητα σὲ Δ.Σ. νὰ ξεπεράσῃ ἀπὸ τὴν πρώτῃ στιγμὴ ὅλες του τὶς δυσκολίας. Παιδιὰ τοῦ λαοῦ ἦταν ἐκεῖνα ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτῃ στιγμὴ πλαισίωσαν τὶς πρώτες ὁμάδες τῶν καταδιωκόμενων. Ὁ λαὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἔκρυψε καὶ διαφύλαξε τὶς πρώτες αὐτῆς ὁμάδες. Στὸ λαὸ στήριχθηκαν οἱ πρώτοι ἀντάρχοι γιὰ νὰ ἔξασφαλισθῶν τὴν τρέφοντά τους, τὸν ἱματισμὸν τους, γιὰ νὰ ἔχουν τὶς πληροφορίες ποὺ χρειαζόνταν καὶ νὰ ἀντιμετωπιθῶν καὶ τὶς ἄλλες ἀνάγκαις τους. Τὰ τρέφοντα τοῦ Δ.Σ.Ε. δὲν θὰ ἦταν ὅτι ἔθισιν νὰ ἀναπτύξων τὴν εὐλίγισιν ἐπαναστατικὴ ταχικητους νὰ ἐλιόσωται καὶ νὰ πολεμῶν ἀδύκοπα καὶ νὰ ἀναπτύσσονται συνεχῶς καὶ νὰ νικᾶν ἔσταν ὑπὲρ τοῦ οὐ δύναμιν καὶ μέσα ἔχθρῶ ἀνδρῶν στήριχθηκαν ὅ αὐτὴ τὴ λαϊκὴ θέλησιν καὶ ὑποστήριξιν. Χορῶ ὅ αὐτὴ τὴν κοινὴ πάλιν καὶ ἐνότητα, ποὺ ἀναπτύχθηκε καὶ σφρηλατήθηκε σὲ ἥρωϊκῆς μάχαι, ἀναπτύχθηκε ὁ Δ.Σ. σὲ μὴ μεγάλη δύναμιν, ποὺ εἶναι ὅτι ἔθισιν νὰ ἔθισιν τὸ πρόβλημα γιὰ τὴν ἀπελευθερίωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας, ἔδωκε καὶ ἕνα χρόνον βοήθησιν γιὰ νὰ συσπειρωθῶν γύρω ἀπὸ τὴν Π.Δ.Κ. καὶ τὸ Γ.Α. τὰ λαϊκὰ στρώματα καὶ νὰ δυναμώσῃ ἀκόμα περισσότερο ἡ ἐνίσχυση τοῦ λαοῦ πρὸς τὸ Δ.Σ. Ἄν πάρουμε μόνον ἕνα τομῆα, τὸ τί προσέφερε ὁ λαὸς, ὀργανωμένους σὲ λαϊκὰ καὶ Ἐκπαιδικὰ Συμβούλια, σὲ εἶδη τρέφον καὶ ἄλλα εἶδη θὰ ἔδωκε πόσον σοβαρὴ ἦταν αὐτὴ ἡ ἐνίσχυση. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε οὐ ποῦ ὅλες ποὺ ὁ Δ.Σ. ὅ αὐτὸ τὸ διαστήμα ἀναπτύχθηκε ὀριθμητικὰ καὶ ποιστικὰ καὶ ὅ ἀνάγκαις του μεγάλωσαν, ὅμως ὁ λαὸς καὶ ἡ ἐξουσία ἀναποκακώθηκαν. Τὰ λαϊκὰ καὶ Ἐκπαιδικὰ Συμβούλια σὲ ἔλενται μῆνας ὀργανώσαν τὴν μάχην τῆς σκεδῆς. Αἰνῶν ἔσταν ἀκόμα διοικητικῶντα στοιχεῖα γιὰ νὰ κρτομα γιὰ τὰ λοιπὰ ἔσταν τῆς μάχης αὐτῆς σὲ οὐλο καὶ γιὰ τὴν εἰσφορὰ ποὺ ὀργανωτικῶντα θὰ δόσουμε μόνον ὀρισμῶντα οὐρεῖαι. Τοῦ Ἐκπαιδικὰ Συμβουλίου Κομιστῆς σὲ ἀνεργατικὰ μὲ τὸ Δ.Σ.Ε. ὀργανώσαν στήριχθῶν ἀπὸ γοργῆσιν τὴν μάχην τῆς σκεδῆς. Μικρὰ πρὸς 317 διακώθηκαν γιὰ τὴν μάχην αὐτὴ 6904 ἀποκώθηκαν. Στὸ λαϊκὸ ὅ διοικητικὴ τὴν ἔσταν ἀπὸ γοργῆσιν 317 7143 διακώθηκαν γιὰ τὴν μάχην τῆς σκεδῆς 14.916 ἡμερομῆθια μὲ ἐξομῆσεις καὶ πληρωμὰ καὶ

δ λαός πρόσφερε για την ίδια δουλειά τα 80% των μεταφορικών μέσων. Μέχρι τις 31/7 ή μάλλον αυτήν την περίοδο 342.000 δκ. γέννη για το στρατό και σύμφωνα με το πλάνο προέβλεπε να συγκεντρωθούν 1 εκατομμύριο δκάδες. Ο λαός της περιοχής Σάντης μισή τον Άπριλ του 1948 πρόσφερε για το Α.Σ. ζωάκια μικρά 4157· ζωάκια μεγάλα 100, γέννημα και άλλα τρόφιμα 8.000 δκάδες, Σε 4 χωριά του Έβρου ο λαός πρόσφερε στο Α.Σ. μόνο μέσα στον Ιούλιο του 1948 14 παρκάκια είδη: ζωάκια μικρά 4138, ζωάκια μεγάλα 1078, γέννημα και τρόφιμα δκ. 75.000, τρόφιμα μέτρα 7164. Τα έλευθρα χωριά της Ήπειρου έδωσαν μέχρι τέλος Ιούνη 1948 για το Α.Σ.Ε.: γέννημα δκ. 202.800. Τρόφιμα δκ. 25.000 σφάγια 6426 Ζωά μεταφορικά 114· Κουβέρτες 785· Μεροκάματα 40 057 κ.λ.π. Τα Λαϊκά Συμβούλια της περιοχής Βίτσι (Φλώρινας και Κοζοριάς) συγκέντρωσαν και έστειλαν στο Γράμμο στή περίοδο των επιχειρήσεων, από 11/7—10/8 350.000 δκ. γέννημα και τρόφιμα. Για τη δουλειά αυτή χρησιμοποιήθηκαν 1000 περίπου μεταγωγικά ζωά του λαού της ίδιας περιοχής και διατέθηκαν 8.000 μεροκάματα σε συνεχή εικοσιτετράωρη πορεία μέσα από εχθρικές θέσεις. Τα Ίδια Λαϊκά Συμβούλια πρόσφεραν από 10/8 μέχρι σήμερα περίπου 350.000 δκ. Συνολικά ο λαός των δύο αυτών περιφερειών από 11/7—25/9 πρόσφερε 700.000 δκ. γέννημα και τρόφιμα. Έδώ δεν μιλάμε για τις προσφορές του λαού σε μεταγωγικά ζωά σε ολοκληρωτή την Ελλάδα που ήταν τόσο πολύτιμες για το Δημ. Στρατό

Η ανάπτυξη της ενότιας λαού και στρατού συμβαδίζει με την ανάπτυξη του ένοπλου άγωνα. Έφ' όσον αναπτύσσεται ο Α.Σ.Ε. και μεγαλώνει η δράση του, περισσότερες λαϊκές μάζες υποπεινώνονται γύρω του και μεγαλώνει η πεποίθηση στην τελική νίκη. Η ανάπτυξη της ενότιας λαού και στρατού και συμβαδίζει επίσης με την ανάπτυξη και της στερεώσης της λαϊκής εξουσίας. Όσο περισσότερες προσπάθειες κάνουμε για την ανάπτυξη και στερέωση της λαϊκής εξουσίας, για την καλύτερωση της δουλειάς της και για την ανάπτυξη στα όργανα εξουσίας των καλύτερων παδιών του λαού, τόσο περισσότερο μεγαλώνουν οι δεσμοί αίματος μεταξύ λαού και στρατού και η ενίσχυση και βοήθεια που δίνει ο λαός στο στρατό. Γι' αυτό, εξετάζοντας το πρόβλημα της ενότητας λαού και στρατού, άμεσα ζητάει να σταματήσουμε και στο πρόβλημα της οργάνωσης και δουλειάς της λαϊκής εξουσίας. Δεν θα μιλήσουμε βέβαια εδώ για την ενότητα και το κοινό μέτρο που παλές και πραγματικό είναι, δυναμώνει και στερεώνει καθέμερα ανάμεσα στο Δημοκρατικό Στρατό και το λαό που βρίσκεται στις κτεγόμενες περιοχές. Έδώ η μικρή πείρα και ο θητικός εξειδικευμένος λαός δοκιμάζει μήνες τώρα στην αλιτή του ελληνικός λαός από την αμερικάνικη κατοχή και την εφαρμογή του σχεδίου Μάρσαλ

μαζύ με τις λαμπρές νίκες και επιτυχίες του Α.Σ. δημιουργούν ένα δεύτερο μέτρο στις πόλεις και στην κατεχόμενη περιοχή, όπου η αντίσταση και πάλη του ελληνικού λαού μεγαλώνει και όπου μεγαλώνουν και οι προοπτικές για μια πλατιά στρατολογία και δημοκρατία έφροειδών για το Σ.Α. Για το πρόβλημα αυτό της ενότητας λαού και στρατού στις κατεχόμενες περιοχές και το πρόβλημα των έφροειδών που σήμερα προβάλλει έπιταχτικά και που θα λυθεί με την ένοπλη πάλη, δεν θα μιλήσουμε σήμερα. Θα μιλήσουμε για τις έλευθρες και ημιελεγχόμενες περιοχές, όπου φθάνει ο έλεγχος της λαϊκής εξουσίας.

Μέχρι τη μάχη του Γράμμου η ενίσχυση του λαού προς το Δημοκρατικό Στρατό περιορίστηκε σε δύο αναφέρονται πιο πάνω. Η προσπάθεια που έκανε ο έχθρος να συγκεντρώσει όλα τα μέσα που είχε στή διάθεσή του για να καταφέρει ένα αποφασιτικό χείτημα στο Δημοκρατικό Στρατό, στις κύριες δυνάμεις του που δρούσαν στο Γράμμο, έβλαβε και το ζήτημα της κινητοποίησης και πλατιάς χρησιμοποίησης των έφροειδών από τον άγχο πληθυσμό. Πρέπει να σημειωθεί ότι η έπιταχτική και χρησιμοποίηση του άγχο πληθυσμού έγινε στην έισορατία του Γράμμου με κάποιο δισταγμό, με καθυστέρηση και όχι σχεδιασμένα. Στο τέλος των επιχειρήσεων στο Γράμμο και ιδιαίτερα με τις επιχειρήσεις στο Βίτσι, η ενίσχυση αυτή παίρνει ένα λαλαϊκό χαρακτήρα και γίνεται σε μια σχεδιασμένη βάση. Ο κόσμος που κινητοποιήθηκε μόνο στην περιοχή του Βίτσι (έλευθρα και ημιελεγχόμενα χωριά Φλώρινας Κοζοριάς) έπεριετεί τις 3.500. Από χιλιάδες χρησιμοποιήθηκαν για οχυρωματικά έργα, 700 οάντραυματιοφορείς, 100 στις μεταφορές με κάρα, μονόλαβια γαϊδουράκια, 100 στα σιτοκαθαριότητα και στους μύλους, 250 για ζύμωμα και πολλά άλλια στο θερμό, άλωνισμό και στα τεχνικά συνεργεία που σχηματίσθηκαν. Πρέπει να σημειωθεί ότι και οι πολύ γέροι και μορονάδες, που μέιναν στα χωριά για να φυλάει το Α.Σ. (έλεγχος των διερχομένων, ζύμωμα, μεταφοράς με κάρα κ.λ.π.) Ανάλογη προσπάθεια έγινε τελευταία στην Ήπειρο και άλλες περιοχές.

Σήμερα, μελετώντας αυτή την πείρα μπορούμε να βγάλουμε πολλά πλούσια διδάγματα και συμπεράσματα.

1) Η συμμετοχή του λαού σε μια πλατιά βάση για την ενίσχυση του Δημοκρατικού Στρατού είχε σοφικά αποτελέσματα. Αποδείχθηκε η μεγάλη αξία και συμβολή του λαού στο έργο της ενίσχυσης του Δημοκρατικού Στρατού και η σημασία που έχει η καλή οργάνωση των κινητοποιημένων, της έλευθρης και ημιελεγχόμενης περιοχής για την ανάπτυξη της μαχητικότητας και πολεμικής δράσης του Δημοκρατικού Στρατού. Σήμερα δεν έχουμε και το αντίστροφο. Ο Δημοκρατικός Στρατός αναπτύχθηκε σε μεγάλη δύναμη, ο ένα στρατό ταχτικό, με πολλές άπειρες

ΕΛΙΑ
ΟΝΗΣ
ΝΙΚΗΣ
ΣΤΡΑΤΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

αίς, που έχει ανάγκη να κινητοποιήσει όλα τα μέσα που βρίσκονται στη διάθεσή του και να εξασφαλίσει την δόξα πλεονη και παλλατική συμμετοχή του πληθυσμού στο έργο της βοήθειας, ένδοχουσης και διεξαγωγής του πολέμου.

2) Η ανάπτυξη του έθνολογικού άγωνα και τα κινήματα προβλήματα που μπαίνουν μπροστά μας βάζουν επιτακτικά το πρόβλημα της ουσιαστικής και λογικής χρησιμοποίησης όλων των εργατικών χεριών που βρίσκονται οίς ελεύθεροι μισοεργαζόμενοι και σκλάβες ακόμα περιοχές ώστε ο στρατός μας να φάει καλύτερα, να ντυθεί καλύτερα και να αντιμετωπισθούν οι άλλες ανάγκες οι καθαρά στρατιωτικές. Τα κατά τόπους λαϊκά και επαρχιακά Συμβούλια χρειάζεται, οι συνεννόηση με τις στρατιωτικές αρχές, που βρίσκονται στον τομέα τους, και ανάλογα με τις ανάγκες τις πολεμικοστρατιωτικές που παρουσιάζονται στον τομέα τους να μελετήσουν και να λύσουν αυτό το πρόβλημα. Με βάση ένα καλά καθορισμένο σχέδιο πρέπει να πραγματοποιήσουν και την καλή συγκομιδή της καλοκαιριατικής σοδιάς (καλαμπόκια φασόλια, πατάτες κ.λπ.) μαζί με την εισφορά και ένδοχου για το Δ.Σ. και την καλή προετοιμασία της καινοτήρας χειμερινής καλλιέργειας ώστε να μην μείνει ούτε σπιθαμή άσπαρη, και την οργάνωση συνεργείων για μάλλινα και πουλοβερ για το χειμώνα, και τη διάθεση δυνάμεων για θρυψωματικά έργα, για τραυματιοφορείς, για τις μεταφορές και την οργάνωση όλων των τεχνικών συνεργείων που χρειάζονται για την διεξαγωγή του πολέμου. Το σύνθημά μας: δέν πρέπει να μείνει ούτε μια δύναμη άχρησιμοποίητη στην ύπηρεσία του πολέμου.

3) Πολλά τμήματά μας φέρνεται με οκτική κριτική στο ζήτημα αν είναι οι θέσις ή Λαϊκή έξουσία να τα βγάλει πέρα με τα προβλήματα αυτά και είτε επεμβαίνουν ακόμα και οι τέτοιες δουλιές όπως είναι οι σοδείες, ο άλωνισμός, ή εισφορά κ.λπ. με άποψη να περιορίζουν την πρωτοβουλία των Α. Συμβουλίων είτε ακόμα συγκεντρώνουν στα χέρια τους ύπηρεσίες που είναι σε θέση να αναλάβει και να φέρει σε πέρας; ή Λαϊκή έξουσία. Και διως ή πείρα στο Γράμμα και στο Βίτοι άποδεις ότι τα επαρχιακά και Λαϊκά Συμβούλια που τους τελειναιούς μήνες άποκτησαν σοβαρή πείρα και ώριμωσαν πολιτικά, είναι σε θέση να τα βγάλουν πέρα με τα προβλήματα αυτά και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις και καλύτερα από το στρατό. Τα επαρχιακά συμβούλια Καστοριάς—Φλώρινας έδει μόνο κνητοποίηση, οργάνωση και έδωσαν στη δάεση του στρατού χιλιάδες πολίτες; για τα θρυψωματικά έργα, για τραυματιοφορείς, για μεταφορές των τροφίμων και π.λ. κ.λπ. ήλι άδυντες και μια σειρά τεχνικά συνεργεία, που ως ώρα οργάνωσε και διέπυσε ο στρατός. Τέτοια είναι; ή συγκέντρωση του στρατού στους μάλις, το καθίσματά του σε ατοκαθαριότητα και το άλεια του. Σιδερένια

για έπισκευές, μεταλλουργία που παράγει 500 πύαλλα την ήμερα, καρροποιείο κ.λπ. Με τις άντιλήψεις αυτές, που υπάρχουν σε όρισμένα τμήματα και διοικήσεις και ή λαϊκή πρωτοβουλία και δραστηριότητα περιορίζεται και ένα σωρό κόσμος άπασχολείται νοτιά στα τμήματα και οι στρατιωτικές διοικήσεις πνίγονται σε δουλιές που είναι ξένες με τη στρατιωτική άποστολή τους. Και είναι χαρακτηριστικό τό παράδειγμα μιας Ταξιαρχίας που είχε δύναμη ενσοιούτων διπλάσια από την κρουσική της δύναμη, γιατί ήταν φορτωμένη με ένα σωρό τέτοια συνεργεία, που και την ίδια δην την άρησαν να άπασχοληθεί έδολκληρωτικά με τον πόλεμο και ποίλο από τα σιελήχη της άπασχολήσεως οι μη στρατιωτικές δουλιές. Η Λαϊκή έξουσία μπορεί να αναλάβει και να διευθύνει μια σειρά τέσα τεχνικά συνεργεία που είχε προτύπο ο στρατός, με την άπλή έπιβλεψη του στρατού, ώστε να έξοικονομηθούν περισοότητες δυνάμεις για τον πόλεμο.

4) Μεγάλη σημασία πρέπει να δοθεί στον τρόπο που κινητοποιείται και οργάνωεται ο πληθυσμός για τις ύπηρεσίες του στρατού. Η πείρα μάς έδειξε ότι διαν ή πολιτική έπιστράτευση πραγματοποιείται μόνο από το στρατό και τη Α. Πολιτοφυλακή και άγνοούνται τα Λαϊκά συμβούλια τα άποτέλεσματά δέν είναι τα ίδια. Στην Πρώτα—Βίτοι κινητοποιήθηκαν χιλιάδες σχεδόν έθελοντικά. Σε ποίλο λίγες περιπτώσεις χρειάστηκε να έπιβει ή Λαϊκή Πολιτοφυλακή. Και ο λαός αυτός δουλέψε με ένδοχασμό και αυταπάτηση και δέν έγκατέλειψε τη θέση του και μάλιστα σε περιοχές που βάλλονταν συνεχώς από τον έχθρο. Σ' αυτό ποίλο βοήθησε ή ιδεολογική και οργάνωτική προετοιμασία που έγινε. Η κινητοποίηση πρώτα άπ' όλα πραγματοποιήθηκε από τα έδα τα Λαϊκά Συμβούλια. Πριν από την κινητοποίηση προηγήθηκε κλιμα διαφωτιστική δουλιά από τους κυβερνητικούς άντιπροσώτους και τα μέλη των επαρχιακών συμβουλίων και έτσι ο πληθυσμός κατάλαβε το ρόλο και τη σημασία της δουλιές που έπρόκειτο να αναλάβει και τη θεωρησε σαν έργο δικό του και όχι ξένο. Προσέχθη οι καταμερισμός της δουλιές να γίνει όσο το δυνατό πιο άκριβοδικαία ώστε να μην ύπάρχει κανένα καρλόπο. Έπί κεφαλής στους λόχους διμοιρίες κ.λπ. μπήκαν τα σιελήχη, οι πρόδρομοι και τα μέλη των Α.Σ. Στο χωριό Φαράδες π.χ. στην αρχή δέν πήγαν όλοι οι ικανοί για δουλιά γιατί ο πρόεδρος προσπαθούσε να αναλάβει την άνεμια του Ένω έβ έλι κ. χωριό, τό Π.ά.ν. όλοι οι ικανοί για δουλιά πήγαν με ένδοχασμό γιατί ο ίδιος ο πρόεδρος μπήκε έπικεφαλής άν και το χωριό ήθελε να την αναλάβει ή έπισης ο πρόεδρος της Ρούλιας—Καστοριάς άν και άπάτηρος. Είναι έπικεφαλής των επαρχιακών συνεργείων έσο το και δουλεύει. Και ποίλο μεγάλη και διαφωτιστική σημασία έχει το πρσσωτικό πρσσωγεια. Ιδιαίτερη σημασία έχει ή πολιτική δουλιά που

οργανώθηκε στους λόγους, διμοιρίες, ομάδες κλπ έγινε προσπάθεια ώστε οι λοχαγοί, διμοιρίες, κλπ να είναι πάντα σε θέση να λένουν στο μέτρο του δυνατού τις ανάγκες των επιστρατευμένων (ροδά, σκεπάσματα, καθαριότητα κ.λ.π.) Για τη δουλιά στις γυναίκες, εκεί που οι λοχαγοί οι δ' υπ' όψιν κ.λ.π. δεν ήταν γυναίκες πήραν σάν βοηθό γυναίκα. Γενικά η καλή πολιτική δουλιά είχε πάντοτε τα αποτελέσματά της. Όταν στη Μπίλα--Βόντα χρειάστηκε ένα ύφισμα να δυνωθεί γρήγορα εξήγησαν στους λόγους αυτή την ανάγκη, τους φιλοτίμησαν με αποτέλεσμα να δουλεύουν συνέχεια δυό μέρες και δυό νύχτες και η όχληση να είναι έτοιμη στην καθορισμένη μέρα και ώρα. Σημασία επίσης καί την καλή και ευσυνείδητη δουλιά και την ανάπτυξη της απόδοσης είχε η άμιλλα που έγινε μεταξύ των λοχων και των διμοιριών καθώς και η έπισημη αναγνώριση των υπηρεσιών που πρόσφεραν κάθε χωριό ή κάθε άτομο χωριστά. Η απόφαση του "Χοιού των Έσωτερικών" να δώσει έλαινο στο χωριό Πλατύ καθώς και η απόφαση για την παρασημοφόρηση πολιτών που πρόσφεραν εξαιρετικές υπηρεσίες στο Γράμμο αποτέλεσε κίνητρο στην καλή και ευσυνείδητη εκτέλεση της υπηρεσίας.

Έχουμε και άσχημα παραδείγματα που δείχνουν ότι επειδή δεν προσέχονται τα λαϊκά όργανα ή παρανομίες, ή ένδεγχα αυτή λαοδ και στρατού άδυνατις. Στην Σάνδη, οι έπισημοί του έχθρου δόθηκε διαστικά διαταγή να συγκέντρωθούν τα ζώα και οι κάτοικοι σε χώρο άσφαλη, χωρίς να εξηγηθεί στους κατοίκους και τα Λαϊκά Συμβούλια γιατί γίνεται αυτή η συγκέντρωση ενώ υπήρχε όλος ο άπειτοςμένος καιρός. Ο έχθρος τό ένσταλλένδικες αυτό και διότιση τη φήμη δει πρόκειται να μεταφερθούν στη Βουλγαρία. Έτσι ένα μέρος του ληθθμοού με άρκε τις χιλιάδες ζώα διεφυγε προς τόν έχθρο.

5) Ένα ζήτημα σοβαρό που ο αυτό μπορεί να προσφέρει υπηρεσίες ο λαός και τα Λαϊκά Συμβούλια στις έλνδθρες και μισοελεγχόμενες περιοχές είναι η επαγρύπνηση. Ο έχθρος οργανώνει την κατασκόπευα του και τις ύψηλές πληροφοριών του στην έλνδθρη και μισοελεγχόμενη περιοχή με χίλιους τρόπους. Χρησιμοποιεί ανθρώπους που λυγίζουν η προτάσι στη μοναχοφασιστική τρομοκρατία. Τους ανθρώπους που καθαρίζουν σιά άδικα κ'έντρα για άγορές προσπαθεί να τους κάνει πρόχους του κάτω από την αιχλή ή με την εξαγωγή. Έξωσκεί οικονομική πίση οι άδους παίρνουν έμβάσματα, έπ.δόματα, συντάξεις. Προσπαθεί άκόμα να χρησιμοποιήσει δικούς του ανθρώπους που τους ο είναι στο στρατό ή τους μπαζει στα Λαϊκά Συμβούλια. Και δια αυτά γύ να παίρνει πληροφορίες, να μάς παραλατά με συνθήματα, να κάνει διαλντική δουλιά. Ο τομεις αυτό: της πάης κατά της έχθρικής κατασκόπευα και των όργάνων της είναι ένας από τους σπουδαιότερους, γ.α. τη μιλαιωση των προσπα

θειών του έχθρου και τη σταθεροποίηση των «μετόπισθόν» μας. Τη δουλιά αυτή τη διενθύνουν και τη διαχειρίζονται ειδικές υπηρεσίες μας. Μά οι υπηρεσίες αυτές δέ μπορούν να κάνουν τίποτε χωρίς τη λαϊκή ένίσχυση και ύποστήριξη, που ενώ την υπηρεσιών στην διάθεσή μας δέν την οργανώνουμε και δέν την διενθύνουμε άπως πρέπει, αν και άποελλεί τη μεγαλύτερη μας δύναμη σε σχέση με τόν έχθρο, που διαθέτει όρισμένα πουλημένα τουάρια. Οι λαϊκές οργανώσεις και τα Α. Συμβούλια λίγη σημασία δίνουν σ' αυτό τό ζήτημα και η μαζική λαϊκή επαγρύπνηση δέν είναι ανεπαρκής εκεί που χρειάζεται. Υπάρχουν περιπτώσεις που ο λαός βλέπει τους έχθρους του και δέν τους καταγγέλλει γιατί έπιδρά έπάνω του η δολοφονική τρομοκρατία, κυρίως στις έλεγχομες και μισοελεγχόμενες περιοχές. Υπάρχουν όμοις και περιπτώσεις που δέν τους διακρίνει μόνο και μόνο γιατί δέν έχει γίνει η δουλιά της διαφώτισης και διαπαιδαγώγησης: άπο τις πολιτικές οργανώσεις και τη Λαϊκή έξουσία. Και σ' τη μάς περίπωση και στην άλλη δταν γίνει καλή δουλιά μπορεί νάχουμε σοβαρά αποτελέματα.

6) Η Λαϊκή έξουσία, τα Λαϊκά Συμβούλια και η Λαϊκή Πολιτοφυλακή μπορούν να προσφέρουν, άνεχτίμητες υπηρεσίες και στο πεδίο της έπισημοσύνης καινούργιων δυνάμεων για τό στρατό και τόν σχηματισμό των έπ.δ. των μας. Μέσα από τόν ληθθμοό που παίρνει μέρος στα όχθροματικά έργα, στις μεταφορές τραυματιών στις μεταφορές τροφίμων και πολιτοφυλάκων και που ερχεται σε επαφή με τόν κίνδουνο και ζυμώνεται στην καθημερινή πάλη με τό στρατό μας, μπορούν να έπιστρατευθούν έκαονταδες και χιλιάδες νέοι μαχητές, κυρίως γυναίκες. Η Λαϊκή Πολιτοφυλακή με τις έπισημες που δημιουργεί και με τις διεισδύσεις στις ήμιελεγχόμενες και έλεγχομες περιοχές μπορεί να έπ.στρατεύσει εκατοντάδες νέους, άχ. ής, όπως μάς δείχνει τό παράδειγμα της Λαϊκής Πολιτοφυλακής Βιτο, που ώς τώρα με τη δουλιά της έπισημοσύνης 1200 μαχητές τους τελευταίους μήνες. Άλλά και τα Λαϊκά Συμβούλια με τη δουλιά τους στις έλεγχομες και ήμιελεγχόμενες άπ' τόν έχθρο περιοχές μπορούν να κάνουν την ιδ' α δουλιά, όπως, μάς δείχνει τό παράδειγμα στην κατεχόμενη περιοχή Φιλιάθ, όπου οι άνιπρόσωποι της καθαρνητικής έξουσίας με διεισδύσεις που έκαναν πραγματοποιήσαν έπιστρατευση νέων μαχητών.

7) Για να μπορεί ο λαός να προσφέρει περισσότερες υπηρεσίες στο ένοπλο τμήμα του στρατού πρέπει να δυναμώσουμε και να στερεώσουμε περισσότερο τη Λαϊκή έξουσία. Τα Λαϊκά Συμβούλια και τα Α. Δικαστήρια άποκρίσαν σοβαρή πείρα. Ο λαός με τις γενικές συλλήψεις του, με την έκλογη των όργάνων του με την δόλοπληρη συμμετοχή του στον άγώνα, έλεγχους γενούς δειγμός με τό κίνημα ώς μας συλλήψεις. Όμοις υπάρχουν πολλές έλλείψεις, άδυνατις. Υ-

ΜΑΧΕΙΑ
ΑΠΟΦΩΝΗΣ
ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πάρχουν κοντά στα Λαϊκά Συμβούλια και Α. Δικαιοσύνη που δουλεύουν καλά και Λαϊκά Συμβούλια που τους λείπει ή ζωντανά, που τὸ κυριώτερό τους χαρακτηριστικό είναι ἡ ἀπάθεια ἢ χαλαρότητα καὶ ἡ ἀδιαφορία. Υπάρχουν Λαϊκά Συμβούλια που τὰ χαρακτηριστικά μιὰ παραξηγημένη συμβιβαστικὴ πολιτικὴ μετὴν ἀντίδραση. Ἡ ἀκόμα και Λαϊκά Συμβούλια που κατορθώσε νὰ τὰ κατακτήσει ἡ ἀντίδραση.

Συνέπεια ὅλων αὐτῶν εἶναι ὅτι στὰ τελευταία αὐτὰ χωριά σαμποτάρονται οἱ νόμοι τῆς Λαϊκῆς Ἐξουσίας, ἡ εἰσφορά δὲν πραγματοποιεῖται, οἱ ἔπηροσίες στὸ Δημ. Στρατὸ δὲν ἐκτελοῦνται ἢ κωλυνοεργονομικὰ πιάσει μιὰ πλήρη ἀουδρα σὲς ἀγροζήμιες παρουσιάζονται σὲ δριμύνες περιπτώσεις τῶσις ἀνάπτυξης τοῦ μαρξιστικοῦ καὶ ἀκόμα ἡ ἀντίδραση χρησιμοποιοῦσι αὐτὰ τὰ πόστα γιὰ νὰ διώχνει τὸν κόσμο σὲς κατεχόμενες περιοχές νὰ συγκεντρώνει πληροφορίες σὲ βάρος τοῦ Δ.Σ. καὶ νὰ διαδίδει ἐχθρικὰ συνθήματα. Τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια καὶ οἱ κυβερνητικοὶ ἀντιπρόσωποι εἶναι ἐπεύθνοιο γιὰ τὴν πρόσδεξαν αὐτὰ τὰ χωριά καὶ δὲν κτερίζουν προοπτικές γιὰ νὰ ἀλλάξουν τὴν κατάσταση. Εἶναι ἐπεύθνοιο γιὰ τὴν δὲν χρησιμοποίησαν ὅσο πρέπει τὸ δικαίωμα που δίνει ὁ νόμος σὲ κάθε χωριὸ νὰ ἀνακαλέσει τοὺς ἀντιπροσώπους των που δὲν ἐκτελοῦν τὴ δουλιὰ τους καὶ νὰ ἐκλέξει νέα ὄργανα καὶ ἀκόμα ὅτι δὲν φρόντισαν νὰ δώσουν στὸν κόσμο νὰ κατὰλαβει πῶς νὰ ἀκούσει αὐτὸ δικαίωμα. Γενικά οἱ συνειλεύσεις τοῦ χωριοῦ, ἡ λογοδοσία μπροστά ο' αὐτὲς τῶσι λαϊκῶν ὀργάνων καὶ πολὺ περισσότερο οἱ ἐπαρχιακὲς τρίμηνες συνειλεύσεις που

προβλέπει ὁ νόμος λειτουργοῦσαν πολὺ ἐλαττωματικά Ὑπεύθνοιο εἶναι ἀκόμα καὶ οἱ ὀργανώσεις (Α.Κ.Ε., Ν.Ο.Φ.) που δὲν βοήθησαν ὅσο πρέπει τὴ λαϊκὴ ἔξουσία, που δὲν ἔδωσαν τὰ καλύτερα σκελεχτὸν τους καὶ... κράτησαν τὰ καλύτερα γιὰ τὸν ἑαυτὸν τους!!

Σήμερα προβάλλει ἐπιποτικὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνανέωσης τῶν λαϊκῶν ὀργάνων (Α. Συμβούλια, Α. Δικαιοσύνη) μετὴ μιὰ καλὴ προετοιμασία που πρέπει νὰ γίνει μετὴ σύγκληση γενικῶν συνειλεύσεων σὲς ὅποιες νὰ κληθοῦν τὰ ὄργανα τῆς Α. Ἐξουσίας νὰ λογοδοτήσουν, μετὴ τὴν ἐκλογή νέων ζωντανῶν ἀνθρώπων που νοιώθουν τὸν ἀγῶνα καὶ που δουλεύουν γι' αὐτὸν ἀφοσιωμένα. Δὲν ἔπάρχει ἀμφβολία ὅτι ὁ ἐχθρὸς θὶ προσηκῶσει τὰ μπει καὶ στὰ νέα αὐτὰ ὄργανα ἢ νὰ τὰ ἐπηρεάσει. Μι' ὅταν γίνει καλὴ δουλιὰ ἀπὸ μᾶς, τίς προσηκῶσεις αὐτῆς τοῦ ἐχθροῦ μπορούμε νὰ τίς ἐξουδετερώσουμε Ἄλλωστε σὲς τελευταίον διόστημα ἔχουν ἀναδειχθεὶ ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες ἀνθρώποι, προπαντός γυναίκες που δουλεύουν μετὴ πίστη ἀφοσίωση καὶ αὐτοθυσία. Ἐκατοντάδες καὶ χιλιάδες ἀνθρώποι που ἀναδείχθηκαν μετὴ ἰκανότητες καὶ μεγαλο κῆρος προσηκῶσι στὴ μάχη τῆς οὐδεῖας, στὰ ὀργανωματικά ἔργα, καὶ κατὰχρησαν μετὴ τὴν δουλιὰ τους τὸν τίτλο τοῦ πραγματικοῦ ἡγῆτη μέσα στὰ χωριά τους καὶ στὴν περιφέρεια. Αὐτοὺς πρέπει νὰ τοὺς βροῦμε καὶ νὰ τοὺς βοηθήσουμε νὰ βροῦν στὰ Λαϊκὰ ὄργανα. Εἶσι καὶ τὴ λαϊκὴ Ἐξουσία δυναμώνουμε καὶ τὸ ἔργο τῆς ἐνίσχυσης τοῦ Στρατοῦ μας θὰ προωθήσουμε.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ

Το σ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΒΑΝΤΑ, 'Υποστράτηγος

Ο στρατός μας έχει κάνει κίονα μία ένδοξη πορεία. Μέσα σ' αυτή την πορεία άλλαξε η ποσότητα της δύναμής του, η ποιότητα των μαχητών και στελεχών του, η ποσότητα του όπλισμού του, οι μέθοδοι διοικήσεώς του, η τακτική του, συνεπώς και η οργανωτική του συγκρότηση.

Από τους μεμονωμένους και άοπλους καταδικασμένους δημοκρατικούς πολίτες περάσαμε στις μικροσμάδες με πρωτόγενο όπλισμό. Κατόπι περάσαμε στα λεγόμενα συγκροτήματα, που το καθένα είχε 60-70 και ως 80 δύναμη. Δηλαδή, τα συγκροτήματα ήταν ένα είδος λόχου, με τρεις διμοιρίες και η διμοιρία με δύο ομάδες. Μετά δημιουργήθηκαν τάγματα με τρεις λόχους, δύναμης 200-250. Πάνω από αυτά τα τάγματα είναι τα Περιφερειακά 'Αρχηγεία. Αργότερα, πάνω από τα Περιφερειακά 'Αρχηγεία δημιουργήθηκαν τα 'Αρχηγεία Περιοχών. Της Θεσσαλίας το Σεπτέμβριο 1946. Της Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας τον Οκτώβριο 1946. Της Ήπειρου τον Οκτώβριο 1946. Της Πελοποννήσου το Δεκέμβριο 1946. Της Ροδελής το Γενάριο 1947. Της Ανατολικής Μακεδονίας και Δυτικής Θράκης το Γενάριο 1947. Το Γενικό 'Αρχηγείο στις 28 Οκτώβριο 1946. Από το φθινόπωρο του 1947, στη Δυτική Μακεδονία άρχισε η ίδρυση των Ταξιαρχιών. Στις 27 Αυγούστου 1948, με διάταγμα του 'Υποργού των Στρατιωτικών της Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβερνήσεως καταργήθηκαν τ' 'Αρχηγεία Περιοχών και δημιουργήθηκαν Μεραρχίες. Στη Θεσσαλία ή I Μεραρχία, στη Ροδελή ή II Μεραρχία. Στην Πελοπόννησο ή III Μεραρχία. Στην Ήπειρο ή VIII Μεραρχία. Και στη Μακεδονία ή IX, X, XI Μεραρχίες. Με το νόμο αριθμός 17 δημιουργήθηκε 'Ανώτατο Πολεμικό Συμβούλιο. Με τη διαταγή του Γενικού 'Αρχηγείου Ε.Π.Ε. 309 της 5-9-48 δημιουργήθηκε ή VII Μεραρχία στην Ανατολική Μακεδονία και Δυτική Θράκη.

Και στις μεθόδους καθοδήγησής του στρατού μας έχουμε αλλαγές, από τότε που δημιουργήθηκαν τα συγκροτήματα, ως σήμερα. Οι σπουδαιότερες αλλαγές είναι, κατά τη γνώμη μου, τρεις. Π ρ ω τ ο : ο διασμός των Πολιτικών 'Εμπόρων, που τόσο συνετέλεσε στην ανάπτυξη της ήθικοπολιτικής ένδοξης του στρατού μας και συνεπώς της πολεμικής του επίδοσης. Δ ε υ τ ε ρ ο : ο καθορισμός της δημοκρατικής συνε-

λευσης σαν βασική μορφή πολιτικής συγκρότησης και ζωής στο στρατό μας, που τόσο συνετέλεσε στην ανάπτυξη της ήθικοπολιτικής του ένδοξης και συνεπώς της πολεμικής του επίδοσης. Τ ρ ί τ ο : Η συλλογική δουλιά στις διοικήσεις και στα έπιτελεία των μονάδων του στρατού μας, που αναπτύσσεται ιδιαίτερα κατά το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Σε γενικές γραμμές, αυτές είναι οι πύο βασικές αλλαγές στη συγκρότηση του στρατού μας και στις μεθόδους καθοδήγησής του. Η μελέτη της πείρας που έχουμε συγκεντρώσει, τόσο στην άποψη της οργανωτικής συγκρότησης του στρατού μας, όσο και στην άποψη των μεθόδων καθοδήγησής του έχουν μεγάλη σημασία.

Στην άρχή του τριτοκό άνιάρικου και για κάμποσο ακόμα χρονικό διάστημα ήταν αναπόφευχτος ένας αυτοσχεδιασμός στην οργανωτική συγκρότηση του στρατού μας. Οι αιτίες που προκαλούσαν ένα τέτοιο αυτοσχεδιασμό είναι πολλές. 'Αναφέρω τις σπουδαιότερες. Π ρ ω τ ο : Από την άρχή, κορίως για λόγους πολιτικής τακτικής, δεν ήταν δυνατό να συγκροτηθούν μεγάλα άνιάρικα τμήματα. Τέτοις ήταν π.χ. οι μεταβαρκελιζάνεις συνθήκες, που ή συγκρότηση μεγάλων άνιάρικων τμημάτων θα εξέθετε σφόδρα όλο το κίνημά μας. Δ ε υ τ ε ρ ο : Όπλιση, δ.λ. άπύρξη σχεδόν καθόλου. Με άπίστευτα φτωχά μέσα σε όπλισμό και πορομαχικά εγινε ή άρχή. Η διάλυση των σταθμών χωροφυλακής της έπαίδους, το ένεδρευτικό χρέπμα και έπιρολιτός μοναρχοφασιστικών συμφοριών άπο έλθεσε την πρώτη πηγή άνεφοδιασμού σε όπλισμό και πορομαχικά. Τ ρ ί τ ο : 'Ελάχισια στελέχη κατόρρωσαν να ξεπερνούν στο βουνό. Η έλλειψη στελεχών έταξε σοβαρό ρόλο για αυτοσχεδιασμούς στην οργανωτική συγκρότηση του στρατού μας. Τ ε τ α ρ τ ο : Η έλλειψη μέσων διαβίωσης, — π.χ. άσυρματων — έταξε έπιβροδονικό ρόλο στη συγκρότηση του στρατού μας σαν ένιαίο όνολο πανελλαδικά. Π έ μ π τ ο : Στην άρχή ή άνιάρικα τμήματα, μία και δέν ποροδόν να έχουν παρά μόνο κλερωτόλομο έπωση να είναι μικρά, για δέν έπαισαν εύκολα για να χρεπτον άνιρνιαστικά τον έχθρο και έπικρο έξαρανίζονται. Έχ τ ο : Και σε έπιτελεία ή συγκρότηση του Στρατού μας έταξε ή έπιβροδόν σβαρό άσχημο ρόλο, οι κακοπορομαχίες

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

σεις από κληρονομία από τον καλό στρατό και συνέχεια από τον Ε.Λ.Α.Σ. π.χ. προσκόληση σε όρισμένα κυλόμενα.

Για τις μέθοδοι καθοδήγησης στο στρατό μας, από την αρχή του τωρινού αντάρτικου κι' ακόμα ως σήμερα μπορούμε να παρατηρήσουμε τ' ακόλουθα. Π ρ ώ τ ο: Κέραιο χαρακτηριστικό στην αρχή και για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα κατόπι, ήταν η έλλειψη ένιαίας διοίκησης. Η ένιαία διοίκηση δέ έλειπε μόνο πανελλαδικά, αλλά και στις περιοχές. Κάθε συγκρότημα, είτε αργότερα κάθε περιφερειακό 'Αρχηγείο δρούσε κάπως χωριστά από τα άλλα. Αυτό ανέπτυσσε πολλές φορές τάσεις κατενανάτου, πολύ βλαβερές, γιατί έδιναν τή δυνατότητα για σειρά σοβαρές αντιλαϊκές πράξεις, άλλες πολιτικές γκάρες και σοβαρά στρατιωτικά λάθη. Δ ε ύ τ ε ρ ο: Η ανεξαρτησία που είχαν, λίγο πολύ αναπόφευχτα, πολλά στελέχη του στρατού μας, τό κόρος που απέχτησαν σ'έν Ε.Λ.Α.Σ. και στο τωρινό αντάρτικο, δημιούργησε σ' αυτά τάσεις στρατοκρατικές, απαράδεχτες γιά ένα λαϊκοεπαναστατικό στρατό. Ακότι οι τάσεις εκδηλώνονταν και πρós τούς μαχητές και πρós τό λαό. Ακότι οι στρατοκρατικές τάσεις έβλαψαν αναμειβήτητα. Και τώρα ακόμα έχουμε μερικές τέτοιες επιπτώσεις. 'Ακόμα αότι οι τάσεις εξαπρίνιζαν πολλές φορές τή σολογική δουλειά στην καθοδήγηση. Αυτό γίνονταν σε όλους, τούς κρίκους τής διοίκησης του στρατού μας. Για τήν έλλειψη σολογικής δουλειάς σ' όλους τούς κρίκους τής διοίκησης του στρατού μας, σοβαρό ρόλο έπαιξε και τό γεγονός ότι φοβέσκωναν τά μυαλά πολλών στελεχών του στρατού μας. Πολλά στελέχη μας θεώρησαν τούς έαυτούς τους για σπουδαίους στρατηγούς, που τά ξαίρουν όλα. Αυτό έβλαψε όλη τή δουλειά, μά -αι τά ίδια τά στελέχη που είχαν τέτοια ή -α για τούς έαυτούς τους. Είναι φανερό ότι όταν ένα στέλεχος νομίζει πως τά ξαίρει όλα τότε χάνει τήν επαφή με τήν πραγματικότητα, δέν καταβαλλει προσπάθειες να συγχρονίσει τόν έαυτό του. 'Ετσι μένει πίσω, χαντακώνει τόν έαυτό του, τούς ανθρώπους του καθοδηγεί, τό ίδιο τό κίνημά μας σε ή δασμένη περιοχή, όπου είναι καθοδηγητής. Τ ρ ί τ ο: Η πολιτική δουλειά θεωρούνταν, λίγο πολύ, σαν άποσχόληση για τούς απόλυτους χαρτογιακάδες. Αυτό ήταν, λίγο πολύ, αναπόφευχτο. Τά στρατιωτικά μας στελέχη, στην αρχή του τωρινού αντάρτικου είχαν άδδονατα πολιτικά. Η ξεκομμένη ζωή στο βουνό ζηροχιάζει πολιτικά τούς ανθρώπους. 'Όταν κρατάει κινεί τό όπλο, έτσι σχεδόν ζηροναχισμένος, δέ βλέπει πέρα από τήν κίνη του. 'Ο πολιτικός του όρζοναζ θελώνει. Αλλά όλα άποτελούν τή μιά βασική αίτια που όδήγησε στην άνοσηση τής πολιτικής δουλειάς από πολλά στρατιωτικά μας στελέχη. Η δεύτερη βασική αίτια ήταν ή άποτυχία, κα-

τά τρόπο παταγώδικο και άναπάντεχο, μερικών ακόμα και άνωτερων πολιτικών μας στελεχών. Φυσικά κανείς δέν παραγνρίζει ότι ή πολιτική δουλειά μέσα στο στρατό μας άποτελούσε ένα νέο δυσκολόλοτο πρόβλημα. 'Όμως, παρά τήν άποτιμηση τής πολιτικής δουλειάς στο στρατό μας από πολλά στρατιωτικά μας στελέχη, παρά τήν παταγώδικη και άναπάντεχη άποτυχία μερικών ακόμα και άνωτερων πολιτικών μας στελεχών, παρ' όλο που ή πολιτική δουλειά στο στρατό μας ήταν ένα νέο δυσκολόλοτο πρόβλημα, έμεις κάναμε μεγάλα βήματα προς τά μπρός. Η ζωή τώρα άπόδειξε και για τούς πιο κοντόφθαλμους, ότι ή ήθικο-πολιτική προετοιμασία στο στρατό μας, ή διαλυτική δουλειά στο μοναρχοκρασιακό στρατό, ή διαφώτιση στο λαό, όλα αυτά άποτελούν σπουδαία όπλα για τή νίκη.

Παρά τήν πρόοδο που έχουμε, ό στρατός μας δέν πήρε ακόμα μιά ένιαία συγκρότηση. 'Υπάρχουν και τώρα λόχοι με διαφορετική δέσμη. Τό ίδιο συμβαίνει με τά τάγματα, ταξιαρχίες, μεραρχίες. Σε μερικές περιοχές υπάρχουν ακόμα περιφερειακά 'Αρχηγεία. Σε άλλες περιοχές δέν υπάρχουν μεραρχίες. Στην Κεντρική Μακεδονία ή διοίκηση τής 20ης ταξιαρχίας παίζει και ρόλο 'Αρχηγείο Περιοχής. 'Όλες οι ταξιαρχίες και μεραρχίες μας δέν έχουν τούς ίδιους σχηματισμούς. Τό Γενικό 'Αρχηγείο καθοδηγεί ακόμα πολλές δευτερεύουσες μονάδες, που δέν πρέπει να τις καθοδηγεί. Τό ίδιο συμβαίνει και με μερικές μεραρχίες μας. 'Υπάρχουν ακόμα τμήματα στο στρατό μας, που πασιμένουν κολλημένα σ' όρισμένους όρεινούς δγκους-διατηρούν ακόμα και τά όνόματα άν δοσμένων βουνών- που ατίό δημιουργεί, σε μαχητές και στελέχη, τήν ιδέα ενός «βασίλειου» στο όποιο τά βολεόουμε. 'Εκεί άσχολόνται με τή χηνοτροπία, τή κητοουρική, τή μελισσοκομεία, τήν οικική βιοτεχνία κλπ. και λιγότερο με τόν πόλεμο. Σ' αυτά τά «βασίλεια» βαλ-φώνουν μαχητές και στελέχη, χαλνόνδ κοριολεχτικά. Δέν είναι π.χ. σπάνιες οι περιπτώσεις που μαχητές και στελέχη απομακρυνδόν από ένα τέτοιο «βίλας» λιτοαχτοδν πρós τόν έχθρό, είτε ζαναγρηξουν στο «βασίλειό» τους σκαστοί. Τό τελευταίο π.χ. συνέβησαν πολύ συχνά με τούς μαχητές του Βίτσι, Περρών, Καϊμακτσαλαν, που στέλονταν σ' άλλες περιοχές. Αλλά όλα βαρύνουν πολύ και μεγαλώνουν τή αδυναμία μας.

Με τό να κάνομε κριτική στα ζήτηματα τής συγκρότησης και διοίκησης του στρατού μας, δέν πάει να πει ότι τά διαπραγματεύαμε 'Αντίθετα. παρά τά λάθη έλλειψεις, αδυναμίες μας, βασικά καλά τά κάναμε. Στα ζήτηματα τής συγκρότησης και διοίκησης του στρατού μας είχαμε μιά διαρκή πρόοδο. Και με ή τό γεγονός ότι από τις μεμονωμένες σκέψεις τών κα-

ΕΡΧΕΙΑ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΙΑ

ταδιωκόμενων δημοκρατικών πολιτών φράσαμε στο σημερινό ταχικό στρατό μας, με τη σιδερένια έσωτερική ένότητα, με την έπική δράση, είναι άρκετο ν' άποδείξει πώς ο στρατός μας, παρά τις εγώλας δυσκοίίες που ύπάρχουν, συγχρονίζονται άδιάκοτα και από άποψη συγκρότησης και από άποψη μεθόδων διοίκησης. Κάναμε αυτή την κριτική για δύο λόγους. Πρώτο: Γιατί πρέπει να μελετάμε την πείρα μας, για να βγάξουμε διδάγματα. Δεύτερο: Γιατί και τώρα έχουμε έλευψη έπαυρετικότητας στα ζητήματα της οργανωτικής συγκρότησης, του στρατού μας και μερικές κακές επιπτώσεις στα ζητήματα της διοίκησης του. Ειδικά πρέπει να τονίσουμε πως δεν μπορούμε να άπειρησι ευόμαστε για την άπαναστατική έπαιρητικότητα, αλλά στα ζητήματα της συγκρότησης έντελης νέων σχηματισμών στο στρατό μας. Όχι μόνο δεν βρήκαμε ακόμα νέους τρόπους συγκρότησης, αλλά είμαστε διαταχτικοί στη συγκρότηση μονάδων που έχουν βγει από την πείρα του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου και από τα κινήματα της ένδικής άνεστασης στην Ερώπη. Άναμφοβήτητα, έχτος από την άπειρία μας, κι εδώ βαρύνει η παλιά κακή κληρονομιά, τόσο από τον παλιό στρατό, όσο και από τον Ε.Λ.Α.Σ.

Ό στρατός μας, στα ζητήματα της συγκρότησης και διοίκησης είχε και δά έχει ένα πρόβλημα (πορεία), δηλαδή διαρκή εξέλιξη. Ομοιομορφία συγκρότησης δεν ήταν δυναό να ύ πάρχει από την αρχή. Και όμοιομορφία δεν δά ύπάρχει πέρα για πέρα άφες τό τέλος άπ' αυτού τό άγώνα. Μά όρισμένη λοιπόν ποικιλομορφία στη συγκρότηση δά ύπάρχει. Τό βασικό εδώ είναι ό άδιάκοτος συγχρονισμός της συγκρότησης του στρατού μας.

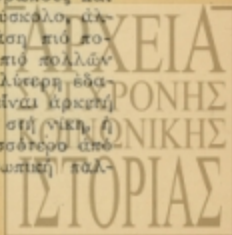
Πέρσι τό Γ.Α. είχε έπεξεργαστεί ένα σχέδιο ούγάνωσης των έπιδρειών του. Με βάση αυτό τό σχέδιο οργανώθηκαν οι έπιδρειες του και οι περισσότερες δυνάμεις του Άρχηγείου Δυτικής Μακεδονίας. Μ' αυτή τη συγκρότηση πολεμήσαμε στη Βόρεια Πίνδο. Στη διάρκεια αυτών των μαχών παρουσιάστηκε ανάγκη να καλύτερέψει αυτή η συγκρότηση. Π.χ. δημιουργήσαμε μονάδες ενεργητικής άεράμυνας, μονάδες οχέρωσης, ολιγαρχίες σε μερικές ταξιαρχίες, λόχο μηχανημάτων κατά τάγμα, λόχους τραυματιοφορών, αύξήσαμε τη δύναμη πυρός των λόχων κ.λπ. Έτσι, η ζωή στη Βόρεια Πίνδο έπέβαλε μία νέα συγκρότηση του στρατού μας. Τό Γ.Α. έπεξεργάστηκε μία νέα σύνθεση των έπιδρειών του. Αυτή η συγκρότηση βγήκε από τη μελέτη της οργανωτικής πείρας που συγκεντρώσαμε στη Βόρεια Πίνδο. Η νέα σύνθεση άποτελεί ακόμα ένα σοβαρό βήμα προς τα πρός. Αυτή η σύνθεση δά βοηθήσει πάρα πολύ στη μαχητική πολεμική έπίθεση του στρατού μας.

Η νέα σύνθεση των έπιδρειών του Γ.Α. δεν

πρέπει να μπει σαν καλοήπι για όλη την Ελλάδα. Αυτή άπορά κυρίως τις μονάδες μας στη Δυτική Μακεδονία. Αυτό όμως δεν δά πεί ότι οι μονάδες μας στις άλλες περιοχές δά παραμείνουν στα παλιά. Άντίθετα πρέπει να βελτιώσουν τη συγκρότησή τους. Η νέα σύνθεση που έπεξεργάστηκε τό Γ.Α. πολύ δά βοηθήσει για να γίνει αυτή η βελτίωση. Οι Μεραρχίες μας στη Θεσσαλία, Ροδόση, Ήπειρο, Κεντρική Μακεδονία, Άνατολική Μακεδονία και Θράκη πρέπει να αύξήσουν τη δύναμη των ταξιαρχιών τους, τη δύναμη πυρός. Κάθε ταξιαρχία και Μεραρχία πρέπει να έχει μερικούς από τους σχηματισμούς που προβάλλει η νέα σύνθεση. Π.χ. έννοσηγνητικής άεράμυνας, άνετιάνες κ.λπ. Οι ταξιαρχίες στην Πελοπόννησο δά είναι πιο έλαφριές. Γενικά χρειάζονται μία καλύτερη συγκρότηση. Αυτά τα «βελτιώματα» που ύπάρχουν ακόμα σε μερικά βουνά πρέπει να διαλυθούν. Έκεί ίσως για κάμποσο χρονικό διάστημα πρέπει να ύπάρχουν δυνάμεις μας.

Όμως αυτές πρέπει να άπάρουν κανονική συγκρότηση στρατιωτικών σχηματισμών π.χ. λόχου, διλοχίας, τάγματος. Και άντι να λέμε Άρχηγείο τάδε, δά λέμε 2ος Λόχος 354 τάγματος κ.λπ.

Η έπεξεργασία της νέας συγκρότησης του στρατού μας, για τώρα τελείωσε, φυσικά, αυτή δά συγχρονίζεται διαρκώς. Η ουσία όμως δεν μπισείται στην έπεξεργασία ενός σχεδίου συγκρότησης. Αυτό είναι ά βασικό, πρωταρχικό. Παράπέρα όμως πρέπει να γίνει πράξη αυτή η συγκρότηση. Αυτή είναι μεγάλη και δύσκολη δουλιά. Με τό να συγκροτήσι π.χ. ένα σχηματισμό και να πεις οι τάδε μαχητές και στελέχη ύ άνήκουν σε τόστο τό σχηματισμό και άλλοι σε άλλο σχηματισμό, τό πρόβλημα δεν λύνεται. Οι μαχητές πρέπει να μάθουν τη χρήση των όπλων του δοσμένου σχηματισμού και την τακτική του. Τά στελέχη του δοσμένου σχηματισμού πρέπει να μάθουν επίσης τη χρήση των όπλων, την ταχτική χρησιμοποίηση του δοσμένου σχηματισμού, γενικά δά προβλήματα διοίκησης του. Τό πρόβλημα είναι πιο δύσκολόλογο για τις μεγαλύτερες μονάδες π.χ. τάγματα, ταξιαρχίες και προάντων Μεραρχιών. Τό πρόβλημα ενός στελέχους από τη διοίκηση μιας κατώτερης μονάδας στη διοίκηση μιας ανώτερης άποτελεί ένα άλμα. Όσο μεγαλύτερη είναι η μονάδα που πάει να διοικήσει, τόσο μεγαλύτερο είναι τό άλμα. Έδώ δεν έχει να διοικήσει μόνο περισσότερους ανθρώπους και σχηματισμούς, που κι αυτό είναι δύσκολό, αλλά εδώ πρέπει να συνδυάζει τη δράση πιο πολλών ανθρώπων και σχηματισμών, πιο πολλών και ποικίλων πυρών, σε μία μεγαλύτερη έδαση και έκταση. Συνεπώς τώρα δεν είναι άρκετή η προσωπική κολληκαρία, η πίστη στη νίκη, η προσωπική τους πείρα. Τώρα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, δικά στην προσωπική τάδε

ληκαριά, στην πίστη για τη νίκη, στην προσωπική πείρα πρέπει να προστεθεί η άκοράστη δουλειά για ανάπτυξη των διοικητικών ικανοτήτων, της πολεμικής τους τεχνικής, στο θύσος που άπαιτεί η νέα διοικητική θέση κάθε στελεχούς.

Η νίκη κερδίζεται με την προσωπική παλικαριά, με την πίστη στη νίκη, αλλά και με το μυαλό. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάει κανείς. Είπαμε ότι το πέρασμα ενός στελεχούς από τη διοίκηση μιας κατώτερης στη διοίκηση μιας ανώτερης μονάδας αποτελεί ένα άλμα. Έδώ δεν έχουμε άπλωσ μια ποσοτική αλλαγή, αλλά ταυτόχρονα και μια ποιοτική αλλαγή. Πώς λοιπόν θ' ανταποκριθεί ένα στελεχος σε πιο σύνθετα καθήκοντα αν δεν αναπτύσει καθημερινά ποιοτικά τον έαυτό του; Κάθε στέλεχος μας και πουπάντων τ' ανώτερα πρέπει να καταβάλουν άκοράστους προσπάθειες για την ποιοτική τους ανάπτυξη. Το τονίζουμε αυτό, γιατί οι σπρά ανώτερα στελέχη μας υπάρχουν κάποια άκορατοποίηση, μια πνευματική γεμπελιά. Δεν μελετούν όσο πρέπει την πείρα τους. Δεν προσπαθούν σχεδόν καθόλου ν' άφομοιώσουν τη πείρα όλων του στρατού μας και όσο είναι δυνατό και την παγκόσμια πολεμική πείρα. Αυτή η έλλειψη σοβαρής προσπάθειας για την ποιοτική τους ανάπτυξη έχει αρνητικές φορές σαν έπακόλουθο δυσάρεστα αποτελέσματα και για τους έαυτούς τους και για το κίνημα μας γενικότερα.

Άς συνοψίσουμε τώρα τα καθήκοντα που μας βάζει η νέα σύνθεση των μονάδων του στρατού μας. Αυτά κατά τη γνώμη μου είναι τα ακόλουθα. Πρώτοι: να σγκεντρώσουμε κείνες τις δυνάμεις που καθορίσαμε με το πλάνο για τις έφεδρες, χωρίς αυτές τις δυνάμεις, η νέα σύνθεση θα μείνει στο χαρτί και οι επιδιώξεις θα κρέονται στον άέρα. Δεύτεροι: Να αναπτύξουμε τα στελέχη που υπάρχουν και να δημιουργήσουμε νέα στελέχη. Χωρίς αυτή την ποσοτική και ποιοτική ανάπτυξη των στελεχών, η νέα σύνθεση των μονάδων μας θα είναι χωρίς ψυχή. Τρίτοι να συστηματοποιήσουμε πιο πολύ την εκπαίδευση όλων των μαχητών μας και να εκπαιδεύσουμε σε ειδικές σχολές τους μαχητές που θα

χρησιμοποιούν όμαδικά όπλα, τους μαχητές που θα ανήκουν σε ειδικούς σχηματισμούς που άπαιτούν τεχνικές γνώσεις. Χωρίς αυτή την εκπαίδευση κάθε μαχητής μας δεν μπορεί να μας δώσει νό άνώτερο που μπορεί να μας άποδώσει, δεν θα μπορεί να συνδυάζει σωστά τη δράση του με τη δράση των συμπολεμιστών του στον ίδιο σχηματισμό και πολύ περισσότερο δεν θα μπορεί να κάνει αυτό το συνδυασμό με τη δράση του διεκλανού σχηματισμού. Τέταρτοι: Η άριστη και ποιοτική ανάπτυξη του στρατού μας θα βάλει με μεγαλύτερη όξηση τα προβλήματα του έφοδιασμού και άνεφοδιασμού. Συνεπώς, αυτά τα προβλήματα, πρέπει να βρίσκονται πάντα στο κέντρο της προσοχής όλων των διοικήσεων του στρατού μας. Στο ζήτημα του άνεφοδιασμού πρέπει να δίξω ειδικά δύο ζητήματα. Το πρώτο είναι ότι πρέπει να έπεξεργαστεί κάθε διοίκηση ένα πραχτικό σχέδιο δράσης, για να βρει όλα τα μεταγωγικά ζώα που είναι άπαραίτητα και τα μέσα της στήριξής τους. Το δεύτερο είναι ότι πρέπει να δωθεί περισσότερη προσοχή στην έπιλογή. Στοιχειώδης εκπαίδευση και καλύτερη φροντίδα των στελεχών και μαχητών που θα δουλέψουν στις μεταφορές. Πέμπτοι: Το μέγεθος και η πολυπλοκότητα των προβλημάτων που άντιμετωπίζουμε για λύση, μας έπιβάλλει να δυναμώσουμε άκόμα πιο πολύ τη συλλογική δουλειά σ' όλες τις διοικήσεις των μονάδων του στρατού μας και τη ζωντανή καθοδήγηση σ' όλους τους κρίκους. Άκόμα θα χρειαστεί ένα είδος μεταεκπαίδευσης προπάντων άνωτέρων στελεχών. Αυτό θα τα βοηθήσει να συστηματοποιήσουν τις γνώσεις που έχουν και να κερδίσουν μερικές γνώσεις που τώρα δεν έχουν.

Η ποσοτική και ποιοτική ανάπτυξη του στρατού μας, θα βάλει άποσσότερο στην έμφαση διάταξη το πρόβλημα της οργάνωσης μερικών Σωματων Στρατού, κατά τη γνώμη μου ως πέντε Σώματα Στρατού, που στην άρχή μπορεί να έχει κάθυνα δύο Μεραρχίες. Θίγω άπλωσ αυτό το ζήτημα, γιατί καρ' όλο που δεν μας μιλάνει άμεσα για λύση αυτό το πρόβλημα πρέπει να το θέσουμε σαν προοπτική, για να προετοιμαζόμαστε.

ΜΕΡΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Του σ. ΖΗΣΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ, συνταγματάρχη Π. Ε.

Όπως σ' ολοκληρωτό Δ.Σ.Ε., έτσι και σ' ατά τμηματά μας, μαχητές και στελέχη ξεκαθαρίζουν όλο και πιο πολύ τή μεγάλη σημασία και νοιώθουν βαθύτερα τήν τεράστια συμβολή τής πολιτικής δουλειάς στο να βελτιωθεί, να ανέβει πιο ψηλά ή στρατιωτικοπολεμική επίδοση του Δ.Σ.Ε., να γίνει καλύτερη ή ήθικοψυχολογική προετοιμασία για να κερδηθεί ή μάχη, ο πόλεμος.

Μά όπως σ' ολοκληρωτό Δ.Σ.Ε., έτσι και σ' ατά τμήκα μας τμήματα, εξακολουθούν ακόμα να υπάρχουν πολλά προβλήματα σχετικά μέ τήν οργάνωση τό περιεχόμενο και τόν έλεγχο τής πολιτικής δουλειάς, τού πρέπει περισσότερο να προσεχίσουν και να φροντιστούν για να μπορέσει να σταθεί ή πολιτική δουλειά. Αποφασιστικός παράγοντας, θανάτος, μοχλός για τήν «ρωώθηση», σ' όλους τούς τομείς: τής δράσης τού Δημοκρατικού Στρατού, ή πολιτική έννημέρωση και ο πολιτικός προσανατολισμός μαχητών και στελεχών άποτλεί, όπως είναι γνωστό, βασικό καθήκον τής πολιτικής δουλειάς. Η σαφήνεια γύρω από τούς άμεσους και άπαιτητους στρατιωτικοπολεμικούς σκοπούς και επιδιώξεις τού κινήματος προκίττει πάντα τούς λαϊκοδημοκρατικούς επαναστατικούς στρατούς μέ άπροσμέρητη δύναμη και καταπληκτικό ήθικό κουράγιο για τήν πάλη ενάντια στήν αντίδραση και τούς έχθρους τού λαού.

Μέ τό έντιμο όλοκ, τού βγάξει τό Γ.Α. και ή μεραρχα, και προπαντός μέ τά πολιτικά σχόλια και ντοκουμέντα μέ τή «φανή τής αλήθειας» τού ραδιοεπιλήθου μας, όσον αναμφισβήτητα άποτελεί καθημερινό προσκλητήριο μάχης και φωτισμό πάρο για τό Δ.Σ.Ε. και όλόκληρο τό λαό, οι μαχητές και τα στελέχη μας έχουν τής κατεπείγητος γραμμές και τα πλαίσια για τήν γενικότερη και καθημερινή τους πολιτική δουλειά.

Τά σημεία όμως τού μένουν σαν προβλήματα είναι: Να οργανωθεί καλύτερα ή δουλειά έτσι τού να φροντισουν ως τόν πιο ξεκολλημένο σχηματισμό τά στοιχεία αυτά. Να φροντισουν όσο παίρνει από γρήγορα και, τό σπουδαιότερο, να μεταμορφώνονται σέ συγκεκριμένα καθήκονα για τό κάθε τμήμα και σχηματισμό. Για ένα μεγάλο διάστημα καλύτερη

ρα άπήρχε σ' ατά τμήματά μας ή άδυναμία αβτή. Όχι μόνο σέ άτομακροσμένου; σχηματισμούς, αλλά και βασικά ακόμα τμήματα ή πολιτική μας γραμμή έφτανε πολύ άργά. Και βέβαια αυτό δέν έφεινε χωρίς άποτελέσματα. Δίπλα σ' όλα τάλλα άσχηα άποτελέσματα έχει επίδραση τόν καινούργιο και παλιό κόσμο και άποτελούσε όπωςσδήποτε αίτια για τής λιποταξίες. Σχετικά μέ τούς άπο ακροσμένους σχηματισμούς τέλοτέλεσμα α ήταν ακόμα πιο δυσάρεστα. Σένα ποσοστό δημιουργος τό πικρό παράπονο ότι πεταχτήκανε εκέκι και ξεχάστηκαν από τή Διοίκηση τους, όπως ειπε σέ μια δημοκρατική συνέλευση ένας μαχητής σ'ό Πήλιο, άλλα, στήν ανατολική Θεσσαλία, είχαμε μια περίπτωση, τού όσο περιορισμένης σημασίας για όλόκληρο τό Δ.Σ.Ε. ακόμα και για τή Μεραρχία μας και αν είναι, δέν παύει να είναι πολύ χαρακτηριστική για τής έσχατες συνέπειες τού μπορεί να έχει ή παραμέληση τής πολιτικής δουλειάς, τού πολιτικού προσανατολισμού και ή έξασφάλιση κάτω από όπο έσδήποτε συνθήκες συστηματικού έλέγχου. Μία ομάδα ελεύθερων σκοπευτών τού άσχημα διαλέχθηκε και ακόμα πιο άσχημα παρακολούθηθηκε και βοηθήθηκε έδωσε τέτοιο περιεχόμενο στήν ανεξαρτησία—της σαν ομάδα και τή δράση της τού τελικά δέν δέχονταν και δέν εκτελούσε καμιά έντολή από κανέναν και από τήν ίδια τήν καθοδήγηση. Μεθοδός και δημοτοργόσος ζητήματα ίσως σ' ατά χωριά σέ βαρος τού Δ.Σ.Ε. και άνάγκασε τή Διοίκηση τελικά να ντιμετωπίσει ριζικά τήν περίπτωση τους. Νά τούς συλλάβει και τούς παραπέμψει σ'ό στρατοδικείο.

Μά πιο δύσκολο πρόβλημα ήταν και έξακολουθεί να είναι ή συγκεκριμενοποίηση τών καθηκόντων από κάθε άπόφαση είτε διαταγή γενικότερης σημασίας για τό Δ.Σ.Ε. (όπως α χ. ήμερησιές διγές τού Γ.Α., τής Π.Δ.Κ., άπο φάσεις τού Π.Ρ. και τής Κ.Ε. τού Κ.Κ.Ε., άπο δρω τού σ. Ζαχαριάδη, γραμματα τού Π.Ε. τού Γ.Α. σ. Μπαρζιώτα κλπ).

Για ένα διάστημα ή δουλειά αβτη φρονόσ με μηχανική θά έλεγε κινουνας, μέ και ά άξη μεταφορά από άχρη άνωτέρων σέ έξη κατωτέρων στελεχών χωρίς ν' άλλαξει τίπο άσχετό στήν ουσία και τόν τόπο.

ΑΙΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πωση και στο περιχόμενο.

Μέ το κατέβημα των στελεχών (ξενικώνται: απ' τὰ στελέχη της ίδιας της Μεραρχίας και σε πολλές περιπτώσεις και του κλιμακίου) στη βάση, και συγκεκριμένα, όπου χρειαζόταν βοήθεια με γραμμές οδηγίες κλπ., ξεπεραστής αποφασιστικά ή αδυναμία αυτή. Δεν τμήματά μας (ιδίαιτερα της Δυτ. ή Θεσσαλίας) ποδ είναι οι κέρως δυνάμεις της Μεραρχίας αυτό έγινε τάρτα σύστημα και συνθήματα μαζί. Μία και' όρχην ζουμρή μελα ημενη άνελευση σε πλεότερο άχτηρ και σε μια της συνελεύσεις συγκεκριμένη κατοπιν συζήτηση μέσα σε δημοκρατικές συνελεύσεις και παρήνεις ποδ ανακεφαλαιώνεται και ολοκληρώνεται με μία πολεό σύντομη, φλογερή διαση όμιλια στο σύνολο των μαχητών, τοδ παίρνουν μέρος σε μία επιχείρηση, λίγο πριν από την έναρξηση, αυτό έπραμύσησ άπαρέβριστα, υπορεί να πει και νεις, ο' όλος της επιχείρησης ποδ έκαναν τα τμήματα μας, και φυσικά ο' αποτελέσματα ήταν άκαμπα. Μαχητές και στελέχη όχι μόνο δεν άρνήθηκα, ότι τοδς ζη όδσε ή Διοίησης τους άλλα και ζήτησαν με δική τους πρωτοβουλία και ξεχωριστή έπιμονή πρόδιδτες εοδίνως και βαρύτερες άποστολές. Δεν είναι μοναδική ή παρακάτω περίπτωση, ποδ μαχητές και στελέχη μας έκπράδοντες την επιθυμία τοδ τμήματος τους παρουσιάζονται ή στέλλονται γράμμα στη Μεραρχία και ζητοδσαν σοβαρώτερη άποστολή.

«Επίτομο τοδ Α. Θ. κάνουμε και μία αίτηση στη Διοίηση ποδ έκπράδουμε τη θέληση των μαχητών για πόλεμο. Θεωρήσαμε σκόπιμο ν' άποανδοδμε και σε όένα προσωπικά, ο' έχουμε την πεποίθηση ποδ ό συνάσεις να ικανοποιηθεί ο φλογερός νεολαϊτικός πόθος μας.

Μάλιστα περιμένουμε μέρε, τώρα να πάμε σ ή μάχη. Και τότε τη φορά ή διαταξη τοδ λόχου και της τξίμης μας δείχνει ότι πάλι άποστολή καλόφως έχουμε. Μά έπεις ζήτημα να μας βάλινε όναν απ' τοδς βασιικούς τομείς τοδ μετώπου. Θάλομε να καταλάβιτε ότι όδλα τα στελέχη τοδ λόχου και τοδς άνδρες έχει γίνεται συνεδρία ταράνι ποδ μας τράφει ότι πρέπει να ριχτοδμε άπορασιατικά στην κρίσιμη τουτε ώρα ποδ περνάν το κινημά μας να δώσωμε έπάζμα το παρών στο πατριωτικό πολεμικό σάλλισμα της Κ.Ε. τοδ Κ.Κ.Ε. 278) 18.

Η Διοίηση τοδ Λόχου Νεολαίας

Στάκος Σαγγελος — Άγγελάκης

Έτσι, αν οι μαχητές τοδ Γράμμου έδειξαν έπέρηση όπομονητικότητας και έπιμονή στην εκπλήρωση τοδ καθήκοντός τους, άφραστο ήρωισμό και αυτοθυσία μέσα στο χαράκιμα μέρες και νύχτες όλοκληρες δίνοντας οκληρές μάχες και οι δικοι μας μαχητές έδειξαν άντοχη και έπιμονή, πραγματοποιοδσαν έξανγλικές πορείες δίνοντας παρλληληλα οκληρές μάχες με μία όπερά όρωπη προσπάθεια και όπερύν-

ταση. Αυτό μπορεί να το ίσχυρισθεί κανένας για την άλυσσιδα των επιχειρήσεων, ποδ άπλώνεται από τα Άγραφα και τον Κόζιακα ως το ώψιτερο των Γιαννιτών, από το Σμόλικα ως τον Τέρντο και την Άγιά.

Στη συνείδηση των ποισών και επιδιώξων τοδ άγώνα και της κάθε επιχείρησης πολεό βοήθει ή άνασκότηση της πολιτικοστρατιωτικής κατάστασης με στοιχεία παρμένα απ' ήν περιοχή μας. Η δουλειά αυτα δεν πάζει μόνο εδκολώτερα και καλύτερα τα τμήματά μας στην πολιτική, στρατιωτική κατάσταση, γιατί ξεκινάει από τη δική τους τη ζωή και τα δικα τους άμεσα ενδιαφέροντα, άλλα τοδ κάνει να νοιόδουν βαθύτερα τα άμεσα πραχτικά τους καθήκοντα χ. ή γ. να άναπερδύδνα άποφαση παροδδριμα. Το τελευταίο άδωρο τοδ σ. Ζαχαριάδη ή αλόδως στα τμήματά μας με στοιχεία βγαλμένα από τη Θεσσαλική μοναρχορασιατική πραγματικότητα, ποδ έταληθέδουν και επιβεβαιώνουν την όδύβεια κληση τοδ μοναρχορασιατικού καθεστώτος μετά την άποτυχία του στο Γράμμο.

Τις συνέπειες αυτας την τραγική κατάσταση των άρμαζομένων, την έξοντατική έκταση της τρομοκρατίας τοδ οπαρπαλισμένου ήδικό των έδνοκορμένων άλλα και τήνεαφήση ποδ μπαίνει ο άγόνιας και την άκόμα πιο μεγάλη δραστηριότητα και πολεμική έπδωση, ποδ πρέπει να δείξουμε την είδαν τα τμήματά μας σε Θεσσαλικά παρθεγίματα.

Έτσι διαπίστωση, με την ίδια τους την πίτρα, ότι ο έχδρος άρνιδύκωτος με τις επιχρήσεις μας στις πόλεις και έπαδα σοβαρές ζημιές, άλλα τώρα συνάδτε από την πρώτη σύγχιση. Πήξε περισσότερα μέτρα, μετέφως και λίγες δυνάμεις άλλα, ποδ πάντος ταμπούρωνεται άκόμα πιο καλά ο' ώρισμένες θέσεις. Και στην Άγιά, άλλα κοριώς στη Λάρισα, ο έχδρος μας περιμενε μία και είχε πάρει τα μέτρα του και ά το σημαίνει ότι ή καλύτερα σήμερα χρειάζονται να σνοδεθείν από μεγαλύτερη μαστορία και τέχη, με οργανωτικώτερη εκπιδωση ιδιαιτερα σε κατοικωμένους τοποποδ με δητουχρία ιδιαιτερον σωμάτων κινήων άρμάτων μάχης, με εολμηρότερη χρησιμοποίηση των πάντες και τοδ έκρηχτικό όλοκο, με καλύτερη εκμάθηση από την πλειοψηφία των μαχητών των ειδικών όπλων με καλύτερη λειτουργία των συνδδσεων και διαβιλάσεων με μεγαλύτερη έπιμονή στην εκπλήρωση μιας άποστολής, με μεγαλύτερη διαπαιδαγγωγή των μαχών για να άναπέδουν στο μάξιμουμ την έπιμετατικότητα και πρωτοβουλία.

Άκριβώς όμως έδω έπεται ένα σημείο ποδ πρέπει να βελτωθεί πολεό περισσότερο ή δουλειά μας. Αν έγινε άποφαση και συνθήματα — ή καλή ιδιολογική προπαγανδία κάθε επι-

ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

χείρησής από τήν πύ μικρή ως τήν πύ μεγάλη δέν μπορούμε νά πούμε άκριβώς τό ίδιο και γιά τή μελέτη και άξιοποίηση τής πείρας από τής επιχειρήσεις μέ συστηματική κριτική τών μαχών. Οί δημοκρατικές συνειδήσεις κατά διμοιρία ακόμα και τήν άποψη γιά τήν κριτική τής μάχης μέ τήν εξέταση τών θετικών και αρνητικών τής πλειοψηφίας άποπειρασμάτων δέν λείπουν άπ' τή δουλειά μας, όμως αυτό δέν φτάνει Χρειάζεται γιά τήν μελέτη και άξιοποίηση τής πείρας αυτής, περισσότερο μελέτη, σύστημα, έπιμονή και συνέπεια. Χρειάζεται νά συνεργάσων οι διοικήσεις κάθε τμήματος στήν ύποχρέωση νά στέλνουν παρά τής οποιοσδήποτε άλλες άσχολίες και άποσιλλές τους έκθεση γιά κάθε μάχη είτε σοβαρή στρατιωτική ενέργεια. Αυτό δά τής ύποχρέωσης στό νά σκεφθούν περισσότερο τήν επιχείρηση, νά τήν μελετήσουν πύ πολύ, νά βλέπουν τίς αδυναμίες τους. Χρειάζεται ακόμα άμεσα από κάθε τέτοια επιχείρηση ειδική σύσκεψη τών στελεχών σέ συντομία τής διεύθυνσης τής επιχείρησης πού δά συζητήσει και δά κρίνει τήν προπαρασκευή και οργάνωση-έκτέλεση τής επιχείρησης. Τά στρατιωτικά διδάγματα και συμπεράσματα τής αδυναμίας και έλλείψεως και λάθους.

Με τόν τρόπο αυτό πλουτίζονται οι πείρα τών στελεχών, βγαίνει πιο πολύ ή συνείδηση τών ευθυνών, βγαίνει πολυτιμότερο έλικό, πού μπορεί νά άποσιλλεί βάση γιά τήν πύ άποτελεσματική και θετική έκπαίδευση μέσα στά τμήματα και προπαντός συστηματικό στοιχείο γιά κάθε στέλεχος τό συστηματικό και έπιμονο έλεγχο στήν προπαρασκευή και έκτέλεση τής επιχείρησης.

Η πείρα από τέτοια άγχιση έδειξε ότι κάθε φορά παρουσιάζονται καταπληκτικές παραλείψεις, αδυναμίες. Και αυτό δέ σημαίνει άλλο παρ' ότι πρέπει ή δουλειά αυτή παράλληλα μέ τή συστηματική έκπαίδευση, σ' ένα λαϊκό επαγγελματικό στρατό, πού δέν πέφτει από άκαδημίες νά γίνει αυτή έπίσης συστηματικά και έπιμονα γιά νά άνεβαίνει πιο ψηλά κάθε φορά τό στρατιωτικό επίπεδο τών στελεχών του γιά νά μελετήται και έκτιμάται συγκεκριμένα και πύ άποτελεσματικά ή στρατιωτικοπολεμική έπιδοσή τους.

Η συμπόλη τών πολιτικών επιτροπών στή στρατιωτικοπολεμική έπίδοση και στά δικά μας τά τμήματα είναι άρκετά σοβαρή. Φυσικά αυτή ή συμπόλη έργασε από όρισμένα στάδια και πρώσις. Ήταν έπόμενο, και οι σχηματιζόμενοι άνθρωποι έλλειπαν αλλά και ή πείρα από μιά τέτοια δουλειά. Όμως μέ ειλικρίνεια συσκέψεως και συνεργασίας, μέ πραγματική βοήθεια στή δουλειά τους, μέ γραμμά μεθόδους γιά τό ρόλο και τά καθήκοντα τού Π.Ε. είχαμε πολλά θετικά άποτελέσματα. Η δουλειά αυτή ουσιαστικά τελείωσε μέ ένα είδος προνοητική α-

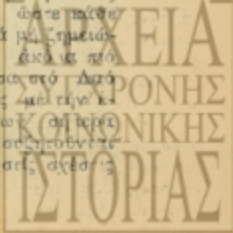
κή άνακεφαλαίωση πού κράτησε πέντε μέρες, μέ δύο-τρία θέματα τή μέρα και εξέταση τών προβλημάτων πού άντιμετώπιζαν στή δουλειά τους οι Π.Ε.

Γιά κάθε θέμα π.χ. λιποταξία κ.λ.π. χωριστά γίνονταν εισήγηση από ένα πολιτικό έπιτροπο. Βατούσαν και μιλούσαν οι άλλοι, στό τέλος γινόταν κλείσιμο μέ άποκροστάλλωση τών συμπερασμάτων, και δίνονταν υπεύθυνη άδση. Τό έργο τους ήταν διπλό και γιά τούς ίδιους τούς Π.Ε. αλλά και γιά τούς καθοδηγητές. Έτσι οι πολιτικοί μας έπιτροποι όπως και οι άντροφοι τους στό Γράμμα άναποκρίνονται κάθε μέρα και γιά πολύ στά καθήκοντα τους. Δείχουν ήρωισμό και προσωπική παλληκαριά. Είναι πολλοί οι Π.Ε. πού σάθηκαν στή μάχη ή ψυχή τού τμήματός τους, τραυματίστηκαν είτε σκοτώθηκαν. Σέ μιά σύσκεψη τών Π.Ε. τής 192 ταξιαρχίας διαπιστώθηκε τό ίκανοποιητικό γεγονός, ότι οι Π.Ε. στό σύνολο τους όχι μόνο πολεμούν, αλλά και διακρίνονται γιά τήν παλληκαριά τους.

Οί Π.Ε. έπισης δείχνουν συνέπεια στήν πρακτική έφαρμογή τής πολιτικής μας και άδιαλλαξία σέ ζητήματα άρχών. Ό όμοιος γιά τήν άμνηστία π.χ. τής Π.Δ.Κ. έφαρμόστηκε μέ πολύ λογικό, πολιτικό χειρισμό απ' τούς Π.Ε. τών τμημάτων μας και τής πόλης Τρικάλων Καρδίτσας.

Έκμεταλλήθηκαν σωστά τή στασιμένη ψυχολογία τών μάδ από τά πετυχημένα χροτήματα τού Δ.Σ.Ε. στή περιοχή Κόζιακα-Άντιχασιών. Τά αποτελέσματα ήταν άρκετά και χαρακτηριστικά γιά μιά περιοχή, πού τούσε; έλπίδες στήριξε ο μοναρχοκρατορικός σφύς μάδδες. Πολλοί μάδδες παράδωσαν τά όπλα τους στό Δ.Σ.Ε. Περισσότεροι τά πιάτησαν και άσχολήθηκαν μέ τή δουλειά τους. Και έπάρχουν περιπτώσεις πού οι μάδδες δίνον πολέμιους πληροφορίες, βοηθούν σέ ασυμμοζ κ.λ.π.—τό σπουδαίο είναι ότι μέ καλύτερη δουλειά σέ συνδυασμό καλό τών χροτημάτων ενάντια στούς εγκληματίες άρχηγούς τους και τό ψυχογυμνασίο πολιτικό χειρισμό τών παρασέρμενων μπορούν νά βγούν ακόμα πιο πολλά.

Η άνάγκη ένότητας λαού και στρατού γίνεται παραδειγματικό έλεος τούς μαχητές και τή στέλεχη, όμως ή διατρέλαξη τής ή πρακτική έκδήλωσή τής δέν είναι πάντα εύκολο πράγμα. Χρειάζεται πολύ δουλειά στά τμήματά μας, πού κινούνται σέ καινούριες περιοχές και αντιμετώπιζουν πλήθος δυσκολίες έπιληρησιακές κ.λ.π. γιά νά γράσουν στό σημείο τής έπίδοσής τους έπαρτή μέ τό λαό όχι μόνο νά μέ τμημάτων, αλλά αντίθετα νά σπρωχτείται έξω από πολύ στή ζωή τούς δεσμούς άνάμεσα πύ από και στρατό. Σέ πολλά μέρητα μας μέ τήν επίμονη δουλειά τών ολ. επιτροπών στή κριτική διοικητικές συνειδήσεις δέ σκεπτόμενες και δέν κριτικίζονται αδυναμίες στή δουλειά

μέ το λαό αλλά τί προσφέρει τό δοσμένο τμήμα στό λαό και ό άπολογισμός τίς περισσότερες φορές είναι άσχετά άκανομοιτικός και συγκινητικός. Στόρος γιά σκορά, έπί όρθωση σχολείων, γεφυριών, υγειονομικά παιδά κ.λ.π.

Τό ίδιο και γιά τί δουλειά στόν κυβερνητικό στρατό. Με τί βοήθεια του Γ.Α. αλλά και τί δική τους πείρα τά τμήματά μας πείδονταν γιά τί στροφή τίς ψυχολογίας του μοναρχοφασιστικού στρατού. Διαλα στή συστηματοποίηση τίς διαλεκτικής δουλειά. (γράμματα στους φινεζάρους, μέσα σέ γράμματα σπειρών το ς, άφίσις που παριστάνουν άνατηροσ του Γούτμμου, μελετημένη ήμιλια μέ τηλεβόα, διανομή π. οκρηέξωον μέ χαρακτηρισ. κ.λ.π.) βελτιώνουν άπορασιαστικά τί συμπεριφορά τους στός αιχμαλώτους και σιγά-σιγά δημιουργούν τήν πεποίθηση μέσα στά τμήματα του κυβερνητικού στρατού ότι δέν έχουν να φορηθούν τίποτα άρα πείσουν στά χέρια του Δ.Σ.Ε. Σ' όλα τά ζητήματα άφών έχουν γίνει άρα τά βήματα μπροστά όπως χρειάζεται άκόμα παρα πολύ οο λειά. Τό πα.α.ά.α.ω. πρότομο άτ' τους σοβιετικός παρτιζάνικους σχηματισμούς παραμένει γιά μισηση και στήν περίπτωση αυτή, όπως και σέ τόσες άλλες.

Η δ)γή άριθ 200 ήταν βασικός νόμος στά τμήματα του Κοράκ. Έρτανε να έλεγεσ ο' ένα παλιό πολεμικό πο' πολμοσος άσ' τό 1941. «Μήπως θέλεις να σέ δικάσουν για παραβίαση τίς διαταγής άριθ 200 και ό μαχητής αν ένοωθε τον έαυτό του, έστω και λ'γο ένοχο κάλυψε και μετανωο σε για τό σφάλμα του. Η δια αγή αυτή περιείχε όνο μερικά άρθρα, που λέγανε ξεκάθαρα πως μόνο ή σύνδεση με τό λαό, με τί μάζα δίνει δύναμη στους παρτιζάνους.

Σήμερα α με τί διαταγή άριθ. 200 ή λεηλασία τιμωρούνταν σαν προδοσα και παραβίαση του όρκου. Ο κάθε νεοφερμένος μόλις έμπαινε στο τμήμα έπρεπε μαζί με τον παρτιζάνικο όρκο να υπογράψει δήλωση πως έχει υπόψη τί διαταγή άριθ. 200.

Οι Πολιτικοί Έπιτροποι χρησιμοποιούν έπίσημο και πιο άποτελεσματικά τί δημοκρατική συνέλεση για τιν εκκλήρωση του στρατιωτικού κ' οδήσοι τους.

Άπό τίς τελευταίες συσκέψεις βγήκε ότι τώρα γματα, σίς περισσότερες περιπτώσεις στενή συνεργασία ανάμεσα σέ δυο άνδράπους με ξεχωριστο κάπως έξωφρετικό καταμερισμό, μά με τούς ίδιους σκοτούς και ιδανικά ά άμεσα στο στρατιωτικό Διοικητή και τ'ν Π.Ε.

Στούς στρατιωτικούς Διοικητές έδραίνεσαι ή πεποίθηση ότι χιζούν σέ άμμο, άρα δέν ενδιαφ'ρθουν και οι ίδιοι σ' ό να γίνεται και μάλλον να βελτιώνεται καθημερινά ή πολιτική δουλειά μέσα στο τμή α τους και στους Πολιτικούς Έπιτροπούς ή πεποίθηση ότι όλη τους ή δουλειά έχει νόημα και λόγο ύπαρξης στο

μέτρο που άνεβάζει τί στρατιωτικοπολεμική έπίδοση. Υπάρχουν στρατιωτικοί που νοούν τί δημοκρατική συνέλεση σά δική τους καθαρά έποθεση και Πολιτικοί Έπιτροποι, που δά μπορούσαν όποιαδήποτε στιγμή να αναλάβουν στρατιωτική δουλειά. Η λειτουργία τίς δημοκρατικής συνέλεσης παρουσιάζει πολλές δυσκολίες, όπως όμας οι σύντροφοι του Γράμμου προζάρμοσαν τί λειτουργία τους σίς δικές τους συνθήκες έτσι έγινε κι' εδώ, μόνο που ή προσαρμογή έγινε πάνω σέ άλλη βάση. Στή διαρκή κίνηση, τίς μεγάλες πορείες και τίς καθημερινές μάχες. Τό τμήμα βρίσκεται συγκινητωμένο μά διαδέτει λίγο χρόνο. Καθιερώθηκαν οι λιγόχρονης συνεδριάσεις και συνελεύσεις μέσα σέ πέντε—δέκα λεπτά με λιγόλογη καλομελετημένη εισήγηση, με συγκεκριμένο ό.μα και πολύ σύντομη συζήτηση. Τέτοις συνελεύσεις που έγιναν άκόμα και στή διάρκεια πορείας έδωσαν καλά άποτελέσματα. Φυσικά όταν δίνεται περισσότερος χρόνος γίνονται και μεγαλύτερης διάρκειας συνελεύσεις και συσκέψεις. Αυτό που άποτελοσσε ένα πολύ δύσκολο πρόβλημα να μιλούν μέσα στή δημοκρατική ή συνέλεση, όλοι οι μαχητές και να λένε άντρεία και θαρετά τί γνώμη τους αντιμετωπίζεσαι καλά, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έπαψε άκόμα και τώρα ν' άποτελεί πρόβλημα. Οι μαχητές σηκώνονται μιλούν λένε τί γνώμη τους άνεπαρέαστα και άς πρόκειται για τό διμοιρητή τους ή τό λοχαγό τους. Σ' όλα τά τμήματα μεγαλώνει ή βεβαιότητα ότι δέν έχουν τίποτα, άπολυτα τίποτα να βοηθησόν εσένα μετ' τρία να κινηθεί άσ' τό κεφάλι τους για ότι δά πούν για όποιονδήποτε μέσα στή δημοκρατική συνέλεση.

Σέ μία πρόσφατη περίπτωση ή σόκοψη πήρε ένα θαυμάσιο λαϊκοδημοκρατικό χαρακτήρα με τίς δρασερές και τολμηρώτατες ήμιλίες που έκαμαν καινουργιοφερμένοι μαχητές ένα μήνα και εικοσι μόνο ήμερών. Είπαν πως σκέφτονταν τους άντάρτες πριν έρθουν, έκαμαν τίς παρατηρήσεις τους για τά στραβά που είδαν και στο τέλος μίλησαν για τίς δικές τους άδυναμίες. Σαδερής ή δημοκρατική συνέλευση γίνεται τό χωνευτήρι άσ' όπου περνουν όλα τά προβλήματα τίς άτομικής και ήμαδικής ζωής, ότα τά στρατιωτικά ζητήματα, πειθαρχίας, εκπαίδευσης κ.λ.π.

Η πολιτική δουλειά σημειώνει και στα δικά μας τμήματα σημαντικά βήματα και οι καρποί της είναι αναμφισβήτητοι. Άλλά μά καλύτερη όργάνωση της μεσασή λωση και πρώτο λόγω του προβλήματος τών Π.Ε. σ' όλα τά τμήματα μπορεί να δώσει πιο πολλά. Μπορεί να γίνει ό τεράστιος κολλός και τίς πιο κολληρές πραγματοποιήσεις στο τους μαχητές και τά στελέχη του Δ.Σ.Ε. που ή πιο καθημερινά δείχνει ότι όσο πιο

Η ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε. ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΟ

Το σ. ΒΑΣΙΛΗ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, συνταγματάρχης πεζικού

Δύο μεγάλες μονάδες του Δημοκρατικού Στρατού πήραν βασικά μέρος στη μάχη του Γράμμου. Ή 670 μονάδα και το 'Αρχηγείο Δυτικής Μακεδονίας.

Από τη Γενική Διαταγή του Γενικού 'Αρχηγείου που έδινε τις αποστολές στις παραπάνω μονάδες για την αντιμετώπιση της έκστρατείας του έχθρου, πήγαζε και η αρχική διάταξη τους.

Οι παράγοντες που καθόριζαν βασικά τη διάταξη ήταν οι παρακάτω.

α) Έχθρος (σκοποί του, προετοιμασίες του κ.λ.π.).

β) Χώροι επιχειρήσεων

γ) 'Αποστολή του Δημοκρατικού Στρατού

δ) Δυνάμεις του Δημοκρατικού Στρατού

ε) Χρόνος που θ' άρχιζαν οι επιχειρήσεις.

Τό Γενικό 'Αρχηγείο του Δημοκρατικού Στρατού είχε για κάθε παράγοντα τα απαραίτητα στοιχεία. Σύμφωνα με τους λογαριασμούς του Γενικού στην καινούργια έκστρατεία του μοναρχοφασισμού, οι δυνάμεις του Δ.Σ. της Βόρειας Πίνδου θά αντιμετώπιζαν στον ίδιο χώρο τό λιγώτερο 37 τάγματα πεζικού του ταχικού στρατού, εκτός από τάγματα έθνοφυλακής και άλλα ένοπλα σώματα (χωροφυλακής, ΜΑ·Υ· κλπ). Τελικά πήραν μέρος στο Γράμμο στην πρώτη γραμμή 54 τάγματα πεζικού, δύο μοίρες Λ.Ο.Κ, 8 λόχοι πολυβόλων, εκτός από τό τάγμα έθνοφυλακής και άλλα ένοπλα σώματα που έχουν διάταξη στα κοντινά μετόπισθεν του Γράμμου.

Σκοπός της έχθρικής έκστρατείας θά ήταν πιθανάτα η συντριβή των κυρίων δυνάμεων των άναρτών. Τό Γενικό 'Αρχηγείο μελετούσε όμως και τό ένδεχόμενο να αντιμετώπισει έχθρική έκστρατεία με σκοπούς περιορισμένους αρχικά π.χ. Σπρίζιμο των κυρίων δυνάμεων μας του Γράμμου μέσα στο χώρο τους με την κατόχη όρισμένων βασικών θέσεων άπό τις έχθρικές δυνάμεις και άποκλεισμός έτσι του Δημοκρατικού Στρατού από τη μαζική του δράση στις πεδινές, μισοπεδινές και κατοικημένες περιοχές της χώρας.

Αποστολή των τμημάτων του Δ.Σ. ήταν να φέρουν και να έξαντλήσουν σοβαρά τό μο-

ναρχοφασιστικό στρατό. Νά του προξενήσουν μεγάλες απώλειες και τί στιγμή που θά θεωρούσε τό Γενικό 'Αρχηγείο ότι ο έχθρικός στρατός θάταν άρκετά καλά έξαντλημένος, να ένεργήσουν σύμφωνα με διαταγές του έπιθετικούς έλιγμούς και τελικά να του ρίξουν σε άποτυχία την έκστρατεία του.

Η άποφασιστική μάχη που θά έκρινε την έκστρατεία του 1948 θά δινονταν στο χώρο της Βόρειας Πίνδου (Σμόλικα—Γράμμου), όπου τό σημαντικότερο κομμάτι της Έλευθερης Ελλάδας με σοβαρό μέρος των δυνάμεων του Δημοκρατικού Στρατού. Η έδαφική διαμόρφωση στο χώρο αυτό ένοσους τό Δημοκρατικό Στρατό, που σαν άμυνόμενος ήταν φυσικό και λογικό να δεχθεί τί μοχη σε τούτο τό χώρο.

Δυνάμεις του Δημοκρατικού Στρατού που θά αντιμετώπιζαν τον έχθρο στο Γράμμο—Σμόλικα ήταν ή 670 μονάδα (4 ταξιαρχίες σύνολο 11 τάγματα) τό ΑΔΜ (σύνολο 7 τάγματα και 3 διλοχίες) και ή Σχολή 'Αξιωματικών Γενικού 'Αρχηγείου (2 διλοχίες). Γενικό σύνολο 18 τάγματα, 5 διλοχίες και 16 κανόνια (4 ποροβολαρχίες) με 5000 μονον βλήματα για όλα τα κανόνια.

Η έναρξη των επιχειρήσεων έξαρτιόταν από τις προετοιμασίες του μοναρχοφασισμού, και από τις καιρικές συνθήκες. Ο Δημοκρατικός Στρατός με τί δράση του είχε συμφέρο να μεταοπίζει όσο μπορούσε προς τό καλοκαίρι την έναρξη της έκστρατείας του 1948, ώστε ο έχθρος να μην έχει στην διάθεσή του πολλούς μήνες καλού καιρού. Ο έχθρος άρχισε τελικά την έκστρατεία του στις 15 Ιουνίου δύομηνιας διάρκειας από την πε. σινή έναρξη.

Με τέτοιες προοπτικές καθάρισε τό Γενικό 'Αρχηγείο τό σχέδιό του και προαναέτοιμασε τις δυνάμεις του Γράμμου, την 670 μονάδα και ΑΔΜ και τί σχολή Γενικού 'Αρχηγείου.

Τό Γεν. Αρχ. περιέχοντα; την έκστρατεία του έχθρου, προετοιμαζότανε εντατικά για τίς αντιμετώπιση της. Και είχε έπιστήμη, προσοχή των τμημάτων μας μήπως κολλήσουμε πύρρα σε καμία παθητική διάταξη, περινονα; τον έχθρο. Η πολεμική μας δράση έπρεπε να έπηρεασθί από τις προοπτικές.

Έτσι τά τμήματα του Α.Δ.Μ. και της Μονάδας πήραν την τελική τους όλοκληρωτική διάταξη μεταξύ 10 και 15/6 δηλαδή λίγες μέρες πριν τις 15/6 που άρχισε η μά-

πολλές δυνάμεις και ικανότητες ξετολίζουν, όσο πιο βαθειά άπο οιώνουν τους σκοπούς και τις επιδιώξεις του Δημοκρατικού Στρατού, τό ιδιαιτερικά του Λαϊκού-Δημοκρατικού Κινήματος.

ΑΡΧΕΙΑ
ΥΠΟΧΡΟΝΗΣ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

του Γράμμου. Όχι μόνο δεν απηροάστηκαν από τις άμυντικές τους λειτουργίες και δεν κόλλησαν πρόωρα σε διάταξη άλλ' αντίθετα έκαναν δράση κατά του έχθρου διαρκώς. Μάλιστα μερικά τμήματα, όπως ή 16 Ταξιαρχία του Α.Δ.Μ. που δροσε στα Χάσια, έπιασε θέσεις για την έκστρατεία άμεσα άργά στην περιοχή Μο αχίτι τέ νίχτα της 13 προς 14/6, ύστερα από σύντομη πορεία από τό χώρο Σιγάρ Κητυοιοδ, (που έγινε με καλή πρωτοβουλία της 16 Ταξιαρχίας πριν πάρει άκόμα την τηλεγραφική διαταγή του Α.Δ.Μ. που σάλληθηκε την ίδια βραδυά και διάταξε την ματακινήσή της)... Η 102 Ταξιαρχία της 670 Μονάδας που δροσε στο Μιτωκέλι πολέμησε άκόμα και μετά την έναρξη της μάχης του Γράμμου στο Μιτωκέλι. Στις 16 και 17/6 χτυπούσε τό 17 Τάγμα έθνοφυλακής στους Ασράγγελοσ και γύρισε στο χώρο της κέριας μάχης άκοιές μέρες μετά την έναρξη της έκστρατείας... Έτσι ή άοικη διάταξη των τμημάτων μας στις 15/6 ήταν ή παρακάτω.

α) 670 Μονάδα.
— 102 Ταξιαρχία: Δροσε στο χώρο Μιτωκελιοδ Ζαγοριών.

— 105 Ταξιαρχία:
Πέργο Στρατσηνης, Γκορίσα (Τόγμα)
Κλέφτη, Μιολιάνα (Τάγμα)
Άλλες θέσεις κοντά στις προηγούμενες: και εάν έπρεπε (Τάγμα).

103 Ταξιαρχία: Έπρεδρία Γ.Α. κοντά στο χώρο βόρεια Σράτσινη, προσανατολισμένη προς Κάμενικ, Πέργο Στρατσηνης.

107 Ταξιαρχία. Έπρεδρία Γ.Α. κοντά στο χώρο: Ψωφάρια, Τσίρο, Καψάλα, προσανατολισμένη προς Άεβίτσα.

β. Σχολή Αξίων Γεν. Άρχηγείου.
Στό χώρο Ζέρμας και Περσόγιαννης, έπρεδρία Γ.Α.

γ) Άρχ. Δυσ. Μακεδονίας.
— 14 Ταξιαρχία:
Άεβίτσα, Άμροδσα, Βόλια, Μποφρι (Τάγμα σόν Λόχος θέσεων).
Κοπάντσε, Βονίτσι (Τάγμα)

Όρλια, Πόρτες, Παλχοκρινί, Άηλιάς Πενταλόφου (Τάγμα σόν Διλοχία Σχολ. Υπαξ. και Διαβιβάζσεων)

— Ταξ αρχία Δημ. Νεολαίας:
Νιτροβζι, Ψψάρια Καλονής και Δουσικοδ (Τάγ. α).

Τάλιαροσ, Βανεάρι, Χοντρά Δέντρα, Λυκοκρέμασμα. (Τάγμα σόν Λόχος θέσεων).

— 16 Ταξιαρχία.
Ψψάρια Πρόσβορου, Όρλιακας (Τάγμα)
Μεγάλη Ράχη Μοναχιοδ, Κάρνινοσ, Πυροστία, Σαλατοδρα, Μαυροβοΐνη, Λεγό (δύο Τάγματα).

(Σημ. Οι Λόχοι θέσεων που σημειώνουμε πύ πάνω είχαν δόναμη 53-60 ά.δρών, ερασιματιών θεραπευομένων)

δ) Πυροβολικό.

4 ούλαμοί είχαν διατεθεί στην 670 Μονάδα και 4 στο Α.Δ.Μ. Τά βλήματα μοιρασμένα στις δύο Μονάδες από μια (άπό 2.500 βλήματα).

Γενικά ή όλη διάταξη των τμημάτων μας έπραξε τις παρακάτω έπιδικές καταυθύνσεις του έχθρου.

α) Κοιλάδα κάτω Σαραντάπορου, μέ την κατοχή της εισόδου της κοιλάδας κ' από τις δύο όχθες. (Κλέφτης άριστερά και Πέργο, Σράτσηνης δεξιά όχθη).

β) Κοιλάδα άνω Άλιάκρωνα με την κατοχή σημείων κ' από τις δύο όχθες (Άεβίτσα-Βόλια-Άμροδσα άριστερά και Λημέρια-Βονίτσι Κοπάντσε δεξιά όχθη).

γ) Κοιλάδα Ζουζουλιφτικοσ ποταμοδ, ποδύποτελεί μιά είσοδο προς τό Σα α.ταπορο, με την κατοχή της βασικής όρειής διάβασης στο Λυκοκρέμασμα που οδηγεί στην κοιλάδα. Η κατοχή της διαβασης γίνεται με κρηνημα του Άηλιά Πενταλόφου στη βόρεια πλευρά της διαβασης, της Σκοβήτσας στη νότια πλευρά της διαβασης και του Τάλιαροσ-Χοντρά Δέντρα-Λυκοκρέμασμα, πάνω στην είσοδο της διαβασης.

Η όροσσηρά του Τάλιαροσ χωρίζει ή διάβαση σε δύο παρακλάδια που οδηγούν και τά δύο στο Έπιαχώρι Σαραντάπορο. Τό ένα κλαδί περνάει από τό Λυκοκρέμασμα Καλβίζια Νέτσεου Έπιαχώρι και τό άλλο από Ροσιτάρι προς Έπιαχώρι.

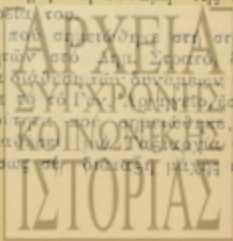
δ) Βιοική ραχοκοκαλιά βόρεια Πίνδου. (Γομάρα, Βασιλίτσα, Σκοβήτσα-Σρόλικας) με κατοχή βασικών σημείων πάνω στις βουνοσειρές που οδηγούν προς τό χώρο αυτό, (Ψψάρια Πρόσβαρου, Μεσολουριοδ, Όρλιακας, Κοπάντσε, Πυροστία, Λεγό).

Επίσης με την κατοχή της βασικής κορυφογραμής Πέργου Κοτίλης, Πόρτες Παλχοκρινί, που είναι ή ανατολική γραμμή διαχωρισμοδ των νεφών που παίρνει ό Σαραντάπορος από τά νεά που παίρνει ό Άλιάκρωνα; ή διάταξη μας άσφάλιζε την κοιλάδα του Σαραντάπορου άτ ανατολικά και βόρειο—ανατολικά. Πάνω σ' αυή την κορυφογραμμή βρίσκονια οι διαβίσεις: Πόρτες και υχένα; Γκοροβίτσας.

ε) Η άδυναμία σή στρατολογία άδυναμία των διτάσεων.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι τό Γενικό Άρχηγείο πριν καταλήξει τελικά στον καθορισμό των άποστολών και της γενικής διάταξης των παραπάνω Μονάδων, είχε προοπτική να χρησιμοποιήσει ολόκληρη ή δύναμη της 670 Μονάδας για έπρεδρία του.

Η καθυστέρηση που σημειώθηκε στη στρατολογία νέων μαχητών στο Δημ. Στρατό δεν έπηρεασε την τέτοια διάταξη των μονάδων της 670 Μονάδας. Γι' αυτό τό Γενικό Άρχηγείο έπιασε και με κάποια βραδύτητα που σημειώθηκε, ύποχρεώθηκε να διατάξει τά Ταξιαρχία της 670 Μονάδας άμεσα σε διάταξη μάχης και

νά προσανατολίσει τις άλλες τρεις Ταξιαρχίες που βρεθούν επεδόξια, πολύ κοντά στις πιθανές βιτικές καταστάσεις: επίθεση; του έχθρου Κάμενικ—Σράτσανη 102 Ταξ. 'Αλεβίτσα 107 Ταξ, Κόβσοουρο-Ζουζουλη, 103 Ταξ. 'Ο προσανατολισμός α τό: των δυνάμεων της 1370, έδειχνε κίτταρι: ότι ή άι ση επέμβαση τους στή μάχη θα ήταν γυρογοη. 'Ετσι εκ.δ.: από τό Α.Δ.Μ. και ή 17) Μ: άδι: πικραιο πιά κί ή ίδια από τήν πρώην άρχην άμεσο μέρος στί: έπιχειρήσεις.

σε) 'Η μάχη άποδειχνει σωστή τήν άρχική μας διάταξη.

Οι έπιχειρήσεις άρχισαν στί: 15)6 και τά τμήματά μας τί: άντιμετώπισαν άρχικά με τί διάταξη που άναμνηροσε πού πάνω.

Στή φάση των έπιχειρήσεων από 15)6 μέχρι 2)7, ο έχθρός άπίστευε νάπραγμα ποιήσαι τό: τις άντικειμενικός σκοτούς πού έθεσε.

'Η έπιθετική του προσπάθεια άνακόπηκε με σοβαρότατες άπώλειες στί: βασικές, έπιθετικές του καταστάσεις: 'Αλεβίτσα από βόρειο άκρο και Κάμενικ από νότιο. Στί: 2)7 κατώρθωσε νά καταλάβει τόν Τάλιαρο.

Στή διάρκεια των παραπάνω έπιχειρήσεων ή διάταξη μας άποδείχνηκε γενικά σωστή.

Μερικές έπιτυχίες πού σημείωσε ο έχθρός στί: πρώτες μέρες των έπιχειρήσεων (π.χ. κατάληψη Πέργου Σράτσανη, 'Αηλιά Γκοροβίας) δέν όφειλονταν σε άδυναμίες τής διάταξης μας άλλα σε κακή άντιεπίσηση του έχθρου και σε αϊφνιδιασμούς.

'Η διάταξη μας έκλεινε φυσικά και λάδη πού φανερώθηκαν μέσα στήν ίδια τί: μάχη του Γράμμου.

'Η καθυστέρηση του ποδοπέτησε σε διάταξη τής 16 και 102 Ταξιαρχίας πού σημείωσε πού πάνω άποτελούν λάθος στή διάρκεια τής λήψης τής άρχικής μας διάταξης, πού τό παρουν σάζει στο άρθρο του «'Η Λαϊκοσυναστατική ταχτική μας στο Γράμμο» στο φέλλο του «Δημ. Στρατού» 'Αριθ. 10 ο Υποστράτηγο, Πολιτ. 'Επίτροπος του Γεν. Αρχηγίου σ. Βασ. Μπαρτζιώτας. Στο ίδιο άρθρο αναφέρεται ακόμα πώς έπρεπε νά ήταν ή διάταξη των τμημάτων μας άρχικά, γιά νά είναι πού σωστή, όπως βγήκε από τήν πείρα τής μάχης του Γράμμου.

'Η άρχική μας διάταξη στο Γράμμο παρουσίασε στον τομέα του Τάλιαρου άδυνα να πού είχε τήν αίτια της στήν ύποτίμηση του τομέα αυτού.

'Η ύποτίμηση αυτή χαρακτηρίζεται από τήν άπόφαση τής 4ης όλομέλειας τής Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. και από τήν άπόφαση του Π.Γ. τής Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. τής: 25)8 σαν ένα βασικό λάθος με γενικότερη σημασία.

Πώς εκδηλώνεται στή διάταξη μας ή ύποτίμηση του Τάλιαρου; 'Η όρενή διάβαση προς τήν κοιλάδα του Ζουζουλιώτικου ποταμού πού σημειώσαμε πού πάνω, άνάμεσα Σκούρτζα και 'Αηλιά Πενταλόφου, διακόπηκε από τί: σε-

νόιακη βουνοσειρά Τάλιαρο—Χονδρά Δέντρα κί από τά ψάματα Λοκοκρέμασμα.

Τά τμήματα αυθάνήκαν στί: 14 Ταξ. και στήν Ταξ. Δημ. Νεολαίας.

'Η κόδση τής 14 Ταξ. έφτασε μέχρι και τόν 'Αηλιά Πενταλόφου. 'Ο Στ. Δισής τής ήταν στήν έπίση βασική δόση τής Γκοροβίας. 'Η άπρροή τής Ταξιαρχίας στο βασικό σημείο τ θ 'Αηλιά Πενταλόφου ήταν πολύ άδυνατη γιαι ήταν πολύ μακροσμένο από τό Στ. Δισής και γιαι με τήν έναρξη των έπιχειρήσεων, πού εκδηλώθηκαν έντονας στον τομέα Γκοροβίας τό βάρος τής Ταξιαρχίας ρίχνηκε εκει. Στόν τομέα του 'Αηλιά οι έπιχειρήσεις εκδηλώθηκαν σε τέλος 'Ιούνη με 1)7.

'Από τήν άλλη μεριά, τό Ροσιδάρι-Τάλιαρο ήταν τό άριστο όριο τής Ταξ. Δημ. Νεολαίας. 'Η άπρροή τής γιά τους ίδιους λόγους ήταν άδυνατη, και γιαι ακόμα ή προσοχή τής ήταν στραμμένη περισσότερο προς Ντροβζι, όπου γίνονταν και έπιχειρήσεις. 'Η Σκούρτζα σία νότια τής διάβασης κραπόταν από τμήματα τής 16 ταξιαρχίας.

'Η δόση του 'Αηλιά Πενταλόφου κατέχονταν με Λόχο και οι δόσεις Ροσιδάρι-Τάλιαρο -Χονδρά Δέντρα—Λοκοκρέμασμα με Τάγμα ένισχυμένο και με Λόχο δόσεων, και με τό βάρος τής δόναμας ριγμένο στον Τάλιαρο. Παρόλο πού ή δόναμη ήταν άρκετή, ή έλλειψη ένότητας διοίκησης, στο βασικό αυτό συγκείμενα των δόσεων, τό καθιστούσε από τήν αρχή άδυνατο.

Σωστή διάταξη θα ήταν, άν εξασφάλιζε ένότητα διοίκησης στί: δυνάμεις πού θα κατείχαν τό συγκρότητα αυτό, μέχρι και τί: δόσεις Σαρμάντζα-Λοκοκρέμασμα και ψ. 1615 Σκούρτζας, μιά και όλες οι δόσεις αυτές βρίσκονται καβάλλα στο διπλό πέραςμα προς Ζουζουλιώτικου ποτάμι. Οι δυνάμεις αυτές θάρπεσε ν' άνήκοον σε μιά Ταξιαρχία.

'Η άρχική αυτή ύποτίμηση συνεχίστηκε και στή διάρκεια των έπιχειρήσεων από 15)6 με 2)7. Γιά ένισχυση του τομέα Γκοροβίας πού πίζονταν πολύ, σάλδθηκε ένισχυση δύο Τάχων, πού άπαιρέθηκαν άσ τόν τομέα του Τάλιαρου πού δέν γίνονταν έπιχειρήσεις. 'Ετσι ή έπίθεση του έχθρου στον Τάλιαρο άντιμετώπισθηκε από ένα Λόχο πεζικού κί από ένα Λόχο δόσεων, πού αϊφνιδιαστικε κί όλας. Στήν ύποτίμηση του τομέα αυτού, όφειλεται και τό σφάλμα τής εγκατάλειψης του 'Αηλιά Πενταλόφου με διαταγή του Α.Δ.Μ.

Τά σημεία πού δεσπόζουν σ' αυτή τή διάβαση ('Αηλιάς-Πενταλόφου-Ροσιδάρι-Τάλιαρο-Σαρμάντζα-Λοκοκρέμασμα-βόρεια άντεροσμένα Σκούρτζας ψ. 1615) νά κραπόταν με τμήματα μιάς Ταξιαρχίας ή στήν άνάγκη από τμήματα δύο ταξιαρχιών με γερο σύνδεσμο μεταξύ τους πάνω στή διάβαση (π.χ. στή Σαρμάντζα ή σε άλλο σημείο). 'Η διάταξη μας ή-

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΠΙΧΡΟΝΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ήσαν αδύνατη διοικητικά. Γιατί η διάβαση στο σύνολό της κρατιόταν με τμήματα δύο Ταξιαρχιών χωρίς όμως σιενό σύνδεσμο μεταξύ τους.

Η έπιδραση του αρχικού λαθους στη διαταγή Τάλιαρου, (έλλειψη ένότητας Διεύθυνσης) δεν δά ήταν σοβαρή αν δεν αδυνατίζε ο τομέας του Τάλιαρου, στή διάκριση των επιχειρήσεων κατά τους δύο λόχους που στάληθηκαν για ένισχυση του τομέα Γκουροόσια. Αν τό 'Αρχηγείο Δ. Μ. έξασφάλιζε από τήν αρχή έπιδροική δύναμη μιά; Ταξ αρχίας σά χέρια του δά ένισχυε τόν τομέα Γκουροόσιας από τήν έπιδροια του και δέν δά σήκωνε δύναμη από τόν Τάλιαιο. Γι' αυτό η διαταγή που σημειώνω για πό σως. ή ο 'Υποστράτηγος Πολιτ. 'Επίτροπος του Γεν. 'Αρχηγου σ. Βασ. Μπαρτζιώτας στό άρθο του που αναφέραμ, και που προβλέπει έπιδροια μιά; Ταξιαρχίας σά χέρια του Α.Δ.Μ., δάταν πραγματικά και για τήν περίπτωση αυτή ή πό καλή.

3) Τρεις αναδιατάξεις στη μάχη του Γράμμου.

Με τά παραπάνω δώσαμε μιά γενική εικόνα της αρχικής διατάξης τών τμημάτων μας. Από τήν αρχή τών επιχειρήσεων ο έχθρός απέλαβε τόν Τάλιαιο και άρχισε τίς προετοιμασίες του για τήν επίτευξη του άνέργεια στον τομέα Ζοξούλης-Κούτσουρο. Η διαταγή μας δέν είχε ούσώδεις μεταβολές. Άλλιγος; μέσα σά πλαίσια τών διαόρθων τομέων τής άνω άξ; μας έγιναν φυσικά ανάλογο με τήν τοπική εξέλιξη τών επιχειρήσεων.

Η διαταγή του συνόλου τών τμημάτων μας στη μάχη της Βόρειας Πινδου από τήν έναρξη τών επιχειρήσεων, έχω τίς 2)8 που πραγματοποιήθηκε ο έπιθετικός έλιγμός του; έξω από τό χώρο του Γράμμου σημειώσε βασικά τρεις μεγάλες αλλαγές

α. Πρώτη αλλαγή έγινε με τήν αναδιατάξη τών τμημάτων μας μετά τίς 2)7, σ. ο ο έχθρός κατέλαβε τό Τάλιαιο. Για τήν άποκιντάσταση συνεχεις σέ μέτωπο, πήσε διαταγή ή 103 Ταξιαρχία τής 670 Μονάδος στή γραμμή Κούτσουρο—'Αηλιά—'Εριταχωριού — θύωμα Ζοξούλης. (Εν τώ μεταξύ τήν άντικατέστησε στον τομέα Κάμενικ ή 102 Ταξιαρχία που άρχικά βρισκόταν σά Ζιγούλια).

β. Δύοτερη αναδιατάξη τών τμημάτων μας έγινε μεταξύ 3 και 4)8. Τά τμήματα που μάχονταν στον τομέα Σκορτζα, Κλέφτη, έγκατέλειψαν με διαταγή του Γ. Α. τόν τομέα του; και συμπόχησαν διδοχικά πρώτα στή γραμμή Ταμπούρι-Γόρτσια, και κατόπιν στίς 4)8 βόσκια τής γραμμής του Σαραντάπορου ποταμού. Η γραμμή κρατιόταν γενικά στούς άλλους τομείς του μετώπου: 'Αλεξίτσα και Γκουροόσιας-Πόργου Κοτόλης, όπου γίνονταν δευτεροβάθμιας επιχειρήσεις.

γ. Τρίτη αναδιατάξη έγινε μεταξύ 5)8 και 12)8, όταν τά τμήματά μας μετά τήν προώθη-

ση τών έχθρικών δυνάμεων και πρός 'Αλεξίτσα και προς Γκόλιο στίς 5)8 πήσαν διαταγή νότια του 'Αλιάκμονα (τά τμήματα τής 'Αλεξίτσα) και στή γραμμή του Βουρμπανίτικου (τά τμήματα του τομέα Γκόλιο). Η διαταγή τών δυνάμεων μας σόν τοια από μετά τήν προώθηση του έχθρου και στίς θέσεις; Μάιτρα, Μάθη Πέτρα, Κουκούλι, Μελοέρα (12)8 ά ολοόθησε τήν παρακωτω γραμμή, τήν ίδια ή προσηνία 12)8:

'Υψ. 2522 — Στάλα Νέσσα — Νότια άντεροισαία Κιάφα; Μάθη Πέτρα—'Επάνω 'Αρίνα-Καζάνι-Καμπίτσιο-Κάτω 'Αρίνα.

δ. Τέλος ο έπιθετικός έλιγμός τής 20 πρός 21)8 έγινε κτω από τήν κάλυψη έλαφρότατων τμημάτων (δού διλοχών) που ήσαν άμυντική διαταγή στή γραμμή;

'Υψ 2522 — Κιάφα—Σούφλικας.

Η διαταγή των τμητών τής 14 ταξιοχίας που κρατιόσε τίς θέσεις; σόν Πόργου Κοτόλης και Χάρο, διατηρόσε τίς φυσιογνωμίας τής άμυντικής διατάξης μας; σέ μέγало βόθος και βοήθησε κ' ατέ στή πραγματοποίηση του έλιγμού τής 20 πρός 21)8 έξω άτ' τό Γράμο.

Σά άνδιάρκεια τών μεγάλων ατών αναδιατάξεων γίνονται δευτερόβαθμια τροποποιήσεις τής διατάξης; μέσα σά πλαίσια τών μεγάλων μονάδων, των ταξιαρχιών, των ταγματών σ πρώτα με τίς στρατιωτικές ανάγκες και κάτω από τό πνεσμα τής γενικής διαταγής; «Κάνειν; πίσω χ ρ σέ διαταγή» που ίσχυε σά διασημια τής μεγάλης μάχης του Γράμμου.

Και στίς τροποποιήσεις αυτές παρουσιάστηκαν αδυναμίες.

Οί βασικότερες άπ' τίς αδυναμίες αυτές είναι:

— Η παραμέληση του καθήκοντος τής έξωκονόμησης έστω και μιάς μικρής έπιδροιας σά χέρια τών διοικήσεων. Η κακή τοποθέτηση τής έπιδροιας; όπου όλη ίχε τέτοια.

— Το σκόρπισμα και κομμάτιασμα τών τμημάτων μας σέ μικρομάδες, διμοιρίες χωρίς σιενού; όργανικούς δεσμούς.

— Κακή τοποθέτηση σταθμού διοίκησης μέσα στήν δλη διαταγή και χωρίς καλά παρατηρήματα.

— Κόλλημα τών τμημάτων πάνω στίς κορυφωμάτες.

— Άνεόθυνη τροποποιήσεις τής διατάξης.

— Παραμέληση τής οχόρωσης του δυνάμωνει τή διαταγή.

Κακή σύνδεση τής διατάξης τών γειτονικών τμημάτων.

Πολλές από τίς προαναφερμένες αδυναμίες και λάθη έχονσε τήν προέλευσή τους σε ταλαντώσεις και διαταγμούς των διοικήσεων. Άλλες σέ έλλειψη πειρας πολεμικής.

Τά λάθη και άνεργονες μας αυτές, ιδιαίτερα σά πλαίσια τών μικρότερων τμημάτων μας, (αγμάτων, λόχων) είναι άναγκαία να με-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΕΡΕΥΝΑ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΔΑ΄ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΡΕΦΤΗΣ

Το σ. ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΜΠΟΥΛΙΔΗ, συνταγματάρχης πεζικού

Ο λαϊκός επαναστατικός πόλεμος που διεξήγει ο Δ.Σ.Ε. αντιμετώπιζε το μοναρχορασιαστικό στρατό αναπτύχθηκε σε μεγάλο βαθμό σαν πολεμική ταχτική και τεχνική στη μάχη του Σμόλικα Γράμμου.

Η μεγάλη μάχη του Σμόλικα—Γράμμου έδωσε στο στρατό μας πλοόσια πείρα από κάθε άποψη και για κάθε τομέα της διεξαγωγής του πολέμου της απελευθέρωσης της Ελλάδας από το μοναρχοφασισμό και τους ξένους ιμπεριαλιστές.

Η πείρα αυτή που μας δίνουν οι 70 μέρες των μαχών του Σμόλικα—Γράμμου θά είχε ιστορική μόνο αξία, αν δεν αξιοποιούνταν και δεν αξιοποιηθεί παραπέρα, για τή νικηφόρα συνέχιση του λαϊκοαπελευθερωτικού αγώνα μας.

Στό Σμόλικα—Γράμμο ο Δ.Σ.Ε. έδωσε ένα γερό—απορασιαστικό χιόπημα στον έχθρο και ένα μάθημα που για πρώτη φορά παίρνουν οι «ρησιμάνου» στρατηγοί της μοναρχορασιαστικής σαπίλας, και του χρωσικοπημένου ιμπεριαλισμού. Τους έδωσε να καταλάβουν πως ο Δ.Σ.Ε. είναι πολύ πλοόσιος στον τομέα της στρατηγικής και ταχτικής, είναι άρρατος σε ήρωισμό, έχει βαθιά πίστη και έμπιγωση των σκοπών που πολεμει και είναι άνικητος.

Ένα από τά ύψώματα που υπερασπιζονταν τά τμήματα του Δ.Σ.Ε. στο Σμόλικα και που έγιναν μνημεία και σύμβολα της ήρωικής ανίστασης του λαού και στρατού μας κατά της τυραννίας, εκμετάλλευσης και υποδοόλωσης, είναι τό ύψωμα 1848, ΚΛΕΦΤΗΣ.

Έδω στον ΚΛΕΦΤΗ τά ήρω κά παιδιά του ελληνικού λαού, του Δημοκρατικού Στρατού της Ελλάδας, έδωσαν τά πιο δυνατά και αποφασιστικά χροιά στα κατά το μοναρχορασιαστικό στρατό και ρεζίλεψαν επανειλημ ένα, όλους τους λάκκες, της αμερικανοκρατίας, από τό γερμανό βούλα Γλέζιμουσργκ και τους Στράτους—Τσακαλώτους κλπ. ως τόν υπερασρά ηγον άμπερκανό στρατηγό Βαν Φλίτ.

Μέ την έλπιδα πως θά προτίερούμε λίγη άτι τήν πείρα αυτής της μάχης του ΚΛΕΦΤΗ προς τά στελέχη και τους μαχητές του Δ.Σ.Ε. και θά βοηθήσουμε όσε είναι δυνατό στην

λεηθούν πιο λεπτομερικά. Γιατί έτσι βγαίνουν διδάγματα που άποτιέθουν τά καλύτερα μαθήματα ταχτικής για το λαϊκό επαναστατικό μας στρατό.

επιξεργασία της πολεμικής μας θεωρίας, θ' άσχοληθούμε σε τούτο τό άρθρο πάνω σε όρισμένα συμπεράσματα που βγαίνουν από τήν ταχτική που άκολουθήθηκε εκεί, μέσα στις 42 μέρες μαχών του ΚΛΕΦΤΗ

Οι μάχες στον τομέα του Σμόλικα από τήν κατεόθυση της Κόνιτσας άρχισαν στις 21 'Ιούνη.

Ο έχθρος έβαλε σαν πρώτο στρατηγικό σκοτό τήν κατάληψη του ύψώματος 1848, ΚΛΕΦΤΗΣ.

Κι' αυτό γιατί όπως είναι φανερό από τή θέση που κατέχει τό ύψωμα αυτό στον όρεινό όγκο του Σμόλικα έχει σπουδαία στρατιωτική αξία. Άποτελεί τήν πόρτα του Σμόλικα από τή δυτική πλευρά του.

Γιά τήν πραγματοποίηση του πρώτου στρατηγικού του σκοπού ο έχθρος διέθεσε δύο περίπου ταξιαρχίες πάνω στις γενικές κατεόθυσεις: ΚΟΝΙΤΣΑ—ΠΕΚΛΑΡΗ—ΚΛΕΦΤΗΣ και ΕΞΟΧΗ—ΝΙΚΑΝΟΡΑΣ—ύψ. 1583—ΚΛΕΦΤΗΣ.

Οι δικές μας δυνάμεις—ού υπερασπιζαν άρχικά τήν περιοχή αυτή ήταν ένα πλήρες τάγμα, τό Ιο τάγμα (Άλευρά) της 105 ταξιαρχίας, με διάταξη: Λόχος κορυφογραμμή Σοβανίτσα; και ύψώματα ΠΕΚΛΑΡΗ. Λόχος οφύσματα ΝΙΚΑΝΟΡΑΣ και δυτικά ύψώματα ΜΟΛΙΣΤΑΣ. Λόχος στήριγμα στο ΑΝΩΝΥΜΟ και ΚΛΕΦΤΗ και έφερεία του τάγματος. Τό Ιο τάγμα της 105 ταξιαρχίας όποστήριζε τόν Πέργο ΣΤΡΑΤΣΑΝΗΣ και τό ΙΙο τάγμα ήταν έφερεία της 670 μονάδας. Έφερεία της ταξιαρχίας ο λόχος αυτοματιστών στα δυτικά ύψώματα ΠΟΥΡΝΙΑΣ.

Από 25(6)48 διετέθη στον Ιδιο τομέα του ΚΛΕΦΤΗ και τό ΙΙο Τάγμα (Πάνου) της 105 Ταξιαρχίας. Τότε ή διάταξη μας ήταν: Ιο Τάγμα Σοβανίτσα—άντεροισματα 'Ανώνομον ύψ. 1583 (να). ΙΙο Τάγμα: Τσοπάνη ύψώματα ΜΟΛΙΣΤΑΣ (να). Έφερεία Ταξιαρχίας, Λόχος Αυτοματιστών ύψ. 1174.

Στις 6(7)48 τό Ιο Τάγμα άνεκαστήθηκε από τό Ιο Τάγμα (Κώστα Παλαιολόγου) της 102 Ταξιαρχίας που άπάθθηκε ταχτικά στην 105 ταξιαρχία. Η διάταξη μας καθόριζε τότε: Ιο Τάγμα (Κώστα Παλαιολόγου): άντεροισματα ΚΛΕΦΤΗ—'Ανώνομο. ύψωμα (να) ΙΙο Τάγμα (Πάνου) αόχνας: Ανώνομο ύψ. 1583 (να)—ύψωμα 1583 (να)—Ν.Σ. ύψώματα ΠΟΥΡΝΙΑΣ (να).

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Στις 8/6/48 διατάξει ταχτικά στην 105 ταξιαρχία και η διλοχία σμήτο έρ (Μενίλαου) της 670 Μονάδας; ή όποια σήμε διάταξη σή νότια πλευρά του Σρόλικα.

Μετά τήν αιρνιδιαστική σχεδόν κατάληψη του 'Ανωόρου ύψώματος από τόν έχθρό στί; 12/7/48 ή διάταξη μας ήγινε:

Ιο Τάγμα (Κώστα Παλαιολόγου): Νότια και Νοτιοδυτικά άντερείσματα ΚΛΕΦΤΗ
Πο Τάγμα (Πάνου) ΚΛΕΦΤΗΣ (δυτικό άντερείσμα κύρια; κατεδύθησης έχθρο) Βόρειο άντερείσμα ΚΛΕΦΤΗ— Ανατολικά ύψώματα ΠΟΥΡΝΙΑΣ.

Διλοχία Σαμποτέρ (Μενίλαου): Πέτρα Κατή (δψ.1641) — ύψω ατα ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ — άντερείσμα ΤΣΙΓΚΟΥ ΦΓΕΡΗ

ΕΦΕΔΡΙΑ Ταξιαρχία; Λόγος με δυό διμοιρία; στην 'Ανατολική πλευρά του ΚΛΕΦΤΗ και μία διμοιρία ΠΡΑΣΙΑΝΗ (ι.ψ. 1789)

Αυτή ήσαν ή διάταξη τών τμημάτων μας ως τίν 1/8/48, όλοτε ύστερα από διαταγή της 670 Μονάδας απεχώρησαν προς ΤΑΜΠΟΥΡΙ — ΟΞΥΑ — ΓΡΑΜΜΟΥ, με βάση γενικότερη άναδιταξη τών δυνάμεων του Δ.Σ.Ε. του Σρόλικα.

'Η ταχτική ποδ άκολούθησε ο έχθρός στόν τομέα αυτόν του ΚΛΕΦΤΗ ήταν.

α) Ίσχυρή προπα;ακσού Πυροβολικού και 'Αεροτορία;. Σέ όλε; τ;ς επιδυτικές άνέργει;ς ποδ ήκανε ο έχθρός στόν τομέα αυτό δέ χρησιμοποίησε κάθε φορά λιγώτερο από 20-25 πυροβόλα. 'Η άεροτορία ποδ ήταιρει μέρο; στην προπα;ακσού τών επιδυσών του δέν ήταν λιγώτερη κάθε φορά από 8-12 άεροπλάνα

β) Προπα;αδοσε ο έχθρός νά προωδεί τά τμημάτά του κοντι στί; θέσει; μας τή νύχτα άδύροβα. Μαυτή τήν ταχτική κτώθωσε νά αιρνιδιάσει σε μερικέ; περιπτώσει; τά τμημάτά μας και νά έχει τοπική; επιτοχί;ς. Τή μέρα σέ άδύροβε; προωθήσει; του κίρουφλαριζόνταν οι στρατιώτε; του έχθροδ με φέλλα δένδρω;.

γ) Κατά τή διάρκεια τής; επιδυσής; του ο έχθρός προπα;αδοσε πολύ νά διακρίνει τά κενά τής; διατάξης; μας και φρόντιζε άμέσως νά εκμεταλλεσται τήν κάθε άδυναμία μας και να δένοντα; άμέσως ποδ; τά και όλε; τί; δυνάμει; του από διαφορε;ς κατευθύνσει;.

δ) 'Ο έχθρός στόν ΚΛΕΦΤΗ χρησιμοποίησε επανειλημμένα τήν ταχική τών επιδυσών κατά κύματα. Αυτή τήν ταχτική χρησιμοποίησε ο έχθρός, δια; έπεδωκε κυρίως με τό πυροβολικό και τήν άεροτορία νά καθηλώσει ή εξοδευτερώσει τά τμημάτά μας για νά καταλάβει τί;ς θέσει; μας. Έπίσης σε μερικέ; περιπτώσει; ποδ άπο;θαιναν οι άδύροβε; προωθήσει; του έπακολούθησαν οι επιδυσει; του κατά κύματα.

ε) Όσο; φορέ; κατόρθωνε ο έχθρός νά κερδίσει όσω και λιγο έδαφο; άγριοτρώνονταν στί; θέσει; τους τά τμημάτά του και προπα;αδοσαν νά όργανωθούν κάτω από τά πορ;ά όλων τών όπλων μας.

στ) Σύγγρονα με τήν κύρια προπα;αδού του ο έχθρός προπα;αδοσε νά μά; παρατλανήσει ενεργώντα; κα σ' άλλε; κατευθύνσει; Αυτή τήν ταχτική άκολούθησε και όταν ήκανε κατά κύματα επιδυσει; και όταν προπα;αδοσε άδύροβα νά προωδηθεί.

ζ) Σέ πολλέ; περιπτώσει; προπα;αδοσε νά μά; αιρνιδιάσει ενεργώντα; άδύροβε; προωθήσει; χωρίς προπα;ακσού πυροβολικού και άεροτορία;. Όταν πετύχαινε έτσι κυρι;α ποσά νά αιρνιδιάσει κινένα από τά τμημάτά μας, τότε χρησιμοποίησε τή μάζα του πυροβολικού και τής; άεροτορία; του, για νά ύποστηρίξει τή σταδιοποίηση τών θέσει; του και νά εκμεταλλεσται τήν επιτοχία.

Τά τμημάτά μας στόν ΚΛΕΦΤΗ έπαρόβσαν τήν ταχτική τής; ενεργητικέ; άμυνα; τής; λαϊκοεπανασταστικέ; ενεργητικέ; άμυνα;. αυτήν ποδ μελέτησε, όπόδειξε και διδάξε τό Γενικό Αρχηγείο του Δ.Σ.Ε. στά τμημάτα μας.

1) Από τί; πρώτε; μέρε; τής; έχθρικέ; επιδυση; και προσού άκομη από τί; επιχειρήσει; επιδυώθηκε νά δημιουργηθεί σιά σιελέχη και στού; μαχητέ; μας ο άνευμα τής; επιμονής; σού κράτημα τών θέσει;.

Τά σιελέχη και οι μαχητέ; μας δέν ήταν συνηδισμένα μά δινουν μαχη; μακρόχρονη; κάτω από τόσο μεγάλη μάζα πυροβολικού και άεροτορία;. Χρειάζονταν γρά και εξασκημέ;α νετρα για ν' άντέξει ο άνδρω; σή; μάζα α τή του πυροβολικού ποδ χρησιμοποιοσε ο έχθρός. Άκόμα για ν' άντέξει ο μαχητί; σού πυροβολικό του έχθροδ έπρεπε νάχει όργανωμένε; γερές θέσει; για νά μη ύπειται έκτό;ς μάχη; από τά άρθωνα βλήματα του πυροβολικού τής; άεροτορία; και τά πορ;α πεζικού τής; βάσης; πυρός του έχθροδ. Οι όργανωμένε; θέσει; ποδ ύπήρχαν στόν τομέα αυτόν από προηγομένα μα και ήκανε ποδ είχαν κατασκευάσει α ύια τά τμημάτά μας, από τεχνική άποψη δίν ήταν σού μεγαλύτερο ποσοστό άνδεκτικέ; σιά πολλά πορ;ά του έχθροδ.

Χρειάστηκε μεγάλη προπα;αδεια τών σιελέχων και μαχητών μας, ποδ πρέπει να ποθε έδω καθαρά, πός διδάχηταν περισσότερο από τήν πείρα τους, ύστερα από τί; πρώτε; μάχη; και άπώλει;ς, για νά όργανώσουν κατά τό δυνατό άρκετά καλέ; θέσει;.

Συγκριμένα, ενώ από τί; θέσει; τών ύψωμάτων Τσοπάνη — Μά;ατα; — Αγ. Γεωργίου και Σοδονισα; ο έχθρος κατόρθωσε με κάποια εύκολία να μά; βρει; άνώθια από τί; θέσει; ποδ όργανώσαν για ύια τά τμημάτά μας σού 1583 σού 'Ανωόρου και σά Νότια

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

και Νοτιοδυτικά ά-τερείσματα του Κλέφτη δέν κατόρθωσε εδκόλα νά μάς κάνει ζημιέ .

Κοί άν δέν αϊρνιδιαζόντασ τμήμα μας στό 'Ανάγνωμο, πάρα πολύ δέσκολα δά μπορούσε νά μάς ανατρέψει από έκει και από τό 1583. Τό ότι δέ δά μπορούσε νά μάς βγάλεϊ άφείλονται και σέ άλλα δεδόμμενα, όπως καλή διάσέξη, κατάλληλα σερκία από ταχτική άποψη, των θέσεων των βαρειών και των άλλων όπλων μας, μί κυρίως γιατί τεχικά ήταν γερές. Γιατί όσο και καλή και κατάλληλη κι' άν είναι μία θέση όπλοπολοβολεϊου, άν δέν είναι τεχνικά γερή τό όπλοπολοβολεϊο για ν' άντέχει στίς όβίδες πυροβολικού, ό έχθρός μπορεί όργά ή γρηγορά νά τό καταστρέψει και νά τό εξουδετερώσει.

Η έπιμονή αυτή στό κράημα των θέσεών μας έδωσε τή δυνατότητα ν' άντιμετωπισθεί ή κατάσταση, όταν ό έχθρός ιατόρθωσε αϊρνιδιαστικά σχεδόν νά καταλάβει τό 'Ανάγνωμο ύψωμα στίς 12)7)48 και διχοτόμησε τίς δυνάμεις μας.

Τότε με πείσμα και μεγάλη έπιμονή όλων των μαχητών και στελεχών του 11ου τάγματος (11ά. ου) κρατήθηκαν οί θέσεις στό ύψ. 1583, παρά τίς τέσσερες συνεχείς έπίθεσεις κατά μέτωπο πού δέχτηκε ό 11ος λόχος του τάγματος. Έτσι δόθηκε ή δυνατότητα νά ενεργήσουμε ολόκληρη τή μέρα συνεχείς άντεπίθεσεις νά καθήλώσουμε τον έχθρό στό 'Ανάγνωμο, άφού δέν μπορούσαμε νά τό ανακαταλάβουμε και τί νύχτα νά γίνει ή σμπουξη του τάγματος στό κυρίως ύψωμα Κλέφτης και νά στερεοποιήσουμε έκει τίς θέσεις μας.

Αυτή ή έπιμονή των μαχητών και στελεχών πού πολιούσαν στον ΚΛΕΦΤΗ εκπράξεται άόμνη και μέ πάρα πολλά παραδείγματα. Ο έχθρός π.χ. έφθανε στην άπόσταση των 3-5 μέτρων, πάνω στα όπλοπολοβολεϊα μας και οί μαχητές μας δέν έφρουγαν, πάνοντα στα χέρια μαζί του και έδιναν έτσι τή δυνατότητα νά επερβαίνου ή έπιδρεια για νά άπωθεί και νά τον ανατρέψει.

Στις περισσότερες φορές οί μάχες μέ πυρά πελικού δίνονταν στην άπόσταση των 30-50 μέτρων και κάτω. Σ' αυτό συντελοόσε και τό δεισιμόμενο έδαφος γιατί μπορούσε ό έχθρός καλύτεροισ σιός κορμούς των δεινδρων νά πλησιάζει πολύ κοντά στις θέσεις των τμημάτων μας.

2) Οί άντεπίθεσεις μας στον ΚΛΕΦΤΗ από την αρχή έγιναν τό μέσο τής ανατροπής του έχθρου. Τό πνεύμα τής άμησης άντεπίθεσης κατονοήθηκε άπ' όλα τά τμήματα και μάλιστα σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό. Δημιουργήθηκε ή έντύπωση σά στελέχη και στούς μαχητές μας πώς έπρεπε διαρκώς νά κάνουν άντεπίθεση, έπειτα από την πρώτη καθήλωση του έχθρου στην παρακμή κίνηση του. Είχαμε περιπτώσεις στις πρώτες μάχες, όπου ό άξέχαστος ήρωας λοχαγός 'Ανδρέας Μήτσου ('Αν-

δρουτσος) μέσα σέ μία μέρα έκανε 6-8 άντεπίθεσεις. Σε κάθε σημείο πού ό έχθρός σπείρινε κάποια έπιτυχία, ό λοχαγός μας αυτός ενεργούσε άντεπίθεση. Και μάλιστα σ' όλες σχεδόν τίς άντεπίθεσεις πού έκανε και πού ένεργούσαν μέ δύναμη όχι πάνω από μία διμοιρία, έπερνε μέρος και ό ίδιος προσωπικά.

Αυτή όμως ή τακτική ενώ μας έδινε τή δυνατότητα νά έπυραδόνουμε τον έχθρό στην έπίθεσή του και νά του προξενούμε άπώλειες προξενούσε και σέ μάς πολλές σχετικά φθορές γιατί έβγαϊναν οί μαχητές μας από τίς οργανωμένες θέσεις τους και εκτίθενταν στα πυρά τής βάσης πυρός του έχθρου.

Έτσι για τή συγκεκριμένη περίπτωση του συσχετισμού των δυνάμεών μας μέ τίς δυνάμεις του κορυφορασιατικού στρατού, άν εξακολουούσαν όλα μας τά τμήματα νά εφαρμόζον άυτή τή τακτική των άντεπίθεσεών, δά άποδεδεικνόνταν μέσα σέ μάς πολλές σχετικά φθορές γιατί μπορούσαμε άποτυλεσματικά νά συνεχίσουμε την έργητική μας άμυνα.

Χρειόστηκε νά δάσω με στα στελέχη μας νά καταλάβουν πως αυτή ή ταχτική των άντεπίθεσεών μας ζημιώνει και μάς φθορεί και πως πρέπει οί άντεπίθεσεις μας νά γίνονται μελετημένες, νά οργανώνονται και ενεργούνται σε βασικά σημεία, τέτοια πού άν τά καταλάβει ό έχθρός και τά διατηρήσει, δά κινδύνευε νά πέσει άμεσα τοπικά ή γενικώτερα ολόκληρη ή διάταξη μας.

Μία άμηση άντεπίθεσης δάχει πάντα τά καλύτερα άποτελέσματα, όταν εκδηλώνεται την κατάλληλη στιγμή.

Η πιο κατάλληλη στιγμή νά εκδηλωθεί ή άμηση άντεπίθεση είναι ή στιγμή πού ό έχθρός τσακισμένος, από τίς άπώλειες και καταστροφασμένες βρισκείται σά τελευταίο άλω και της έρόδου και έτοιμάζεται για την έροδο. Στο σημείο αυτό δέν μπορεί νά ύποστηρίξει και από τή βάση πυρός του γιατί κινδυνεύει νά βάλεται από τά δικά του πυρά.

Τά στελέχη μας προσαρμόστηκαν στην ταχτική αυτή των άντεπίθεσεών.

Οί άντεπίθεσεις στον ΚΛΕΦΤΗ δέ γίνονταν μόνο με τοπικό χαρακτήρα μέσα στα πλαίσια τής διμοιρίας ή του λόχου και τάγματα. Στον ΚΛΕΦΤΗ οργανώθηκαν και εκτελέστηκαν και άντεπίθεσεις εύρύτατης έκτασης και σημασίας. Στις 25)8)48 οργανώθηκε άντεπίθεση κατά του έχθρου πού είχε καταλάβει ολόκληρη σχεδόν την κορυφογραμμή τής ΣΟΥΣΝΙΓΓΑΣ. Αυτή οργανώθηκε μέσα στα πλαίσια τής ταξιαρχίας και πήραν μέρος πάνω από τρεις λόχοι με προπαρασκευή πυροβολικού και τμηρές βάσης πυρός όλμων και πολυβόλων. Τά άποτελέσματα αυτής τής άντεπίθεσης ήσαν πολύ καλά. Ανακαταλήφθηκαν από τά τμήματά μας όλες σχεδόν οί κορυφές τής κορυφογραμμής τής ΣΟΥΣΝΙΓΓΑΣ ενώ ό έχθρός περιορίστηκε στην τελευταία

ταία κορυφή της προς τον αρχένα όπου περ-
νάει ο δρόμος ΠΕΛΑΚΑΡΗ—ΕΛΕΥΘΕΡΟ. Παρ-
θήκαν λάφυρα, πορομαχικά περί τις 65.000
σφαίρες μπρέν και όπλα μιας επίσης στρατο-
πεδίας πολλά. Προξενήθηκαν στον έχθρό πολ-
λές απόψεις. Μόνο στο πεδίο της μάχης βρέ-
θηκαν 15 νεκροί του έχθρου κι' ανάμεσα τους
ένας λοχαγός και ένας ανδοκολογαγός. Άλλ-
λη αντίθεση μαζική έγινε στον ΚΛΕΦΤΗ
στις 5)7)48 προς το βήμα 1174 και βήμα
Τσομπάνη, με αποτέλεσμα να προξενηθούν στον
έχθρο σοβαρές απώλειες και να ματαιωθούν
τά σχέδια του για επίθεση την άλλη μέρα.

3) Το σχέδιο προς των όπλων μας στην
άμυνα του ΚΛΕΦΤΗ προσέχτηκε ιδιαίτερα και
αποτελέσει υπόθεση προσωπικά των στελεχών.
Στις πρώτες μάχες παρρηγήθηκαν όρισμένες
άδυναμίες στην διάταξη των όπλων και των ημε-
μάτων μας. Ο έχθρος καθόριωσε στις 29)6)48
να μάς πιρσι το βήμα Τσομπάνη, γιατί δεν
προσέχτηκε έτσι η διάταξη και το σχέδιο πυ-
ρός. Στη διάρκεια της επίθεσής του ο έχθρος
πού άσπροβήθηκε επανυληγμένα, διέκρινε τό-
κο ο πού έπληξε στο σχέδιο πυρός μας ότι δη-
τικά άντερείσκαμε Τσομπάνη. Άρτίως τότε κα-
τηύθονε τις δέ α εις τω από τρια σημεία πού
τό κο ο έκείνο και καθόριωσε να καταλάβει
τό βήμα Τσομπάνη, τη στιγμή πού άκόμη τά
επιμάτα μας κατείχαν τη Μόλισια.

Είναι η μόνη περίπτωση αυτή πού ο έχθρος
καθόριωσε να προχωρήσει μέσα από διάκνο
ανάμεσα στη διάταξη μας στον ΚΛΕΦΤΗ, κι'
αυτό σούησε ούδελξη αναδιάταξη όλων των
δυνάμεων πού έπερασίζονταν την περιοχή, αυ-
τή και έφερε κριολεχτικά άναστάτωση στη δι-
ατάξη μας. Άν προσέχονταν από τό τάγμα τό
κενό αυτό, θα μπορούσαμε να κουήσσομε ε τον
έχθρο στον Τσομπάνη πάνω από μια βδομάδα
άκόμη.

Πρέπει όμως να τονίσσομε όρισμένα πρά-
ματα για τό σχέδιο πυρός. Και πρώτα πρώτα:
Τι είναι τό σχέδιο πυρός;

Σχέδιο πυρός λέγεται ο τρόπος με τον ό-
ποιο δά τάζσομε τά όπλα μας ώστε να βάλ-
λεται όλο τό μπροστινό του μετώπου μας έδα-
φος, απ' όλα τά όπλα μας.

Άπό τον ό ισμό λοιπό αυτόν βγαίνει πως
πρωταρχικά πρέπει να βρούμε και να καθορι-
σομε τις πιθανές κατευθύνσεις κίνησης του
έχθρου, άν θελήσει να έπιτεθεί ένάντια μας.
Με βάση αυτές τις κατευθύνσεις κίνησης του
έχθρου και τά όπλα πού διαθέτσομε για τό
κράτημα του τομέα πού δόθηκε σαν άποστολή,
δύ πρέπει να καθοριστούν οι άποστολές και
οι θέσεις των όπλων. Έδώ γινόνταν και γί-
νεται μια σύγκριση ανάμεσα στο σχέδιο πυρός
και στη διάταξη των ημεμάτων. Και πρέπει να
ζεκαθαρίσομε αυτό τό ζήτημα στο κουλό των
στελεχών μας. Οι άποστολές των διαφόρων
όπλων μας στο σύνολό τους αποτελούν τό

σχέδιο πυρός. Οι θέσεις πού δά ταζθοούν τά
διάφορα όπλα μας για να εκληρωσοον την
άποστολή τους είναι η διάταξη των όπλων
και έσομώς; και των ημεμάτων πού έξπηρη-
τούν και χρησιμοποιούν αυτά τά όπλα.

Άπ' αυτό τώρα βγαίνει πως ένα όπλο μπο-
ρει να βάλει μια έδαρική ζώνη χροός να χροι-
άξεται να βρίσκειται μέσα στην έδαρική αυτή
ζώνη, άρκει να βρίσκειται σε τέτοια άπόσταση
ώστε να βάλει δραστικά την έδαρική αυτή ζώνη.

Άν τώρι εξετάσομε τις ιδιότητες των ό-
πλων μας και ιδιαίτερα των πολυβόλων πού
άποτελούν και πρέπει ν' άποτελούν τό σκελε-
τό του σχεδίου πυρός, δά πρέπει να καταλή-
ξσομε πως τά πολυβόλα κατά κανόνα πρέπει
να βρίσκονται σε πλευρικές προς τό μετώπο
μας θέσεις, για να σερξουν ολόκληρο τό
μπροστινό του μετώπου μας έδαφος.

Πάνω σ' αυτό έγινε μια σοβαρή προστά-
θεια να καθορισούν τά στελέχη μας τον τρό-
πο της όργάνωσης του σχεδίου πυρός και έτο-
μένως και τις θέσεις πού θα οργάνωνονταν τά
όπλοπολοβελια, πολ βοκλια, όλμοβελια και
λοιπά όπλα.

Έτσι καταλήξαμε ώστε, όλες σχεδόν οι θέ-
σεις της όχρωσης πού είχαν γίνει χωρίς να
ληφθεί υπ' όψη τοπικά τό σχέδιο πυρός, να
βγούν άχρομαξες από ταχτική άποψη κ' ί χροι-
άστηκε, οι μαχητές και τό στελέχη μας στη δι-
άρκεια των μαχών και στις άναταλές των
μαχών κατά τις νύχτα να συμπληρώνουν την
όργάνωση των θέσών τους.

Συγκριμένα πάνω στο βήμα του κορυώς
ΚΛΕΦΤΗ, καρμά θέση όργάνωσης από την
περίοδο πρ των επιχειρήσεων δε χρησιμοποι-
ήθηκε.

Άλλά τό θέμα αυτό του σχεδίου πυρός της
άμυνας, της διάταξης και της όχρωσης των
θέσεων, δεν μπορεί να εξανελήσει σ' αυτό τό
άρθρο, γιατί δεν είναι και τό κύριο θέμα του.

Θάταν παραλείψη άν δεν αναφέραμε έδώ
στην όργάνωση του σχεδίου πυρός και την όρ-
γάνωση της ένεργητικής αντισυροπορικής ά-
μυνας.

Στον ΚΛΕΦΤΗ τά τμήματά μας έρριξαν
έξη (6) άεροπλάνα και για δύο (2) μαδετήκε
ότι προσεβήθησαν αναγκαστικά γιατί έπαδαν
βλάβες. Γιατί έτσι τό πρόβλημα της αντισυρο-
πορικής άμυνας έγινε ζήτημα άτομικό των μα-
χητών και στελεχών.

4) Ο συν.ορισμός των προσπαθειών του
III Τάγματος (Πάνου), του I Τάγματος (Κί-
σοια Παλαιολόγου) και της έφεδρίας της Τι-
ζιτηρίας για την αντιμετώπιση της κατάστασης
στις 12-7-48 πού ο έχθρος κατέλαβε ατμόστα-
σια ό σχεδόν τό Άνώτερο βήμα, κειτχε. Κι'
αυτό όφειλεται κορυώς στη σωστή αγωγή
και άδίκωση σύνδεση. Στον ΚΛΕΦΤΗ είχε
άποκατασταθεί τηλεφωνική άπικοινωνία με όλα
τά τμήματα ως τό λοχο.

ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η συντήρησις τῆς τηλεφωνικῆς γραμμῆς ὅρα γὰρ ἄφραξε καὶ διατηρήθηκε καλῶς. Ἔτσι ἡ ἐπικοινωνία τῶν διοικήσεων τηλεφωνικῶς ἦσαν ἀδιάκοποι. Ὅλοι οἱ μαχητῆς καὶ τὰ στελέχη τοῦ δόκλεπαν εἰς διαβιβάσεις κατανόησαν τὴν σημασίαν καὶ τὴν καθοριστικὸν ρόλον ποῦ ἐπαιξε ἡ δουλειὰ τους εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ πόλεμου τοῦ κέντρου. Τὰ παραδείγματα ἠρωτισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας τῶν συντηρητῶν τῶν τηλεφωνικῶν γραμμῶν ποῦ πᾶσα σε βροχὴ ὀρίδων ποροβολικοῦ καὶ ἀεριοτορίας ἐπιεβαζαν τὴς τηλεφωνικῆς γραμμῆς, εἶναι πάρα πολλὰ. Τὸ ἴδιον πολλὰ εἶναι τὰ παραδείγματα ποῦ οἱ τηλεφωνητῆρες εἰς τὸν ΚΛΕΦΤΗ μὲναν ἐπὶ ὀλόκληρον 21ωρα πρὸς τὰ ἀκουστικά σ' ἀπὸ τὰ ἄντρες, γιὰ νὰ μὴ διακοπῆ ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία.

Οἱ σύνδρομοι εἰς τὸν ΚΛΕΦΤΗ ἔχαν βάλει ἀμιλλὰ ἀνάμυσά τους, ποῦ δὴ πᾶσι περισσότεροι φορέσκαὶ μὲ ἐπιγύουσα ἀποστολὴ καὶ γρηγορότερα εἰς τὴν πρώτη γραμμῇ τῆς μάχης.

5) Στις 26/7/48 ὁ ἐχθρὸς κατόρθωσε νὰ βάλει πῶδι εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ΚΛΕΦΤΗ ὕστερα ἀπὸ 5ωρη σχεδὸν σκληρὴ μάχη.

* Ὑστερα ὅρα; ἀπὸ τὴν ἄγκυρην καὶ ἀπ' αὐτοσχεδὸν ἐπιβίωση τῆς ἐπεδρείας μας ποῦ ἔκανε ἀντεπίθεσιν ἐνακαταλήφθηκε ὁ ΚΛΕΦΤΗΣ.

Αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ παραδείγματα τῆς ἄγκυρης καὶ σωστῆς ἐπιβίωσης τῆς ἐπεδρείας εἰς τὴν μάχης τοῦ ΚΛΕΦΤΗ. Ἐχομε ὅμως πάρα πολλὰ τέτοια παραδείγματα τῆς σωστῆς καὶ ἄγκυρης χρησιμοποίησιν τῆς ἐπεδρείας.

Ὁ Λόχος, τὸ Τάγμα καὶ ἡ Ταξιαρχία πρέπει νὰ χωνοῦν ταχτικὴ ἐπεδρεία γιὰ νὰ μποροῦν:

- α) Νὰ κλείσουν ἓνα ρήγμα ποῦ προξενήσῃ ὁ ἐχθρὸς εἰς τὸ μέτωπόν τους.

- β) Ν' ἀντικαταστήσουν τμήματα τους ποῦ ἐπαδαν μεγάλη φθορὰ γιὰ νὰ συνεχιστῆ ἀποτελεσματικὴ ἡ ἐνεργητικὴ ἀμυνα.

- γ) Νὰ κάνουν ἀντεπιθέσεις γιὰ νὰ ἀποθῆσουν, ἀναγρῆθουν καὶ προξενήσουν ἀπώλειες εἰς τὸν ἐχθρὸν.

- δ) Νὰ ἀνακαταλάβουν πρὸ ἀντεπιθέσεων σπουδαία ἀπὸ ταχτικὴ ἀποψη σημαία ποῦ κατέλαβε ὁ ἐχθρὸς.

Ἀπὸ τὴς πρώτες μάχης εἰς τὴν περιοχὴ τοῦ ΚΛΕΦΤΗ ὅλα τὰ στελέχη μας κατανόησαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεδρείας.

* Ὅμως δὲν ἀρκεῖ κανένας νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀνάγκην καὶ νὰ κρατήσῃ ἐπεδρεία. Πρὶν καὶ σωστὰ νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴν ἐπεδρεία.

Πρῶτα—πρῶτα ἡ ἐπεδρεία γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦσιν ἄγκυρα δὴ πρέπει νὰ εἶναι προσωποληψία ἀπὸ τὰ πρὶν πρὸς τὴν πιθανὴν κατεύθυνσιν τῆς χρησιμοποίησιν τῆς. Νὰ βρισκεται ὅσο εἶναι δυνατό κοντινέτωρ πρὸς τὸ σημεῖον τῆς χρησιμοποίησιν τῆς, χωρὶς φυσικὰ νὰ βαλλεταὶ καὶ φέρηται μὲ τὰ ἴδια πορὰ ποὺ βάλλονται τὰ τμήματα τῆς γραμμῆς μάχης. Σὲ ὁρισμένους εἰδικὲς περιπτώσεις ποῦ τὰ πιθανὰ σημεῖα χρησιμοποίησιν τῆς ἐπεδρείας εἶναι περισσότερα

καὶ ἡ ἑδαφικὴ διαμόρφωσις δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἄγκυρην ἐπιβίωσιν τῆς σ' ὅλα αὐτὰ τὰ σημεῖα, τότε ἐπιβάλλεται ἡ κατάμησιν τῆς.

Δὲν πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴν ἐπεδρεία μὲ τὴν παρακικὴ δόσκολοιαν κατὰστάσιν. Ὁ διοικητῆς κάθε φορὰ πρέπει νὰ ἔχῃ πλήρη εἰκόνα τῆς κατὰστάσιν ὀλόκληρου τοῦ μετώπου τοῦ καὶ νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴν ἐπεδρεία τὸν εἰς τὸ ἀπορασιατικὸν σημεῖον.

Κατόρθωσε ἡ ἐπεδρεία μας νὰ ἐπέμβῃ γιὰ τὴν ἀνακατάληψιν τοῦ ΚΛΕΦΤΗ, γιὰτὶ βρισκονταν ποῦ κοντὰ καὶ γιὰτὶ ὑπῆρχε σύνδεσιν μαζὺ τῆς ἀδιάκοπην. Κι' ἀκόμα γιὰτὶ κινήθηκε τὴν κατὰλληλῃ στιγμῇ. Ἔτσι ἐπὶ στιγμῇ ποῦ ὁ ἐχθρὸς ἀνέβηκε εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ΚΛΕΦΤΗ, κατὰσκοπος καὶ στραταγοαρσιμῶν ἀπὸ τῆς ἀπώλειας, καὶ προτοῦ ἀκόμη προλάβῃ νὰ τᾶξῃ τὰ ὄπλα του γιὰ νὰ σεαθεροποιήσῃ τὴς θέσεις του, ἡ ἐπεδρεία μας μὲ ἀπορασιατικὴ ἀντεπίθεσιν ἀνέτρεψε καὶ κινήσῃ τὸν ἐχθρὸν πρὸς τὴν βάση ἐξόρμησιν του.

Γιὰ νὰ κάνει ἓνας διοικητῆς ἐνεργητικὴ ἀμυνα λαϊκῆς ἐπιναστατικῆς ταχτικῆς πρέπει νὰ ἔχῃ μιὰ ἐπεδρικὴ δύναμιν εἰς τὰ χέρια του. Χωρὶς αὐτὴ τὴν ἐπεδρεία, μεγαλότερη ἡ μικρότερη δὲν εἶναι σὲ καμιά περίπτωση δυνατὸ νὰ γίνῃ ἐνεργητικὴ ἀμυνα καὶ ἐπομένως δὲν δὴ μποροῦσαν τὰ τμήματα μας ποῦ ἀμύνονταν εἰς τὸν ΚΛΕΦΤΗ νὰ κρατήσῃ, τὸν ἐχθρὸν 42 μέρες καὶ νὰ τοῦ προξενήσουν τὴς βαρεῖες ἀπώλειες ποῦ τοῦ προξενήσαν.

6) Τὰ μέτρα ἀσφάλειας εἰς τὸν ΚΛΕΦΤΗ εἰγιναν συνείδησιν τῶν μαχητῶν καὶ στελεχῶν μας τελευταία. Στις πρώτες μάχης ἐπαδαν τὰ τμήματα μας ἐκεῖ αἰφνιδισμοῦς. Καὶ μάλιστα ἐτοιμοῦς ποῦ μᾶς στοίχισαν ὀλόκληρη ἀναδιάταξιν, ἀπώλειες σοβαρῆς καὶ χάσαμε θέσεις ἰσχυρῆς ἀπὸ στρατιωτικὴ ἀποψη καὶ λίγο ποῦ καλὰ ὀχορωμένους. Τέτοια παραδείγματα ἔχομε.

Στις 28/6/48 αἰφνιδίασθηκαὶ καὶ σχεδὸν κυκλώθηκε λόχος τοῦ Που Τάγματος μὲ συνέπειας νὰ χάσομε ὀλόκληρη σχεδὸν τὴν κορυφογραμμῇ τῆς ΣΟΥΣΝΙΤΣΑΣ, ἀρκετὸ ὄπλισμὸν καὶ πορομαχικὰ καὶ νὰ χωνομε ἀρκετῆς ἀπώλειας. Στὴν περίπτωση αὐτῇ ἡ σχεδὸν βέβαιη ἀπώλεια ὀλόκληρου τοῦ τμήματος ἀποφεύχθηκε μόνο εἰς τὸν ἠρωτισμὸν τῶν στελεχῶν καὶ μαχητῶν.

Στις 4/7/48 ὁ ἐχθρὸς κατόρθωσε ποῦ ποῦ νὰ καταλάβῃ τὸ Ἀνώγειον ὄψωμα, ἀπὸ αἰφνιδίασῃ εἰς τὸν 1 λόχον τοῦ 1ου Τάγματος (Κώστα Παλαιολόγου).

Τότε ποῦ ποῦ φηγνὰ ὅπως ὄλας κανένας γλοτώσαμε τὸν ΚΛΕΦΤΗ. Ἀκόμη ἀνδρόνεψῃ ν' ἀποκοπῆ ὀλόκληρον τὸ 3ῶ Τάγμα (Πάνου) ποῦ δὴ εἶχε ἀνεκἀνδρόνεψῃς συνάπτῃς.

Κατορθώθηκε εἰς τὴν νὰ καθελθεῖ ὁ ἐχθρὸς ὀλόκληρη εἰς τὴν μὲρα πᾶνω εἰς τὸ Ἀνώγειον ὄψωμα μὲ συνεχεῖς ἀντεπιθέσεις τῶν τμημάτων μας καὶ εἰς τὸ δόθηκε ἡ δυνατότητα τῆς νύκτα νὰ

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

γίνει ἀναδιάταξη τῶν δυνάμεών μας πάνω στό κυρίως ὄψωμα ΚΛΕΦΤΗ καί νά σταθεροποιήσουμε ἐκεῖ τίς θέσεις μας.

7) Ὁ ναρκοκόλερος στόν ΚΛΕΦΤΗ χρησιμοποίησε μέ καλά ἀποτελέσματα. Οἱ ἄρκες τῶν σαπιότερ τοῦ ΚΛΕΦΤΗ ἔγιναν τό φόβητρο τῶν στρατιωτῶν τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ.

Στίς 28/7/48 ὁ ἐχθρός ἐξακολούθησε τίς λυσασμένους κατά κόματα ἐπιθέσεις του γιά τήν κατάληψη τοῦ ΚΛΕΦΤΗ. Ἀπό τό πρῶν ἄρχισε τίς ἐπιθέσεις καί ὡς τό μεσημέρι εἶχε κάνει πέντε συνεχεῖς ἐπιθέσεις. Στή 14 ὥρα ἔκανε τήν ἕκτη ἐπίθεσίν του. Σ' αὐτήν τήν ἐπίθεση δέν πρόλαβαν τά τμήματά μας τοῦ πεζικοῦ νά ἐπέμβουν καλά-καλά στή μάχη καί ὁ ἐχθρός ἔπρεε μέσα σέ νὰρ-οπέδιό μας καί ἀποδεκαίστηκε, ἀνατράπηκε καί γέρισε πανικόβλητος στή βάση ἐξόρμησός του. Ὑστερα ἀπ' αὐτό δέν τόλμησε νά ἐπαναλάβει τίς ἐπιθέσεις του καί τελείωσαν ἔτσι οἱ τριήμερες ἀπό 26—27 κατά κόματα ἐπιθέσεις τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ. Οἱ ἐπιθέσεις αὐτές ἦταν ἐκεῖ ἐς πού ὄργανωσε καί διεύθυνε ὁ Ἰδιος προσωπικά ὁ ἀρχιλακῆς ἀντιστράτηγος τοῦ μοναρχοφασιστοῦ καὶ στρατοῦ Τσακαλώτος, Μαξί του παρεκολουθοῦσαν τίς ἐπιθέσεις καί οἱ Στράτος καί Βάν Φλίε.

Ὁ πόλεμος στή μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ σημείωσε τόν ΚΛΕΦΤΗ ἄρκετες ἐπιτυχίες.

Οἱ ἐλεύθεροι σκοπευτές μας ἐπανειλημμένα παρενόχλησαν, αἰρνιδίαιαν καί σκοτώσαν σκοπούς σαθερούς καί κινητοῦς τοῦ ἐχθροῦ.

Οἱ ἀντιχωρεῖς τῆς διμοιρίας πληροφοριῶν στόν ΚΛΕΦΤΗ ἔχουν ρεκόρ στίς «γλώσσες» σ' ὅλες τίς μάχες τοῦ Γράμμου, ἀνάμεσα σά τμήματα τοῦ Δ.Σ.Ε. καὶ μάχονταν ἐκεῖ.

Οἱ ἀνιχνευτές αὐτοῖ περνοῦσαν ἀνάμεσα ἀπό τή διάταξη τοῦ ἐχθροῦ τῆς πρώτης γραμμῆς καί ἔπιαναν «γλώσσες» ἀπό τοῦς καταυλισμούς καί τὰ δρομολόγια τοῦ ἐχθροῦ. Ἐπρεσαν στή διοίκηση τῆς ταξιαρχίας οἱ ἀνιχνευτές αὐτοῖ «γλώσσες» καί ταχυδρομεία δολόκληρα μέ ἐπιστολές στρατιωτῶν τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ, μέ πολιτικῆς πληροφορίας πού ἦταν ἐκρηκταλλεῖσες, ὄχι μόνο ἀπό τή διοίκηση τοῦ ΚΛΕΦΤΗ, ἀλλά καί ἀπό τό Γενικό Ἀρχηγεῖο τοῦ Δ.Σ.Ε.

Οἱ ἀνιχνευτές τῆς διμοιρίας πληροφοριῶν τῆς 105 ταξιαρχίας, ἐξεπλήρωσαν στόν ΚΛΕΦΤΗ καλά τήν ἀποστολή τους.

Διαπιστώσῃ μας εἶναι καί πρέπει ἐδῶ νά τήν ἀναφέρουμε, πῶς ἡ δολερά τῶν σχηματισμῶν αὐτῶν τῶν σαπιότερ, τῶν ἐλεύθερων σκοπευτῶν καί τῶν ἀνιχνευτῶν τῆς διμοιρίας πληροφοριῶν πρέπει νά κατευθύνεται καί ἐλέγχεται ἀδιάκοπα. Κατόρθωσαν στόν ΚΛΕΦΤΗ οἱ σχηματισμοὶ αὐτοῖ ν' ἀποδίδουν ὅταν οἱ ἀποστολές τους μελετοῦνταν, κατευθύνονταν καί ἐλέγχονταν ἀπό τήν ἴδια τή διοίκηση.

Γενικότερα ὁμως ἡ δ' ἀρκῆς παρενόχληση τοῦ ἐχθροῦ ἰδιαίτερα τή νύχτα, ἀπό τὰ τμήματα πεζικοῦ τῆς πρώτης γραμμῆς παρουσίασε ἀδύνατα σημεῖα.

Τά στελέχη μας ἐκεῖ καταλαβανόνα ἀπό αἰσθημα κάποιου συναισθηματισμοῦ, ἐπειδή τίς περισσότερες φορές τή μέρα πολεμοῦσαν, πολὺ λίγες φορές ἀσχοληθήκαν μέ περινοχλητικῆς ἐνέργειας τοῦ ἐχθροῦ κατά τή νύχτα.

Πρέπει τόν ἐχθρό νά μέ τόν ἀφήνουμε ποτέ σέ καμμιά περίπτωση ν' ἀνακαυδεῖ, νά τοῦ δημιουργοῦμε συνθήκες ὥστε παντοῦ, πάντοτε καί πουνδνά νά μή διαρρεῖ ἐστω καί πρὸς σιγῆν τόν ἐαυτό του ἀσφαλισμένο.

8) Τά προβλήματα τῆς ὑγιονομικῆς ἐπιθεσίας, τῆς διακομιδῆς τῶν τραυματιῶν, τῆς τροφοδοσίας τῶν τμημάτων καί τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ σέ πυρομαχικά, ἦταν ἐκεῖνα πού μέ τή σωστή λύση τους ἐπαῖξαν ἀποφασιστικό ρόλο στή μακρόχρονη ἀντίσταση τῶν τμημάτων μας, στόν ΚΛΕΦΤΗ.

Οἱ τραυματιοφορεῖς μας κλημάκωθηκαν ἀπό τήν πρώτη γραμμή ὡς τό σταθμό ἐπίθεσης τῆς ταξιαρχίας σέ ὁμάδες. Ἡ μία ὁμάδα παράβινε τοῦς τραυματίες στήν ἄλλη καί γίνονταν ἔτσι γρήγορα καί μέ λιγότερη κόπωση ἡ διακομιδή τῶν τραυματιῶν.

Οἱ ἐπιμελητεῖες σ' ὅλα τὰ τμήματα μαγεύρεσαν τή νύχτα καί μετέφεραν τὰ δύο φαγητά τῆς μέρας στήν πρώτη γραμμή εἰς πρωινῆς ὥρες.

Οἱ ἡμιονηγοὶ μας τῆς ἐπιμελητείας καί τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ σέ πυρομαχικά δοῦλεσαν ἀκούραστα. Τίς περισσότερες φορές οἱ ἥρωες αὐτοῖ ἡμιονηγοὶ μας ἔκαναν τρεῖς δρόμους μέσα στό 24ωρο σέ ἀπόσταση ὀχτῶ ὁρῶν.

9) Πρσισότερο ἐπ' ὅλα τ' ἄλλα, κατά τή γνώμη μου, ἡ ἱστορία τοῦ ΚΛΕΦΤΗ γράφτηκε ἀπό τόν ἀρθρατο ἥρωισμῶ τῶν μαχητῶν, μαχητριῶν καί στελεχῶν πού πολέμησαν ἐκεῖ, τήν ἀλύγιστη ἔπομονή καί καρτερικότητα, τή συνειδητῆ λαικοεπαναστατικῆ πειθαρχία, τή βυθεῖα πίστη τους στή νίκη. Εἰ αἱ ἄπειρα ἀπαρθεῖσματα ἥρωισμοῦ καί αὐτοθυσίας μαχητῶν, μαχητριῶν καί στελεχῶν. Ἐδῶ στόν ΚΛΕΦΤΗ τὰ τμήματά μας ἐδείξαν μαζικὸ ἥρωισμό. Ὅταν κανένα ἐπισκέπονταν, τοῦς μαχητές καί τὰ στελέχη ἰδιαίτερα τοῦ Πύου Τζιαντος (Πάνου) στήν πρώτη γραμμή, δίκρινε ἀμέσως σά πρῶσά τοις νά ζωγραφίσαι ἡ ἀλύγιστη δέληση στή Νικη καί ἡ ἀποφασιστικὸς νά μέν ἀρμόζουν μοναρχοφασιστικό ποδῶν νά πετάξαι τόν ΚΛΕΦΤΗ.

Οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τοῦς μαχητῆς πολεμοματιζονταν δὲ δέχονταν καί διακομιεῖσιν στό νοσοκομεῖο. Πολλοὶ ἀπέθανε μετὰ τὴν ἐπίθεση τῶν τραυμάτων τους—ζήτῶσαν καί ἀναπαύγαναι στή μάχη. Ἀρκετοὶ ἤμειναν σά κλημάνα τους παρά τὴν ἐπισην τῶν στελεχῶν νά φύγουν γιά τό νοσοκομεῖο. Ὅλα σχεδόν τὰ

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ ΜΑΣ ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΟ

Του σ. ΚΩΣΤΑ ΚΩΣΗΦΙΔΗ συνταγματάρχη πυροβολικού

Στις 15/6/48 ύστερα από πολυήμερες προετοιμασίες και προπαρασκευές των πούλημινων στρατηγών της Αθήνας και με άμεση συνεργασία και με τα προωθημένα στην Ελλάδα κλιμάκια των Γεν. Επιτελείων της Αγγλίας και Αμερικής, άρχισαν οι επιχειρήσεις στο Γράμμο.

Ο μοναρχοφασισμός για την πραγματοποίηση του στρατηγικού σκοπού του, που ήταν η διάλυση κι εξόντωση της κύριας δύναμης του Δ.Σ., ξεκίνησε αυτή τη φορά μέσα στρατό πάνω από 100.000, πλασσωμένο μ' όλα τα σύγχρονα μέσα ιδίαιτερα δε με πυροβολικά κάθε είδους και διαμετρήματος. Έτσι, που άπ' τη πλευρά της ποσοτικής υπεροχής σ' έμμετρο κι άμετρο ύψος να βρισκείται άσυγκριτα σε πλεονεκτικότερη θέση απ' το Δ.Σ. Όμως η ποσοτική υπεροχή, δεν είναι και ο αποφασιστικός παράγοντας για να κερδηθεί μία μάχη αν δεν συνυπάρχει και η ποιοτική ανωτερότητα και η συντηρητικότητα στους σκοπούς του άγωνα. Κι' η ποιοτική αυτή ανωτερότητα των μαχητών και σιελών του Δ.Σ. έβανι στις μισθοφορικές όρδες του μοναρχοφασισμού, είναι και θα είναι η βασική δύναμη του Δ.Σ.

Στη μεγάλη και άπορασιμική σύγκρουση του Γράμμου, πηρο ενεργό μέρος και το νεογέννητο όπλο του Δ.Σ. το ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ. Η έπιρροή και δράση στο πεδίο της μάχης, είναι μία άκρια τρανή άποδειξη της άπεροχής κι' ανεξάντλητης δυναμικότητας του Δ.Σ., σαν λαϊκού έπαναστασιακού Στρατού, ικανού να φέρει σε πέρας τη

μεγάλη άπελευθερωτική του άποστολή.

Το Πυροβολικό του Δ.Σ. γεννήθηκε κι' άντιώθηκε κάτω από άφάνταστες στερήσεις και δοκιμασίες κι' άποαλώθηκε κι' άνταδείχτηκε άντάξιο όπλο του, μέσα στις φλόγες της μεγάλης μάχης του Γράμμου. Οι πυροτές και τά σιελήχ του είναι οι ίδιοι μαρτυροκαπιναίμενοι πυροβολητές του Άλβανικού πλέμυ που πολέμησαν με πείσμα τό φασισμό, είναι οί ίδιοι που πολέμησαν με τά τιμημένα πυροβόλα τους ύπόχρόνια τους κατακτητές, κάτω απ' τις έδοξες σημαίες του Ε.Λ.Α.Σ. Είναι οι ίδιοι χείρι ό μαχητές της πρώτης γραμμής του μετώπου, που νοιάζονταν τον άνασασμό και τό κωροαγιο των πεζικών τμημάτων. Όταν κοντά και μαζί τους πολλές φορές, παραστέκει τό όπλο μας.

Οι μάχες του Γράμμου βρήκαν τις Μονάδες του πυροβόλου ταγμένες κι' έτοιμες για δράση, σε χώρους που ήταν καθοριστέι απ' τό Γ.Α. και έταξαν σαν άποστολή τους την έπίσχυση όλων των πεζικών τμημάτων σε κάθε ένέργεια οι συνεργασία πάντα με τις Λοιπότητες τους. Η συνεργασία αυτή των δύο όπλων, ήταν άρκετά ίκανοποιητική κι' έδωσε πλούσια άποτελέσματα, ιδίαιτερα στις περιπτώσεις εκείνες που οι διοικήσεις των ύποσηφριζόμενων τμημάτων πεζικού, ένοιωσα σωστά, πως τό πυροβολικό είναι μία σοβαρή έφεδρη δύναμη που ειναι πνεός και πρόκει να αντδοθείται χρονικά με κίνηση πεζικού.

Σαν παράγμα τέτοιου καλής συνεργασίας των

σιελών του Πιοο τάγματος (Πάνου), που είχε από τις άρχές Τούλη τό κύριο βάρος στη διάταξη μας του ΚΛΕΦΤΗ, τραυματισμό καν δύο και τρεις φορές, πολεμώντας παλληκαριστά έπι κεφαλή, των μηττων τους. Τό ίδιο φυσικά και τά σιελήχ όλων των άλλων τμημάτων μας που πολέμησαν στον ΚΛΕΦΤΗ.

Η διαρροσπορηση που πραγματοποιήθηκε στο Πιο τάγμα μέστ στον πόλεμο είναι παραδειγματική. Τό τάγμα μας από κατά τους μήνες Άπριλ και Μάη παρουσίαζε τις περισσότερες άδομαίες.

Στη διάρκεια των επιχειρήσεων άνταδείχτηκε τό πιο καλό από κάθε άτοψη τάγμα.

Η γ.φ.φ. μου είναι πως από όρεψεται στην πολό καλή ιδεολογικοπολιτική δολεία και την καλή οργανωτικοτεχνική προετοιμασία που έγινε σ' αυτό τό τάγ.α πριν από τη μάχη και στη διάρκεια της μάχης.

Συμπεράσματα: 1) Τά τμήματα του Δ.Σ.Ε. στον ΚΛΕΦΤΗ εκπλήρωσαν καλά την άποστολή τους, έφαρμόζοντας την τακτική της ένεργητικής άμυνας του λαϊκού έπαναστασιακού πολέμου.

2) Τό σχέδιο πορός της άμυνας, ή καλή οργανωση και εκπλήρωση των άνεπιθέσεων, ή καλή και άδιάσπρη σύνδεση, ή έπιδρεία, και ή έγκαιρη χρησιμοποίησή της, τά καλά μέτρα ασφάλειας και ή συντονισμένη και καταρδυνόμενη δράση των συμποτό, έλαδερων σκοπετών και δημοτορίας πληροφοριών, καθέον καθοριστικό ρόλο στην ένεργητική άμυνα του λαϊκού έπαναστασιακού πολέμου.

3) Η καλή ιδεολογικοπολιτική δολεία και οργανωτικοτεχνική προετοιμασία στην ένεργητική άμυνα έχουν αποφασιστική σημασία για την άπιτυχία της άποστολής.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

δυσόπλων, αναφέρουμε τις μάχες στα Γούλατα και το Κάμενικ. Ο έχθρος, ύστερα από σφοδρό βομβαρδισμό των παραπάνω θέσεων μας με πολλά πυροβόλα κάθε διαμετρήματος και αφού κατανάλωσε 8—10.000 βλήματα για κάθε ύψωμα, κατορθώσε να τα καταλάβει, ύστερα από βωρη σκληρή μάχη. Σε συνέχεια, εκδηλώθηκε αντίπληθηση των τμημάτων μας, αφού προηγήθηκε συνεργασία του διοικητή Πυροβολικού με το διοικητή Πεζικού και κατατοπίστηκε ο διοικητής Πυροβολικού άμεσα, για την έχθρική διάταξη, τις δυνάμεις και τα μέσα του έχθρου και πληροφορήθηκε τις προθέσεις και τον τρόπο ενέργειας των δικών μας.

Την ώρα που είχε καθοριστεί, άρχισε ο βομβαρδισμός των έχθρικών θέσεων με 4 πυροβόλα για το κάθε ύψωμα και με κατανάλωση 300 βλήματα. Ύστερα απ' το βομβαρδισμό, τα πεζικά μας τμήματα μ' δομητική κι' αποφασιστική αντίθεση, άνατρεψαν τον έχθρο, προευνώντας του μεγάλες απώλειες. Νά! τι μπορούμε να πετύχουμε όταν γίνεται σωστή και μελετημένη χρησιμοποίηση των πυρών του Πυροβολικού. οι συνδυασμοί πάντοτε με την αποφασιστική και ιθαροελευθερία κίνηση του Πεζικού.

Και η συνεργασία αυτή των δυο όπλων, σφουρηλατήθηκε ακόμα πιο πολύ στο Γράμιο—και σφουρηλατείται σήμερα ακόμα περισσότερο στο Βιτό και σε άλλες περιοχές—γιατί πυροβολητές και πεζοί, στο ίδιο χαρακώμα ή δρυμια ή πολυβολία και παρατηρητήριο, ένωμένοι ψυχικά σ' ένα αδιάσπαστο σύνολο δοκίμασαν όλη τη σκληρότητα της μάχης, όλη την άγνοια, κι' έτοιμασαν ταυτόχρονα όλο το μεγαλείο και την ψυχική ικανοποίηση. Οι ιστορικές μάχες της Αμιούδας, Νικολέρι, Κοπάντες, Χάρο, Γούλατα, Κλέφτη και Κάμενικ, δημιουργήσαν μια άμοιβαία εμπιστοσύνη και κατανόηση ανάμεσα στα δυο μας όπλα, που μάλιστα θανατέρα 70 μέρες το μοναρχοφασισμό και του προξένησαν 30 χιλ. θύματα.

Στο κεφάλαιο όμως της συνεργασίας των δυο όπλων, παρουσιάστηκαν και πολλά αδύνατα σημεία που τα βασικότερα ήταν:

Τα πυρά του Πυρικού δεν ήταν πάντοτε προσαρμοσμένα στο φραγμό των πυρών του πεζικού, τόσο στην εξωτερική περιμετρο της κύριας γραμμής αντίστασης όσο και στην εσωτερική τοποθεσία αντίστασης.

Δεν ύπρχε η απαιτούμενη κατανόηση από μέρος των διοικητών του πεζικού για τις δυνατότητες κατανάλωσης πυρομαχικών, που αυτό είχε σα συνέπεια, να γίνεται πολλές φορές πρόωρα πολύ ή κατανάλωση, και τι στιγμή της κύριας έχθρικής εκδήλωσης να μην έχουμε βλήματα. Μά ακόμα ώριμοί διοικητές πεζικών τμημάτων, στην πρώτη έχθρική εκδήλωση δεν περιμέναν να εξακριβώσουν την κύρια προσπάθεια, για να συγκεντρώσουν εκεί και τα πυρά του Πυροβολικού, αλλά ζητούσαν άμεσα βολή πυροβολικού στην πρώτη εκδήλωση του έχθρου, ή όποια

μπορούσε να'ναι και αναγνωριστική, που σαν αποτέλεσμα είχε την πρόωγη εξάντλησή μας σε βλήματα, έτσι που όταν εκδήλωνε την κύρια προσπάθειά του να μην έχουμε βλήματα.

Πολλές φορές απ' πεζικά τμήματα ζητούνταν να γίνει βολή, που απ' την τεχνική πλευρά ήταν αδύνατο να γίνει και που σαν αποτέλεσμα είχε να δημιουργούνται προστριβές.

Ο διοικητής π.χ. ενόσ τμήματος πεζικού αποφάσισε να κάνει μια ενέργεια. Την ενέργεια αυτή δεν την έκανε γνωστή στο διοικητή του πυροβολικού, αλλά κι' ούτε συνεισέτιοναν μαζί του, μια και ήθελε να χρησιμοποιήσει το πυροβολικό, αλλά αφού τέλειωσε όλες του τις προτομασίες τότε θυμούνταν και το πυροβολικό, έλαινε το τηλεφώνο και ζητούσε την τελευταία στιγμή να γίνει βολή στο Α ή Β στόχο. Έπόμένο η'ταν ο διοικητής του Πυροβολικού ν' άπανησει άρνητικά γιατί το πυροβολικό χρειάζεται κάποια προπαρασκευή (μετακίνηση ούλαμων, κανονισμός βολής κλπ).

Άλλο παράδειγμα. Διοικητής τμημάτων πεζικού ζητούσαν έσφηνικά δραστηκή βολή για το Α ή Β ύψωμα είτε ήταν μέρα είτε ήταν νύχτα. Κι' αν μόν είχε γίνει κανονισμός βολής το πυροβολικό άναποκαρίνονταν στις αίτησεις τους. Κι' αν ήταν μέρα γίνονταν ο κανονισμός κι' ακολουθούσε η όριστική βολή, αν όμως ήταν νύχτα, ήταν δύσκολο να γίνει βολή κι' αν επιβύλλονταν να γίνει δεν είχε άριβεια.

Γιά ν' άποφεύγονταν οι παραπάνω προστριβές κι' άνωμαλίες χρειάζεται τα στελέχη του πεζικού να γνωρίζουν τις τεχνικές και ταχτικές ιδιότητες του πυροβολικού.

Οι μονάδες πυροβολικού σ' όλη τη διάρκεια των επιχειρήσεων του Γράμιου, με πολύ περιορισμένα μέσα, παλεύοντας και ντροπηδώντας τεράστιες δυσκολίες κατόρθωσαν ν' άναποκαρίθουν άπόλυτα στις πολεμικές άποστολές που άνατέθηκαν σ' αυτές να συμβάλουν σοβαρά στην ενεργητική άμυνα κι' έπιθετικές ενέργειες των πεζικών μας τμημάτων και να στείρουν τον πανικό στις έχθρικές γραμμές σε σημείο που τα πεζικά τμήματα του έχθρου, προκειμένου να προσδύν σ' έπιθετική ενέργεια, ν' άξιώσουν την εξουδετέρωση προηγουμένα των πυροβόλων μας, με την άεροπορία και το πυροβολικό. Και για την ικανοποίηση αυτή της άξίωσης ο μοναρχοφασισμός δεν ταίγγουνιέθηκε. Χρησιμοποίησε όλα τα σύγχρονα τεχνικά μέσα που του διαθέτει ο διεθνής ιμπεριαλισμός ν' άνακαλέψει τις θέσεις των πυροβόλων μας. Έρριξε χιλιάδες βλήματα κι' έπατάδες βόμβες και ροκίτες.

Κι' όμως ούτε ένα πυροβόλο άχε μόνο δεν άχρησιτέθηκε αλλά ούτε καν έπαθε ζημιά, χάρις στην καλή έκλογή θέσεων, άπιδάσαν για τον έχθρο, στην τέλεια όργανωση τους, στο περικυκλωμένο καμουφλάζιο και στην ταχτική των αγγέλων άλλάγων.

Έπί πλέον δε, οι άπαικώλεις άσφαρμικές

και έπίμονες έπιδρομές, αντιμετωπίστηκαν με μια καλή και μελετημένη οργάνωση Α)Α, (άντιασε. άν νι έτσι του ο' δηλ τη διάρκεια των επιχειρήσεων, να κατασφραγισθούν απ' τους πυροβολητές μας 5 άερολάνα και να λάθουν βλόστη, άλλα 3.

Στό Γράμμα ο έχθρος, χρησιμοποιήσε εκτός από τα άλλα μέσα και άρματα μάχης (τάγκς) Τα χρησιμοποιήσε πολύ δεκά και πίσω απ' τις γραμμές του και κυρίως για την άχρηστευση ή έξουδεύρωση των πολυβολείων μας, κάνοντας άμηση βολή από άπόσταση 1000-1500 μέτρων όπου ήταν δυνατά.

Τι διαθέσαμε έμεις για την αντιμετώπιση αυτών;

Τις ναρκες, έπονομηθείς, άντιαρματικές τάφρους και το όρειβατικό πυροκ. Ο έχθρος γρήγορα προσαρμόστηκε σι' άντιαρματικά με έμποδια και μέσα και χρησιμοποιήσε τέτοια τακτική που μπορούμε να πούμε πως τα μέσα μας τά έξουδεύρωσε χωρίς να υποστεί μεγάλη φθορά.

Έκεινο που αναγκάζει να τάνκς και τα έτραπε σε φυγή με ζημιές πολλές φορές, είναι το όρειβατικό πυροκ. Για νάναι όμως άποτελεσματικό το πυροκ σε τέτοιου είδους στόχους πρέπει να χρησιμοποιείται μαζικά και να γίνεται μεγάλη καταπόληση βλημάτων. Τέτοις όμως δυνατοίτητες, μαζικής χρησιμοποίησης πυροκ και μεγάλης καταπόλησης πυρομαχικών δεν είχαμε στο Γράμμα. Μά ακόμα, το όρειβ. πυροκ δεν είναι άντιαρματικό πυροκ και δεν ήταν τακτικό για άντιαρματικές μάχες. Έτσι πολλές φορές μας κατέστρεφαν πολλεΐα. Έκεινο που θα έξουδεύρωσε και θα έδθετε εκτός μάχης τά άρματα μάχης είναι τά άντιαρματικά πυροκ και τά πολύ μαζικά πυροκ όρειβατικού μας.

Στη μάχη των Αμυνών, περιοχής Καστανοχωρίου ο έχθρος σε 5 μιά του έπίθεση χρησιμοποίησε μαζικά 5 άρματα μάχης. Η έπίθεση τοακίστηκε και τά άρματα μάχης αντιμετωπίστηκαν με ένα μ ο ρ ο ά ν τ ι α ρ μ α τ ι κ ο τ υ φ έ κ ι ο τ ω ν 12 χ ι λ ι ο σ τ ω ν, που κατέστρεψε ένα και έτραψε σε φυγή τά υπόλοιπα.

Αυτό το άνυπολόγιστο και ύποτιμημένο για πολλά σκελετά και μαχητές άντιαρματικό τυφέκιο, μας δίδαξε πως άν διαθέταμε ά ν τ ι α ρ μ α τ ι κ ά π υ ρ ο β ο λ α τ ω ν 20 ή 37 χ ι λ ι ο σ τ ω ν ή τ ω ν 47, τά κανόνια αυτά μέσα στο όποια πολλά ύπολόγιζε ο έχθρος θα έξουδεύρωνταν απ' την πρώτη στιγμή.

Τά άντιαρματικά πυροβόλα των 20, 37 και 47 χιλ. είναι έλαφρά, λύνονται και φορτώνονται, είναι ταχυβόλα, εύκλιητα, μ' εύθυνητα τροχιάς, με βλήμα δραστικό και με μεγάλη άκρίβεια στή βολή. Είναι ότι χρειόζεται για τό Α.Σ.Ε. Η άνάπτυξη και τολμηρή χρησιμοποίησή τους στή μάχη, θα φέρει τακτική άίφνη διάσωση σ' ό τ ό ν έ χ θ ρ ό, γιατί εκτός απ' τ' άρματα μάχης που είναι ή κύρια άποστολή, των άντιαρματικών μπορεί να χρησιμοποιηθούν και ενάντια σ' όχρωμένα σμεία του έχθρου (Πολυβολεία,

ολίτια κ.τ.λ.).

Ο έφοδιασμός των Μονάδων του Κ.Γ.Α.Ν.Ε. με άντιαρματικά πυροβόλα θα σημαίνει καινούργιο σταθμό, στήν πολεμική των έπίδουση.

Η τακτική που ακολούθησε τό Πυροβολικό μας, είναι ή τολμηρή προσέδρησή του στις θέσεις των πεζών, έτσι που άν και ύστεροφταν σέ βεληνεκές, κατόρθωσαν να σιγήσουν στο Νικολίρι έναν έχθρικό ούλαμο, μιά έχθρική πυροβολαρχία στο Νεστόρι, έναν έχθρικό ούλαμο στο Κοπάντισ και σ' άναγκάζουν τά έχθρικά πυροβόλα σ' αποσύρονται ή σ' άλλίζουν συχνά θέσεις.

Μά ακόμα ή τολμηρή αυτή προσέδρηση βοήθησε σ' όν έλεγχο των κύριων διαβάσεων του έχθρου με τό χιπίημα έχθρικών φαλάγγων που κινούνταν και σε συγκεντρώσεις μεταγωγικών κι' αυτοκινήτων, όπως στο Μικροεΐβαδο, Πολυκάστανο, Ντίτισο, Καλύβια, Τοπιτική Καροούλι, Νικολίρι και Μπουφι, άπαγορεύοντας σ' όν έχθρο να κινείται λεύτερα κι' άνευχόηια.

Ο Γράμμας με τίς φονικές και σκληρές μάχες των 70 ήμερών, στάθηκε τό μεγάλο σχολείο, που μας δίδαξε πολλά, πλουτίσαμε την πείρα μας και βγάλαμε πολύτιμα συμπεράσματα, άπαράτητα για την παρατέρα άνάπτυξη κι' άποτελεσματικώτερη συμβολή του Πυροβολικού μας σ' ό το διεξαγόμενο άγώνα και έχοντας τά βέλτιστα πυροβολήτες και στελέχη συνεχώς τά βελτιώνονται και θα καταρτίσονται τεχνικά. Έτσι που τίς έλλείψεις σε μέσα (χάρτες, τηλεύτρα, ραγιόμετρα κ.τ.λ.) θα τίς αναπληρώνουν με τη πρακτική πείρα.

Τίς επιχειρήσεις του Γράμμου, πυροβολητές και στελέχη φανέρωσαν άρκετές στρατιωτεχνικές ικανότητες, άκρίβεια κι' άποτελεσματικότητα στή βολή, χωρίς μεγάλη καταπόληση βλημάτων και λαϊκο-επαναστατική αντιμετώπιση των δυσχερειών σε σημείο που ποτέ να μη σταμητήσουν τά πυροβόλα, έστω και μέσα σ' τά πλαίσια της άυτοηής οικονομίας σε βλήματα.

Κατόρθωσαν σ' όλο τό διάστημα των επιχειρήσεων να κρατήσουν γερά τά ζωα, χωρίς νομή, διαθέσιμους όρισμένες φορές και τό ψωμί τους ακόμα.

Τ' άδύνατα σμεία που παρατηρήθηκαν ήσαν.

1. Η στρατιωτεχνική κατάρτιση όρισμένων στελεχών και ιδιαίτερα των καινούργιων δεν είναι άναπτυγμένη σ' ό βαθμό που άπαιτεί τό δπλο μας, σ' άν τεχνικό κυρίως που είναι, πράγμα που μπορούμε να πετύχουμε με μιά έντατικώτερη και σοντηματικώτερη εκπαίδευση.

2. Πολλοί έκτελεστές βολής δεν πέτυχαν την άπόλυτη συνεργασία με τό Πεζικό, γιατί δεν έντιμύθηκε ή σημασία αυτής της συνεργασίας και από τά δυό όπλα.

3. Πολλά στελέχη μας άγνόησαν ότι τό Πυροβολικό είναι άποτελεσματικό όταν χρησιμοποιείται μαζικά και έτσι πολλές φορές διασείρασαν τά πυροβόλα έδώ και κει και χτυπούν βλαπτικούς στόχους μ' ένα πυροβόλο, μ' άποτέλεσμα να μην είναι συντριπτικό τό χιπίημα. Γιαυτό έπείρα-

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟ ΜΑΣ ΣΤΟ ΒΙΤΣΙ

Το σ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ συνταγματάρχου πυροβολικού

Στις νικηφόρες πολεμικές επιχειρήσεις, που διεξήγαγαν τα τμήματα του Δημοκρατικού Στρατού τους μήνες Σεπτέμβρη και Οχτώβρη στην περιοχή Βίτσι, η συμβολή του πυροβολικού μας ήταν σημαντική. Σαυτές τις επιχειρήσεις οι μαχητές και αξιωματικοί μας του πυροβολικού, πέτυχαν σε σύγκριση με το Γράμμο μια καλύτερη πολεμική επίδοση. Μπορούμε να πούμε ότι βοήθησαν αποτελεσματικά το πεζικό μας σε όλες τις φάσεις των επιχειρήσεων του Βίτσι και κέρδισαν μαζί με τους ήρωικούς πεζούς μας μερικές από τις λαμπρότερες νίκες του στρατού μας.

Η τέτοια βελτίωση της επίδοσης των πυροβολητών μας, οφείλεται βασικά στο ότι στο σύνολό τους, μπόρεσαν σωστά να μελετήσουν την πλούσια περί του απόχτησαν από τις μάχες του Γράμμου και την πείρα αυτή της άφομοίωσαν δημιουργικά. Έτσι από την καθαρά τεχνική πλευρά συστηματοποίησαν τις γνώσεις τους σε τόσο Ικανοποιητικό βαθμό, που έγιναν Ικανοί να πραγματοποιούν με σχετική ευκολία και ταχύτητα εξαιρετικά ευστοχες

βολές στους έχθρικούς στόχους. Κυρίως όμως και αυτό είναι το πιο σημαντικό, σημείωσαν σοβαρή πρόοδο στον τομέα της ταχτικής χρησιμοποίησης του πυροβολικού μας. Έμαθαν δηλαδή, να χρησιμοποιούν μαζί τα πυρά του πυροβολικού και να συντονίζουν με πετυχημένα τη βολή τους με τις ενέργειες των τμημάτων του πεζικού.

Από την πείρα του Γράμμου βγήκε τουτό το συμπέρασμα, που ακόμα περισσότερο επιβεβαιώθηκε στις μάχες του Βίτσι ότι δηλαδή στις συνθήκες δράσης του δικού μας πυροβολικού (λίγα πυροβόλα—λίγα πορομαχικά) δεν είναι σωστό να δίνουμε στο πυροβολικό άποστολές για πολλούς στόχους, γιατί έτσι σκορπάμε τα βλήματα χωρίς να μπορούμε κάπου να πετύχουμε με τη βολή του πυροβολικού άποφασιστικό αποτέλεσμα. Έτσι, για κάθε σοβαρή επιχείρηση του θά πάρε μέρος και το πυροβολικό, άποχτά ιδιαίτερη σημασία το ζήτημα της μελέτης των έχθρικών στόχων. Η μελέτη αυτή θα μάζ επιτρέψει να τους κατατάξουμε από την άποψη της ά-

λεια να ομαιωθού η διαπορά των πυροβόλων.

4. Όπως στο πεζικό, έτσι και στο πυροβολικό, άποειμήθηκε πολλές φορές η γρηή άργάνωση θέσεων νύλων και πυροβολαρχιών και ιδιαίτερα παρατηρητηρίων και καταφυγίων για τα ζώα που σαν άποτέλεσμα είχε να χύουμε άδικαιολόγητες άποώλειες.

5. Η μή κατανόηση άπο μέρος πολλών εκτελεστών βολής της σημασίας, για άργρη και διαρκή παρακολούθηση του τομέα δράσης, σε περίοδο επιχειρήσεων.

6. Η άνεπάρκεια σε μέσα σύνδεσης και η κακή λειτουργία αυτών (καλώδια, τηλέφωνα, άσφραγιστά τηλέφωνα) και η έλλειψη ειδικευμένου προσωπικού.

6. Η άνοκολίες σε άνεροδισμό, πορομαχικά.

7. Η έλλειψη των βασικών άργάνων (τηλέμερα, χάρτες) για άκριβή έκτιμηση των άποστάσεων, που σαν άποτέλεσμα είχε την κατανάλωση περισσότερων βλημάτων.

Συμπερασματικά. Για να καταστεί το πυροβολικό μας πιο άποτελεσματικό, χροινίζεται ά) ποσοτική αύξηση. Αν στο Γράμμο διαθέταμε μερικά ακόμα πυροβόλα και κυρίως είχαμε κάποια οχη-

τική έπάρκεια σε βλήματα, η συμβολή του πυροβολικού θα ήταν πολύ μεγαλύτερη και κάτω άπο όρισμένους όρους καλύτερης άντιμετώπισης γενικώς της έκοτρατίας του έχθρου, το άποτέλεσμα θα ήταν διαφορετικό β) Βελτίωση ποσοτικά της άκνης, έτσι που να χύουμε το άποαράτητο βληηνέες για να κηπάμε έτσι άπο πολύ προωθημένες θέσεις, τις έχθρικές πυροβολαρχίες κι ακόμα η διαπορά της βολής μας να μή ξεπερνά όρισμένα όρια, που να άσκολύεται το χτύπημα με λίγα βλήματα, στόχων, που έχουν μικρές διαστάσεις.

γ) Να κατανηθεί άπ' τα Πεζικά τμήματα πώς ό βολές του Πυροβολικού είναι άποβοθητικός για την έπιτυχία των άντικειμενικών σκοπών κι έπιδιώσεων.

Πυροβολητές και ατελήχη, ποικιλιμένο με την πολίτημ πείρα του Γράμμου, ξεπορνιας με τις έπιμονες, καθημερινές προσπάθειες τις άδναμίες είναι παντοίως να άποτάξουν τον άγωνα και να καταφέρουν σφηχρικό χτύπημα στον έχθρο, ώστε το πυροβολικό του Δ. Σ. Ε. να γίνει πραγματικός άποκλιτής του άποαράτη οιστικού στρατού.

ΑΡΧΕΤΕΛΕΣ
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ειάς τους, σε σχέση με το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και να βρούμε ποιοι είναι οι πιο βασικοί, που η καταστροφή ή εξουδετέρωσή τους θα επιδράσει αποφασιστικά στην ενοίκη για μας εξέλιξη της μάχης. Πάνω σ' αυτούς τους στόχους που συνήθως θα βρίσκονται στην κατεύθυνση της κύριας προσπάθειας είτε της δικής μας είτε του έχθρου, συμφέρι πάντα να συγκεντρώνουμε τα μαζικά πυρά των πυροβόλων μας. Μόνο αν έτσι έντοπιζουμε κάθε φορά τη δράση του πυροβολικού μας, δίνοντάς του αποστολή να συγκεντρώνει τα πυρά του σε λίγους στόχους βασικούς θα έχουμε σημαντικά αποτελέσματα, θα έχουμε την αποψη του έχθρου, άλλα και σε σοβαρές απώλειες σε έμψυχο υλικό του έχθρου.

Στις επιχειρήσεις του Μάλι Μάδι και ακόμα περισσότερο στις επιχειρήσεις της Χ Μεραρχίας μας στα ύψωμα Βιτσι, Γκλαβάτα Κοβλα- Πλατό, οι πυροβολητές μας πέτυχαν εξαιρετικά μαζικούς και σφοδρούς βομβαρδισμούς, σε βασικά ύψωμα που είχαν ιδιαίτερη σημασία για την στήριξη της άμυντικής διαταξης του έχθρου. Η τέτοια δραστηριότητα του πυροβολικού μας είχε σοβαρά αποτελέσματα. Σε μερικές περιπτώσεις, όπως στο ύψωμα Κουλέ, στα Ν. άντερείσματα του Μπούτσι, στη Προσέκα και άλλοι οι φανταροί του μοναρχαφασιατικού στρατού με το χαμηλό τους ήθικό, δεν μπόρεσαν να άντεξουν ως το τέλος στα εθίστα και δραστικά πυρά του πυροβολικού μας και έγκατέλειψαν τις θέσεις τους, πριν ακόμα το δικό μας πεζικό εκδηλώσει την έφοδό του.

Σε άλλες πάλι περιπτώσεις όπως στο Βιτσι, στον Άη Θανάση και στο Πλατό, με τη βοήθεια του πυροβολικού μας συμπρόσπεσε σε τέτοιο βαθμό η άμυντική διάταξη του έχθρου, που τα τμήματά πεζικού μπόρεσαν σχετικά εύκολα και με ασήμαντες απώλειες να τα καταλάβουν.

Με τον τέτοιο περιορισμό του αριθμού των στόχων που θα δοθούν στο πυροβολικό, πετυχαίνουμε και την καλύτερη διάταξη των τμημάτων πυροβολικού π. ο. ύ. π., οντα ταχτικά σε μία μεγάλη Μονάδα μας πεζικού. Έτσι αντί να κομματιάζουμε το πυροβολικό και να το τασουμε πολύ πίσω από την πρώτη γραμμή του πεζικού, για να μπορεί να βαλλει σε όλο το μέτωπο της Τ. Ξινοχίας ή της Μεραρχίας, μπορούμε έντοπιζόντας την αποστολή του στο χτύπημα ορισμένων βασικών στόχων, να το συγκεντρώνουμε κοντά το προωθούμε πολύ μπροστά προς την κτεύθυνση αυτών των στόχων. Η τέτοια διάταξη δι-

ευκολύνει με τη σειρά της και την έπαφή ανάμεσα στον έκτελεστή της βολής (παρατηρητήριο πυροβολικού) και τα κανόνια και την έπαφή και συνεργασία με το πεζικό που πρόκειται να ύποστηρίξει.

Μία τέτοια καλή διάταξη πυροβολικού πέτυχαμε στις τελευταίες επιθετικές επιχειρήσεις της Χ Μεραρχίας μας. Ο καθορισμός σάν κύριας έ αποστολής του πυροβολικού σ αυτή την περίπτωση, να συγκεντρώνει τα πυρά του πάνω στο ύψωμα Πλατό, μας έδωσε τη δυνατότητα να προσανατολισουμε τα 3/4 του πυροβολικού της Μεραρχίας (από τα διαθέσιμα 7 κανόνια τα 5) σ αυτό το στόχο. Έτσι τασώντας όλα μαζί τα 5 πυροβόλα σε αρκετά προωθημένη θέση, μπορούμε να πετύχουμε και καλή συνεργασία με το πεζικό και μεγάλη δραστηριότητα και ευστοχία στή βολή μας.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι η βολή μας του πυροβολικού όσοορηποτε και αν είναι δραστική και ευστοχη, δεν μπορεί μόνη της να έχει αποφασιστικό αποτέλεσμα για τη συντριβή, διάλυση και αχλωσία του έχθρου. Αυτό ισχύει ακόμα περισσότερο όταν ο έχθρος είναι ταμπουρωμένος σε καλά όχυρωμένες θέσεις. Μόνο όταν η βολή του πυροβολικού συνδυάζεται καλά, χρονικά και τοπικά με τις ενέργειες των τμημάτων του πεζικού μπορούμε να πετύχουμε σοβαρά αποτελέσματα. Το πυροβολικό μας είναι σε θέση προσωρινά μόνον να εξουδετερώνει την έχθρική αντίσταση, ύποχρεώνοντας τους στρατιώτες του έχθρου να σκύβουν το κεφάλι και έμποδίζόντάς τους να χρησιμοποιούν τα όπλα τους. Αν στη διάσκεια της βολής μας οι δικό μας πεζοί, πλησιάζουν τον έχθρο και εκδηλώσουν την έφοδό του, πριν αυτός προφθάσει να συνέλθει, τότε υπάρχουν όλες οι πιθανότητες ότι με το ανώτερο ήθικό τους θα έπιβληθούν στον αντίπαλο.

Βασική όμως προϋπόθεση για την πραγματοποίηση αυτού του συντονισμού δράσης των δυο όπλων, είναι η συνεχής και στενή συνεργασία ανάμεσα στον πυροβολητή και το διοικητή πεζικού, όχι μόνο στην όργάνωση και προετοιμασία της έπιχειρήσης αλλά κυρίως στη διάρκεια της μάχης. Για να είναι όμως εξουφαλισμένη μία τέτοια γόνιμη συνεργασία των δυο όπλων στη διάρκεια της μάχης, πρέπει σ αυτή να προετομάζεται πρακτικά από τους άξιωματικούς πυροβολικού και τους διοικητές πεζικού ακόμα από το στάδιο της μελέτης και όργάνωσης της κάθε έπιχειρήσης. Ο διοικητής πυροβολικού πρέπει ύπάγεται ταχτικά σε μία μεγάλη Μονάδα

ΕΠΙΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

μας πεζικού, όχι μονάχα θά πρέπει νά παίρνει μέρος στή μελέτη καί ἐπεξεργασία (σέ ὅτι ἀφορᾷ τὸ πυροβολικό) τοῦ σχεδίου ἐπιχειρήσεων, ἀλλά νά συμμετέχει προσωπικά ἢ μέ ἕνα κατάλληλο ἀξιωματικό πυροβολητή στή μελέτη καί ἀναγνώριση πάντων στό ἔδαφος. Μόνον ἔτσι, ξέροντας λεπτομερειακά τίς ἐξωτερικές θέσεις, τή φύση τῶν ἐχθρικών ὀχυρώσεων, τὰ δρομολόγια κινήσεως τῶν τμημάτων μας κ.λ.π. θά προτείνει τόν καλύτερον τρόπο χρησιμοποίησης τοῦ πυροβολικοῦ. Ἀκόμα στή βίαρ καί τῆς μάχης, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν του ὅλα τὰ στοιχεία, τὸ σχέδιό μας, τίς δικές μας δυνάμεις, τόν ἐχθρό καί τὸ ἔδαφος θά μπορεῖ μέ τήν ἀμση παρατήρησιν τοῦ πεδίου τῆς μάχης νά ἐπιβεβαιώνει καί μόνος του, στήν περίπτωση πού θά χάσει τήν ἐποφή μέ τὸ διοικητῆ τοῦ πεζικοῦ. Σαυτή τήν ἀπό κοινού μελέτη στό χάρτη καί ἀργότερα στό ἔδαφος, θά καθοριστοῦν οἱ στόχοι τοῦ πυροβολικοῦ, ἡ κατανώση γιά τόν κάθε στόχο καί θά παρθοῦν μέ βάση τίς ὑπάρχουσες δυνατότητες σέ μέσα διαβίσεως, τὰ ἀπαραίτητα πρακτικά μέτρα γιά τήν ἐξασφάλισιν οἰγουρης ἐπαφῆς τόσο ἀνάμεσα στό διοικητῆ πεζικοῦ καί τόν πυροβολητή, ὅσο καί μεταξύ παρατηρητῆριου καί πυροβολαρχίας. Φυσικά ἡ καλύτερη ἐπαφή εἶναι ἡ προσωπική καί αὐτήν πρέπει νά ἐπιβόσκουμε καί νά πραγματοποιοῦμε, ὀργανώνοντας τὸ παρατηρητήριο πυροβολικοῦ στήν ἴδια θέσιν πού θά ἔχει τὸ δικό του ὁ διοικητῆς πεζικοῦ πού διευθύνει τήν ἐπιχείρησιν. Ἀμα αὐτὸ δέν εἶναι δυνατό (περίπτωση πού ἀπὸ τὸ σταθμὸ διοικήσεως τοῦ πεζικοῦ δέν βλέπουμε καλά τούς στόχους) εἶναι ἀναγκαῖο νά ἐξασφαλίζεται μέ κάθε θυσία ἡ ἐπαφή αὐτή, μέ τηλεφῶνο, ἀσύρματο καί μέ κάθε ἄλλον τρόπο ἢ μέσο πού θά μᾶς δίνει ἐγγύθησιν ὅτι θά λειτουργήσει καλά στή διάρκειαν τῆς μάχης. Μιά τέτια γόνιμη καί ἀποδοτικὴ συνεργασία πετόχα με ἐδῶ στό Βίτσι σέ μιὰ σειρά περιπτώσεων καί εἶχαμε πραγματικά πολὺ καλά ἀποτελέσματα.

Ἡ κατάληψιν τοῦ Βούτσι πού ἦταν ἕνα βασικὸν στήριγμα τῆς ἐχθρικής διατάξεως σέ ὅλο τὸ Μαλι Μάδι πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὰ τμήματά μας τοῦ πεζικοῦ σέ ἐλάχιστον χρόνον καί μέ ἀσήμαντες ἀπωλείας γιὰτὶ ἀκριβῶς σουτήν τήν ἐπιχείρησιν πετόχαμε ἕνα ὁσοῦ συνδυασμὸ τῆς βολῆς τοῦ πυροβολικοῦ καί τῆς κινήσεως τοῦ πεζικοῦ μας.

Ἀκόμα καλύτερα ἀποτελέσματα εἶχαμε στήν τελευταία ἐπιθετικὴ ἐπιχείρησιν τῆς Χ Μεραρχίας στὰ ὕψωματα Κούλα—Πλατῶ. Μὲ τήν καλὴ συνεργασία ἀνάμε-

σα στή Διοίκηση τῆς Μεραρχίας καί τόν πυροβολητῆ λύθησαν μιὰ σειρά προβλήματα πού εἶχαν ἀμση σχέση μέ τὸ πυροβολικό, α) καθορίστηκε σάν κύρια ἀποστολὴ στό πυροβολικό νά συγκεντρώσει τὰ πυρά του στό ὕψωμα Πλατῶ, γιὰ τὸ ὁποῖο διατέθηκαν 800 βλήματα. β) Ὅριστικῶν στήν ἴδια θέσιν (ὕψωμα Κρέστο) ὁ Σταθμὸς Διοικήσεως τῆς Μεραρχίας καί τὸ παρατηρητήριο τοῦ πυροβολικοῦ γ) ἐξασφαλίστηκε καλὴ τηλεφωνικὴ γραμμὴ μέ ἕνα ἐνδιάμεσον τηλεφῶνον στό μέσο τῆς ἀπόστασης καί συνεργεῖτο ἐλεγκτῶν νοσημῆς. Ἀκόμα τοποθετήθηκε ἡ θέσιν τῶν πυροβόλων ἀσύρματος καί ἐξασφαλίστηκε καλὴ ἐπαφή μέ ἀσύρματο τηλεφῶνον καί δ) ἐμεινε στή θέσιν τῶν πυροβόλων ὁ ἴδιος ὁ πυροβολητῆς γιὰ νά προετοιμάσει τὰ πυροβόλα καί τὰ πυρομαχικά (ποικίλα βλημάτων καί γεμισμάτων) καί νά ἐξασφαλιστεῖ ἔτσι ἡ μεγαλύτερη δυνατὴ τάξη, ταχύτητα καί ἀκρίβεια στή βολή. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πῶ πάνω κλιτικῆς συνεργασίας στό στάδιο τῆς προτομοσίας καί ὀργάνωσης, ἦταν νά διατηρηθεῖ στή διάρκειαν τῆς μάχης ἡ συνεργασία πυροβολικοῦ—πεζικοῦ, νά μεταφερθεῖ ἡ βολὴ διαδοχικά σέ διάφορα σημεία τοῦ Πλατῶ, σύμφωνα μέ τήν κίνησιν τοῦ πεζικοῦ, νά διακόπτεται ἔγκαιρα καί νά ἐπαναλαμβάνεται ὅταν εἶναι ἀνάγκη.

Δίπλα στίς τέτοιες περιπτώσεις καλῆς συνεργασίας μέ τὸ πεζικὸ εἶχαμε καί ἄλλες πού ἔλειψε ὀλοτελὴ ἡ συνεργασία ἢ ἦταν ἀδύνατη καί κακὰ ὀργανωμένη. Οἱ περιπτώσεις αὐτές εἶναι ἀκόμα πολλῆς καί τὸ φταίξιμο ἀνήκει καί στοὺς πυροβολητῆς καί στοὺς πεζικούς. Ἐδῶ θά ἀναφέρουμε δύο διαφορετικὰ παραδείγματα. Τὸ πρῶτον εἶναι στήν ἐπιχείρησιν κατὰ τῆς Πόποβα Νίβα στίς 10/9/48. Τὸ πυροβολικὸν σύμφωνον μέ τὸ γενικὸν σχέδιον τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς Μεραρχίας, ἔπρεπε νά ὑποστηρίξει μέ δραστηρικὴ βολὴ τὰ τμήματα πεζικοῦ, πού θάρχιζαν τήν ἐπίθεσιν τους στίς 5 τὸ πρωὶ γιὰ κατάληψιν τοῦ ὕψωματος. Ὁ πυροβολητῆς μας ἀπομονώμενος στό δικό του παρατηρητήριο πού ἦταν πολὺ ἀπομακρυσμένο καί χωρὶς καθόλου νά συνεργαστεῖ μέ τόν Ταξίαρχον τῆς 16 ταξιαρχίας μας πρὶν ἀπ' τὴ μάχην ἦταν φυσικὸ νά μὴν ἔξει μέ ἀκρίβεια τίς θέσεις τῶν δικῶν μας τμημάτων. Ἐτοῦ ἐχτελώντως κατὰ γράμμα τὴ διαταγὴ πού τοῦ διαβιβάστηκε ἀρχισὲ δραστηρικὴ βολὴ στήν Πόποβα Νίβα στίς 5 το πρωὶ ἐνῶ τὰ τμήματα πεζικοῦ τὴν ὥραν ἐκείνην μάχονταν σέ μεγάλῃ ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Πλατῶ αὐτὸ κατὰ ἄλλων ἐχθρικών ἀντιστρατευμάτων πού παρεμβάλονταν ἀνάμεσα στήν ἀρχικὴ

τους βάση εξέλιξης και τον τελικό αντικειμενικό σκοπό. Αποτέλεσμα να πάνε ο γέρον χαμένα τα 100 και πλέον βλήματα του πυροβολικού που ρίχτηκαν πολύ πρόωρα στην Πόποβα Νίβα. Δεύτερο παραδείγμα. Στόν τομέα της 14 ταξιαρχίας μας το πυροβολικό πήρε διαταγή να χτυπήσει έχθρική Διλοχία στο ύψωμα Πρεσέκα. Με τη βολή του πυροβολικού που ήταν εξαιρετικά ευστοχη και δραστική ο έχθρος διαλύθηκε και εγκατέλειψε τις θέσεις του. Όμως από το πεζικό δεν έγινε άμεση εκμετάλλευση της βολής του πυροβολικού, όποτε υπήρχαν δυνάμεις οι δυνατότητες για την έξοντωση και οίχμαλωση της έχθρικής Διλοχίας. Το τμήμα πεζικού κινήθηκε έπειτα από 12 δλόκληρες ώρες και το μόνο που πέτυχε ήταν να μαζέψει τα λάφυρα που άφησε ο έχθρος.

Η σημασία αυτής της συνεργασίας για τον συντονισμό δράσης του πεζικού, και πυροβολικού δεν κατανοήθηκε άκρια όσο πρέπει από τους αξιωματικούς μας του πυροβολικού και του πεζικού. Πολλοί αξιωματικοί μας του πυροβολικού δεν έπιζητούν στο βαθμό που χρειάζεται αυτή τη συνεργασία και καθονται μέρες δλόκληρες στο παρατηρητήριο τους, χωρίς να ενδιαφέρονται να μάθουν τί σκέφτεται ο Διοικητής της Μονάδας πεζικού στην όποια υπάγονται ταχτικά, δεν είναι κάθε στιγμή

πλήρως ένημεροι της ταχτικής κατάστασης, δεν παρακολουθούν με προσοχή την πορεία των επιχειρήσεων. Έτσι οι άποστολές τους έρχονται ξαφνικά, δεν έχουν τότε δλο τον κισό να προετοιμάσουν τη δουλιά τους, ενεργούν πρόχειρα και σπασμωδικά και φυσικά δεν τετυχαίνουν καλά αποτελέσματα. Χρειάζεται οι Διοικητές μας του πεζικού να νοιώθουν και το πυροβολικό σαν πιο δικό τους και άλληλένδδο με το πεζικό όποτε είναι φυσικό να νοιώθουν κάθε στιγμή την ανάγκη να επικοινωνούν μαζί του. Πολλές φορές τό θυμάνται τη τελευταία στιγμή και συνήθως ύπερτιμούν τις δυνατότητες του, γιατί ακριβώς δεν τις μελετούν ταχτικά μαζί με τους πυροβολητές. Αυτό βάζει σέμας τους πυροβολητές ακόμα πιο βαρεία καθήκοντα στην προσπάθεια να πετύχουμε τον συνδυασμό δράσης, να πείσουμε τους αξιωματικούς μας του πεζικού να σκέφτονται κάθε στιγμή, ότι έχουν στη διάθεσή τους ένα δπλο σοβαρό που άμα καλά τό χρησιμοποιήσουν στην κάθε περίπτωση μπορούν με λιγώτερες θυσίες του πεζικού να πετύχουν τη νίκη. Τό Α και τό Ω της καλής δράσης του κάθε πυροβολητή μας, είναι ακριβώς σε πό βαθμό θα πετύχει αυτή την καλή και γόνιμη συνεργασία με το πεζικό.

...Σύντροφοι, τελειώσατε τ' ανώτερο σχολείο και πήρατε σ' αυτό την πρώτη δοκιμασία. Αλλά τό σχολείο δεν είναι παρά ένας βαθμός προπαρασκευαστικός. Την πραγματική τους δοκιμασία τ' ατελέχη την παίρνουν μέσα στη ζωντανή δουλειά, έξω από τό σχολείο, μέσα στην πάλη ενάντια στις δυσκολίες, για να τις ξεπεράσουν. Να θυμάστε, σύντροφοι, πως τά καλά ατελέχη είναι κείνα που δεν φοβούνται τις δυσκολίες, που δεν γονατίζουν απ' αυτές, αλλά κείνα που, αντίθετα προχωρούν πάνω απ' αυτές για να τις ξεπεράσουν, για να τις νικήσουν.

Μοιο μέσα στην πάλη ενάντια στις δυσκολίες είναι που σφυρηλατούνται τά πραγματικά ατελέχη. Κι αν ο στρατός μας θάχει σ' άρκετό αριθμό πραγματικά ατελέχη πολεμικά αυτός θ' είναι άκατανίκητος...

(Από τό λόγο του σ. Στάλιν στο Κρεμλίνο, με την ευκαιρία της προαγωγής των μαθητών της Ακαδημίας του Κόκκινου Στρατού).

(4 Μαΐου 1935)

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΑ ΔΙΧΡΟΝΑ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Της σ. Ρ. Ζ.

Μπαίνει στον τρίτο του χρόνο ο Δημοκρατικός μας στρατός ανερωμένος κι' άσπλημένος στη μεγάλη φωτιά του πατριωτικού πολέμου. Στο δίχρονο του άπολογισμό μετράει 120 χιλιάδες άπώλειες του έχθρου και πολλά κονρειασμένα αμερικάνικα και μοναρχοφασιστικά σχέδια εξόντωσης. Ξεκινώντας απ' τις λίγες ομάδες των κατ'αδικοκόμενων άγωνιστών έγινε μέσα στα δύο χρόνια τέ γερμάτα θυσίες, σκληρούς άγώνες, ηρωισμούς και νίκες, ο δοξασμένος στρατός του λαού με πείρα και δύναμη άξιος να φέρει ως το τέλος τη μεγάλη του άποστολή τον ξο-λαβωτό της πατρίδας απ' τους άμεριάνους κατακτητές και τους νεόποους έβρα-νούς.

Μέσα σ' αυτά δύο χρόνια μ' αωσ, ψήλωσε, άπλωσε, δημ. συργήθησ' ένα γερό γυναικείο κίνημα, σοβαρότατη δύναμη του άγώνα μας.

Γιά τις γυναίκες της Ελλάδας άρχαν οι πολεμικές ήρωες παράδοσεις των γυναικών του Σουλίου, της Μαης, της Μπουμπουλίνας, της Μπότσαρη. Τοίς έδειχνον το δρόμο τ' ακονινά κατορθώματα των γυναικών του ΕΛΑΣ, μιλούσαν στην καρδιά τους η καπετάνισσα ή Θέελλα, οι Άθηνάϊες μαχήτριες του Δεκέμβρη. Μά αυτό που έγινε στα δύο αυτά χρόνια ξεπερνάει κάθε προηγούμενο. Δεν είναι τώρα λιγοί οι άτομικοί ήρωες οι γυναίκες στον πόλεμο, ούτε μονάχα συμμετοχή στη μάχη σ' εμμανωμένες περιοχές, σήμερα είναι ένα πρωτοφανές πολεμικό μαχητικό γυναικείο κίνημα. Γιά πρώτη φορά ή γυναίκα στη χώρα μας μαζικά συμμετέχει στον πόλεμο. Άπ' τις λίγες σκοπίες διασταυτικές αντάρσιδες που δεν τις ήμμιτεθονταν άπλο, φτάσαμε άμεσα από 2 χρόνια στις χιλιάδες μαχήτριες του Δ.Σ. με το όπλοχο ή δικό, τον πρωτοείδωτο ηρωισμό και τις θανασιές πολεμικές ικανότητες. 12 με 1500 είναι σήμερα ή δύναμη των μαχητριών μας στα μάχια τμήματα κι' άσάρχουν άλλες οι προηποθέσεις γρήγορα νίβειβι το ποσοστό.

Μπαίνει οραδικά στο Δ.Σ. και πολεμάει με τέτοια όρμη ή γυναίκα γιατί ή όχτάχρονη ματωμένη πείρα του άγώνα της έδειξε ως άλλος δρόμος σωτηρίας απ' την κόλαση της ξενικής κατοχής και του νεόποου φαιτισμού δεν άσρχει. Είδε πως μόνο με τόπολο μπορεί να έπασσιονεί τη ζωή, την τιμή της, τα παιδιά της,

την Πατρίδα της. Είδε τα λαϊκά δημοκρατικά ιδανικά μέσα στους σκοπούς του άγώνα και δίχρησε με φλογερό ένθουσιασμό στην πραγματώσή τους, γιατί μόνο έτσι θά κερδίσει την ισότιμη θέση της στη ζωή του άναδραστικό κράτος ως τώρα της στήρησης και που έχει πιά καταχτήσει στην Έλλεθδερη Ελλάδα.

Η συμμετοχή της γυναίκα στον πόλεμο ήταν μια επιτακτική ένδική ανάγκη μπροστά στον έσοχο κίνδυνο που άναμειόταζε ή Πατρίδα μας με την καινοβρια ιμπεριαλιστική έπιδρομή. Η μαζική της αυτή συμμετοχή διαπλασίαζε την άγωνιστική δύναμη του λαού μας, δημιουργεί έναν καινοβριο σοβαρότατο παράγοντα για τη λαϊκή νίκη και τη λαϊκοδημοκρατική άναγέννηση της Ελλάδας. Είναι τό πιο χαρακτηριστικό της πλλαϊκότητας του άγώνα μας, έχει βαθύτερη έπίδραση στην άνάσταση πολεμική άπόδοση των μαχητριών μας και στη γρηγορότερη άποσόνθεση του μοναρχοφασιστικού στρατού.

Την όρητική άνάπτυξη και το μέτωπο του γυναικείου κινήματος της χώρας μέσα στα δύο χρόνια δεν το δείχνει μόνο ή μαζική συμμετοχή της γυναίκα στον πόλεμο μά και ή διαμετατό της άπόδοσης. Με συγκίνηση και περηπνάνεια μιλάει άλλος ο στρατός κι' ο λαός για τις μαχήτριες της άξιας συγγάτρους του. Τη σημασία και τον ήρωισμό των μαχητριών μας άναγνωρίζοντας το Γ.Α. βάζει πλάνο (σε 300) στις καινοβριες έπιδόσεις: νάναι γυναίκες και ή 4η Όλομέλεια του Κ.Κ.Ε. άναφέρει «Πό θαρράλα να τραβήξουμε γυναίκες στα μαχητα τμήματα. Με τον ήρωισμό και την άποθυσία τους οι γυναίκες άπως και οι αρχητισοί της Δημοκρατικής Νεολαίας κ' όρισαν τιμητική θέση μέσα στο Δ.Σ. της Ελλάδας και άποτιλούν μέσα στα τμήματα παρόνοια παιδαρχίας, κίνητρο μαχητικότητας και έπόδειγμα πολεμικής έπίδοσης».

Κι' είναι πραγματικά έπιδόσεις σήμερα οι μαχήτριες σ' άλλες τις πόσεις κ' όσ' άλλες τις τομείς του άγώνα. Πρακτικά άναμειότα κεραιμόδου με τη μεγάλη άξια γυναικεία στην έπίθεση κι' αιχμαλωτίζει 2 ελκωμιακού και 3 φαντάρους του μισοποροκού στρατού του Πουμαν. Πρώτες στον έπίθετο με το ένδοξο σπασμό και το άρροο τους ξεσηκώνουν στο πλάι της

ΑΡΧΑΙΑ
ΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

πρώτα στά στελέχη μας. Ξεκινήσαμε μ' ελάχιστα στελέχη στο στρατό, στά δύο χρόνια έποσαν πολεμώντας γιά τό λαό πολλά μας στελέχη κι' όμως σήμερα έχουμε αρκετά σοβαρό αριθμό στελεχών πού βασικά στίδθηκαν άξίες καθοδηγήτριες και κάθε μέρα ποιοτικά καλύτερευουν. Οί υπεθδόνες τών ταξιαρχιών μας στην πλειοψηφία άνταποκρίθηκαν στό ρόλο τους, έγιναν τό δεξί χέρι τού πολιτικού έπίτροπου γιά όλη τή δουλειά τών γυναικών, πραγματικά ό μοχλός πού μέ τίς υπεθδόνες ταγμάτων και λόχων κινητοποιούν, διαπαιδαγωγούν, πλάθουν τίς μαχήτριες. Έλειψε σέ μεγάλο βαθμό ή προχωρότερα, άρχισε νά δουλεύει πού πολύ τό μυαλό. Η άνάπτυξη φαίνεται και στίς γυναίκες άξιοιαιικούς και ύταξιαματικούς στή γενική δουλειά τού στρατού. Μέσα σέ 2 χρόνια άπ' τίς 4 σερές τής σχολής τού Γ.Α. βγήκαν 96 γυναίκες άξιαματικοί, στην τρωινή σπαρά μπήκαν διπλάσιες άπ' τήν τελευταία. Μόνο στην 108 ταξιαρχία άπ' τίς 29—9 ώς τίς 17—10, όκτώ μαχήτριες όνομάστηκαν λοχίες.

Η μαχήτρια έπαψε νάναι ό άβουλος παράγοντας πού μόνο έκτελεί, πού ντρέπονταν νά μιλήσει, είναι σήμερα ζωντανή όντότητα τού λαϊκού μας στρατού, μέ πρωτοβουλία και γνώμη γιά τά ζητήματα τού πολέμου, μέ συνείδηση γιά τό ρόλο τής στή μάχη και στην έσωτερική ζωή τού στρατού, μέ πεποίθηση στίς δυνατόειες τής, μέ ήδική άνωτερότητα. Αυτό καθρεφρίζεται καθαρά και στίς γυναικείες συσκέψεις και συνελεύσεις, πού όποτε σύγκριση μπορεί νά γίνει μέ τίς πρώτες και τίς οημερινές. Πρώτα δίσταζαν νά μιλήσουν, κι' όταν μιλούσαν, συνήθως σταματούσαν σέ παράπονα, χαιρετισμούς, τυπικές γενικολογίες. Πολλές φορές σημειώσεις όποτε ή υπεθδונה τής ταξιαρχίας δέν είχε. Τώρα είναι μεγάλη ή ικανοποίηση κι' ή χαρά πού δίνουν οι συσκέψεις μας, φαίνονται σ' αυτός οι πλούσιοι καρπού τής δουλειάς πού έχει γίνει και τό όφρασμα πού φέρνει ό πόλεμος. Πιάνουν προβλήματα μεταφέρουν τήν πείρα τους χαράζουν καινοόργιους τρόπους δουλειάς, βάζουν καθήκοντα κτι' πλάνα, κάνουν κριτική. Γίνονται οι γυναικείες συσκέψεις και οι συνελεύσεις σχολείο πού άνεβαίνει και βοηθάει όλόκληρα τή μαχήτρια. Η υπεθδונה τής 107 ταξιαρχίας άναφέρει πώς πέτυχαν τό 67ο% τών μάχητριών νά μιλούν στίς γενικές συνελεύσεις, πέρασαν και τό ποσοστό τών άντραν.

Καταλαβαίνουν οι μαχήτριες μας πώς ό πόλεμος είναι πολυσύνθετος, δέ φτάνει ν' αγωνίζεσαι μόνο μέ τόπλο μά και μέ τό μυαλό, μέ τό λόγο, μέ τήν καρδιά. Έγινε συνείδηση πώς σ' όρισμένους τομείς ό ρόλος τής γυναίκα; είναι μεγαλύτερος και τό τελειότερο όχημα έχουμε πλούσια άποτελέσματα. Μέ τή συμβολή τους στην έσωτερική ζωή δυναμώνουν όλο τό λαϊκό

μας στρατό. Έβαλαν άμυλλα ποιές δάχουν πού καθαρούς, πλυμένους, μπαλωμένους τούς άντρες; άπ' τό τμήμα τους. Πιό νοικοκυρεμένο τό λημέρι. Ποιές δά πρωτοστατούν στή χαρά, στην ψυχαγωγία στην καλύτερη όργάνωση τής ζωής γιά νά ξεπυρνούνται πίσ έκκολα οι βαρειές δυσκολίες τού πολέμου και τού χειμώνα.

Οί ίδιες μέ τήν άμυλλα άλλαξαν όψη. Οί κουβέρτες και τά φορέματα μεταμορφώθηκαν σέ παντελόνια και μπλούζες.

Άρχισαν στά περισσότερα τμήματα και παιδαίνουν γράμματα. Ό καινοόργιος λαϊκός πολιτισμός γεννιέται μέσα άπ' τή φρονιά τού πατριωτικού πολέμου και σατόν πρωτοστατούν οι μαχήτριες. Ένοιωσαν τού χαραχτηριστικό τού λαού μας στρατού, τή στοργή στόν άνδρωπο κι' έγιναν οι στοργικές άδερφές. Η μικροβία άνάγρυσσα τής 18 Ταξιαρχίας, ή Βαγγελιά, λέει: «Είμαι μόνη κοπέλα στην ομάδα μου. Γιά νά κάνω και γώ κάτι γιά τούς συντρόφους μου πού όλη τή μέρα είναι στην πρώτη γραμμή, πηγαίνω τό σούρσοπο μπροστά σέ κάθε πολυβολείο και τούς λέω ότ' ένα τραγοόδι. Τώρα όλοι πριν άκόμα σκοτώνονται μέ φωνάζουν. Άντε Βαγγελιά, θέλουμε τό τραγοόδι μας». Μέ τήν τρυφερότητα τους και τήν αλληλεγγύη βαθάινουν τούς δευμούς και δυναμώνουν τό στρατό τους. Όσες ομάδες δέν έχουν άκόμα γυναίκες; διαμαρτέρονται και ζητούν νά τους δοθούν. Καταλαβαίνουν οι κοτέλλες μας τήν πρωταρχική σημασία πού έχει ή σέυδεση τού στρατού μέ τό λαό, όργανώνουν έξορμήσεις στά χωριά, μιλούν στό λαό, βηθούδν στίς δουλειές, στίς καλαμπόκι, στίς όρυζα.

Αισθάνονται βαθιά τό χρέος τους και τήν έπίδραση πού έχει ή φωνή τής γυναίκα; γιά τήν ειρήνη, στίς φαντάρες τού φασιστικού στρατού και ή δουλειά αυτή όργανώνεται συστηματικά. Έκπομπές τής μαχήτριας, προκήρύξεις, γράμματα, όλα μελετούνται και πραγματοποιούνται. Δύο φαντάροι παραδώθηκαν τελευταία σέ μαχήτριες πού μιλούσαν μέ τόν τηλεβόα, ό ένας φώναζε στην Άρετή: «Άδερφούλα μου πάσε με» και τή φίλησε.

Η ειδική πολιτική δουλειά στίς γυναίκες βρήκε τό σωστό νόημα και περιεχόμενο, πάνε όλα τά προβλήματα τής πολεμικής έπίδοσης, τής πολιτικής και ιδεολογικής άνάπτυξης, και τής ζωής τής μαχήτριας. Η άνάπτυξη τών μαχητριών μας φάνηκε κι' άπ' τό πώς κατάλαβαν και πόσο άξια χρησιμοποιήσαν τό μεγάλο όπλο τής άμυλλας. Όλη αυτή ή δημοοργία κι' ή πάλη τής γυναίκα; έπρεπ' βασική έλλαγή και στή νοοτροπία τών άντραν. Η όπο-ετηρη σέ μεγάλο βαθμό έπαυθήσε, έπάρχει τώρα γενική άναγνώριση στη συμβολή τής γυναίκα; στίς περισσότερα στελέχη κατάλαβαν τή σημασία αυτής τής συμβολής και τήν ανάγκη νά βοηθήσουν. Πα άδειαν στελέχη ο Η.Ε. Ταξιαρχίας σ. Βόϊος πού σέβει αποκρίθη.

ΑΡΧΗΤΕΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΣΤΟΙΧΙΑΣ

δει, προβληματίζεται και βοηθάει τά γυναικεία στελέχη. Στο γράμμα του προς τους Π.Ε. των ταγμάτων της 107, τους δίδει το 15ήμερο πλάνο της άμυνας που καθόρισε ή γυναικεία άσκαση της Ταξιαρχίας μαζί με τά συμπεράσματα για τήν ως τώρα δουλειά. Τους μιλάει για τίς δικές τους άποφάσεις και ζητάει έκθεση για τήν πραγματοποίηση του πλάνου και τούς τρόπους που οι ίδιοι βοήθησαν. Σε άσκαση των στελεχών της 16ης Ταξιαρχίας; όλοι οι Π.Ε. και οι διοικητές άπ' τήν διοικία ως τήν Ταξιαρχία μίλησαν μένδους ασπό για τίς έπιτυχίες τών μαχητροών, πράγμα που δείχνει ότι ή δουλειά αφέη έγινε και δικό τους ζήτημα.

Μά δέν ανέβηκε μόνο ή πάλη της αντίρτισης, μεγαλώνει ή πάλη τών γυναικών παντού, παλλαϊκός είναι ό συναγεροός τών γυναικών μας; στά καλύτερα χωριά. 3500 γυναικείες δουλέψαν μόνο στά όχυρά του Βίτσι. Τραυματιστορτίνες σόλη τήν Ελλάδα τρέχουν με τά φορεία, χιλιάδες; πλέκουν, ζωάφουν, μεταφέρουν τή ζαλιγκα στήν πλάτη, πραγματοποιούν τό μεγάλο σύνδημα; όλα για τό μέτωπο, όλα για τά παιδιά μας. Μέσα στό καλύτερο χωριό ή πάλη της και ή λαϊκή δημιουργία τήν ανέβασε κυβερνήτρα.

Μόνο στό Έπαρχιακό Σερβοόβλιο Φλώρινας έχουσε σήμερα 2 ταχτικά και 2 ανατιληρωματικά μέλη γυναικείες, 2 γυναικείες Προεδρίνες, 3 Άναπροεδρίνες, 26 γυναικείες μέλη στά λαϊκά σερβοόβλια, 24 δικαστίες στά Λαϊκά Δικαστήρια και μία στό Άναθεωρητικό.

Αύτες οι καταχτήσεις που με τό αίμα και τόν άγώνα της κέρσισε ή γυναίκα και τίς άναγνωρίζει τό Λαϊκό Κράτος; γίνονται τρανό κίνητρο που ανεβάζουν τήν πάλη και τόν ήρωισμό της. Κι ή πάλη της άπλώνεται παντού, γιατί μέτωπο αντίστασης είναι όλη ή Ελλάδα. Στί; σκληρωμένες πόλεις; και στά χωριά κάτω άπ' τήν πιο φριχτή κι άπίστευτη τρομοκρατία της; και ούργια; και ού; όλα αυτά τά δυό χρόνια δίνει χιλιάδες θάματα, άγωνίζεται σκληρά ή γυναίκα. Σκορποτόν προκηρ ξη; οι πατριότισσες, μετά δουν τά νέα, τοιχοκολλούν τίς ήρωικές της λευκιάς, στά Καλλιάρια τοιχοκόλλησαν και στόν αστυνομικό σταθμό. Ξεσηκάνουν λαϊκές διαμαρτορίες, όπως στό Όρεστικό που μαζικά πάλησαν οι γυναίκες; για να μην όπιστευοθ οι άντρες τους. Πολεμούν και με τίς πέτρες τούς δήμιους της Φροιδεοκίης για να γλυτώσουν τά παγαμένα του; παιδιά, όπως; στα χωριά του Άμωταίου. Όργα φωνούν και καθοδηγοθν τίς παοάνους; οργανώσεις, δουλέψαν για τήν ένότητα και τήν ειρήνη.

Στήν Άθήνα και τόν Παρισιά του 113 άπ' τά μέλη του Κ.Κ.Ε είναι γυναίκες; που κίτε μέρα διακινδυνεύουν τή ζωή της, για να τελεώσει μια άρα άρχιτερα τό μαρτόριο της σκληριάς.

Τά στελέχη κριρώ; του Α.Φ.Ζ. με και τούς

Α.Κ.Ε. παλεύουν θαρραλέα στα κατεχόμενα χωριά για τή λαϊκή νίκη. Άξίες καθοδηγήτριες και άλύγιτες άγωνίστριες μπρός στο έκτελεστικό άπόσπασμα σάθθηκαν στο τελευταίο διάστημα στην Άθήνα ή Ισμήνη Σιδηροποόλου ή Νισσα Θεοχαρίδου και Σεβαστή Θεοφανίδου στη Σαλονίκη που τό παράδειγμα τους φωτίζει τό δρόμο του άγώνα.

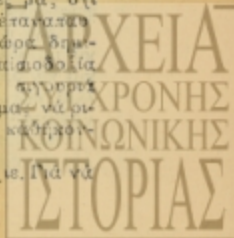
Δημιούργημα όλης αφέης της πάλης καρπός της άνάπτυξης του γυναικείου κινήματος της χώρας μας είναι ή δημιουργία της Πανελλαδικής Δημοκρατικής Ένωσης Γυναικών στις 25 Οκτώβρη, άπ' τίς γυναίκες; του Δ.Σ.Ε. του Κ.Κ.Ε. του Α.Κ.Ε. του ΑΦΖ (άντιφασιστικό μέτωπο Σλαβομακεδόνισσας) και της ΔΝΕ. Η ΠΔΕΓ είναι ό έκπραστος της γυναικείας ένότητας; και ό καθοδηγητής της πάλης. Σκοπούς έχει να σ νιονίσει και να έντείνει τήν πάλη τών γυναικών για τή Λευτεριά τήν ειρήνη και τή Α. Δημοκρατία. Να παλαίψει για τήν έξασφάλιση της γυναικείας ίσοτιμίας και τά δικαιώματα της; μάννας; και του παιδιού. Να δυναμώσει τήν ένότητα τών γυναικών όλης της χώρας, ένότητα της Έλληνίδας, Σλαβομακεδόνισσας, Τοόρκισσας, Βλάχισσας; κ.τ.λ. Προσχωρώντας; στην Παγκόσμια δημοκρατική όμοσπονδία γυναικών να συντονισουν τήν πάλη μας με τήν πάλη όλων τών γυναικών του κόσμου κατά τών έμπορηστών του πολέμου για τήν ειρήνη και τή δημοκρατία. Γιατί μέσα σαυτόν τό σκληρό άγώνα ή γυναίκα όπως; και όλος; ό λαός; πετάει τό σωβινιστικό φάρμακι που χρόνια τό αντιφασιστικό κράτος για τό σημερόν του καλλιεργοόσε και ποτίζεται με τό πνεύμα του διεθνισμού. Βλέπει μέσα στόν άγώνα ή άκατανίκητη δύναμη είναι ή διεθνής συνεργασία; της ή άλληλεγγής τών λαών. Αρχίζει να καταλαβαίνει πως; παλεύει όχι μόνο για τήν Λευτεριά της Πατρίδας; της; μά και για τήν παγκόσμια Δημοκρατία και ειρήνη που είναι όλα άδιαίρετα.

Τά δυό αυτά χρόνια για τό λαό μας και για τή γυναίκα ή αν χρόνια γεμάτα με βαρείες δουλειές; άγώνα; και βάσανα; μά και χρόνια ήρωισμού; άνάπτυξης; και λαϊκής; δημιουργίας.

Τό σημερόσπασμα είναι πως; μέσα στη φωτιά του πολέμου δημιουργήθηκε ένα γερό γυναικείο κίνημα; έγγήηση για τήν πάρα πέρα άνάπτυξη. Πώς; άρχισε να γίνεται πραγματικά ο ρόλης; που όμως; χρειάζεται με τήν πάλη μας; τήν ολοκλήρωσους.

Στεκόμαστε στις ως; τώρα έπιτυχίες; μας; όχι για να άποίκα οτοιηόουμε και να άπαυσοθ του;σε, από θε; καλύτερες; ότι ως; τάρ; δημιουργήθηκε, μι; άντλών; α; άπ' αφέ; αποδοξία και πεποόωση; στις; δυνάμεις; μας; με; αγχώρη; και βίβειά; συναίσθησης; της; εθόνης; μας; να; κινυ; χροθμε; πιο; άποφασιστικά; στα; μεγάλα; καθήκο; τα; που; μπι;φουν; προσά; μ;.

Βλέπομε; τι; είμαστε; και; τί; γίνα; με; τ;ά; τ;ά;

ΧΡΟΝΙΚΟ

ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΤΟΧΩΡΟ ΩΣ ΤΟ ΓΡΑΜΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΤΣΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΙΚΗ

Στις 28 'Οκτώβρη έκλεισαν δύο χρόνια από τή μέρα που ιδρύθηκε τό Γ.Α. του Δ.Σ.Ε. Δυό χρόνια άγώνες γεμάτοι από άπιστευτους ήρωισμούς και θυσίες, δυό χρόνια πολεμικής δημιουργίας. Είναι τόσο έντονο τό παρόν που ζούμε, τόσο πιο έλπιδοφόρο τό μέλλον, που ένα κτύπημα πρός τό παρελθόν, πρός τή μέρα που ξεκινήσαμε από τά ριζά του Λιτόχωρου, ίσως σ' αυτές τίς στιγμές νά μή δίνει τήν ίδια συγκίνηση σό μαχητή κι άγωνιστή μ' αυτή που δίνει τό παρόν. Καί έτσι είναι, γιά τόν άγωνιστή που τραβίει πάντα μπροστά τό κτύπημα πρός τό παρελθόν μπορεί νά μήν έχει τή συγκίνητη που τού δίνει τό παρόν όμως είναι πολύ διδαχτικό, πολύ άναγκαίο όταν γίνεται μέ πνεύμα δημιουργικό, όταν μέσα από τήν ιστορία βλέπει κανένας τήν πορεία του άκολούθησε τό κίνημα, τίς θετικές και άνητικές του πλευρές, τό έργο που δημιουργήθηκε και μέ τήν πείρα του παρελθόντος βλέπει τά προβλήματα του παρόντος. Γιά τή δίχρονη ιστορία του στρατού μας, τό κτύπημα πρός τά πίσω μας γεμίζει μέ μιá αισιοδοξία, γιά τό μέλλον, μέ μιá μεγαλύτερη πεποίθηση γιά τή νίκη. Είναι δυό χρόνια επαναστατικής πολεμικής δημιουργίας, δυό χρόνια ήρωικής πορείας πρός τή νίκη.

* *

Ξεκίνησαν 33 από τό Λιτόχωρο, 33 άγωνιστές τής αντίστασης, καταδικάσθηκαν από τίς μοναρχοφασιστικές, μεταβαρβαρισμένες άρχες, άρπαξαν πάλη τ' άρματα σά χέρια τους και προεδαποήσαν τους καινοδργους καταχτητές και δούλους τους πώς ο έλληικός λαός δεν θά σκόψει τό κεφάλι, ούτε δ' άκολουθήσει τό «σπάξε με άγά μου ν' αγιάσω» επειδή τά λαϊκά έθνικί συμφέροντα επεβάλλουν τήν ό μαλή δημοκρατική εξέλιξη που και μέ συνέπεια άκολουθούν οι δημοκρατικές δ νάμεις τής Ελλάδας, τά δημοκρατικά κόμματα, τό Ε.Α.Μ. και τό Κ.Κ.Ε.

Ξεκίνησαν στήν άρχή μέ περιορισμένους

δούμα τί μπορούμε ακόμα νά κάνουμε. Κι' ό αγώνας μας πολλά ζητάει από μας. Είναι μεγάλη ή ως τά τώρα συμβολή μας, μά μένουν ακόμα κενά κι' άδυναμίες, μπαίνουν καθέκοντα εσοβαρά. Η δύναμη των μαχητριών μας δεν είναι ανάλογη μέ τίς ανάγκες του αγώνα μας, χρειάζεται χιλιάδες καινοδργες αντίρροισες νά βγάλουμε σόό Δημοκρατικό μας Στρατό. Στις κατεχόμενες πόλεις και τά χωριά, μεγάλες γυναικείες μάζες άόμα μοιρολατρικά περιμένουν τή νίκη. Πρέπει νά ξεσηκώσουμε εκεί μαζικό γυναικείο κίνημα, νά συμβάλουμε άποφασιστικά σόό χρέπημα του φασισμού στίς πόλεις και στή στερωπορορία γιά τήν ειρήνη, διαφεατίζοντας πιο πολύ τούς φανταρους του φασιστικού στρατού και τίς οικογένειές τους.

Έγιαν πολλά μά χρειάζεται κάθε μέρα νό καλύτερείουμε τήν πολεμική μας έπίδοση και νά όργα ώσοομε σοσιαματικότερα τή δουλειά μας γιά τή γρήγορη άπορροίωση των καινοδργων μαχητριών μας.

Νά άνεβασοομε και νά προσέξοομε πιο πολύ τήν ειδική πολιτική δουλειά στίς γυναίκες

και τήν ιδεολογική τους ανάπτυξη. Θαρμαλεί νά τραβήξοομε πολλά καινοδργια σελέχη. Νά έντεινοομε τή μαζική επαγροένιση που μέ τή χαλαρότητα που έχει σημαρα είναι μεγάλος κίνδυνος γιά τόν αγώνα μας.

Νά μεγαλώσοομε τό συναγερομό των γυναικών γιά τή βοήθεια του μετόπου τάρα που μέ τό χερμάνα οι άνάγκες είναι περισσότερες και τή συμμετοχή μας στή λαϊκή έξοοσία.

Νά όργανώσοομε οοστηματικά και παν-ού τήν ξεχωριστή δουλειά στίς γυναικες, γιατί όρισμένες Μεραρχες μόλις τάρα άρχίζοον.

Τέ μεγάλη βαδμο παραμεριστηκε ή άποτίμηση, άλλα χροιάξοομαι μέ τήν πάλη μας νά τήν εξαλειψοομε εντελώς.

Στηγομένης για στίς ώς τάρα έπιαχίες μας, μερώντας σωστά τά κενά και τίς ελλείψεις μας μπο-οομε μέ άσπροο και δόνηση νά τραβήξοομε στήν προηροοίωση των καθηκόντων που μάς ζοοοει ή Πατρίδα. Νό γίνεται άποφασιστικότερη ή άποβόλη μας γιά νά κάνοομε μαζί μέ τούς άνδρες μας τον τριτο χρονο του Δ.Σ., χρονο τής νίκης.

ΑΡΧΕΣ
ΧΡΟΝΙΚΟ
ΚΑΙ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

σκοπούς την προστασία της ζωής τους, την προστασία του λαού της υπαίδρου από τις εγκληματικές συμμορίες των μοναρχοφασιστών και συγκρότησαν τις ομάδες δημοκρατικών ενόπλων καταδικασμένων (Ο.Δ.Ε.Κ.). Οι ομάδες αυτές άρχισαν να πληθαίνουν έχοντας την ενίσχυση του λαού της υπαίδρου.

Μετά το χτέπημα του Ατόχωρου δίνουν άρκετά χρεήματα στους μοναρχοφασιστές, έξοτιώνουν 70 υπαίρειτες του Σαμιλέγγα αετοξό Δερελή—Μπαξίβερι δίνουν πενηντημένα τις μάχες του Πλατίκαρτου, της Μαρ-άριανης, Σοκιάς και Κρανιάς, της Ποντοκρασιάς, της Ρηίνης, Βροντούς, Λειβαδιού, Νάουσας, της Βιρβάρας—Βέροιας, της Φουιάς Βέροιας, της Δεσκάτης, του Κεσοριού, της Κοτλής, της Περσόγιαννης, του Πενάλορου του Τρίβουνου Βίσι, της Κάλλιανης Κοζάνης. Μέσα από αυτές τις μάχες και άλλες μικρότερες συγκρούσεις πήραν όπλα από τον έχθρο, βγαίνουν πιο δυναμωμένες. Η αύξηση των δυναμικών των πρώτων ανταρτών επιβάλλει τη δημιουργία άσ' τοις πρώτους μήνες διοικητικών οργάνων και από τα μέσα Ιούνη του 1946 γίνονται τα τοπικά 'Αρχηγεία. Τέτοια αρχηγεία έγιναν στη Μακεδονία και Θεσσαλία, στις περιφέρειες 'Ολύμπου—Κισσάβου, Πιερρίας, Βόλου—Γράμμου Χασίων και μερικές άλλες άργότερα και ο' άλλες περιοχές. Το μήνα 'Οκτώβρη του 1946 αναπεδόθηκαν ανεξάρτητες ομάδες ανταρτών στη Ρούμελη και στην Ήπειρο.

Έκείνο πού χαρακτηρίζει την ταχτική στη δράση των ανταρτών είναι το αιρινδιαστικό χτέπημα και η γρήγορη ενέργεια, νευρικές κρούσεις, ένιθρη κλπ.

Ανεύριση ταχτική προσαρμοσμένη στις τοπικές πεδιώξεις πού είναι το χτέπημα των μοναρχοφασιστών της υπαίδρου και η διατήρηση και ανάπτυξη του ανεύριου μά και στο συσχετισμό των δυνάμεων εκείνης της εποχής. Αιρινδιασμοί, χτέπημα, γρήγορη ενέργεια, άναχώρηση και όχι κράτημα θέσεων. Συντονισμός και ενιαίο σχέδιο στη δράση δεν υπάρχει σε γενικότερη κλίμακα.

Ο έπαισασιατικός και στρατός βρίσκεται στο γέννημά του Πλάταις τοις άξίωματικούς και τα στελέχη του μέσα στις δυσκολίες αναθεωρημένους με το π έθμα της επίθεσης, της κίνησης, δημιουργείται καινούργιος τύπος του λαϊκού άξίωματικού.

Συνορηλατούνται ανάμεσα σε μαχητές και στελέχη οι συννεροικοί δεσμοί και η πειθαρχία στην έ-δήλωση μιιάς έσωτερικής ανάγκης. Με άσπυκρία ύπεριερω ήθικό από τόν άνειπαλο οι άνιάρτες κορμελιάζουν τις έκστρατείες του Σπορέτ ου Θεσοόκη και τών άγγλων όργανωτών και ξεκαθαρίζουν την όρειή υπαίδρο από το μεγαλύτερο μέρος τών λιποταξιοποριών.

Τό ένοπλο δημοκρατικό κίνημα του λαού

μας άρχίζει να παίρνει μέσα στο δημοκρατικό κίνημα της χώρας μας άρκετή έκταση και να παίζει άπορασιαστικό ρόλο για την πραγματοποίηση τών επιδιώξεών του.

Η κοβήρη Τσαυδάρη πού βγήκε από τις νόδες έκλογής του Μάρτη ένιειναι με τα έκτακτα μέτρα τό διαγωμό του δημοκρατικού λαού, τό ξεπολίτημα της 'Ελλάδας στους 'Αγγλους συνεχίζεται και η κατάσταση τών εργαζομένων χειροτερεθεί. 'Αγγλοι και μοναρχοφασισμός δε μπορούν να σταθεροποιήσουν τό νεοφασιστικό τρομοκρατικό μεταβαρικήαν τοις καθεστώς. Συνεχίζουν την άρνησή τους στις προτάσεις του Ε.Α.Μ. για δημοκρατικές λύσεις και με τό νόδο δημοψήφισμα της 1ης Σεπτεμβρη φέρνουν πίσω τό βασιλιά. Ένιεινουν τις διέξαις, ξεπολίωσαν τό μονάκλειρο έμπέλιο πόληρο. Από την ίδια την εξέλιξη τών πραγμάτων οι περιορισμένοι σκοποί της Ο.Δ.Ε.Κ. πλαισιώνουν και γίνεται έτσι ύπεριερω έθνική ανάγκη σπερρώσης και ανάπτυξης του ένοπλου άγώνα για τη λευτεριά και άνεξαρτησία της 'Ελλάδας. Η ίδρυση του Γενικού 'Αρχηγείου στις 28 'Οκτώβρη του 1946 με τό Στρατηγό Μάρκο 'Αρχηγό τών ανταρτών αυτήν άκριβώς την πολιτική ανάγκη πάει να εκπληρώσει με άκτι να συντονιστεί τόν διαρκώς αναπτωσόμενο ένοπλο άγώνα:

Η ίδρυση διαταγή άριθμός 1 τις 28 'Οκτώβρη γράφει:

ΓΕΝΙΚΟ ΑΡΧΗΓΕΙΟ ΑΝΤΑΡΤΩΝ
ΕΠΙΤΕΛΙΚΟ—ΓΡΑΦΕΙΟ 1
ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΟΥ 1

« Η στεγνή δίωξη τών άγωνιστών και του Δημοκρατικού λαού από τόν άγγλόδουλο μοναρχοφασισμό και τα όργανά του πού ανάγκασε χιλιάδες Δημοκράτες να βγούνε στα βουνά για να ύπερασπισουν τη ζωή του, όδήγησε στη σημερινή ανάπτυξη του αντίρτικου κινήματος.

Έχοντας ύπόψη ότι είναι ώριμη πιά η άνάγκη της δημιουργίας συντονιστικού όργάνου για τό συντονισμό και την καθοδήγηση του όλου αντίρτικου άγώνα,

Αποφασίζουμε

Τη δημιουργία του ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΝΤΑΡΤΩΝ στο όποιο θα ύπάγονται τα αρχηγεία ανταρτών Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ήπειρου, Ρούμελης.

Σταθμός Διοίκησης Γενικού 'Αρχηγείου. 28 'Οκτώβρη 1946.

Με την ίδρυση του Γ.Α. άρχίζει μιιά σοβαρή στρατιωτικοπολεμική, όργανωτική δουλειά.

Η δράση τών ανταρτών δε περιορίζεται από δω και πέρα μόνο στην άπεριερωτή δράση τών ομάδων ή συγκοτημάτων. Κάποιος συντονισμός άρχίζει να γίνεται μέσα στα πλαίσια τών περιοχών αλλά και γενικά τών άνωτέρω τμήματα τών ανταρτών με σειρά άσπυκτων σχέσεων στον 'Αρχάγγελο, στο Σκρά, στη Νεφέλη, Δεσκάτη. Από τις 28 Νοέμβρη 1946 τόν λαό

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

άντιμετωπίζει στά αντίχάσια τις πρώτες σοβαρότερες μορφές έκκαθηριστικές επιχειρήσεις που βαστούνε περίπου ένα μήνα.

Με τόν έλιγμό πρὸς Κοινικό τὸν δυνάμειων τοῦ Δ.Σ. ἀνατρέπονται τὰ σχέδια τοῦ ἐχθροῦ πὸν ἀνάγκασαν νὰ γυρίσει πίσω σὲς βάρσεις ἐξορμησῆς τοῦ Δεσκάτη, Καλαμπάκα, Ἡ-ελασσόνα καὶ σὲς 27 τοῦ Δεκεμβρῆ με τὴν ἐπ' ἀριθ. 19 Διαταγὴ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου οἱ ἀνταρτικὲς δυνάμεις μετονομαζόνται σὲ Δημοκρατικὸ Στρατό τῆς Ἑλλάδας. Τὸ τέλος τοῦ 46 βρῆκε τὸ Δ.Σ. πὸ δυνατό, πὸ ὀργανωμένο στρατό. Βασικὴ ἡ ταχτικὴ τοῦ δέν διαφέρει ἀπὸ τὴν ταχτικὴ τῶν ομάδων καὶ συρροημάτων, παραμένει ἀνταρτικὴ ταχτικὴ, με μαζικότερες τώρα ἐνέργειες.

Ὁ χειμῶνας τοῦ 47 εἶναι γιὰ τὸ Δ.Σ.Ε. περίοδος ἐντονης προετοιμασίας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς ἐαρινῆς ἐκστρατείας, πὸς ἡ κερθρονση τοῦ ματέρου μετώπου τῶν 7 κομημάτων ἐτοιμάζει ἐνάντια σὸ Δ.Σ. Με ἐπίμονη δουλειὰ καὶ μεγάλη αἰσιοδοξία καὶ χωρὶς αὐταπάτες, τὸ Γ.Α. προετοιμάζεται, δέν φοβάται ἀλλὰ οὐδε καὶ ἐσοπιμὴ τὸν ἀν. ἰταλο. Στὴν πλάστηγα πέρνει ἀπὸ τὸ Μάρτη τοῦ 1947 τὸ βάρος τοῦ νέου κατακτητῆ τοῦ Ἀμερικάνικου Ἰμπεριαλισμοῦ, με τὰ ἐκτομομήτρια δολλάρια καὶ τις καραβιές τὸ πολεμικὸ ὄπλο στὴν ἀρχή. Ὁ ἐχθρὸς ἐπεδίωκε με τὴν ἐαρινὴ ἐκστρατεία νὰ ἐξονώσσει καὶ διαλύσει τὸ Δ.Σ.Ε.

Τὸ Γ.Α. καθορίζει γενικὰ τὴ ταχτικὴ πὸς δά ἀκολουθήσουν οἱ δυνάμεις τοῦ Δ.Σ. πὸς σὲ σύγκριση με τὸν ἐχθρὸ εἶναι πολὲ λιγώτερες.

Ἡ ταχτικὴ μας καθορίστηκε νὰ εἶναι συνδυασμὸς ἐπιθέσεως, ἀμυνας καὶ ἐποχωρητικοῦ ἐλιγμοῦ μέσα σὸν καθορισμένο χώρο δράσης με συνεχὴ ἐπίδωξη τῆς πρωτοβουλίας τῶν επιχειρήσεων, με ἐμπύση στὰ στελέχη καὶ μαχητῆς τοῦ ἐπιθετικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν τολμηρῶν καὶ ἀπορασιατικῶν ἐνεργειῶν. Στὴν ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Γ.Α. γιὰ τὴν ἐαρινὴ ἐκστρατεία γράφεται με πνεῦμα γεμάτο αἰσιοδοξία:

«Συναγωνιστῆς, μαχητῆς καὶ στελέχη τοῦ Δ.Σ. Ἡ ἀνοιξὴ πὸς ὁ ἐχθρὸς περιμένει νὰ μᾶς βρεῖ σὲ ἀποσύνθεση καὶ διάλυση μᾶς βρῆκε με πλοῖσιο ἀτολογισμὸ μαχῶν καὶ νικῶν, πολλὸ πὸ μαχητικούς, ἱκανούς καὶ δυνατούς.

Ὁ Δημοκρατικὸς μας Στρατὸς εἶναι σήμερα σοβαρὴ δυνάμη ..

Συναγωνιστῆς... Τὸ ὄπλο πὸς κοιτάμε εἶναι γιὰ τὸ λάο μας, ἔλπιδα καὶ ἐγγύηση τῆς λευτεριάς του, τῆς νίκης του...

Κατανοώντας βαθεῖα τὴν ἀποστολὴ μας καὶ τὸ καθήκον τῆς στιγμῆς.

Σὰς καλῶ

Σὲ γενικὸ μαχητικὸ συναγεμιὸ γιὰ τολμηρῆς καὶ ἀπορασιατικῆς ἐξορμησῆς, με ἐπιθετικὸ πνεῦμα, τόλμη, ἀπορασιατικότητα, αὐτοδοξία. Εἶναι Ἑθνικὴ ὑποχρέωση καὶ προσταγὴ τοῦ

λαοῦ μας νὰ τσακίσουμε κάθε ἐπιθετικὴ προσπάθεια καὶ νὰ συνερψοῦμε τὰ σχέδια τοῦ μοναρχοφασισμοῦ.

... Εμπρός καὶ ἡ νίκη εἶναι δική μας.

Μ Α Ρ Κ Ο Σ

Μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἀντιμετωπίζεται ἡ ἐαρινὴ ἐκστρατεία τοῦ 1947 πὸς ἀρχίζει σὲς 4 τοῦ Μάρτη.

Τὸς 3 πρώτους μῆνες Μάρτη, Ἀπρίλη, Μᾶη ὁ ἐχθρὸς ἐνήργησε διαδοχικὰ σὲς χώρους Ροῦμῆλης, Δοτικῆς Θεσσαλίας—Τζουμπερκων, Χασιῶν—Ἀντιχασίων Γοῦρα καὶ Πηλίου Κισσάβου καὶ σὲς 25 Ἰουνη ἀρχισε τὴς επιχειρήσεις σὲ Γράμμο ἀπὸς προηγήμενα ἐνήργησε ἐπιθετικὰ σὲ Πιέρρα Ὀλομο σὲς 13 Ἰουνη ὡς σὲς 28 τοῦ ἴδιου μῆνα. Στὸ Γράμμο ἐτελεῖναι ἡ ἐπιπύηση σὲς 22 Ἰουλη 1947 με τὸν πετυχημένο ἐλιγμὸ τῆς Ἡπείρου πὸς ἀναγκάζει τὸν ἐχθρὸ νὰ ἐγκαταλείψει τὸ Γράμμο καὶ εἶται δημοσχευεῖται μιὰ ἐλευθέρη περιοχὴ στὴ Δοτικὴ Μακεδονία ἀπὸ τὰ Ἀνατολικά Ζαγόρια—Κόνιτσα, ὡς Βίτσι—Πρέσπας. Με τὴν ἐπιθετικὴ ἐνέργεια τῶν τμημάτων τοῦ Δ.Σ. σὲ Γρεβενὰ σὲς 25 Ἰουλη κλείνει ὁ κύκλος τῶν ἐαρινῶν επιχειρήσεων. Ἀπ' αὐτῆς ὁ Δ.Σ. βγαίνει πὸς δυνατωμένος, με κατὰ 5000 ἀξημένους τὴς δυνάμεις του. Ἐπέχτηνε τὴ δράση του στὴν Ἡπείρου, Τριχωνίδα, Ναυπακτία, Δωριδα καὶ Παρνασσίδα, ἀναπτύχθηκε περισσότερο ἡ δράση τοῦ Δ.Σ. ἐν Πηλοπόννησο καὶ ἡ ἐπιθετικὴ δράση στὴ Μακεδονία—Θράκη. Ἐκ.ος ἀπὸ τις ἐπιχειρήσεις τοῦ Γράμμο ἀπὸ 19 Μᾶη τε μέχρι τὸ τέλος τοῦ Μᾶη ἔδωσε ὁ Δ.Σ. τις παρακάτω μάχες.

Ἀντικὲς μάχες 22. Ἐπιθετικὲς μάχες 24. Νοχτηρινῆς ἐπιθέσεις 28. Νοχτηρινῆς κρούσεις 10. Ἐνεδροσικὰ χρωτήματα 56. Ἐπιθέσεις σὲ ἀστικὰ κέντρα 4. Καὶ μόνο σὲς μάχες πὸς δόθηκαν στὴ Δοτικὴ Μακεδονία ἀπὸ τις 13 Μᾶη μέχρι τῆς 13 Ἰουλη ὁ ἐχθρὸς εἶχε ἐπὸς πὸς νεκροῦς τραυματίας καὶ αιχμαλώτους, 2145

Ἡ ἐαρινὴ ἐκστρατεία τοῦ 1947 ἦταν μιὰ μεγάλη δοκιμασία γιὰ τὸ Δ.Σ. Κερδήθηκε ἀπὸ τὸ Δ.Σ. χάρη σὸν ἠρωτισμὸ, αὐτοδοξία καὶ πίστη τοῦ μαχητῆ τοῦ Δ.Σ. καὶ τὴν ἐγκαρθε προετοιμασία τοῦ Δ.Σ.

Ὁ Στρατηγὸς Μάρκος ζεῖ τὴν ἐαρινὴ ἐκστρατεία μέσα σὲ καμίνι τῶν επιχειρήσεων, διευθύνει προσωπικὰ πολλὰς ἀπὸ τις μάχες καὶ πάντα αἰσιοδοξία καὶ μετρημένα καθοδηγεῖ.

Στὴν ἐκστρατεία αὐτὴ ὁ Δ.Σ. ἔδωσε καὶ ἄλλες ἂς παρατάξεις με τὸν ἐχθρὸ καὶ ἀρχισε ἐκτός ἀπὸ τὴν ἀνταρτικὴ ταχτικὴ νὰ χρησιμοποιοεῖ στὴ δράση καὶ τὴν ταχτικὴ τοῦ μαχητοῦ πολέμου. Εἶναι πᾶς ἱκανὸς γιὰ συνδυασμῆς ἐπιχειρήσεις καὶ με τὰ στελέχη του καλύτερα ἀπὸ πρην με περισσότερες δεξιότητες καὶ πύητες καὶ με ἀρκετὰ βήματα στὴν κατὰ τση τῆς πολεμικῆς τέχνης.

Τὴν ἴδια περίοδο μεγαλύτερὰ τὸ τὸ ἀποσπαστικὸ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ή αποικοποίηση της χώρας μας από τους 'Αμερικανοάγγλους κατάκτητες, το δημοκρατικό κίνημα μπαίνει σε γενικό διαγύρο, οι μοναρχοφασίστες δέν δέχονται κι αμιά πρόταση του Δ.Σ. για ειρήνευση και για όλο το δημοκρατικό κίνημα βασική μορφή πάλης γίνεται ο ένοπλος αγώνας. Το Σεπτέμβριο του 1947 με την 3η ολομέλεια της ΚΕ του Κόμματος μπαίνει πάλι ο καθήκον στο Δ.Σ. γίνεται ο στρατός της έλευθερίας και της ανεξαρτησίας της Ελλάδας, είναι ανάγκη πάλι να οργανωθεί σε ταχτικό στρατό. Οι επιχειρήσεις του φθινοπώρου στο Μέγροβο και τό Δεκέμβρη στην Κόνιτσα δε χνουν σοβαρές αδυναμίες προς την κατεύθυνση αυτή. 'Ο Δ.Σ. πρέπει να γίνει ένας ταχικός λαϊκός επαναστατικός στρατός για να μπορέσει να εκληρωσει την απελευθερωτική και λαϊκοδημοκρατική αποστολή του. Η δημιουργία στις 23 του Δεκέμβρη της Προσωρινής Δημοκρατικής Κυβέρνησης βοηθάει σοβαρά γιαυτό.

Γερά δεινός με τό λαό ο Δ.Σ., με καινούργιους μαχητές στις γραμμές του, πύ ήπιεροπόλεμοι από πόν με ήθικοπολιτική ύπεροχή από τόν άναπλό του, με τή σημαία του όλων τών δημοκρατικών λαών του κόσμου μπαίνει στίό 1948.

Τή στρατιωτικοπολεμική κατάσταση τή χαρακτηρίζει μία σχετική ισορροπία. Η «αμερικανοφτιαγμένη κυβέρνηση Σοφοβλή—Τσαλδύρη ρίχνει τή μάσκα του ψευδοκοινοταρισμού και με την άμεριστή ενίσχυση τών αμερικάνων έτοιμάζεται για τήν άνοιξη έκστρατεία του 1948.

Έξωστρατιωτικά οι δημοκρατικές δυνάμεις ενώνονται σ' ένα κοινό αντιστασιακό δημοκρατικό μετωπο. Τό σύνθημα, όλοι σ' όρματα όλα για τή νίκη, γίνεται τό παλλακικό πολεμικό έγερτήριο σάλπιγμα για τήν απελευθέρωση της Ελλάδας, για τή λαϊκή δημοκρατική Ελλάδα.

Παρά τήν πετυχημένη αντιμετώπιση της έκστρατείας του έχθρου, ο Δ.Σ. δέ μπορεί στο διάστημα Σεπτέμβρη—Δεκέμβρη να προωθήσει τή θέσεις του πραγματοποιώντας τις άμειες στρατηγικές επιδιώξεις που έβριζε ή 3η Ολομέλεια της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε.

Τό σοβαρό πρόβλημα που ζήτηει τή λύση του είναι ή δημιουργία ταχτικού λαϊκού επαναστατικού στρατού ικανού ποιοτικά και ποσοτικά να πραγματοποιήσει τις στρατηγικές και πολιτικές επιδιώξεις του άγώνα μας.

Τό πρόβλημα αυτό φωτίστηκε, μελετήθηκε από τόν κομματική σέσκεψη των στρατιωτικών και πολιτικών στελεχών που έγινε τό Γενάρη του 1948. Άλλα μιά φορά τό Κ.Κ.Ε. έρχεται να συμβάλει με τή στελέχη του, τήν πείρα του τήν πολιτική του στή λύση του σοβαρού αυτού λαϊκοδημοκρατικού προβλήματος.

Με τή σέσκεψη του Γενάρη «ο ρόδι πιάνεται από τά κέρατα». Μπαίνουν γερά θεμέλια για τή δημιουργία του λαϊκού επαναστατικού

στρατού πολιτικά, οργανωτικά, στρατηγικά, ταχτικά, ιδεολογικά. Τό παντοχоро όλο του Δ.Σ. είναι ή ένότητα λαού και στρατού, ή ήθικοπολιτική ύπεροχή του, τά ιδανικά του. Είναι ο συνειδητός φορέας αυτών τών ιδανικών ο μαχητής του Δ.Σ. Πάνω σ' αυτό τό μετωπο σπάζει τά ποδάρτα του ο έχθρος παρά τήν ύλική και τεχνική ύπεροχή του σε έμφυχο και άψυχο ύλικό. Αυτό όμως σήμερα δεν φτάνει. Χρειάζεται και καλή όργάνωση, καθοδήγηση σωστή, στρατηγική και ταχτική απαλλαγμένη από τις κακές παραδόσεις του ΕΛΑΣ και από τόν άστικό στρατό. Χρειάζεται κυρίά από τά στελέχη μας να εκτιμηθεί ή τεράστια δύναμη που ύπάρχει μέσα στο μαχητή του Δ.Σ., χρειάζεται να κατανοηθεί πολιτικο-ιδεολογικά ότι κάνουμε επανάσταση και ότι στις επαναστατικές στιγμές ο κάθε ένας αγωνιστής πολλαπλασιάζει τις δυνάμεις του. Αυτό όμως να μιά γίνεαι μηχανικά αλλά να οργανωθεί έτσι ο στρατός μας ώστε να μπορέσει να αξιοποιήσει τήν τεράστια δύναμη που κλείνει μέσα του ο λαός, επαναστατής μαχητής. Για να γίνει αυτό χρειάζεται πρώτα απ' όλα σωστή πολιτική κατανόηση και όργάνωση. 'Ο ρόλος της όργάνωσης και τών στελεχών είναι άποραιοτικός. Η όργάνωση και τά στελέχη δά άποραιοσουν γά τήν τύχη της σωστής πολιτικής και ταχτικής του Δ.Σ.

Ίδιαίτερα τονίστηκε στή σέσκεψη αυτή τό παράδειγμα του ήγέτητος ο σεβασμός και ή άγάπη στο μαχητή-άνθρωπο καθώς και ή σημασία της ποιοτικής δουλειάς στο Δ.Σ. «'Ο Πολιτικός Έπίτροπος είναι ή ψυχή, ή καρδιά της στρατιωτικής μονάδας. Για βασική του άποστολή ο πολιτικός επίτροπος έχει να έξασφαλίσει στο στρατιωτικό διοκητή όλες τις πολιτικο-ήθικές προηποθέσεις που δά τός επιτρέπουν να οργανώσει τή νίκη, να νικά. Η δύναμη της πολιτικής όργάνωσης είναι τεράστια, άποραιοστική, άποτελεί τή σπονδυλική στήλη για τό Δ.Σ.Ε.». Θα μπορούσε κανείς να γράψει πολλά άκόμα για τά ποραιοτα αυτής της σέσκεψη: που άνιλιονικά γράφονται μέσα στο βιβλίο «Όλοι σ' όρματα όλα για τή νίκη» που είναι συγκραταίωση της τίστηγησης και κλείσιμο που έγινε στή σέσκεψη αυτή.

Μετά τή σέσκεψη αυτή άκολουθεί με πρωτοπόρους τούς κομμουνιστές μιά σοβαρή στρατιωτική, ολεμική, πολιτική, διακρατική, οργανωτική, θεωρητική άνοδος σ' όλους τούς τομείς, που τά άποτέλεσμά της γά μπαν στή μάχη του Γράμμου και γενικότερα στην άντιμετώπιση της έκστρατείας του έχθρου στο 1948.

Οι δυνάμεις του Δ.Σ. οργανώνονται σε μονάδες ταχτικού στρατού. 'Ο Δ.Σ. έχει πείρα πολεμική, ποροβολική, σαμποτέρ, έλεύθερου σκοπευτή, ήπικό. Η ύπηρεσία διαβίβασης, ύπηρεσία νομική ύπηρεσία, μεταφορών, συγκροτούνται πολε καλύτερα από προηγούμενα. Λιπορροφούνται 3 σειρές της σχολής οξιωματικών του Γ.Γ.Α.

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Σχολές σαμποτέρ, διαβιβάζσεων, άσφαρμοτεχνικών. Με χιλιάδες καινούργια στελέχη παιδωνώνται ο Δ. Σ. Οι μαχητές του Δ. Σ. εκπαιδεύονται σένονα στήν εκμάδρη τής πολεμικής τέχνης. Μαθαίνουν να πολεποδν δχι μόνο με τήν παλκαριά αλλά και με τό μαυλό. Μαθαίνουν να χρησιμοποιποδν και όργανώνον τό έδαφος.

Η διαρωποσική δουλειά σημαίνετα πρόοδο. Ό τέπος και οι εκδόσεις του Γ. Α. τών άρχηγέτων περιοχών, ό ραδιοφωνικός σταδμός τής Έλεδθρης Έλλάδας μεταδίδου τόν παλμό του έπαναστατικου πολέμου και βοηθάν σοβαρά στήν πραγματοποιήρη τής ήθικοπολιτικής ένότητας του στρατου μας.

Τό μηνιαίο περιοδικό του Γ. Α. ό «Δημοκρατικός Στρατός» διαμορφώνετα με τά άρδρα του τήν πολεμική τέχνη και θεωρία του Δ. Σ. Φάλλο αρθρά τας κανείς τς 10 ώς τά εώρα εκδόσεις του βλέπει τό άνάβασια του έγινε μέσα στοδς 16 μήνες στο Δημοκρατικό Στρατό. Μερικοί άρθροι για τή διαρωποσική—ιδεολογική δουλειά είναι χαρακτηριστικοί.

Στ-ός 9 πρώτου; μήνες του 1943 εκδόθησαν 67 βιβλία και μπροσοδρες σό 247.600 άνέτοια. Η «Έξόδρηση» κκλοφορεί κάθε 15 μέρες όχτασέλιδη σό μεγάλο σχήμα με 8.000 άνέτοια σό κάθε έκδοση. Καθήμερι ά σ' όλόκληρη τήν Έλλάδα κκλοφοροδν περίπου 25.000 «Δελτία Ειδήσεων».

Έξωριστή προσοχή δόθηκε στή γυναίκα. Η γυναίκα κατατάετα μέσα στο Δ. Σ. τή δέση τής με τήν άρροισή τής, τήν παλληκαριά τής, γίνεται άξιοσ ορατώτης τής άνοξαρτησίας και τής Δημοκρατίας.

Η όλόκληρη αυτή προετοιμασία συνοδεύετα με άνάπτυξη τής έπιδετικής δραστηριότητας σ' όλες τς περιοχές τής χώρας. Ό Δ. Σ. δίνει μια σειρά έπιδετικά χροτήματα, χροτάετα ή Θεσσαλονίκη, Γόδειο, Καλαμας, Αιγιο, στο Άλμυρ, Καλαβροτα. Άναπέσσεται ή σαμποαριστική και έλεσεδροσκοπική δράση ιδιαίτερα στή Βόρεια Έλλάδα. Άντιστασίζετα με έπιτοχία τς δού έστρατεύεσ του έχθρου στήν Ήπειρο και Κεντρική Μακεδονία. Συνεχίζει τά έπιδετικά του χροτήματα στή Θεσσαλία, άντιστασίζετα τήν έκοκρατία του έχθρου στή Ροδωλη κάνει τήν έπιδετική κίνηση πρός Γρεβενά ένα μήνα πριν από τή μάχη του Γράμμου.

Οι άπόλυτες πού προζένητε στόν έχθρό τουδς 6 πρώτους μήνες του 1943 είναι σό νεκροδς τραυ αιέες, αιχναλώτους κ.λ.π. 26 774.

Η ταχική πού έφαρμοζόετα φς τς μάχες του Γράμμου, εκός από τήν Ήπειρο πού δίνετα μάχη εκ παραδέξωσ, σάν ταχικός στρατός, είναι άντάρτικη ταχική πού χαρακτηρίζετα από μαζικό, έπιθετικό, άνόρηγετα, έλιγμοδς σό μεγάλο βόθος και πού όλες έξοτηροδνη τό σχεδίο έπιεραήσεων του Γ. Α. Άνεξάρτητη

δράση και άσυντόνητη δέν γίνεται εώρα.

Σ' όλο αυτό τό διάστημα στο χώρο τής Βόρεια; Πίνδου ο Δ. Σ. βρίσκετα με τς κούρες δυνάμεις του έτοιμοσ να άντιμετωπίσει τήν κόρια προσάδεια του έχθρου σάν ταχικός λαϊκόσ έπαναστατικός στρατός.

Στς 14 του Ιούνη άρχίζει ό έχθρός τς έπιεραήσεις του στο Γράμμο. Από τς 6 πρώτες μέρες σπείε τά μοδβρα του. Ήμερήσια διαταγή του Γ. Α. στς 22 του Ιούνη γράφει.

«...Μαχητές και αξιωματικοί του Δ. Σ. Ε. Ό μοναρχορασισμός κάνει προαγματικά τήν τελική του έξόρηση ενάντια στο Δ. Σ. Ε. Θα τόν συνερήσομε και στήν προσάδειά του αυτή δπως τόν συνερήσομε παντού όπου προσάδρησενά μετς έπιεραήσεις και θα μεταοδησομε τό Γράμμο σό άερο του μοναρχορασισμού... Στο Γράμμο θα νοιώσει ό μοναρχορασισμός τή δνάρμη τών συνερητικων χροτημάτων μας έρσοδν ό κάθε μαχητής και αξιωματικός του Δ. Σ. Ε. θα εκπαλήρσοδν στο άκροαιο τό ένδικό και πατριωτικό τουσ καθήκον...

Αξιωματικοί του Δ. Σ. Ε.

«...Χρησιμοποιήσε τήν τέχνη του λαϊκού έπαναστατικού πολέμου. Διοικήσε κελά τς μονάδες σου. Δώσε ψέχρασμα χροτήματοσ έκει πού δέν περιμένε ό έχθρός. Έφαρμόσε κίτω από όποιοδδήποτε συνθήκες τς διαταγές. Τσακίσε τς έρσοδιοπομάς και τς συγκοινωνίες του. Χρησιμοποίησε τό μαζικό σαμποατζ. Έργο δικό σου είναι να χρησιμοποιήσεις τήν ταχική τής ένεργητικής άμυνας...»

Και στς 12 του Ιούνη μέσα στή φωτιά τής μάχης άκούοηε ή φωνή τής Κ. Ε. του κόμματος μας πρός τοδς μαχητές και μαχητριές, ύπαξιωματικούς και αξιωματικούς του Δ. Σ. Ε.

«Σταρωποί του Γράμμου.

Σήμερα ή Έλλδακρατία τήν άνάσα τής και με άγωνία κητά προς τά σός Γιατί εεις κρατάε τήν τήχη τής σά χέρια σου... Χροτάε όσο δέν χροτίσε ποτέ μέχρι σή ορα λε δερο; Άνθρωπος τοδς μακελλάρηδες έμεταλλεύεσ του λαου...

Κομμουνιστές και κομμουνίστριες, μαχητές, ύπαξιωματικοί, αξιωματικοί.

Σταθείτε παντού τό παράδειγμα. Πρώτοι στή μάχη. Πρώτοι στή θυσία. Πρώτοι στή τιμή. Οδτε βήμα πίσω.

Σταθείτε ή ψυχή του Δ. Σ. Ε. Σσταρωποίτε όλοσ τοδς άνδρες, όλο τό στρατό γόρω σου. Έκει όπου στέκοηαι οι κομμουνιστές ό Δ. Σ. Ε. είναι άνίκητος και ή πινόβκλα του μοναρχορασισμού δέν περνά. Έκει όπου σσταρωποί οι κομμουνιστές πάντα νικώου.

Με τήν ταχική τής έπιεραήσεσ έρσοδν νάτάνε έτι 70 μέρες τόν χώρο του προζένητε σάνω από 30.000 άνέτοιασ δεινωποδς διατραπητίας και με τόν 12000 κ.λ.π. 20 με 21 Αγοστόου ο Δ. Σ. Ε. πορταε με τς κούρες δυνάμεις στο Βίτσι.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Η ΔΜΙΛΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΟΠΛΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ένα μήνα τώρα πολεμά και ζει ο Δ.Σ. έξοπλισμένος με τό καινούργιο του όπλο την άμιλλα Ένα μήνα μαχητές και στελέχη και μονάδες άμιλλώνται στον εθνεγικό αγώνα που προκήρυξε τό Γ.Α. για τή 2η έπέτειο τής ίδρυσής του. Ποιά μονάδα θά ναι εκείνη που θά κραιπάσει στα χέρια τής τής σημαία έπαδλο τής άμιλλας.

Ο πρώτος μήνας που πέρασε είναι πλούσιος σε δουλειά και δράση από όλες τής μονάδες του Δημοκρατικού Στρατού Όλες έχουν έπιτυχίες και άδυναμίες στη δουλειά τους άλλη λιγότερες κ' άλλη περισσότερες.

Η 11η Μεραρχία σε συνεργασία με τά τμήματα τής 10ης Μεραρχίας άνακατέλαβαν τα σημαντικά υφάσματα Κούλα και Πλατό και ματαίωσαν άλλη νιά φορά γενική έπιδραση του μοναρχοφασισμού που έτοιμάζε να κάνει. Τμήματά τής χρέστησαν μεγάλη πάλαγγα έχθρικών αυτοκινήτων στο δρόμο Κορσοπούλου-Βογατσικού και κατάστρεφαν 40 άπ' αυτά. Χρέστησαν και μείκων στην πόλη Πτολεμαΐδα, τή Βεύη, τή Φιλώτα τή Λακιά, άνατιναξαν δυό γεφυρές μεταξύ Βεύης Σιαρτίς, 4 αυτοκινήτα, τό αεροπλάνο του Φάν-Φλίτ και Τσακα άπ'ου στο αεροδρόμιο τής Φιλώτινας. Τά τμήματά τής ένήργησαν και άλλες έπιδεικτικές κρούσεις και προξένησαν στον έχθρο 320 νεκρούς και 435 τραυματίες. Στρατολόγησε 122

νέους μαχητές και μαχήτριες στο Δ.Σ.

Η 9η Μεραρχία. Τμήματά τής χρέστησαν και ματαίωσαν τον έχθρο στο Μάλι-Μάδι, άνατρέποντας έτσι γενικότερη προσπάθεια στο Βίτσι. Στην ίδια μάχη οι κονηγοί άρμάτων μάχης και τό άντιαρματικό πυροβολικό τής κατάστρεψαν*5 έχθρικά τάνκς, διέσωσαν και κατάδίωξαν έχθρικό λόχο, έκιναν ισχυρή κρούση στο Γιάννη Κεράλι και άλλες πολλές κρούσεις (2-3 κάθε βράδο). Οι άνιχνεστές πιάσαν 3 γλώσσες.

Η Μεραρχία: Συνεχίζοντας τήν έπιδεικτική τής δράση ή 1η Θεσσαλική Μεραρχία, άπλωσε τή δράση τής στοές κάμπους Τερνάβου, Έλασσάνας, Σαραντόπορου και έπρασαν τά τμήματά τής ως τά Σόρβα και έξω από τήν Κοζάνη. Έκανε 3 έπιχειρήσεις σε κατοικημένους τόπους και πολλές άλλες μικρότερες κρούσεις. Άλλοι 160 νέοι μαχητές και μαχήτριες ήρθαν να προστεθούν στις 2.200 που στρατολόγησε τό Σεπτέμβριο μήνα.

Τμήματα Γράμμο: Αυτά έδωσαν μέσα στον Όχτώβριο σοβαρά χτυπήματα στον έχθρο και στις 28 του Όχτώβριο έστησαν τή δοξασμένη σημαία του Δ.Σ. στην ψηλότερη κορυφή του Γράμμοσ 2522 εξόντωναν δυό λόχους του έχθρου στο 1906 στο Φλάμπουρο και τού προξένησαν συνολικά 311 νεκρούς και 483 τραυματίες.

Στην έτοιμότητα του Γράμμο δοκιμάζεται όλη ή δουλειά που έγινε όστερα από τή σύλληψη του Γενάρη και ο Δ.Σ. βγαίνει από αυτή ένα μόνον άντρωμένον.

Σημειώνονται βέβαια και άδυναμίες και λάθη που οι άποράσεις του Π.Γ. τής Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. καθώς και άρθρα που δημοσιεύονται στο περιοδικό μας τονίζουν, ότι ο Δ.Σ. μετά τό Γούρμιο πού έμπεροπόλεμος με άμειωτο τό ήθικό του, συνεχίζει τίς έπιτυχίες του στο Βίτσι όπου ο μοναρχοφασισμός κρυσταλλοποιείται και κωλυσιέχεται. Στο Βίτσι συνεχίζεται τό μάτωμά του. Πάνω από 15.000 νεκροί και τραυματίες είναι οι άπόψεις του έχθρου. Τώρα βρίσκεται στο Βίτσι ο έχθρος κατατακτισμένος με τό ήθικό των φαντάρων πεσμένο, με έκδηλα σημάδια άποσύνθεσης και ο Δ.Σ. με ψηλά τή σημαία τής έπαναστατικής πολεμικής άμιλλας έτοιμος για καινούργιοι αγώνες και έπιδεικτικές έφορησεις.

Σκηήσους 33 από τό Λιόχωρο. Σήμερα είμαστε δεκάδες χιλιάδες ταχτικός έπαναστατικός στρατός συγκροτημένος σε μεραρχίες.

Σήμερα έχουμε Κυβέρνηση τής καινούργιας δημοκρατικής Έλλάδας. Δίπλα μας παραστέκουν οι δημοκρατικοί λαοί του κόσμου. Όλοι οι δημοκρατικοί λαοί μιλούν σήμερα και έκδηλώνουν τήν άλληλεγγύη τους για τήν καινούργια δημοκρατική Έλλάδα που με τό όπλο στο χέρι, γεννιέται μέσα στον κοινό άντιιμπεριαλιστικό αγώνα όλων των λαών.

Πώς λοιπόν να μών είμαστε αισιόδοξοι για τον πάρα πέρα αγώνα μας, πώς να μών έχουμε ακόμα περισσότερη ποιοτική στα Νίκη;

Πώς να μών είμαστε περήφανοι χωρίς κανένα συναισθηματικό άποκαλοποίηση για τή λαϊκοδημοκρατική έπαναστατική και ήρωοργία που λέγεται Δημοκρατικός Στρατός τής Έλλάδας;

Ο δρόμος από τό Λιόχωρο ως τό Γούρμιο και τό Βίτσι είναι ο δρόμος προς τή Νίκη.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Τα ξιφάρχια Κεντρικής Μακεδονίας Τά τμήματά της, ξεπερνώντας την καθυστέρησή τους, πέρασαν σε μία εθελούσια κίνηση με πολυβροφη δράση που έφτανε βέβαια από τη Θεσσαλονίκη. Μετά από αντάπητα και α τους επεξεργάζονταν τον έλεγχο στη θάλασσα της Χαλκιδικής. Έδωσαν 15 μάχες και 38 κρούσεις, άνατινάξαν 28 αυτοκίνητα, ένα τραίνο, 4 τάνκς, 5 αεροδρομικές γέφυρες, 25 έχθρικά πολυβόλια. Προξένησαν στον έχθρό άπόψεις 290 νεκρούς και 420 τραυματίες 224 νεοί και νέες προσχώρησαν στο Δ.Σ.

8η Μεραρχία Ανέπτυξε την επιθετική δράση της σε μεγάλη περιοχή από τα Ζαγόρια ως τα Τζουμέρκα και από το Σρόβλια και το Γράμμο ως το Βόιο και τα Γρεβενά. Αντιμετώπισε άποτελεσματικά έκστρατεία του έχθρου στην περιοχή Σουλίου. Προξένησε στον έχθρό άπόψεις 300 νεκρούς και 121 τραυματίες.

2η Μεραρχία Τά τμήματά μας στη Ροθμελη χειρώντας τον έχθρό έφτασαν ως τον Παρνασό και τον Έλικώνα. Μπήκαν στις κωμοπόλεις Στυλίδας, Ίτρεα, Δασορίνα, Κρηάκι Στρατολόγησαν 80 νέους μαχητές και μαχητές 27 μάδες που πάστηκαν αιχμάλωτοι προσχώρησαν στις γραμμές του Δ.Σ.

3η Μεραρχία Οι Μοραίτες άντάρτες συνέχισαν την επιθετική τους δράση και τό μήνα αυτό χέπτασαν βασικά κέντρα του έχθρου στην Αραλιάδα, Αιγιο, τη Ζαχάρω στο Λεωνίδιο και Σπόρη άναίναξαν τά ηλεκτρικά εργοστάσια στρατολόγησαν 143 νέους μαχητές και μαχητές στο Δ.Σ. Μεγάλωσαν την έλευθερη περιοχή τους και έχουν σήμερα 397 έλευθερα χωριά, 34 κωμοπόλεις 213 μισοέλευθερα.

7η Μεραρχία Τά τμήματά μας στην Άναολική Μακεδονία-Θράκη πέρασαν και αυτά σε επίθεση και άρχισαν να κάνουν βήματα για τό ξεπέραση της καθυστέρησής τους. Ένήργησαν δυο σοβαρές επιθέσεις κατά όχρωμένων έχθρικών στόχων Δοβρίτα και Μεγάλος Κάμπος, έκαναν πολυάριθμες σαμποταριστικές άνέργειες και στρατολόγησαν 200 νέους μαχητές και μαχητές στο Δ.Σ.

10η Μεραρχία Παρά τό χάσιμο της κορυφής Βίτσι από τά τμήματα άό ης της μεραρχίας οι δυνάμεις μας σημείωσαν άρκετή εθελούσια δράση όστερα από επιτυχημένες άνέργειες κοντά στο Μτίκοβι. Τά τμήματα της δόδησαν στον άνακατάληψη των ψωφωμάτων Κούλα και Πλάτο που είχαν χάσει προηγουμένα. Οι σαμποταριστές της άνέπτυξαν σοβαρή δράση ιδιαίτερα στη μάχη για την άνακατάληψη της Κούλας. Με τό πυροβολικό βομβάρδισαν τη Φλώρινα προσξένησαν στον έχθρό άπόψεις 1466 νεκρούς και τραυματίες (όρισμένες άστρίες προσξενήθηκαν σε μάχες που έγιναν σε συνεργασία με άλλα τμήματα του Δ.Σ.)

Τά τμήματα Καϊμάκτσιλαν Πάϊκου Βερμίου άνέπτυξαν κύρια άνιαιρατική και σαμποταριστική δράση, κατάτρεψαν 5 έχθρικά τάνκς και 22 αυτοκίνητα, προσξένησαν στον έχθρό άπόψεις 305 νεκρούς και 384 τραυματίες στρατολόγησαν 44 νέους μαχητές και μαχητές.

15η Μεραρχία Εκκλήρωσε ειδικές άποστολές με διεισδύσεις στα μετόπισθεν του έχθρου και βοήθησε με τά τμήματά της τη γενικότερη σαμποταριστική δράση και τις άνέργειες των 10ης και 11ης μεραρχιών.

Αδμή είναι η πολεμική δράση στο μήνα της άμυλλας, δράση επιθετική όπως και επιθετική είναι τό νόημα της άμυλλας. ΣΤΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΛΥΤΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ στό μοναρχορασιαστικό στρατό, που στις σημερινές στιγμές άποστρέφεται του άποχτά ξεχωριστή σημασία όλες οι μεραρχίες και μονάδες μας έκαναν την καλή άρχή. Έκτός από τό πέταγμα όλικού διαφωτιστικού στόχου φαντάρους χρησιμοποιήθηκαν οι τηλεβόδες και οι αιχμάλωτοι στις προχωρημένες θέσεις του μετώπου Καταβλήθηκε προσπάθεια για καινούργιες μεθόδους διαφώτισης στέλνεται με διαφωτιστικά βλήματα έτοιο όλικό στόχου φαντάρους έγιναν φωτεινά σήματα στο Γράμμο και από τμήματα κι άλλων μονάδων. Η 108η ταξιαρχία της 9ης Μεραρχίας έκανε και τό έξής.

Προσδήθηκαν μαχητές ως τις γραμμές του έχθρου και παρέμειναν εκεί όλόκληρη μέρα. Άκουσαν άπό κοντά όσα συζητούσαν οι φαντάροι. Κατάλαβαν τη ζητήματα τους άποσχολλόσαν και την άλλη μέρα τους μίλησαν γι'αυτά με τον τηλεβό. Στο δυασμένα με έπιχειρήσεις και με άντικειμενικό σκοπό την έξυπνότητα της έπιχειρήσης δεν έχουμε διαφωτιστική δουλειά.

Η 103 ταξιαρχία έκανε προπαρασκευαστική διαφωτιστική δουλειά πριν από μία επίθεση της.

Οι μαχητές και μαχητές της 107 ταξιαρχίας έστειλαν γράμματα στους φαντάρους που ήταν άπεινανει τους και έβγαλαν προκηρύξεις για τους Κρητικούς φαντάρους.

Τό τάγμα Μπαράνη της 103 ταξιαρχίας κάνει καλή διαφωτιστική δουλειά στους φαντάρους με τηλεβόδες και με μουσική, αυτό όμως τό τμήμα έχει και τρεις μαχητές λιτοχέτες.

Η ταξιαρχία της Κεντρικής Μακεδονίας μοίρασε άρκετό διαφωτιστικό όλικό σ' όλες τις έπιχειρήσεις που έκανε.

Έκτός αυτού, τούς τομείς της πολεμικής άμυλλας τά τμήματά μας άποσχολλόσαν και άπλη δράση. Οι 1Χη, 2Χη και 3Χη Μεραρχίες σημείωσαν σοβαρή πρόοδο στην άνακατάληψη έκπιδεση και στην άνάπτυξη των ψωφωμάτων άνακαταστάσεως στους μαχητές και κατάληψη Σάμου. Άποσχον μαχητές που λένουσε από δένονα τό πολυπολύβόλο τους σε 12".

ΚΑΠΟΔΟΚΕΙΟ
ΝΟΜΟΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

από τη βροχή. Στην ΙΧη Μεραρχία κανένα; σχεδόν μαχητές δέν είναι άσπετος. Οι έπιμεληθείς προντίουν και γιγνάνουν ζεστό τόφραγ έλ στός μαχητές της πρώτης γραμμής. Ή άμυλλα ζεσάκωσε και τη γυναικεία δουλειά μέσα στο Δ.Σ.

Μέ τόν καθορισμό τών πλάνων δόθηκε στόν κανόνα μαχητή ή δυνατότητα νά άσπείξει τόν έαντό του και ό έλεγχος γιά τήν έκτέλεση τών διαταγών έγινε καθημερινός και πτό συγκεκριμένος. Γενική άδυναμία παρουσιάστηκε στή δράση τών ελλέθρων σκοπευτών. Περισσότερη προσοχή στός ειδικούς πολε υούς σχηματισμούς ιδιαίτερα στός κωνηγούς άρμάτων μάχης.

Άδυναμίες επίσης παρουσιάστηκαν σιά μέσα ασφάλειας και στήν επαγρύπνηση. Όσο παρουσιάστηκα λίτο αξίες άλλη μία φορά έπιβεβαιώθηκε ότι αυτό έγινε από άδύνατη πολιτική δουλειά. Σ' όρισμένα τμήματα π.χ. τής ΙΧη Μεραρχίας ή άμυλλα έγινε υπόθεση μόνο τών Η.Ε. χωρίς στήνη συνεργασία μέ τούς στρατιωτικούς διοικητές.

Στό 2ο δεκαπενθήμερο τής άμυλλας έπιτιμήθηκε ή δουλειά τής άχύρωσης στις 9, 10, 11, και 15 Μερτχίας; και σέ όρισμένες περιπτώσεις τήν πληρώσει όπως π.χ. στό λόχο Όρφέα τού πρώτου Τάγματος τής 108 Ταξιαρχίας.

Δέν ύπάρχει καμιά άμφιβολία πώς τό σύνθημα τής άμυλλας ρίχθηκε βαθειά μέσα στήν καρδιά τού κάθε μαχητή και μαχητριας. Τό καινο ρητο μας όπλο έδωσε καινούργια φτερά στός μαχητές μας γιά τό πεταγμά τους πρός τά μπρός. Χρειάζεται νά μή επαναπαυόμαστε στις έπιτυχίες μας.

Μέ τήν άμυλλα ό κάθε μαχητής και μαχητρια, ό κάθε σχηματισμός και μονάδα βλέπουν τό καθημερινό το σ αντίβασμα. Ό μεγάλος Στάλιν λέει: Ή άμυλλα είναι ή έκφραση τής πρακτικής επανάστατικής αυτοκριτικής των μαζών. Γι αυτό μέ τήν άμυλλα δέν μπορούμε παρά νά άχουμε, έπ' όσον σωστά τήν εμποτεύσουμε και τήν οργανώσουμε, βελτίωση και στόν χαρακτήρα τών μαχητών και μαχητριών τού Δ.Σ. Καλή όογένωση τής άμυλλας σημαίνει δημοκρατικός έλεγχος, ζεσάκωμα ένδοξασμο, ανάπτυξη τής πρωτοβουλίας τών μαχητών. Καθήκον όλων μας είναι όχι μόνο νά συνεχίσουμε τό αντίβασμα τής ήθικοπολιτικής και στρατιωτικοπολεμικής σιάξης τού στρατού μας στήν περίοδο τής άμυλλας αλλά νά τή διατηρήσουμε και συνεχώς νά τήν ανεβάζουμε σέ άνώτατα επίπεδα. Και αυτό δά τό πεύχουμε διαχρηχάσουμε τήν επανάσταση και όταν σωστά εφαρμόσουμε τήν επεδικτικότητα πού κλείνει ή άμυλλα, στις σημαντικές στιγμές. Νά αναπτύξουμε τήν πολεμική μας δράση και επίθεση. Νά έξορμήσουμε επιδεκτική όπτε νά μιν άρήσουμε τόν έχθρό νά ζανασκώσει κεφάλι.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ Δ.Σ.Ε.

Μερικές από τις κυριότερες μάχες πού έγιναν τόν μήνα αυτόν είναι οι παρακάτω:

4/10.—Τά τμήματα τού Δ.Σ. τής ΥΠΠη Μεραρχίας μέ έξαιήμερες έπιθέσεις έλευθέρωσαν 26 χωριά τής περιοχής Βόϊου—Γρεβενών. Οι μάχες έγιναν πανικόβλητοι στο Τσοτύλι και Γρεβενά.

10/10.— Έκδηλώθηκε γενική επίθεση τών μοναρχοφασιστικών δυνάμεων στο Βίτσι μέ έντονη προπαγανδευτική πυροβολική και αεροπορία.

Τά τμήματα τού Δ.Σ. αντιμετώπισαν νικηφόρα τόν έχθρό. Στόν τομέα Ίεροπηγής—Λευθοχωριά όπου έπιτέθηκαν 6 τμήματα, τά τμήματα τού Δ.Σ. προξένησαν στόν έχθρό πάνω από 500 νεκρούς, τραυματίες και αιχμαλώτους.

—Τμήματα τού Γράμμου μέ δομητική επίθεση στο Φιάμπουρο άνάτρεψαν τόν έχθρό και έξόρτωσαν έχθρικό λόχο. Σκοτώθηκαν 30, αιχμαλωτοι 11, πολλοί τραυματίες και άφθονα λάφυρα.

—Έκστρατία τού έχθρου στήν Κεντρική Μακεδονία αντιμετώπιστηκε νικηφόρα.

8—12/10.— Ή ΥΠΠη Μεραρχία τού Δ.Σ. χτύπησε τις μοναρχοφασιστικές δυνάμεις από τό Σμόλικα ως τά Γρεβενά και προξένησε στόν έχθρό άπώλειες: 430 νεκρούς, τραυματίες και αιχμαλώτους.

—Τμήματα τού Δ.Σ. μπήκαν στήν πόλη Ίτέα. Ό έχθρός δέν έφερε αντίσταση. Πόρθηκαν πολλά λάφυρα.

14/10.—Τμήματα τής Πης Μεραρχίας τού Δ.Σ. χτύπησαν τό Λουκό. Προσχώρησε όλόκληρη διμοιρία τού έχθρου από 27 στρατιώτες μέ τό δημοσίτη. Πιάστηκαν 12 αιχμαλωτοι.

15/10.—Τμήματα τού Γράμμου μέ δομητική επίθεση έξόρτωσαν λόχο τού 620 έχθρικού τόγματος και δύννημη μάν και κατάβησαν τό ύψ. 1906. Κατοικητήθηκαν 50 νεκροί στρατιώτες, πιάστηκαν 14 αιχμαλωτοι και πλούσια λάφυρα.

Μπήκαν τά τμήματά μας στο Μονότυλο, Σλήμνιτσα, Γρέμμουσα, Μεροβλήτη και Πενκόφντο.

16/10.—Τμήματα τής 18ης ταξιαρχίας τού Δ.Σ. διείδυσαν σιά Καλλάρια. Έξορδύρωσαν όλες τις αντίστασεις και έγιναν κύρια της πόλης.

18/10.—Στό Βίτσι τμήματα τού Δ.Σ. μέ σφοδρή αντίπιθεση άνακατέβησαν τήν κορυφή Γκλόβατα.

22—23/10 Μέ δομητική επίθεση τών τμημάτων τού Δ.Σ. στο Βίτσι καταλήφθηκαν τά χωριά Κοΐθα και Πλατιά. Διάλύθηκαν 301, 504 και 507 έχθρικά τόγματα. Ό έχθρός έχκατέβησε πλούσια λάφυρα. Απώλειες τού έχθρου 208 νεκροί, 375 τραυματίες και 34 αιχμαλωτοι.

28/10.—Τά τμήματα τού Δ.Σ. πού άρδεδε στο Γράμμο έστρεψαν τή σημαία τού Δ.Σ. στήν ψηλότερη κορυφή τού Γράμμου (ύψ. 2522).

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΣΤΗΝ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

ΑΠΟ 5 ΟΚΤΩΒΡΗ — 5 ΝΟΕΜΒΡΗ

Στό μήνα αυτό φάνηκε ο όλο τό πλάτος και τό βάθος ή δόλοπλευρη κρίση του μοναρχοφασισμού.

Ο μοναρχοφασιστικός στρατός κἀθεται καταματωμένος και τοακισμένο; στό Βίτσι ενώ ο' όλα τά άλλα μέτωπα δέχεται τά επιδεικτικά χτυπήματα του Δ.Σ. Οι φαντάροι αρχίζουν πιά νά εκδηλώνουν πιά ενεργητικά τή διαθέσή τους γιά νά μη πολεμήσουν. Αυτό είναι τό καινούργιο στοιχείο στήν κατάσταση. Τά σημάδια τής αποσύνθεσης πού παρουσιάζει ο Μ.Φ.Σ. γίνονται πιά έντονα. Αυτό έχει κατατρονιάξει τους μοναρχοφασιστές. Ο Τσαλδάρης στό Παρίσι μιλάει γιά κόπωση του στρατού τους και οι Αμερικάνοι στέλλουν στό μέτωπο του Βίτσι τόν εγκλημαία Τσακαλώτο γιά νά πνίξει μέ τή φωτιά και τό οίδερο τή φωνή των φαντάρων και των τιμών αξιωματικών. Και όλα αυτά ύστερα από τό ταξίδι του Μάρσαλ στήν Αθήνα και τίς μεγάλες του κουβέντες.

«Εγώ δικό μου είναι τό ελληνικό ζήτημα» ελε ο Μάρσαλ. Τίποτα είναι ή αποσύνθεσή τους

πού παρ' όλο πού αυτή τή στιγμή συζητάνε αφεντικά και λακίδες τό ελληνικό στήν πολιτική επιτροπή του Ο.Ε.Ε., ξέσπασε ή κυβερνητική κρίση. Τέ ότι γιά λίγες μέρες αντιστάλη ή εκδήλωση της αυτό δέν αλλάσει καθόλου τό γεγονός.

Ο έθνοπροδότης Σοφούλης δήλωσε κι' όλας πιάς όποσδήποτε θά υποβάλει τή παραίτησή της μόλις τελειώσει τό ελληνικό στόν Ο.Ε.Ε.

Η σύγχυσή τους και ο πανικός τους εκδηλώθηκε, και μέ τό άν θα γίνει ο παλαιανός Παπάγος άρχιστήνης. Τή μιά μέρα λίγανι και και τήν άλλη όχι. Ένδεικτικό άκόμα τής άδυναμίας τους νά αντιμετώπισουν τήν κατάσταση είναι ότι ο' δλόκληρη τήν Ελλάδα κήρξαν τό στρατιωτικό κόμα κι' έτσι πιά οι αίσιοταγείς δήμιοι άνοιχτά πιά και χωρίς τέλους θά επεκτείνουν τήν εγκληματική τους μαρία ενάντια στόν άρχοντα. Μπλεγμένο μέσο στό άδιέξοδο τους τάχουν χαμένα ενώ ο Δ.Σ. μέ ηγλή τή σημαία τής επαναστατικής άμίλλας έξουριά επιδεικτικά ο' δλόκληρη τήν Ελλάδα.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

ΑΠΟ 5 ΟΚΤΩΒΡΗ — 5 ΝΟΕΜΒΡΗ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΤΟΝ Ο.Ε.Ε.— Στίς 27 Οκτώβρη άρχισε στόν Ο.Ε.Ε. ή συζήτηση του ελληνικού ζήτηματος μέ βάση τίς έκθεσεις τής λεγόμενης Βαλκανικής Έπιτροπής.

Στή συζήτηση πού επακολούθησε ο άρχηγός τής σοβιετικής αντιπροσωπείας Βισίνου μέ άλλα ταμάχγια επιχειρήματα ζήτησε ένα προς ένα τά πορίσματα τής Βαλκανικής Έπιτροπής πού τά χαρακτηρισσε σωρό σκοπιδιών και ξεσκεπασε τον αντιβαλκανικό και προβοκατορικό ρόλο τής έπιτροπής αυτής πού συγκροτήθηκε κατά παράβαση του καταστατικού χάρτη του Ο.Ε.Ε. μέ μοραδικό σκοπό νά καλύψει τήν έπιβασή των άμερικανούργλων ιμπεριαλιστών στήν Ελλάδα.

Καταλήγοντας ο Βισίνου πού λόγο του πρότεινε νά φύγουν τά ξένα στρατεύματα από τήν Ελλάδα και νά μόν παρέχεται ύποστήριξη στους φασίστες φρυάδες των βαλκανικών χωρών, νά σταματήσει ή Βαλκανική Έπιτροπή τίς εργασίες της και νά ισχύσουν οι συντοιακές συμβάσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων βαλκ. χωρών.

Στίς 29)10 ο Στρατάρχης Σιάλιν, άπ' άφορμή τό ζήτημα του Βερολίνου, άπάντησε οι ερωτήσεις του άνατοκορή τής «Πράβντας», ξεσκεπάζοντας τους έμφορητές νέον πολέμου Αμερικανούργλους ιμπεριαλιστές. Ο Στρατάρχης Σιάλιν, καταγγέλλοντας τίς πολεμικές αντισοβιετικές και αντιδημοκρατικές τους προθέσεις και κινήσεις,

τόνισε: τά σχέδια τους μπορούν νά καταλήξουν οί πλέρια χροκοκοκία.

Οι δυνάμεις τής ειρήνης είναι τόσο μεγάλες ώστε οι έμφορητές νέον πολέμου δέν θα μπορούσαν νά τίς κατανικήσουν.

ΚΙΝΑ.— Στίς άρχές του Οκτώβρη ο Λαϊκός Στρατός κατάλαβε τήν προεικόσωση τής Μαντζουρίας Τσάιν—Τούγκ και οι συνέχεια τήν πόλη Σινάν, πρωτεύουσα τής επαρχίας Σάν—Τούγκ. Έπίσης ύστερα από πολιορκία και σκληρές μάχες κατάλαβε τή μεγαλύτερη πόλη τής Μαντζουρίας και τό μεγαλύτερο βιομηχανικό πολιτικό κέντρο της τήν πόλη Μοϋκνεν μέ 2000.000 κατοίκους, 250.000 άπό τίς ει' γε ο στρατός του Τσάιν—Κάι—Σάκ και ΤΟ στρατηγού του πώστησαν αιχμαλώτοι στο Μοϋκνεν. Ολόκληρη ή Μαντζουρία πέρασε σιά χέρια του Λαϊκού Στρατού. Άμση συνέπεια τής μεγάλης αυτής νίκης ή ταν νά παρατηθεί ο προωκιουργός τής κυβέρνησης τής Κίνας. Η πτώση του Μοϋκνεν χαρακτηρίστηκε από τους ίδιους πολιτικούς και στρατιωτικούς κύκλους του Νανκιν οάρ ή μεγαλύτερη ή ττα του Τσάιν—Κάι—Σάκ και του στρατού του.

Η κατάληψη του Μοϋκνεν καταπορεύθηκε τους ιμπεριαλιστές τής Βάσιγκτον και του Λονδίνου.

Ο Λαϊκός Στρατός, συνεχίζοντας τήν προελασή του, πέρασε τή Μαντζουρία και άπείλει τήν ορα πολλές άλλες πόλεις τής Κίνας και τό Πεκίνο.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΡΧΕΙΑ
 ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
 ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
 ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΠΟΥ ΙΔΡΥΘΗΚΑΝ ΤΑ ΑΡΧΗΓΕΙΑ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΤΟΥ ΔΣΕ

1. 'Αρχηγείο Περιοχής Δυτικής Μακεδονίας: 29 Αυγούστου 1946
2. 'Αρχηγείο Περιοχής Θεσσαλίας: 24 Σεπτέμβρη 1946
3. 'Αρχηγείο Περιοχής Πελοποννήσου 27 Δεκέμβρη 1946
4. 'Αρχηγείο Περιοχής Ρούμελης: 17 Γενάρη 1947
5. 'Αρχηγείο Περιοχής 'Ηπείρου: 18 Γενάρη 1947
6. 'Αρχηγείο 'Ανατολικής Μακεδονίας-Δυτικής Θράκης: 18 Μάρτη 1947
7. 'Αρχηγείο Κεντρικής Μακεδονίας: 22 'Οκτώβρη 1947

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ